

1857

கல்கி

சுதந்திர நூற்றாண்டு

மலர்

18-8-1957-KALKI

சுதந்திரம்

1857

30

30

சுதந்திரம்

பண்பணப்போடு
தனுமணமோங்கும் கொத்திற்று...

இராஸ்மிக் பர்ப்ப்யும்ட் கோகனட் ஹேர் ஆயில்

(கொத்திற்று பரிமாண தேவையென்றேய்)
தொடர் அளவு மக்களிடம் மாற்றப்பட்டது

இலவசம்...

பெரிய சீசு துறைமுகம் நடவடிக்கை எடுக்கிறது
"மொர்ட்" சீசு "கனிடெட்" சீசு இலவசம்

16-8-57 முதல் சென்னை ஸ்டார் & மதுராணிமயில்

மாபெரும்
வித்தியாசங்களால்
உணர்ச்சிகளை
தட்டி எழுப்பும் !

நயா தெளர்

வினுகொண்டெழும் இந்தியாவின்
வினா வினாப்பான கதை

16 - 8 - 57 வியாழன் முதல்

செஷ்மதனம் ... விஜயவாடா
செனகட் ... விசாகப்பட்டினம்
தில்லாத்த ... ஹைதராபாத்
அனந்தா ... கெத்தராபாத்

ஆல் இந்தியா பிலிம் கார்ப்பொரேஷன், மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2

மனோரம்பியமான இந்த
கூத்தல் தைலத்தை
பரிட்சித்துப் பாருங்கள்
இலவசமாகக்
கிடைக்கும்!

செய்கமயடன் கட்டித் தந்தது
போஸில் வரலாறு உண்டா ஆயி,
யுரோபா அது செல்லு மனதை
தவம் பெரிதும் கிரும்புகின்ற. அது
உயர்வு, உயர்வுப் பித்தம் உண்டா
உண்டா பித்தம் உண்டா, பித்தம்
பார்க்கும்!

மாநிலம்: த. கமர 78
தடுத்த கமர: த. 1.87
பெரிய கமர: த. 2.33
உண்டா வரலாறு த.

200-97-5 TAMIL

மாநிலம் பார்க்கும்
கிடைக்க திற்போக
இத கத்தித் தவம்
செய்கமர 50 தவ
கமர தவம் தவம்
கூடல் போஸில்,
தவம் பெட்டி 1012,
பவரம் 1 60
கத்திப்பதும்.

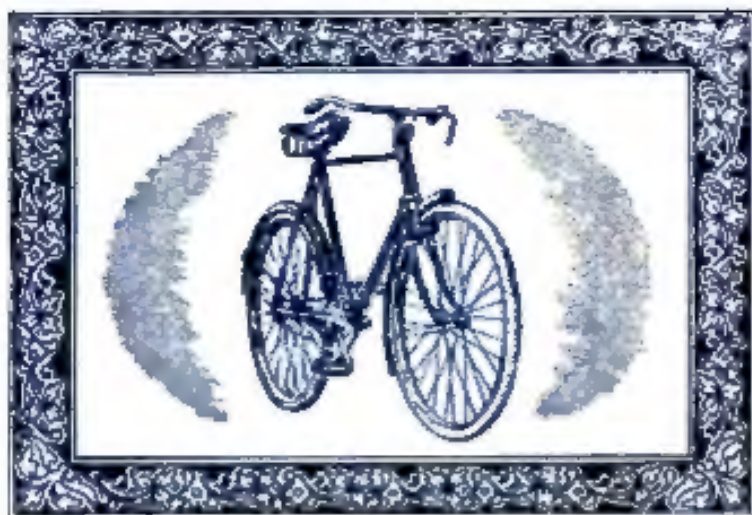
போஸில்
வாசனை
கேள்வர ஆயில்

நம் பாரத நாட்டின்
பதினோராவது சுதந்திர நன்னூலில்
எமது ஆதரவாளர் அனைவருக்கும்
மனமுவந்த நல் வாழ்த்துக்கள்!

பிலிப்ஸ் இந்தியா பிரைவேட் லிட்.

35/4, மவுண்ட் ரோடு: சென்னை - 2

முன்னேற்றத்தின்

ஆதாரம்

தொத்தின் இடைவிடாத முன்னேற்றத்துக்காகப் போடப்படும் திட்டங்கள் எல்லாம், ஏற்கெனவே உள்ள தேரீயப் பொருள்களின் தரத்தையும் எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்தித் தரும் வெற்றிபெறும்.

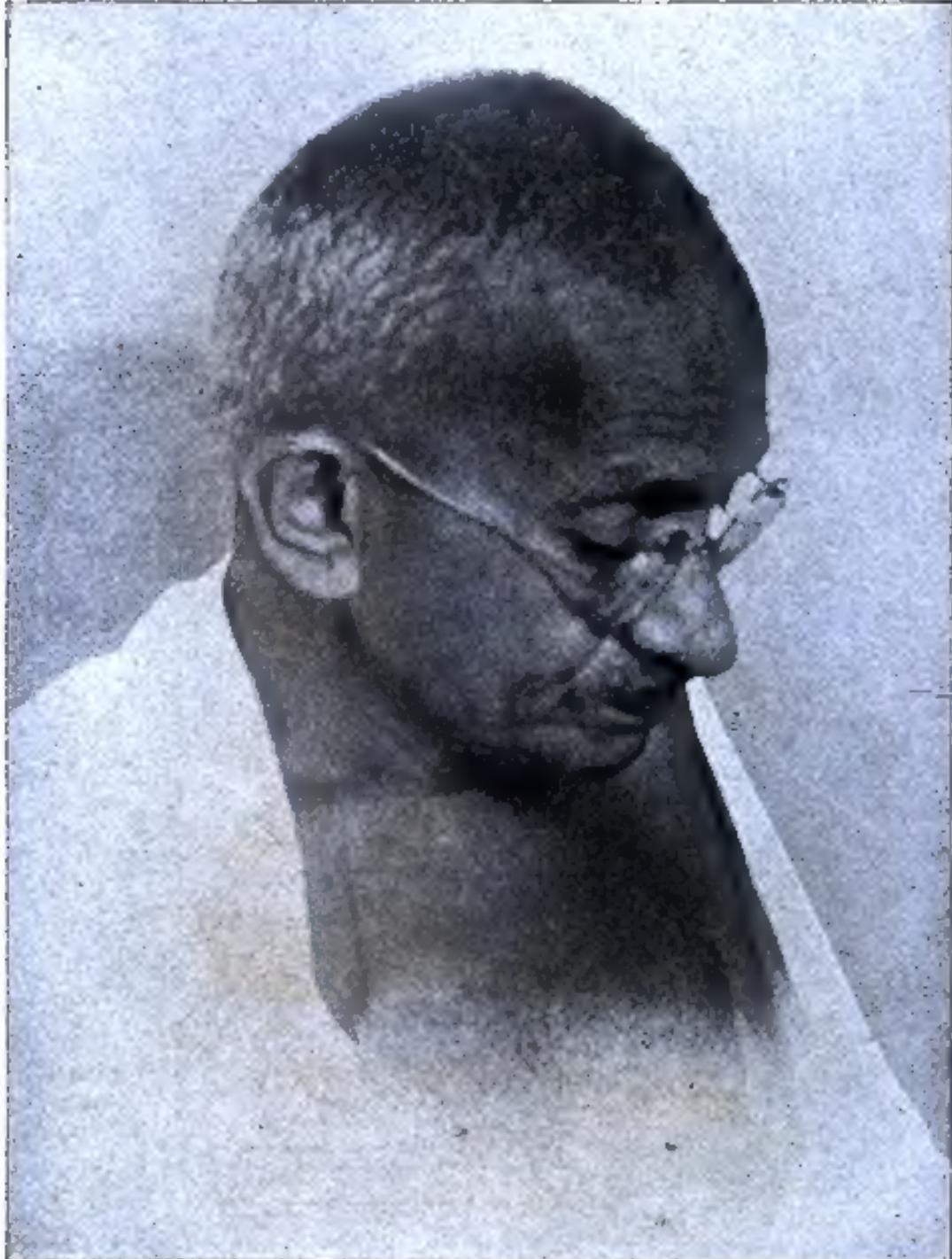
ஒவ்வொரு ஆண்டும், இந்த மறக்க முடியாத நல்லூனில் இப் பிரதிக்ஷையை இந்தியா ஸைக்கிள்கள் கம்பெனியார் எடுத்துக் கொண்டு ஊக்கத்தோடு இடைவிடாது உழைத்து வருகிறார்கள்!

15th
AUGUST
1957

INDIA
CYCLES

இந்தியா ஸைக்கிள் மான்யமுக்காட்சி கோ., லிட., கல்கத்தா - 1

190-1C-4E

அருட மொத்த காந்திமார்க்கம்
தமிழ் கத்தின் செல்வமாம்
நமஸு சேனய அதனேருத்தி
நாட்டி செங்கும் செல்வதாம்.

தேர்ந்தெடுப்பது MPF பென்சில்கள்

MPF *Pencils*

மர்குரி

பளாக் லெட்

இம்பீரியல்

கார்பிங்

அக்கவுண்டண்ட்

கலர்

செக்கிங்

கலர்

ஸ்பெக்ட்ரம்

12 கலர்களில்

Manufactured by
**THE MADRAS PENCIL
FACTORY**

3, STRINGER STREET, MADRAS.1.

குறைந்த கரண்டி செலவு,
அதிகப்படியான காற்றிருப்பும்,
தவற்த்த செல்லும் ஓட்டம்,
அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்த

உஷா

உலகம் விநியோகம்
தி. ஜே. இன்ஜினியரிங் டிராக்ஸ் ரிமீடெட், கல்கத்தா - 31

உள்ளூர் விற்பனை ஆய்வு : 120, அரமண்களா வீதி, மதராஸ் - 1
விநியோகக்கு மோக் ஏஜன்டுகள் : ரீது கான்ஸ் லிட்., 17, தியூதர் தெரு, கொழும்பு-2

அவ்வளவு சிக்கனம்! ஒரு முறை தேய்த்தால்
கால்கேட் டெண்டல் கிரீம்
85% கிருமிகளை ஒழிக்கிறது
செத்ததையும் பல்லை தாங்கும்படி ஏற்படுத்தும் கிருமிகள் அமை

மிகச் சிறந்த பலனுக்கு எப்பொழுதும் உபயோகிப்புகள்!
கால்கேட் தேப் பிரஷ்

800/2442

மார்ச் 17
இதழ் 3

தமிழ்த் திரு வாரத் தகவல் - பெற்ற
நாடுவந்த மூன்றாம் பார்ப்பு

- பார்ப்பு

தேவியார்
சுவாமி 3

சுதந்திர பாரதத்தில் மக்கள் கடமை

சுதந்திர தேவி! நின்றான் திருவடித் தாமரைமீது பாரதத்தில் சுதந்திர
நூற்றாண்டு கீழா நடைபெறும் இந்தப் புனிதத் திருநாள்போ தோளுகின்றோம்.

மக்கள் தந்தையர் சென்ற நூற்றாண்டில் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நீன் திருவருள்
நோக்குக்குத் தவக்கிடந்து எத்தனையோ தீயாக்கள் புரிந்தனர்.

விரபாண்டிய கட்டபொம்மையும், மருது சனேதரர்களும், தாத்தையா தோலி,
ஜானகிராமன் லக்ஷ்மியாப் போன்ற எண்ணற்ற வீர புருஷர்களும் வீரமக்களாகவும்
உள்ளிடம் இழைபற்ற மக்தி செலுத்திப் ஒரே குத்தித் தலக்காக உயிர் ஹந்தனர்.

பாலகங்காதர திலகர், ஸ. உ. சிதம்பரனார் போன்ற புரட்சி வீரர்கள் தாய்நீந்த
பொன்னுண்ட லட்டுக் கடல் கடந்து செல்லும் தீயாத்திர சிவசபையும், செங்கிலுக்கும்
கொடுமையையும் அனுபவித்தனர். இரும்பிலும் அவர்கள் நாளில் நீன் பெயர்
இருந்தது. அது அவர்கள் துன்பத்தையெல்லாம் இன்பமாக்கி வந்தது.

காத்திரகான் தோன்றிய பின்னர் எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான மக்கள் நீன்
னாருள் வேண்டிச் சென்ற சென்றனர். தடியடி பட்டனர், உயிர்த்தியாகமும் புரிந்தனர்!

அவர்கள் தீயாக்கின் பயனாகவும், ருண்டோர்க்கின் தயத்தின் பயனாகவும்
நீன் லட்சக்கணக்கான பார்வை பெற்றோம். இவ்வாறுக்குச் சிறிதாய் பத்து ஆண்டுகளுக்கு
முன்னால், 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மீதானதாம் தேதி மக்கள் பாரத அரங்கியின்
அடிமையத் தன் அகன்றது! பாரத நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. 'ஆனந்த சுதந்திரம்
அடைந்து விட்டோம்' என்று ஆடினோம், பாடினோம், மகிழ்ந்தோம்!

இந்த ஆண்டில், 1957-ம் வருஷத்தில் தொடங்கிய சுதந்திரப் போராட்டத்தின்
நூற்றாண்டு கீழா மக்கள் கொண்டாடுகிறோம். நீன்மடியில் தவக்கிடந்த மக்கள் ருன்
னோர்களுக்கு வீர வணக்கம் செல்கிறோம்!

அவர்கள் ஊக்கமும் உறுதியும் தீயாக்கைக்கெதிரும் தேவ மக்தியும் பாரத
மக்களிடத்தில் என்றென்றும் எண்ணு கொண்டிருக்கும் வண்ணம் அருள்புரியுமாறு
மக்கள் வீரத் தந்தையரை வேண்டுகிறோம்!

சுதந்திரப் போராட்டத் தீரக்கோ! வணக்கம்!

அன்னியன் அடிமையத் தனையத் தாக்கம் போலிட தந்தையர்கோ! வணக்கம்!
தீயாக்கெதிரோ! மக்கள் திருவடிக்கு வணக்கம்!

மேதகைய தீயாக்கெதிரோ! வேண்டாம் தீயாத்து வணக்கி விட்டு எழும்
போது, சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் சுதந்திர இந்தியாவில் அவர்கள் லட்சியத்துக்கு
ஒர்ப லாழ்த்தோமா என்பதைக் கிணியும் போலாகவே கணத்தில் உண்கிறது!

நாம் பெற்ற உயரதயத்தில் தெனும் பாலும் கைத்தொடுக்கின்றனவா? அதற்கு
வேண்டிய அறிஞர்கள் ஏதாவதும் காண்கின்றனவா? என்று சித்திக்கத் தோன்றுகிறது.
அப்போது நமது தலைவர் ராஜாஜி அன்று சொன்னது இன்று உண்மையாகிவிட்டதே
என்று எண்ணி கியக்கத் தோன்றுகிறது.

நமது அருமையத் தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள், 1921-ம் ஆண்டு பாரத நாட்டின்
விடுதலைக்காக சிறையில் தயிருந்தபோது நான்குநிப்பு எழுதி வந்தார். பாரத நாடு
சுதந்திரம் பெற்றதான் அதன் தலைமை எப்படி மிகுக்கும் என்று ஊகித்தார். அது
இன்று அப்படியே நடைபெற்று வருகிறது! உயரதயம் வந்தவுடன் நாட்டில் கிடிகள்
வந்து விடாது என்றார். தேசத்தில் ஊழல்கள் மலியும் என்றார். பழைய ஆட்சி

தேவையே என்று மக்கள் நினைப்பார்கள் என்று. அவ்வளவு இன்று உண்மையாகி விட்டன. (ராஜாஜி கூறிய இந்தத் தீர்க்க தரிசன வாக்கை 'இதே இதழில்' இருபத்து மூன்றாம் பக்கத்தில் காணவும்.)

நாடு கதத்திரம் பெற்றவுடன் பாரத சர்க்கார் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல தீர்ப்பாசன திட்டங்கள் வகுத்தார்கள். இப் போழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அமைத்து வேலை செய்து வருகிறார்கள்.

இவை மூன்று நாட்டில் வகிக்கொள்ளப் பட்ட திட்டங்களை ஆராயமாகக் கொண்டு வருக்கப்பட்டவைபாறும். மூன்று நாட்டில் பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தீர்மானிப்பதால் தான் தேசமே பல விதங்களில் முன்னேறி, அதன் தொற்றிமே இன்று வேறு விதமாகக் காண்கிறது. அதைப் போல், நம் நாட்டிலும் திட்டங்கள் அமைத்து திறந்வேற்ற வேண்டும் என்று தீர்மானித்து ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் நம் நாட்டுக்கும் மூன்றுவாக்கும் அடிப்படையில் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. அங்கெல்லாம் திட்டங்கள் திறந்வேற்றத் தயவு நாட்செல்லியின்றி மக்களைப் பலாத்காரமாக உறைப்பச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டிலே, ஐந்தாண்டி ஆட்சி முறை தடைபெறுகிறது. மக்களிடம் பலாத்கார உறைப்பு வாய்க்க முடியாது. அவர்களுக்குச் சலுகைகள் எல்லாம் கொடுத்துக் கொடுத்து வேலை வாய்க்க முயன்று வந்திருக்கிறோம்!

ஒரு நாட்டின் செல்வம் உற்பத்தியில்தான் இருக்கிறதே ஒழிய, வேறு எதிலும் இல்லை. உற்பத்தி உறைப்பின் அளவைப் பொறுத்திருக்கிறது. வகைத்தொடு வேலை செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கிவை நாட்டில் செல்வம் கொழிக்கும், நாட்டு மக்களிடையே இந்த உணர்ச்சியை வளர்ப்பதற்குப் பதில், தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகைகள் வழித்தே அவர்களிடம் வேலை வாய்க்கலாம் என்று முடிவு செய்து, சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் பண்பல தொழில் திட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கடமைகளை உணரும்படி செய்ய உருவான முயற்சி எதுவும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

தேர்மன் தேசம் சென்ற யுகத்தில் அடைந்த சேதமும் தட்டமும் கொஞ்ச நஞ்சு

மல்ல. ஆனால் சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் தேர்மனிலேயுள்ள பெரும் தகரங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு வேகமாக புனர்நீர்மாணமாகி விட்டன! யுகத்தினால் சேதம் அடைந்த தேசம் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்குப் புது உருவம் பெற்று விளங்குகிறது. இதற்குக் காரணம் அந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்களிடையே நிலவும் அளவு கடந்த கடமைப்புணர்ச்சிதான். சோமிய வீரப்பது, காலம் கடத்துவது, தன்னைப் பொருவது முதலிய குணங்களை அந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் மிகமிக இழிவாகக் கருதுகிறார்கள். அதை என்னவி அவமானப் படுகிறார்கள்! இப்படி அவர்களிடம் தேச பக்தியை யும், கடமை புணர்ச்சியையும் வளர்த்து, அவற்றைப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள் அந்த நாட்டுத் தலைவர்கள்.

நீமது காங்கிரஸ் தலைவர்களோ தேசத்தை மறந்தார்கள். போட்டுக்களையும் அதன் விளைவாக் கிடைக்கும் பதவிகளையும் பெரிதாக மதித்தார்கள். அதற்காகத் தொழிலாளர் தவண்களை முதலில் கவனித்த வேண்டும் என்று பகறதாற்றத் தொடங்கினார்கள். தாங்கள் தொழிலாளர் தவணிக் அடிமடை அக்கறை கொண்டவர்கள் என்பதைக் காண்பித்துக்கொள்ள முயற்சுகளை தயிர, தொழிலாளர்களிடம் தேச பக்தியையும் அவர்கள் ஆற்றியுண்டிய கடமை உணர்ச்சியையும் வளர்க்கத் தயர்விட்டார்கள். அதன் பலனாக, சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் உள்ள தொழில்களிலும் சரி, தனியார் நடத்தும் தொழில்களிலும் சரி உற்பத்தி பெரும் அளவு குறைந்து வருகிறது. குறைந்த உற்பத்திக்கு அதிக ஆட்கள் வேறு தேவைப்படுகின்றனர்; சுதந்திரம்பெற்றுப்பத்த ஆண்டுகள் ஆகியும், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தியும் உற்பத்தி பெருக்கியில்லை; உணவுப் பிரச்சி தீர்த்தபாடாயில்லை. வாழ்க்கைக்கு மிக அவசியமான பண்டங்களின் விலை குறைந்தபாடாயில்லை.

சுயராஜ்யம் வந்தவுடன் உணவுப் பிரச்சி தரும், நாட்டில் தர்மமும் தியாயமும் நிலவும் என்று என்னி மகிழ்ந்த மக்களிடம் அந்த மகிழ்ச்சி குறைந்து அதிபுத்தி ஏற்பட்டு விட்டது. பதவிகளுக்குக் கடைபெறும் போட்டியும், சலுகையும், கஞ்சமும், ஊழலும் நாட்டிலும் மகிழ்ந்த மக்கள் மீதவும் அருவருப்பு கொள்ளச் செய்திருக்கின்றன.

ஜூலை மாதச் சிறுகதைப் போட்டியில்
நூறு ரூபாய் பரிசு பெற்ற
பாண்டியனின் பரிசு
என்னும் கதை அடுத்த இதழில் பிரசுரமாகிறது
பரிசு பெற்றவர்: கே. முத்துசாமி, (துரோணன்)
42, பக்தபுரி தெரு :: குமரகோணம்

தொழிலாளர் நேதரின் பிரபலமான தாட்டிலுக்கு சென்றும் வழிவிக் சென்ற வாரம் சென்னை நகருக்கு வந்தார். கத்திரி துத்தியுக்கு விழாமைத் திருவனத்தையாத்திக் கொண்டாட்டி சென்றும் துத்தியபதி அவர்களை முதன்மத்திரி திரு வாராத்தி, அவர்கள் துன் முதனியவர் அழிவதுபயவகத மேலே மட்டத்தில் வரவாரம்.

தொழில் துறையிலும் திரிவாரத்தி துறையிலும் மட்டுமின்றி மக்கள் பழக்க வழக்கங்களிலும் சென்ற பத்தாண்டுகளில் பல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பல வாரியம் ஆண்டுக்கொரு தமது தாட்டிக் அதுவுக்குத் துறையும் வழக்கங்கள் பாரிமிமெண்ட் சட்டங்களிலும் மாற்றப் பட்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பற்றி மக்களிடையே மிகுந்த அநிருப்பி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி தாம் சொன்னும் போது. “கத்திரம் வந்ததிலிருந்து காக்கிரல் சர்க்கார் தானே திரிவாரம் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திக் கொண்டு வருகிறது. மக்களுக்கு உண்மையில் அந்த சர்க்காரியது அநிருப்பி விருக்குமாகும் சென்ற இரண்டு தேர்தல்களிலும் காக்கிரல் நேற்றத்தானே போயிருக்க வேண்டும்” என்று சொல்லாம்.

ஆனால் காக்கிரலில் வெற்றி அதன் நீண்ட கால சரித்திரத்தில் வெற்றி. காக்கிரல் பாரத தாட்டிக் கத்திரத்தைப் பெற்றுத் தந்த டபிர் எக்பதனும் மக்கள் அதற்கு யோட்டு அளித்திருக்கிறார்கள். பாரதத்தில் கத்திரம் போராட்டத்தின் தலைமை தாங்கி நடத்திய ஐயாறுகளால் தேரு அவர்கள் அதிக் இன்னும் இருப்பதால் மக்கள் அவரைத் தேர்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தேசபக்தி மிகுந்த தன் எதிர்க்கட்சி வீங்காத தானேயே காக்கிரலை மக்கள் தேர்தெடுத்திருக்கிறார்கள்.

* * *
செத்திரம் துத்தாண்டுத் திட்டக்கள் கொண்டு வந்தாலும், மக்களின் ஒத்ததமையும்

தொழிலாளர்களின் உதழப்புகித்தி, அவற்றிலும் பவன் ஏற்பட முடியாத என்பதை எகியோரும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

ருகிய மக்களிடையோம், தொர்மாளியர்களிடையோம் இந்திய மக்கள், மூக்கியமாகத் தொழிலாளர்கள், உதழப்புகி புனித்த தன்மையை உணர வேண்டும். பல சதுகைகள் கொளும் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குக் கடமைகள் உண்டு என்பதையும் தங்கு உணர்ந்து அங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

சர்க்காரும் திரிவாரத்தில் உண் வழக்களைக் களைத்து, திரிவாரம் தாய்மையாதாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பாரத தாட்டிக் கபீட்சமும் பாரத மக்களின் எதிர்க்கால தங்காழும், தாய்மையான சர்க்கார் திரிவாரத்தையும், மக்களின் ஒத்ததமும்பையும், தொழிலாளர்களின் உதழும்பையும், கடமை உணர்ச்சியையுமே பொறுத்திருக்கின்றன.

சர்க்காரும் மக்களும் அவரவர் கடமைகளை வழுவின்றி நிறைவேற்றிலுந்தான் பெற்ற கத்திரம் பவன் உகாதாக ஆகும்; கத்திரத்துக்கொல் சென்ற துறு ஆண்டுக்கு மேலாக எண்ணிக்கையற்ற தேசபக்தர்கள் செய்த அரும் பெரும் தியாகங்கள் மிததுக்கு இவற்றை திராவி விடாமல், மக்களுக்குப் பெருமைமயம் பெரு வார்ப்பும் அளிக்கும் அருட் செல்வமாகத் திசெத்த வரும்.

வாழ்க கத்திரம்!

வாழ்க பாரதம்!

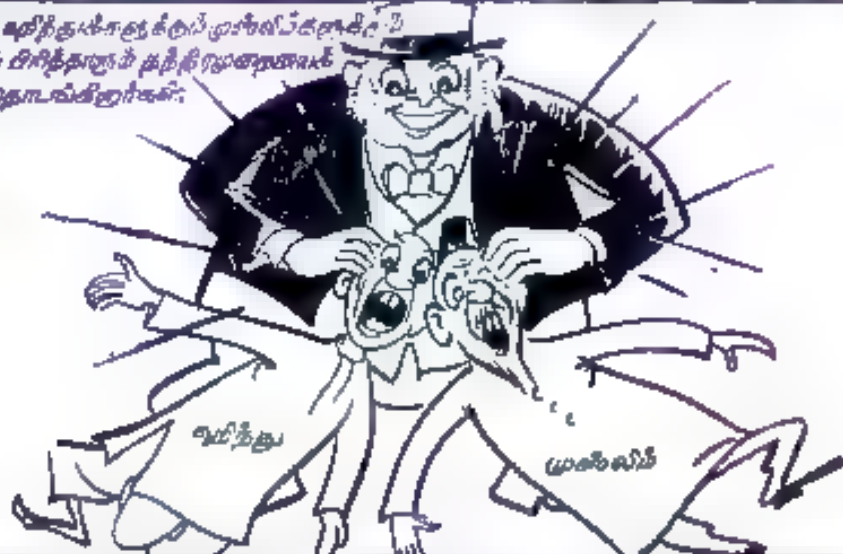
① அசுலிய ஆட்சிக்கு எதிர்த்து 1857-ம் ஆண்டில் ஹிந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் ஆரே உடலில் திரண்டு கைகளைப்போல் எழுந்தனர். யூனியன் போர் நடந்திலுங்கள்.

② இந்த சுதந்திரப் போரை ஆட்சியாளர்கள் தடுத்திட்டனர். ஆனால் ஹிந்து-முஸ்லிம்கள் ஒன்றுமை அவர்களுக்குப் பெரும் கவலை உண்டாக்கிவிட்டது.

③ சாஸிய ஹிந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் கைகளுமேய் இரித்தாலும் தந்திரமுறையாகக் கையாணித் தொடங்கினார்கள்.

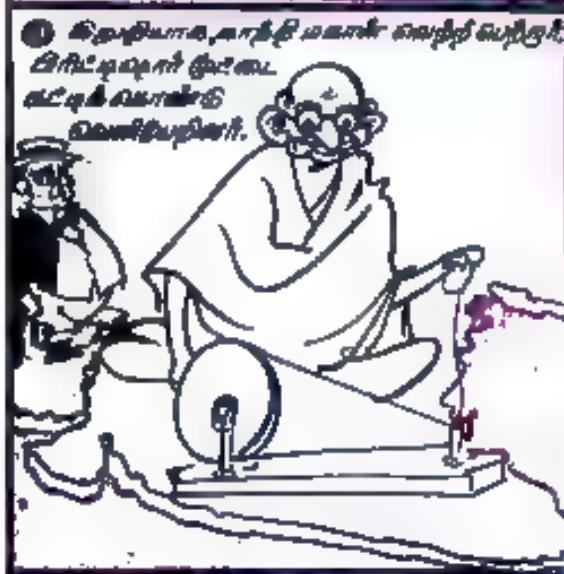

④ கிரித்தாலும் தந்திரம் அவர்களுக்கு இருக்கா இருக்கா யாகப் பலனைக் கொடுத்தது.

⑤ அதன் விளைவாக, பிரிட்டிஷ் கொழுத்தது. பாரத நாடு வஞ்சகமாக ஆகித்தது.

பிரதமர் பிரதமர் பங்குதேவதூதர்

பிரதமர் பிரதமர் பங்குதேவதூதர் வாழ்த்துகிறோம். இந்தப் சர்க்கார் செப்திப் போக்குவரத்து மத்திரி காங்கிரஸ் எல்லா நிலங்களுக்கும் உறுதியும் தராத தந்தி ஹழிபர்கள் பெட்டுவர்கள் சர்க்காரின் ஸ்ரீ கோஷத்து தந்தி உறுதியும், உலகா உறுதியும் மோலா, தபாக், தந்தி ஹழிபர் கின் மிகவும் பாராட்டுவதுடன், அவர்களுக்கும் தமது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துகளைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்த வகுப்பும் முதலாவது உத்திரப் போரின் நூலாவது ஆண்டு விழாவும் உத்திர இந்தியாவின் பத்தாவது ஆண்டு விழாவும் வேகித்திருக்கின்றன. அத்தாரத்திய சூழப்பட்டு ஒளிபெற்று விடுமோ என்று எம்போரும் வய்க்கிறார்கள். எனினும் எம்பத்தப்பட்ட உலகமும் சில பிரதமர்கள் எட்டடாமல் விவ உத்தரம் நடந்து கொண்டதாக வேகி திருத்தம் தவிர்க்கப்பட்டது.

தபாக், தந்தி ஹழிபர்கள், வேகித்திருத்தம் செய்வதற்கான உலக ஏற்பாடுகளும் செய் திருத்தார்கள். அதன் எமலிப்பதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் சர்க்கார் செய்திருத் தார்கள். போது மட்டிலும் ஹார் விருக்க விக்கி. வேகித்திருத்தம் எல்லாவது காலம் தடக்குமோ என்ற உலகமாக அவர்கள் உட்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரிசி விவசாயம் குறைவு?

இந்த பாரததாது முழுமையையும் உலக வலக்கும் குறைவான உலக நாட்டுப் பிரதமர் என்னவேண்டும், விவசாயிகளின் உலகவாசம், அத்தம் பிரதமர்வைத் திருத்திரமாவத் தீர்க்க முடியாதபாடுமே, வேகி திருத்தம் உத்தரங்கள் நாத்திரமாவதும் ஹாதத் துக்கிக்கிறதம், கிராக்கிப்படியை உலகத் தோண்டும் என்று சிப்பந்திகள் இடைவிடாது விவாசம் செய்து வருகிறார்கள். ஸ்தம்ப உலகம் போருளான அரிசியின் விவசாய மோதல்களின் சூப்பது சத விவகத்துக்கு மேல் உலகத்திற்குமேப்போது, கிராக்கிப் படியை உலகத் தோண்டும் என்று அவர்கள் குறுவாத ஹர் ஆட்சியைக் முடியும்? அரிசி உலகமாகப் போதும்களும் கெட்டத்தத் உலகாளுப்படி தோத்திரங்கிறதம்.

காழ்த்துக்களுக்கு இன்றியமையாத பண்டக் களின் விவசாய இவ்வுருவத்தற்காகச் சர்க்கார் அத்திரவாசியப் போரும் எட்டம் திறை வேத்திரார்கள். அதன் பவனாக அரிசியின் விவசாய இவ்வுருமென்று அவர்கள் எதிர்பார்த்த தனம், ஆனால், அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி நடக்கவில்லை. வட இந்தியாவிய கோதுமைய நிலவாவிவக்கும் கிடைப்பதற்காகக் கோதுமைய மண்டலம் அமைத்ததற்குப்பாசி, இவ்வுரு அரிசி நிலவா விவக்கும் கிடைப்பதற்காகத் தட்டின மண்டலம் அமைத்தார்கள். இதனாலும் கோசிய பண்ட கிடைக்கவில்லை. உலக

வர்கள் முதலியவரும் காங்கி வலத்தி விட்டார்கள். வேகித்திருத்தம் செய்வோவரத் தனப்ப்பதற்கு அவர்கள் அவசரமாக அவ சர்க் எட்டமும் திறைவேதியது. வேகி திருத்தம் ஆரம்பவாததற்குச் சிலமணி தோத துக்குதும் வகாசிய உட திறைமகா எதையும் தெரிபாமல் இருக்கிறது.

தேவா சிவசெய்யிதும் கோச உலகத்தும் திகத்திய சகாதாணப் பிரதமர்களும், சாஸாதி முதல் தபாக் விருத்த உருக்கமான அறிக்கையுமே தபாக், தந்தி ஹழிபர்கள் வேகி திருத்தத்தாகத் தவிர்க்கப்படி செய்கிற.

வேகித்திருக்க அறிக்கை விருத்தபேக் இத்திய சர்க்கார் செய்வதில் உலகம் தியிவக இவாத்தி விட்டதாலும், இடைக்கால நிலாறணப் பிரதமர் அக்கிரமாவியப் பரிசீலனக்கு விடப் பதும் என்னு தேவா கோச உலகத்தின் உறுதி உலகவாழும் வேகித்திருத்த போசனவயக் கடைவிட்டு விட்டதா மேற்படி ஹழிபர்கள் உலகம் அறித்தத்தம்.

காரணம் எதுவாவினும், போது மகக் குக்குக் கெட்டமும், நாட்டுக்கு மிகுத்த தக்ட மும், தபாக், தந்தி ஹழிபர்களுக்குக் கெட்ட பெயரும் ஏற்படக் கூடிய வேகித்திருத்தம் தவிர்க்கப்பட்டதைத் குறித்து மத்திரி அலகிடுகிறோம். உலகம் முதல் மேற்படி ஹழிபர் கின் முதலாக நீர தோவத தகல் வதி பிரதமர்வை தங்குகிறோம்.

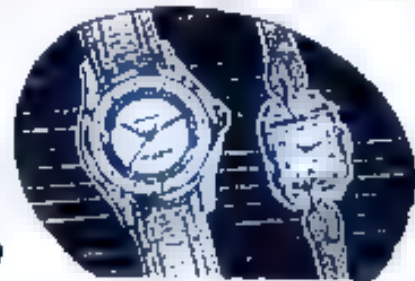
பிரதமர்களின் அரிசியைத் தெரிவிவதற்குப் போரும் விவாபாசிலும் ஒத்ததழக்காத தாவியே, சர்க்கார் கடைக்கொண்ட மேற்படி முகதலானக் பண்ட ஏற்படக்கூடும். குத்ப் பாக் ஆத்திர விவாபாசிகள், பதற்குமுதல சாத்தபக்கான செக்கிக்கும் தோளத்திற்கும் அரிசி வர முடியாமல் தடுத்தவிட்டார்கள். எனவே வேகி வதியின்தி. உலகி பிரதமர் மான ஆத்திர சாத்தபத்திற்கும் குக்கிவாவினும் உலக அரிசியைக் கொக்குதல் செய்யும் பொறுப்பை இப்போது இந்திய சர்க்கார்தே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வேகி வயத் துத்தமாகச் செய்வதற்கு ஒரு விசை அரிசியாவையும் தியிவதற்குக்கிறார்கள். அவர் கள் கொக்குதல் செய்யும் அரிசி தெக் இத்தியாவிக் உலக பதற்குமுதல சாத்தபக் கெக்கு அனுப்பப்படும். அதன் பனனாக அரிசி விவசாய குதம் இடம் உண்டாகலாம்.

சிப்பந்திகள் எம்பத்தப்பட்டவாசரின், விவசாயிகளின் குறைக்காமல் கிராக்கிப்படியை உலகத்தவதாக மாத்திரம் அரிசியை பண்ட ஏற்படாது, அவர்களுக்கிட கெட்டவனும் ஏறாது பொதும்களின் பொருளாதா இவ்வுருகளும் குறைவதற்கான ஸ்ரீ வதி முக்கிய பண்டக்களின் விவசாய குறைவுப்படி செய்கிறதாம். அரிசி விவசாய குறைவத் தொட்கிடுதல் மதர அவசியமான பண்டக்களின் விவசாய குறைவத்திற்கும் எப்பது திறைம.

உயிர் தரும் 25/- கட்டி 50/- க்கு கிடைக்கும்.

கனிகை தயாரிப்பு. 5 வருஷம் உத்தரவாதம்
ஒரு சமயத்தில் ஏதாவது மூன்று கடிதங்கள்
கூட்டு செலுத்தலாக ஒரு பாக்கெட் கடி-
தாரமும், 91க்கு கடிதாரங்கள் அட்டருக்கு ஒரு
கடை கடிதாரமும் இலவசமாக தரப்படும்.

கடிகார மாதம் ரூ. 703

கடிகார மாதம் ரூ. 702

மாதம் ரூ. 703: தலை, துண்டை பித்தை ரூ. 12/-
16 துண்டை ரூ. 13/- அட்டி புது, 16 துண்டை
தலையின் கடை ரூ. 21/- துண்டை அட்டி புது ரூ. 25/-
மாதம் ரூ. 702: தலை, 17 துண்டை ரூ. 21/-
21 துண்டை, 20 கடைதலையின் தலையின் ரூ. 71/-

கடிகார மாதம் ரூ. 857

தலையின் ரூ. 26/- தலையின் கடை ரூ. 22/-
16 துண்டை ரூ. 24/- அட்டி புது தலையின்
கடை ரூ. 29/- அட்டி புது 17 துண்டை ரூ. 33/-
21 துண்டை ரூ. 39/-

கடிகார மாதம் ரூ. 755

தலையின் ரூ. 26/- தலையின் 16 துண்டை ரூ. 22/-
அட்டி புது தலையின் கடை ரூ. 29/- அட்டி புது
17 துண்டை ரூ. 33/- தலையின் 21 துண்டை ரூ. 39/-

கடிகார மாதம் ரூ. 700

தலையின் ரூ. 26/- தலையின் 16 துண்டை ரூ. 22/-
அட்டி புது தலையின் கடை ரூ. 29/- 17 துண்டை
அட்டி புது ரூ. 33/- தலையின் 21 துண்டை ரூ. 39/-

ALANTA WATCH

Publicity Office: AGRA ROAD, BOMBAY-40
Nasirabad, Lucknow (Phone: 5767)

Ask
BISWANTH
hair
OIL
*It safeguards
the brain
and keeps it cool*
AGENTS: **M.Y. SONS**
GUNDER ST., MADRAS-1

விநாயகர்

தந்தை தீவர

விநாயகர் தந்தை

வலிகளும் குப்பத்த
விவரணியான
அயிர் தாஞ்சனம்
வேராகப்பட்டதும்
அடிக்கும் வலியும்
கொடிய வெகு
செக்கிரத்தில் குண
மாடுகிறும்.

அமிர்தாஞ்சனம்

அமிர்தாஞ்சனம் விநாயகர்
கொண்டது.
இது தந்தை
விநாயகர், கருத்தாக.

சாதி குற்ற இது தந்தை கொண்டு விநாயகர் விநாயகர் விநாயகர் 'அமிர்தாஞ்சனம்'
கொண்டது. தந்தை கருத்தாக கொண்டது. கொண்டு கொண்டது.

தந்தை: "குமார்"

பொன்: 1125

காஞ்சீபுரம் பட்டுச்சேலைகள் காஞ்சீபுரம் விநாயகர் கிடைக்கும்
மற்றும் எல்லாவித ஜவுளிகளும் நயமான விநாயகர் கிடைக்கும்

குமார் & கோ.

காஞ்சீபுரம் ஜவுளிக் கடை
ராஜ விதி. - - - கோவை

தந்தை தந்தை:

விநாயகர்:

பூனிவாஸ் எரில்க் தறவுஸ்
பட்டு ஜவுளிக் கொண்டு கருத்தாக கொண்டது. கொண்டு கொண்டது.

ராஜேஸ்வரி எரில்க் தறவுஸ்
கொண்டு கொண்டது. கொண்டு கொண்டது.

N. B. — ஆர். உட்கொண்டது. கொண்டது.

தொழுகிடல் மறக்கிறேனே

மக்களின் பாரதிபார்

இதந்தரு மனையிளங்கு
இடர்மிரு னெறும் பட்டாலும்
பதந்திரு வினாடி மாற்றி
பழி மிகுத்திழிவுற்றதும்
விதந்தரு கோடியின்னாள்
வினாத்தெனை வழித்திட்டாலும் ?
கதந்திரதேவி ! நினைந்த
தொழுநிடல் மறக்கிறேனே!

தேவி நின்னெனின் பெறுத
தேயமோர் தேயமாமோ ?
ஆவியல் குண்டோ ? செம்மை
அழிவுண்டோ ? ஆக்கமுண்டோ ?
காவிய நூல்கள் குரளாக
கிள்கள் வேதங்களுண்டோ ?
பாவியரன்றோ நின்றால்
பாவனைப் படைத்தினாதார் ?

ஒழிவறு நோயிதனாவார்
ஊக்கமொன்றழிய மாட்டார்
அழிவறு மாக்கொல்லாப்
இகழ்த்திடக் கடைபிணிப்பார்,
இழிவறு வாழ்க்கை தேரார்
களவீனுயின்பயக் காணார்
அழிவறு பெருமை தரும்
அன்னை நின்னாகுள் பெருதார்.

ராஜாஜி

நீரிட்டில் ஊழல்கள் அதிகமாகி விட்ட காலத்தில், மண் வீட்டில் எவிகள் புகுவது போல் வெள்ளைக்காரர்கள் இந்தியாவில் புகுத்து, சோம்பேறி அரசர் ஊடல் சதி செய்து நாட்டை விஸிக்கு வாய்விட்டு விட்டார்கள். வீரப்பவர்கள் நிறைய இருந்தார்கள். வாய்நுப்பவர்கள் சாமர்த்தியவர்களினாலே இருந்தார்கள். நாட்டைக் கொண்டு நாட்டை வாய்விட்டு விட்டார்கள். தங்கள் ஊரிலிருந்து பணம் ஏதும் கொண்டு வரவில்லை.

ஆயிரம் 1857-ம் ஆண்டில் நம் தேசத்தை நம்மவர்களே ஆளும் சகதியும் ஞாபகமும் முற்றிலும் நீர்த்துவிட்டதில்லை. ஏதோ காரணத்தால் — முகலியமாக, தற்போது மூட நம்பிக்கை என்று சொல்லப்பட்டு வரும் மையாசாரங்களிலுள்ள பற்றில் காரணம் — பிரிட்டிஷார் அரசாட்சியின் கீழ் சேர்த்திருந்த இந்திய ராணுவப் படைகள் கோபங்கொண்டு அரசாட்சிக்கு விரோதமாகக் கலகம் ஆரம்பித்தார்கள். மராட்டிய வீரர்களும் பிகாரிலிருந்த சிற்றரசர்களும் வட நோக்கிலுள்ள இந்தியாவின் அரிவாணத்தில் அமர்த்திருந்த முஸ்லிம்கள் அரசு வம்சத்தினரும் சீக்கிரமாகவே ராணுவ கைகளை வைத்து வட இந்தியாவில் முகலிய இடங்களிலெல்லாம் கவராஜ்யக் கொடியை ஏற்றினார்கள்.

கலகம் பெரிதாகப்போயிற்று. நடுத்தர மூன்றாம்-மராட்டிய முதலிய சூலப் பேதல்களை மறந்து விட்டு ராணுவமெல்லாம் கவராஜ்யக் கொடியின் கீழ் ஒன்றுசேர்ந்து போராடினார்கள். முகலியமாக, தாத்தையா தோபி என்கிற மராட்டிய வீரர் வெகு சாமர்த்தியமாகப் பிரிட்டிஷுரை படைகளையும் அவர்களே சமத்தாரங்களையும் எதிர்த்து வெகு நாள் கவரவில்லை இழுத்துப் பிடித்துப் போராடினார். ஜான்செரானியும் மிக நீர்த்துடன் வெள்ளைகளை எதிர்த்துச் சண்டையிட்டார். முடி

வில் பிரிட்டிஷு அரசாங்கம் வென்றது. கத்திரிப் போர் தோல்வியடைந்தது.

இருபதாவது நூற்றாண்டில் பொதுமக்கள் அடைந்த துன்பங்களையும் கத்திரி உணர்ச்சியும் அந்தக் காலத்தில் இருந்திருப்பின் பிரிட்டிஷுரை வெற்றி பெற்றிருக்க மாட்டார்கள்.

ராணுவத்தில் முகலியமான அம்சமாயிருந்த சீக்கியப் படைகள் கத்திரி கலகத்தில் சேரவில்லை. இது பிரிட்டிஷுரை உடைய சங்கடத்தை அரைப் பங்கு குறைத்து விட்டது. மிகுதி அரைப் பங்கைக் கஷ்டப்பட்டுச் சமாளித்துக் கொண்டார்கள். அதற்குக் காரணம் பொதுமக்களிடையே அக்கறைபின்மை.

அந்தக் காலத்தில் பிரிட்டிஷுரை தோல்வியடைத்திருந்தால் இந்திய அரசாட்சி வேறு விதமாக இருந்திருக்கும். அனேகமாக வெகு சீக்கிரத்தில் ஒற்றுமை இழந்து பிளவுபட்டு அந்நியர்கள் மறுபடியும் புகுத்திருப்பார்கள். அவ்வது வேறு எதுவாயிருக்குமோ சொல்ல முடியாது. ஆண்டவனுடைய விருப்பம் கத்திரம் தள்ளிப் போடப்பட்டது. பிரிட்டிஷுரை உடைய அதிகத்தில் பலதஷ்டங்கள் நாட்டுக்கு விளைந்த போதிலும் அனேக அம்சங்களில் நாடு லாபம் அடைந்தது. அதிலும் ஒற்றுமையும் அரசியல் உணர்ச்சி

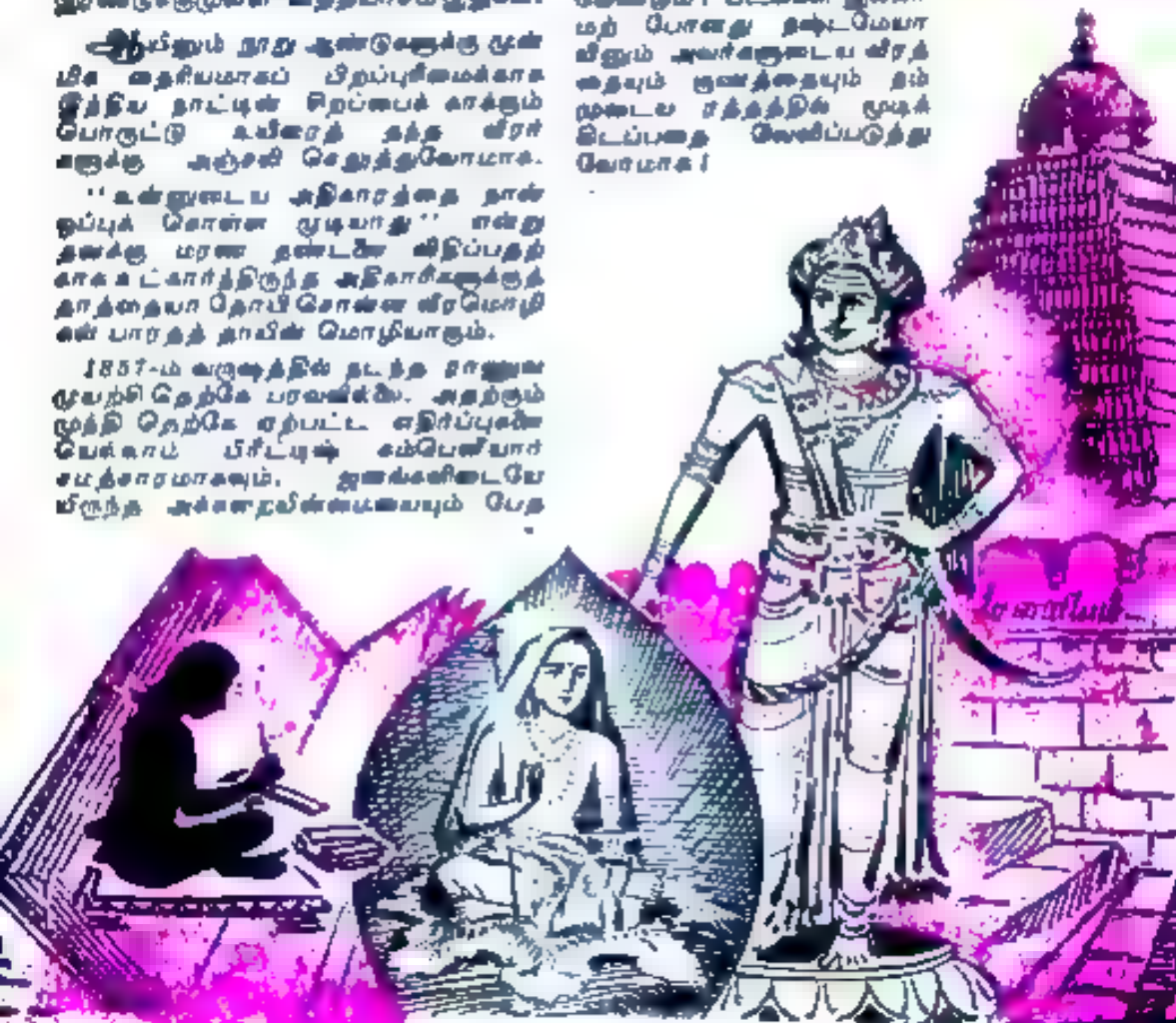
சியும் மக்களிடையே பரவிற்று. இருபதாவது நூற்றாண்டில் கிட்டத்தட்ட ஐம்பது வருஷங்கள் கடத்தியின் தல்வ முறையில் கத்திரம் பெற்றோம். கத்திரமான அஸ்திவாரத்துடன் கட்டடம் ஏழி விரும்பிற்று என்றே சொல்லலாம். அகிலோ முறையில் பெற்றோம். பொது மக்களில் சக்தியினால் பெற்றோம். 1857-ம் வருஷத்தில் நடந்த முயற்சியானது ராஜ்யம் முயற்சி. பொதுமக்களில் பஸம் அந்த முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. இரண்டுக்குமுள்ள கித்தியாசம் இதுவே.

ஆய்வும் நூறு ஆண்டுக்கு முன் மிகை ததரியமாகப் பிறப்புரிமைக்காக இந்திய நாட்டில் சிறப்பாக காக்கும் பொருட்டு உயிரைத் தந்த வீரர் களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவோமாக.

“உன்னுடைய அதிகாரத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது” என்று தனக்கு மரண தண்டனை விதிப்பதற்காக உட்கார்த்திருந்த அதிகாரிகளுக்குத் தாத்தையா தொய்சொன்ன வீரமோழி கள் பாரதத் தாயின் மொழியாகும்.

1857-ம் வருஷத்தில் நடந்த ராஜ்யம் முயற்சி தெற்கே பரவவில்லை. அதற்கும் முந்தி தெற்கே ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளை வெல்லும் பிரீட்டிஷ் கம்பெனியார் கைதாரமாகவும், ஐக்களிடையே வீருந்த அக்கௌதவியைமையும் பேத

உணர்ச்சிகளையும் கொண்டு தங்குகத் சமாளித்து விட்டார்கள். தெற்கே வீரர்கள் இக்காமவிருத்ததில்லை. அவர் களெவ்வளவு ஒரு பக்கத்தில் பிரீட்டிஷா லின் சக்திக்கும் மற்றொரு பக்கத்தில் தம் மக்களுடைய அநியாயமக்கும் இரையாகி சொர்க்கம் அடைந்தார்கள். இவர்களில் கட்டபொம்மனும் கைதார் அலியும் திப்பு கந்தானும் சரித்திரத்தில் இடம் பெற்றார்கள். திப்பு கந்தா னுடைய குழந்தைகளின் படம்-அவர்கள் அஞ்சாதகனான காலத்தில் வளர்த்த படம் - இவ்வி ராஜ்யுரபதி பவனத்தி லிருந்து வந்தது—சென்னை கோட்டை மியூசியத்தில் சீக்கிரம் இடம் பெறும். இந்தப் படம் வெங்கைக்காரன் வளரத் தது. அதற்கும் முந்தி தம்முடைய நாட்டில் படங்கள் ஏது? காளிதாஸன் படம் எங்கே? கைதார் படம் எங்கே? ராஜ ராஜ ரோமன் படம் எங்கே? எக்கொம் கற்பனைவின் மூலமே காண வேண்டும்! படங்கள் இல்லா மற் போனது தட்டமேயா விலும் அவர்களுடைய வீரத் தையும் குணத்தையும் தம் முடைய ரத்தத்தில் மூடித் திடப்பதை வேலிப்படுத்து வேரமாக!

கேவாபாக் 35mm, 3.5, 1:1.1. உயர்த்திய புகழ்பெற்றது.

அவன் புன்னகை சொல்லுகிறது அமோக விவரங்கள்!

நகத்தின் கனத்தையும் பரிசீலித்த
செழுமைகளையும் அங்கு உணர்ந்த
இவன் விவரம் அநிகரத்தையே
என்னி மெய்நிலை, புதிதில்
பாசனத் திட்டங்கள் அங்கு
ஒரு பாக், அவைதே கேவாபாக்
எனினாகி அதில் பலவகைகளும்
என்பதை உணர்ந்தான். இப்
பட்டமே அதன் காரணமாக விவ
ரிக்கிறது. அது மெய்நிலைப்பெரு
மைமயம் அளிக்கிறது. கேவாபாக்
பின்புறம் அடுக்கப்பட்ட பட்ட
களைக் கண்டு கேவாபாக் எவ்வளவு
தூரம் ஆனதென்பதிலிருந்து
புகை என்னிப் பாடுங்கள்.

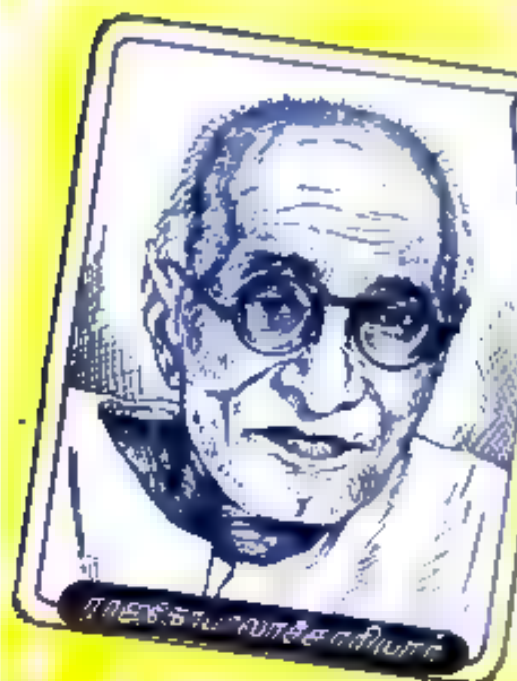

அவை உங்களுக்கு இன்னமும் அமைச்சுமே அளவும் விவரிக்கத்தக்க
நிலைவு. அங்குமே உங்கள் மனத்தின் கொண்டு திறத்தும், விட்ட
தூங்கும் கேவாபாக் பட்டங்கள் அடுக்க கேவாபாக் 35
-அல்லது கேவாபாக் 35 உயர்த்தை, கேவாபாக் 35ம் மாதிரி
கேவாபாக் பட்டங்கள் அடுக்கப்படும். அப்படியான
விவரப் பட்டங்களுக்கும், பெரிய பட்டங்களுக்கும் கேவாபாக் கேவ
டிக் பிளம்(NB) உபயோகப்படுகின்றன. மேலும் உங்களுக்குத் திருப்தி
பார்க்க உங்கள் பின்புறத்திலும், என்னிமேல்பெறும்—
எனினோ—கேவாபாக் எவ்வளவுதான் கேவாபாக் பெரிய கேவாபாக்
பட்டங்கள் அமைச்சுமே அளவும் பாடுங்கள்.

GEVAERT

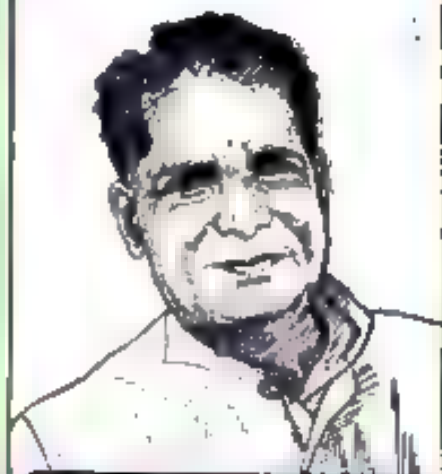
ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED

அல்லைட் போட்டோகிராபிக்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
கன்ஸ்ட்ரிக்ட், ஸ்ரீரங்கபுரம் டிஸ்ட்ரிக்ட், பம்பாய்-1

அ. க. கனாம் ஆசாதி

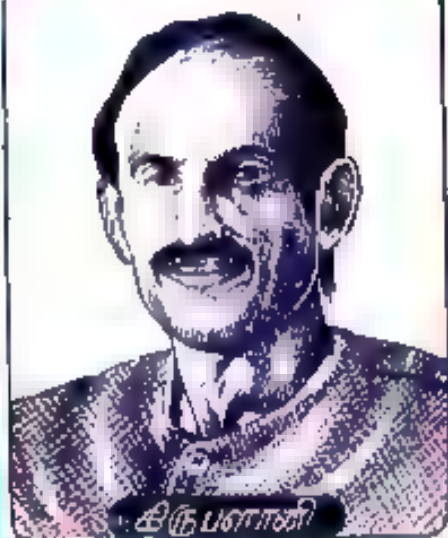
கே. பி. கே. நார்நாயகன்

வல்லபாய் பட்டேல்

சித்தரஞ்சன் தாஸ்

திரு. ப. லாணி

மேதாஜி

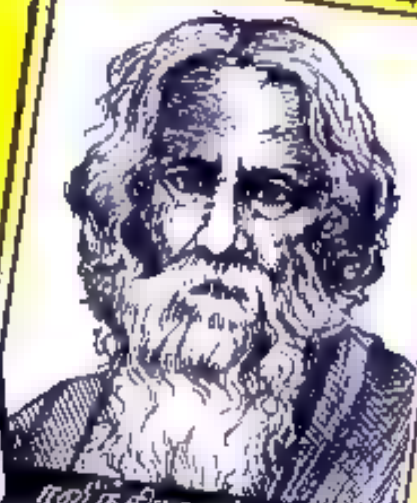
பி. பிரகாசம்

அன்காசி

சுப்பிரமணிய பாரதி

ரலங்கீர நாத் தூகார்

சங்கராபா காங்கி

சரோஜினி தேவி

அனந்திடஸன்

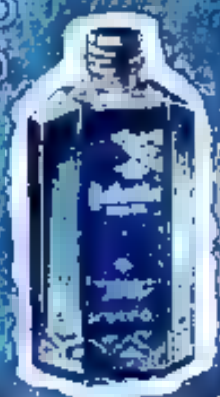
கலகமிகோலின் காந்தரிடைன்

காந்தல்
தைலம்

கொயும் உத்தமமான ஆயில்
ஆகியும் உத்தமமான காந்தல்
உயும் உத்தமமான காந்தல்
கொயும் உத்தமமான காந்தல்
கொயும் உத்தமமான காந்தல்
கொயும் உத்தமமான காந்தல்
கொயும் உத்தமமான காந்தல்
கொயும் உத்தமமான காந்தல்
கொயும் உத்தமமான காந்தல்
கொயும் உத்தமமான காந்தல்

இதன் தயாரிப்பு அமைதி
கொயும் உத்தமமான காந்தல்

5 அவுன்ஸ் அளவுள்ள சீசா

Tim

கல்கத்தா கிகமிகல், கல்கத்தா - 29.

தென் இந்திய ஆயில்: 5/149, பிராட்டோ, சென்னை - 1

ஆன்மீக டெய்லர் ஸ்கீம் உருவாக்கி
தாங்களிடம் வந்துள்ளோர்களை நினைவு
இதராதல் உபயோகிக்கும் கற்றுடவும்
ஒய்ஹெய் பாருங்கள்! அதுபல காலமாக
பின்பற்றி உருவாக்கி வந்தவை ஏதாவதும்!
அதன் கனம் தந்த தோஷமளிப்பதும்
கெற்ற உதவி! இதனாவே, தாங்களிடம்

ஆயில் காற்காலிகள் மற்றும் மேதைகள்

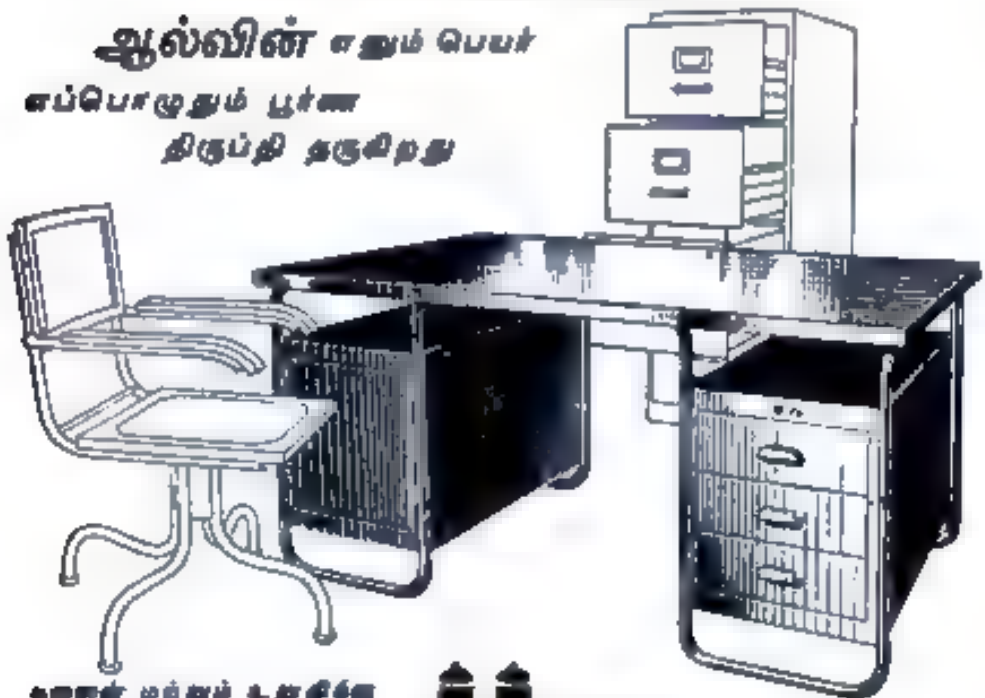
பாண்டிச்சேரி பள்ளிச் சிறப்பந்த சேவையாளர்
மேதைகளில் திருத்தெய்வம்
காண்பவரான ஆன்மீக, தம்பலகாண்டி,
மற்றும்புலவந்த சாதனங்கள் ஆன்மீகமே,
உங்கள் பணத்தை நினைவுகூர்த்தல்
செய்தெந்த! உங்கள் தோஷத்தை
நினைவுகூர்த்தல், ஆன்மீக சாதனங்கள்
பாண்டிச்சேரி.

மேதைகள்பற்றி ஆன்மீகம், தோஷமான
கால்கள், கால்கள், தோஷம் என்ன
அவையென்ற டெய்லர் கால்கள் தாங்களிடம்
கற்றுக்கொள்ள தாங்களிடம்.

பாண்டி, கால்கள், மீதமுள்ள மேதைகள்,
ஆன்மீகமே தந்திருக்கிறார்கள்
டெய்லர் கால்கள் கெட்டு.

ஆல்வின் எலும்புப் பெயர்

எப்பொழுதும் பூர்ண
நிரூபித்திருக்கிறது

கால்கள் மற்றும் உதவிக்க

ஆல்வின்

புகழ்பெற்ற பள்ளிச் சேர்

எனதுதராதல் ஆல்வின் மெட்டல் ஓர்கல் மிட், கெத்கன், என்துதராதல் 15

அருவிகளிலுள்ள மீத
பாண்டிச்சேரி, கால்கள்,
கால்கள், கால்கள்,
கால்கள், கால்கள்

பாண்டிச்சேரி

பாண்டிச்சேரி மற்றும் கால்கள் பாண்டிச்சேரி
மேதைகள் ஆன்மீக ஆன்மீக கால்கள், 158, மெத்கன் கால்கள், கால்கள்
கால்கள், கால்கள், கால்கள், கால்கள், கால்கள்
மேதைகள் ஆன்மீக ஆன்மீக கால்கள், கால்கள், கால்கள், கால்கள், கால்கள்
கால்கள், கால்கள், கால்கள், கால்கள், கால்கள்

இதுதானே ஜனநாயகம்?

— விடுதலைப் போராட்டிகள் —

நமது பாரத நாட்டில் ஜனநாயகம் எவ்வாறு இயங்கி வருகிறது?

தாம் எவ்வோருக்கும் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி வானளாவப் பேசுகிறோம். ஆனால் உண்மையில் ஜனநாயக ஆட்சியினை அதிகாரம், பொறுப்பு எல்லாம் உச்சஸ்தானத்தில் உள்ள ஒரு சிலரின் கையில் போய்ச் சேர்ந்து விடுகின்றன. இன்று விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசிலரிடம் தான் அதிகாரமும் பொறுப்பும் இருக்கின்றன. அத்தகையோரின் தொகை ஐந்து அல்லது ஆறுக்கு மேல் இராது. மற்றவர்கள் யாவரும் 'ஆமாம், ஆமாம்'

என்று கூறும் தலை வாட்டிகளாக இருந்து வருகிறார்கள். அத்த ஒரு சிலர் செய்யும் சிறிய தவறு, எண்ணிக்கை பற்றவர்களுக்கு அழிவையும் தரும்பதையும் உண்டாக்கிவிடக் கூடும்.

இன்று மக்களின் வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்ட சகல விஷயங்களும் சர்க்கார் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டு இருக்கின்றன. வாழ்க்கையின் எத்தனையதும் மக்கள் சொந்தமாக, தங்கள் உசிதப்படி எதுவும் செய்ய முடியாத பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

உண்மையான எஜமானர்களான கோடிக்கணக்கான வாக்காளர்கள் சர்க்கார் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை தெரியாமல்

அறிவாமலும் ஆழத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரின் நடவடிக்கைகள் பற்றி அவர்களுக்கு அக்கறையும் இல்லை.

தான் ஓர் உண்மையை எடுத்துச் சொன்னால், எவ்வோரும் அதிர்ச்சி அடைந்து விடுவார்கள். அதாவது, பண்டைய காலத்து மன்னர்களுக்கு இருந்த அதிகாரத்தையும் சத்தியையும் விட ஜனநாயக ரீதியில் தேர்தெடுக்கப்படும் தனியே ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரமும் சத்தியும் மிகவும் ஆபத்தானவை. பண்டைய மன்னர்களின் எதேச்சாதிகாரக் கொடுமையைத் தவிர்ப்பதற்காகவோ, அல்லது

அத்தக் கொடுமையின் விளைவாகவோ பெரும்பாலோரின் ஆட்சிமுறை உள்ளிந்து, எவ்விதும், பண்டைய மன்னர்களிடமிருந்த பலகுற்றம் குறைவானதும் தனியே ஜனநாயக சர்க்கார் கைவிடாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று சர்க்கார் எல்லாம் வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்காரின் கீழே உள்ள தனி நபர்களோ சத்தி பற்றவர்களாகவும்கதி பற்றவர்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள்.

இத்த நிலை உபராஜ்யமாதாமா? ஆகவே ஆகாது. இன்றைய தனியே உலகில் உண்மையான சுதந்திரம் மருந்துக்குக் கூடக் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது.

— 0 * 0 —

தீக்கதரிசை வங்கு

சுபராஜ்யம் வந்தவுடன் தனது அரசாங்கம் ஏற்பட்டுவிடும் என்றே, மக்கள் இப்பொழுதுதான் அதிக சத்தோஷமாக வாழ்வுகளின் எக்ஸ்த்ரெம் எண்ணக்கூடாது. இவ்வெல்லாம் ஏற்பட வெகுநாட்கள் பிடிக்கும். சுபராஜ்யம் வந்தவுடன் தேர்தல் கூறும் அதோடு கூடிய காலங்களும் தாண்டலாமாம். அறிவாமல் அதிகார வெறியும், பணத்திற்கும் வாழ்க்கையை தராமல்கூடும். பலர் மிகுந்த வருத்தத்தோடு பீர்த்தெனில் பாரிப்பார்கள்: பழைய ஆட்சியை, அடிமை வாழ்வினை தேவையோடு கிறித என்று நினைப்பார்கள். பழைய ஆட்சியைத் திறமையும், அமைதியும் தேர்வையும் இருத்ததே என்று எண்ணுவார்கள். சுதந்திரத்திற்கு 'அடிமை' என்ற அமைதியை இந்திய இனத்திற்கு நீக்கியது ஒன்றுதான் காயம் என்று கருதுவார்கள். ஆனாலும் எவ்வோரும் நிறுவியவம் முதல் கணியறிவு பெற்று, கணியின் காரணமாக தன் கூடத்தையும், தெய்வ பத்தியும் அப்பும் கொண்ட மக்களாக வாழ்ந்தாக, விமோசனம் ஏற்பட வழியுண்டு. இத்த நினைப்புகளை வளர்ப்பதில் வெற்றி பெற்றுத்தான் சுபராஜ்யம் வரப்பதற்குச் சத்தோஷ வாழ்வு என்ற பொருள் ஏற்படும். இக்கவியில் சுபராஜ்யம் என்றும் அக்கிரமம், பணத்தின் பெயரட்டம் என்ற பொருள்தான் விளையும். ஒக்கோருவரும் தேர்வையாகவும் தெய்வ பத்தியோடும், பீர்த்திட அன்பு செலுத்தியும் வாழ்ந்தாக இத்த உலகம் எவ்வளவு அழகாக இருக்கும்! இத்தகைய கட்சிய சமுதாயம் உலகில் இந்தியாவில்தான் உருவாக முடியும்!

[பாரத நாடு சுபராஜ்யம் அடைவதற்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே 1921-ம் ஆண்டில் ராஜாஜி சிவதவாசம் புனிதமோது தம் கட்டுதலியில் எழுதியது]

புதிய சமுதாயம்

ம.பொ.சிவஞானம்

ஒரு நாட்டின் வரலாற்றில் மிகக் துக்கரமானது, அத்தாடு அடிமைப்பதும் நாம். மிக மிக இன்பரமானது, அடிமைப்பட்ட நாடு மீண்டும் விடுதலை பெறும் நாள்! பாரத நாட்டின் வரலாறு, பெரும்பாலான கிடுதலை நான். இன்று மூலி முதல் இமயம் வரை கொண்டாடுகிறோம். அத்தடல் இந்திய விடுதலைப் போர் துவங்கிய நாளைப் கொண்டாடத் துடிக்கின்றது நம் எண்ணம். அத்தத் துடிப்பிலே விடுதலைப் போர் என்று - எப்போது துவங்கியது என்ற உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டோம்.

இந்திய விடுதலைப் போர் துவங்கியது 1857-ல் ஆகும்; 1782-ல் ஆகும். ஆம்: இந்திய விடுதலைப் போர் துவங்கி இவ்வளவு 165 ஆண்டுகள் ஆகின்றன! துவங்கிய இடம், பாஞ்சாலக் குறிச்சி; துவக்கியவைத் முதல் மண், வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன்!

ஆங்கில ஆதிக்கத்துக்குக் கப்பம் கட்ட மறுத்த 1782-ல் 'கி. கோடாகமம் போர்' துவக்கினால் பாஞ்சாலக் குறிச்சி மண்ணை கட்டபொம்மன். அப்போர் 1789 அக்டோபர் 16-ல் கட்டபொம்மன் துவக்கிவிடப்பட்டதோடு முற்றுப் பெற்றது.

அது முதல் கட்டம்! கட்டபொம்மன் தம்பி கைமத் துரையின் தலைமையில் 1801-ம் ஆண்டில் அந்த பாஞ்சாலக் குறிச்சியில் நிரும்பவும் விடுதலைப் போர் துவங்கியது. அதில் பங்காடிரம் மாவீரர்கள் மாண்டனர். பாஞ்சாலக் குறிச்சிக் கோட்டை

தகர்த்த துரையட்டமானது. இதிலே, கைமத்தலை தலைமையாகத் தப்பியதோடு போராட்டத்தில் இரண்டாவது 'கட்டம்' முடிவுற்றது.

தலைமையாகத் தீர்த்த கைமத் துரை 1802-ம் ஆண்டில், மீண்டும் போர்க் கோலக் கொண்டு வெளிப்பட்டான். அவர் தலைமையில் சிவகங்கை மண்ணை மருது பிண்டியன், அவர் தம்பி சென்னமருது ஆகியோர் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து அமரிக்கைப் புரித்தனர். படை மாதங்கள் போர் கடுமையாக நடைபெற்ற பிறகு, வெள்ளையர்கள் வெற்றி பெற்றனர். வீரபாண்டியன் தம்பியும், மருது சகோதரரும் துர்க்கிலிப் பட்டனர். அது மூன்றாவது கட்டம்!

புரட்சிப் புயல் 1806-ம் ஆண்டில் தென் தமிழகத்திலிருந்து வட தமிழகமாய் வேதாரை அடைந்தது. ஆங்கில, எதிர்ப்பு ஆரம்பம் கொண்ட இந்திய சிப்பாய்கள் ஏராளி பதிலித்தை எதிர்த்துப் போர் புரித்தனர். அந்த 'சிப்பாய் புரட்சி'யும் முடிவிலேயே மூக்கி எறியப்பட்டது.

அது நான்காவது கட்டமாகும்!

தமிழ் வழங்கும் நாலுலக நாட்டில் நிரும்பாத புரம் ஆட்சியைத் தென் கோடியில் 1808-ம் ஆண்டில், ஒரு மாவீரன் - தோத்திர

அமைப்போம்

மூம். அவன் பெயர் தனையப் வேலுத்
தம்பி என்பதாலும். அந்த நாகூரில் வீரன்
திருவனந்தபுரம் மன்னாபுரம் தனையப் பதவி
பெற்றான். அதுவாரணாசிகத்தில் திருவிதாங்கூர்
ஆட்சியை அடிமைப்படுத்த முயன்ற ஆங்கிலக்
கட்டத்தன் எதிர்த்துப் போராடியான்.
இறுதியில் மாறியூரில் பிடிபடுவது மானத்
தற்கு இழுக்கெனக் கருவித் தன் கழுத்தைத்
தானே வெட்டிக் கொண்டு மாண்டான்.

அது இத்தாலிய கட்டம்!
இத்தாலித் தென்னாந்திசு ஏகாதிபத்திய
எதிர்ப்புப் புலன் கடங்கி விட்டது.

பீகார், ஜம்பதாஸ்குமன் கனர ஆங்கில
வார்த்தைக் கட்டம் தட்டிக் கேட்க ஆங்கிலத்
தனிவாட்சிப் புகித்தது. தென்னாந்திசு கிருத்தியப்
போரில் மாண்ட மன்னர்கள் போக,
அவர்களைத் தாட்டிக் கொடுத்த
வாழ்த்த சிற்றரசர்கள் எங்காப்
படை வைத்திருக்கும் உரிமையை
இழந்தனர். ஆகவே வெறுத்தி அர
ளாண்ட அவர்கள் ஆங்கிலக் கம்

பெயித்து வரி வசூலித்துக் கொடுக்கும்
ஏஜென்டுகள் என்ற இந்த நிலையை அடைந்
தனர். பொதுமக்களும் கையில் தடி, கத்தி
பாண்ட ஆயுதங்கள் வைத்திருக்கக் கூடா
தென்று ஆகிய ஏறத்தாழ. கருக்கல் கொள்
மும் தமிழ் மறக்குக கைத்தரிகள், வாகனவா
னம் தொல்வளியும் தொரித்துமண் வெட்டிக்
கவி பெறும் தாழ்நிலையை அடைந்தனர்.

அந்த நிலையில், ஆங்கிலேயர் இளமுத்த
கொடுகமதானா
மன் கட்டகே
ஏகாதிபத்திய
எதிர்ப்புப்புரட்சி
தொடங்கியது.
பெரரசர்கள், சித்

மணியம்

நல்ல ரகமான பட்டு ஹவுஸிகள் ?

ஓ. எங்களிடம் இருக்கின்றனவே!

பொறுங்கள், நீடித்த உழைப்பு ?

அதற்கு நாங்கள் உத்தரவாதம்!

சரிதான், விலையைப் பற்றி ?

உங்கள் பணத்துக்கு உண்மையான
மதிப்புக் கொடுக்க நாங்கள்தான்
என்றும் தயாராக இருக்கிறோமே!

அப்படியா! வந்து பார்ப்போம்!

கட்டாயம் வந்து பாருங்களேன்!

இதே உ, எங்கள் விலாஸம்

தாரகராம் சில்க் ஹவுஸ்

9/103, ராஜாஜி ரோடு - ராம்நகர் - கோயமுத்தூர்

நீடித்த உழைப்புக்கு

நடராஜா பிராண்ட்

கண்ணாடிச் சாமான்கள்

கண்ணாடிச்

சாமான்களில் உறுதிக்கும்

உயர்வுக்கும் முதன்மையாகவுள்ளது

“நடராஜா” பிராண்ட்.

ஆத்தூர் கொலம் இண்டஸ்ட்ரீஸ்

பிரைவேட் லிமிடெட்

ஆத்தூர் - கோலம் இயல்

சோலைக் குயில்

1

முன்னுரை

கிராமக் காதலியைப் படித்து விட்டுப் பல நேயர்கள் என்னைப் பாரதமாத் மித்தி விட்டார்கள். கதைகள் நூலில் எந்த நெருக்கதையும் ஆரம்பிக்குகிறதே? விவரம் என்று சொன்னால்? அவள் கூறிய கரலாற்றையும் எழுதி விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

நேயர்களைப் போலவே எனக்கும் விவரம் வாய் பார்த்து அவள் சொல்லும் கதை வயத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டு விட்டது.

அதற்கு ஒரு சீவன சத்தியமும் விளத்தது. சமீபத்தில் ஒரு முக்கிய காரிய மாகப் புதுதில்லிக்குச் சென்றேன். காரியம் முடித்தவுடன் முதல் காரியமாகக் குமாஸ்தா யும் விவரமானவையும் போய் பார்த்தேன்.

என்னைப் பார்த்த உடனேயே என் ஆவலைப் புரிந்து கொண்ட விவரமானவன் அவன் கணவர் குமாரும் தங்கள் கதை வயத் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டான்.

ஆரம்பிக்கும்போதே, "காஸிம் தான் என்ற பெயரைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?" என்று ஒரு கேள்வி வாய் போட்டுக் கதைவயத் சொல்ல ஆரம்பித்தான் விவரமான.

இத்தகைய ஆரம்பத்தால் சிறிதும் எதிர்பார்த்தே விட்டேன். என்னுடைய ஆசையைச் சிறிது அடக்கியதும், "ஓம் கேள்விப்பட்டீர்களா? திறைவக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். கதைதராமாத்திய ரணக்கர்கள் கூட்டத்துக்குத் திறைவம் உடுத்துக் கொண்டு கொண்டு நுதலிய கொடுக்க வேண்டியப் புரிந்த அரக்கன் அவ்வளவு அவன்? அவனை மறக்க முடியுமா என்ன?" என்றேன்.

"அவர் என்னுடைய மாமா!"

நான் திடுக்கிட்டேப் போனேன். "தங்கள் மாமா என்று தெரிந்திருந்தால் இப்படிப் பேசியிருக்க மாட்டீர்கள்" என்றேன்.

"பின் எப்படிப் பேசினீர்கள்? என்னுடைய மாமா என்பதால் அவர் மிக நல்லவர். உத்தமன், போகியர் என்றெல்லாம் சொல்லி விடுவீர்களா?"

இதென்னடா ஆரத்திய் மாட்டிக் கொண்டு போய் என்று என்னி. "இருக்க....." என்ற இருத்தேன்.

"அது போகட்டும். கதை வயத் சொல்" என்று குமார் என்னுடைய உதவிக்கு வந்தார்.

"குறுக்கே போது இருக்க, சொக்கிறேன்.

"காஸிம் ரண்டு உண்மை யில் பொன்னாதவர் நான். மிகக் கொடு சிந்தை உடையவர்தான். ஆனால் அவர்

பித்தலும்பேரே அப்படிப் பித்தலு
கிடக்கி. சத்திரப் ஸாத்தாங்
குத்திரியை காரணத்தால் அங்
கத்தைய மறநிலைய அடைந்து
விட்டார்.

ரங்கவீரனுடைய மனத்தில் அன்புக்கும் இடமில்லாமல் மோகமில்லை. அவர் நம் வாழ்நாளில் ஒரே ஒரு உயிரை மீது அணைத்து அன்பு செலுத்தினார். அந்த உயிர்தான் நாந்தான். ரங்கவீரன் தம்மை இறக்கும் தருவாரில் அவரின் மிகுந்த எக்ஸ் அன்புடன் பேசிய பாதுகாக்க வேண்டும் என்று வாக்குறுதி பெற்றுக் கொண்டான். ரங்கவீரன் தம்மைத் தான் அளித்த வாக்குறுதியை நன்றி நினைவெடுத்து

"உள்ளுடைய அம்மாய்க்கு அளித்த வாகத்திறைய நான் தன்கு தீவதிகத்தி லிருக்கிறதன் அகவண?" என்று அவர் கூற உய்யப் பணி மேட்டார்.

“அதிக எண்ண எந்தெனவும் / “தங்கு திறை
கேதலி வீறுக்கிதீரகன்” எந்தென.

"உலகம் ஒரு குழந்தை இவ்வாறு"

“நாங்கள் இதைச் செய்தோம்.”

“நீ பொய் சொல்கிறாய். கவிதாநாயகம் சொல்ல கொண்டு இந்த அரசாங்கம் கிட்டுப் பொய்ச்சிட்டு வேண்டும் என்று நீ ஒருபோதும் நினைத்திருக்கிறாயா?” என்று கேட்டார்.

[illegible]

“கனகசபைகளைச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்லி எந்தெந்த அமைப்புகளிலிருந்தும் அப்படியானவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். நம்முடைய இருக்கை உடைய சபைகளில் பார்த்துக் காண்க. கனகசபைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். சொல்லும் சேவையாக இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லும்.

3

தேவநீரில் வாழ்க்கையில் சிறு வாழ்வுகளை
ஏதப்படை. அடிக்கடி அவரைப் பார்க்கப்
பெற்றுப் பலர் வருவாரென. அப்போது தங்கி

ஊடகம் ஒரு அகதரிக்
கூட மலிக்மனாககாய்
பெரிசு கொன்டு உ
பிசுப்பாநகம்.

தருதான் உட்பட
முடிந்ததும் சில
கணக்குத் வந்தார்.

ஒரு சிலைப் பார்த்ததையே நம்பி அப்படி அபிமானமும் ஏற்படுத்தினா. நேர சிலைப் பார்த்தாலே அஞ்சலுப்படி அச்சமும் உண்டாகின்றது. அந்நிலையில் நாம் காணிக் கல்பெரிய அருகில் அமர்ந்திருக்கிறோம்.

மலிதரங்கீது வெதுப்பு உண்டாகி நுங்கென
கனாரும் கனார்த்தமொன்றே வந்தது.

“இவர்தான் எம்முதலான சேனாதிபதி இப்பாதிபதி” என்று ரங்கி.

“செஞ்செப்பா?” என்று வினாபோடு
தாம் செட்டென். பின்னர் வினாவிட்டார்
சொக்கிறார் என்று. “ஆமாம், அவர்
செஞ்செப்பா. தீக்கல் என்னுடைய
அப்பாத்தான்?” என்று செட்டென்.

ஏதோ பெரிய ஊர்ப்பந்தைக் கேட்டு விட்டது போல் இருக்கும் சித்திரம்.

“ரங்குநாடிக் கயங்கத்தாடக் ராஜகுமாரி
எனச் சேர்த்திபிதி கையாணம் செய்து நகை
எப்போதென” என்று ரங்கி, பிள்ளை
அவரே தொடர்ந்து பேசினார் :

“தமிழ் பேரறிஞர் அண்ணாமலை அவர்கள், செந்தரப்பாதிக்கு இந்த இத்தியத் துறையுடைய இத்திய சர்க்கார் வாயில் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்காக எத்தனித்திருந்தார். இப்போது இத்தியா - செந்தரப்பாதி ஒப்பந்தத்திற்குப் பற்றி சர்க்கார் தங்கம் துறையுடைய வாயில் பெற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். இனி செந்தரப்பாதி மலந்தரத்திற்கு ரக்ஷிபீத் ஆட்டி ஆரம்பமாகும்! அதனால் சிறிது காலம் தாமது ஆகவேண்டிய பொய்மைவாய்விதமுடையதாக, அதன் பின் அவரையும் தொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியும் ‘செந்தரப்பாதி செந்தரம்’ எனும் ரக்ஷிபீத் ஒரு மலந்தரம் செந்தரப்பாதி மலந்தரத்திற்கும் விவகாரமாகத் திரும்பும் தாமதமும், நீ பற்றிச் செல்லுவார்கள்.”

புதுக்கோட்டை மீது
விமலி விமலி அரு
தென், ஆதிதிரம், து
யம் இவற்றிடம் மாக
புதுப்பதம் செந்த
கொண்டது. சன்
திருநல ஆட்சியை

ஆயுதங்களையும் சேமித்திருக்கிறார்கள் என்று ஏற்கனவே எங்களுக்குத் தெரியும். இருந்தால், ராணுவத்துடன் தட்புறப் பாரண

தமிழ் இயோக நெய்தற்போலிற்று. இயோகம் என்ற தலைப் பெயராய்க் 'சாந்த சூரியம்' போலும் கவிதைக்குத் தப்பாத தாயகம்? என்று சொல்கிறதே. கடைமேல் நம்பிக்கைத் தெளிவாய்க் குடி விழ்ந்து என்ன நினைவாகி

தேம். ஆனால் தான் தப்பி ஓடுவதற்கு அவசியம் இல்லாமல் எல்லாவுடைய கணவர் சென்று விட்டான்."

இப்படிச் சொன்னால் கொண்டு விவரமாக தன் கணவரைக் காணும் அன்பும் கொடியும் கண்ணாகப் பார்த்துப் புன்னைப் புதித்தான்.

3

குமார் மெதுவாகத் தொண்டைமலர் களைத்துக்கொண்டு, "கணவரைத் தொட்டித்து இனி தான் கொண்டுபோகும். கணவன் இத்தக் கட்டத்தை அங்கிவிட என்னும் தனக்கு உற்ருமையும்" என்று அரம்பித்தான்.

"1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 18-ஆ தேதி இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் வங்கப்பாப் பட்டினம் ஆதரவிலும் கதிரை மயங்காமைக்காக அனாதைப் பாரதத்துடன் அமைதியான குகையில் இக்கிழம் அடைத்து விட்டன. இதற்குமிடமிக்கொகைதொடர்பாத் மயங்காமை மட்டுமே நடந்து கொண்டது.

ரணாக்கர்களில் அட்டுழியும் அபிமானமே பாரத மக்கள் சித்தி சஞ்சயம் அடைந்தபோது "அவசரப் பட்டாரிணை. பழுத்த தயவுடன் ஆபிரகை செல்லப்படியும்" என்று தீர்ப்பிட்டான். அவர் உறியது போல், தீவிமை பழுத்ததயவுடன் இந்திய ராணுவத்துக்குத் தலைம் தெரிவிப்பதற்காக தான் அனுப்பி வைக்கப்பட்டேன்.

என்றுமேயே பெயரைக் கெய்வராம் என மாற்றி வைத்துக் கொண்டு ரணவியின் கொங்கைக் கட்டத்தினாலுடன் தானும் ஒரு வீரனாகச் சென்று கொண்டேன்.

ஆகவே இந்த நிலை எங்களுக்குத்தொடர இல்லை. ரணவியின் அருகில் இருந்து அவன் தன் மதிப்பைப் பெற்று, அவன் இவ்வுக்தகரங்கத் தில் இரங்கும் ஆகவகை அறிந்து கொள்ள விருப்பம் இல்லை. என்னுடைய வேலையும் அதுவே அல்லவா! அதன் சத்திரிப்பல் எங்கு விவரவில்லை கிடைத்தது.

அன்று இரவு திரைத்தெய்வியில் என் கைக்க ளுடன் படுத்திருந்தேன். தூரத்தில் என் மேயொரு ஒரு தகி கைகவிட்டது. அதன் சத்தம் கேட்டதும் என் அருகே படுத்திருந்த கைகளில் பார் எழுந்து சென்றனர். எங்குச் சத்தெனம் ஏற்பட்டேன் தானும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தேன். அங்கமும் ஒரு உபாரத் திருள் துறைத்தார்கள். உபாரத் துறையில் இருந்த ஒரு சிறிய இடைமேல் வர்பேய் பார்த்தினை. கங்கு ஏதாவதேயேயே சைர் குடியிவிருந்தனர். அவர்களுக்கு மத்தியில் தடுக்காய்களாக ஒருவர் அமர்ந்திருந்தார்.

அவர்களுடைய தலைகரைப்போலத் தோன்றிய அவர் பெயரிலிருந்து அவர்கள் என் வித்தி விரிவாகச் சிவி செவிக்குரகன் என்று தெரிந்து கொண்டேன்.

"தான் இரவு சரியாக இரண்டு மணிக்கு ரணவியின் தகி தகையின் உருமும். அதன் பின் உங்கன் விருப்பப்படியும் உங்கன் போகவிடப்பட்டும் தான் நடந்துகொண்டேன். சுதந்திர நாளைதொடர்ந்ததில் உங்கன் ஒன் கொருவருக்கும் ஒரு உபாரத் பதவி உபத் திருப்பிற்று. ரணவியின் தகைமேத் துண்டுக மும் மகத்தான காரிப்பதகத் செப்பவன் குதம்

மத்தியிலாகப்படுவார்" என்று தகைவர் "உதி வந்த போது கத்திரும் இருந்தவர்களின் கண்ணை ஆரவத்திருந்தும் போகவொழும் அவை வித்தின.

போட்டியிலையும் பவமாக இருந்தது. கடை மெல் சீட்டு குதங்கிப் போட்டு தான் என்னைப்பக் கொண் கொவது என்று தீர் கணம் செவ்வாக்கன்.

4

மீதுதான் இரவு மெது தேரம் கணவியித் துப் படுத்திருந்தேன். என்னுடைய கைகெய்கரம் அந்தக் குப்பிருட்டிக் மணி பவ்விரண்டு என்று தெரிவித்தது. தான் மேலான எழுத்து என் தகவிலிருந்த கட்டத்தைத் தோக்கி நடந்தேன். கீட்டும் வாரகில் இரண்டு கைகாரகன் தீன்று கொண்டிருந்தார்கள்.

என்ன செவ்வது என்று ஒரு கணம் கொடுத்தேன். அடுத்த கணம் திரைத்திருந்த துக்கன் குத்து என் கண்களைப் பட்டது. அந்த துக்கன் கில் கம்பினைப் போடப்பட்டம்கினை. கைப்பமாக அதன் வழியே உன்னை குகழந்தேன்.

என்னுடைய 'டார்க்கிங்'யும் உதவியாக் கிழே இருந்த அமைக்கெய்க்காரம் தேய்கிட்டு னாய்க்குத் கொடுத்தேன். கடைப்பெயரிக் காண வைத்ததும், "அப்படியே திக். அமைவாதே. இக்கிழையுடன் உன்னைச் செட்டு விடுவோம்!" என்று குதம் கேட்டது.

எனக்கு மத்தியில் கினைக்கிப் போல் விட்டது. ஆனால் அது ஒரு பெய்க்கின் குதம் என்று தெரித்தகொண்டதும் சித்தி வதரமும் வந்தது. டார்க் கிட்டியும் ஒவ்விய அதன்ப் பெய்க்கின் குதத்தில் மெதுத்தினைன். பிரவாமைய அத் ஒவ்வியத் தானாது அப்பெய்க்கின் கைகள் கண்கள் மூடிக் கொண்டன. அவன் கைகில் இருந்த பவபகக் கும் தப்பாக்கிவில் சிவி டார்க் கிட்டியும் ஒவ் பட்டு தானாய்க்கும் சிவந்தது. அப்பெய்க் ளுக்கு அத் துப்பாக்கியை உபயோகிக் கும் என்னைச் சித்திதையும் இக்கிழ என் பதவைக்கத் தெரிந்து போய்த்.

"உமக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று அதன்ப் பெய் கேட்டான்.

"ரணவியைப் பார்த்த வேண்டும்."

"எதற்காக?"

"என் தகை அங்கிடமே தான் தெரிவிக்க விருப்பம் இல்லை."

"அப்படியானால் தீக்கன் அவசரப் பார்த்த குடியாது! மயிவகைதயாக இக்கிருத்து போல் விடுவியிரண்டு? அங்கு வாக்கில் இருக்கும் கைகாரகினைக் கப்பிடவா?"

"தக்கன் கட்டிக்கிக்குத் சிப்பெய்யு மூகார் இக்கவைய அகிரைத்தடக் பெய்க் தாக்கன் டார்க் என்று தெரிந்து கொக்கவதற்கு விருப்பமிருந்தேன்."

"தான் ரணவியின் மகமகம்" என்றுக் அழிக் உருவான கதம்ப் பெய்க்.

அவகிட்டம் தான் என்னை விவரம்வினவும் தெரியப்படுத்தினான். கணமாதக் கேட்டு விட்டு 'என்னைக் வாருக்கன்' என்று கொக்கி கைகை ரணவியிடம் அமைத்துக் சென்றான்.

தான் கொக்கவதேய்க்காரம் கேட்டு கிட்டி ரணவிய் தன் மருமகன் விவரமாகவென் பார்த்து.

Firestone

பயர்ஸ்டோன்

யு. எல். லேக்ஸ் சாம்பியன்
டிரைவர்கள் பயர்கள்

மொகுத்த இதுவே தக்க சாயம்

எனவே உங்கள் கார் உங்கள் சாம்பியன் டிரைவர்கள்
மொகுத்த இதுவே தக்க சாயம். உங்கள் கார் உங்கள் சாம்பியன்
டிரைவர்கள் மொகுத்த இதுவே தக்க சாயம். உங்கள் கார்
உங்கள் சாம்பியன் டிரைவர்கள் மொகுத்த இதுவே தக்க
சாயம். உங்கள் கார் உங்கள் சாம்பியன் டிரைவர்கள்
மொகுத்த இதுவே தக்க சாயம். உங்கள் கார் உங்கள்
சாம்பியன் டிரைவர்கள் மொகுத்த இதுவே தக்க சாயம்.

என நிம்மதியுடன் பிரயாணம் செய்வதற்கென்றே
பாரித்த முதல்முதலான பயர் இது ஒன்றே!

“இதில் உங்களுக்கும் இருக்கலாம் என்று நம்புகிறேன்” என்று கேட்டார்.

“ஏன் இருக்கக் கூடாது? ஒரு வேளை உங்களுக்கும் இருக்கு. நீங்கள் அடிப்படை இருந்து விட்டால், பெரிய ஆபத்தில் அடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இவர் உறுதியாக சொல்லுகிறார். நீங்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு இருப்பதைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும்” என்று விவரமாக கூறினார்.

ரன்விரித்து சேரப் போகிறார். அவர் மூத்திரம் கொடுப்பதை ஒரு புண்ணாகத் தோன்றியது. எக்சரேப் பார்த்து. “நீ சிறிது நேரம் காலை ரன்விராக இரு” என்றார்.

5

57-வது மூன்றாம் புரவலிகள். நான் விழிப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, “அப்போது உங்களுக்கு ரொம்ப மெதுவாக வேலை செய்திருக்கிறது. நான் பதிலாக நீ இருப்பது படுக்கையில் படுத்துக்கொள் என்று சொன்னேன். நீ சொல்வது போல இங்கு மனக்கு எங்கைக் கொடுக்க வேண்டாம். உங்களுக்கு படுக்கைக்கு வருவது. நான் இந்தத் திரை மன்றத்தில் ஒன்றிடுகிறேன். உங்களை நேருக்கிப் பதில் அங்கைக் கொண்டு விடுவேன். இரண்டரை மணிக்கு இப்படிச் செய்திருப்பேன். அதற்குள் பாலும் எங்கைக் கொண்டு வரவிட்டால் ரன்விரின் தூக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கலாம். உங்களைக் கொண்டு விடுவேன். சிகாரைத் தப்பித் தவறி வெற்றி அடைந்ததும், ரன்விரின் இரண்டரை மணிக்கு இந்த உங்கைக்குப் பாரமாக இருக்கும் ஒரு சாதாரண மனிதனை இறந்து போகலாம். புரவலிதான்?” என்று கேட்டு முடிந்தார் ரன்விரி.

அவரது நடுக்கத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு மனத்தால் சத்தரிப்பது அது எல்லாம் உணர்ந்தேன். இன்று இரவு எங்கு வெற்றி விட்டு மாலையில் நான் மேற்கொண்ட காலைக்கள் எல்லாம் திறந்தேன். இன்று.

“சரி” என்று ஒப்புக் கொண்டு ரன்விரின் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு. ரன்விரின் கட்டைப்பை விவரமாக தன் அறைக்குச் சென்று விட்டான். ரன்விரி திரை மன்றத்தில் ஒன்றிடுகிறார். சிகாரை எதிர்பார்த்து இரண்டு பேரும் காத்திருந்தோம்.

எங்கேயோ ஒரு கடிதமும் “டக் டக்” என்று இரண்டு மணி அடித்தது. திரை மன்றத்தில் இருக்க ரன்விரி மெல்லக் களைத்துக் கொண்டார். ஒப்பென்று நிமிஷமும் ஒரு கடிதம் போகக் கழித்தது. வாரோ மெல்ல மாலும் படுக்கையில் ஏறும் சத்தம் கேட்டது. எத்தக் கனமும் படுக்கையில் இருந்து பாய்ந்து அவை சென்று விட நான் தயாராக இருந்தேன். சிகாரைத் தன் படுக்கையில் இருந்து ஒரு அடி தூரத்தில் இருக்கும்போது அவன் திடீரில் பண்பான அடி விழுந்தது.

“அவனைக் கொன்று விடுங்கள் என்று எண்ணியேன்” என்றேன் நான்.

“கொன்று விட்டால் அவனுடைய சோக் களைப் பற்றி எப்படித் தெரிந்து கொள்வது?” என்று கேட்டார் ரன்விரி.

“தன் கைக்களைப் பற்றி அவன் கூற முத்தாது?...”

ரன்விரி சிரித்தார். “கேட்டுப்படி கேட்டால் பதில் சொகிறது” என்றார்.

மறுநாளைக்கு நான் காலை ரன்விரின் மூதல் மத்தி.

தாக்கம் சொன்ன, ரன்விரி என்னிடமிருந்து தப்பிக்கவும் அபிமானமும் அறிவித்துக் கொண்டே இருந்தான். எத்தக் காரியத்தில் இறக்கெதும் எல்லாருடைய யோசனைகளைக் கேட்டார். நானும் அவருக்குத் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் பதிலளித்துக் கொண்டு வந்தேன்.

ஆனால் அந்த சமயத்தில் என்னுடைய கொண்டு வந்திருந்த சிறிய “ஹாஸ்கஸ்” அணி மூலம் எவ்வாறுதையும் விவரமாக இதில் சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தி வந்தேன். “என்டின் கட்டை” என்ற ஆராய்ச்சித் திருடன் மூலமாகவும், போலீஸ்களிடம் ஆட்சியில் சிறிது இருக்கும் கொலாஸிசுரிதும் ரன்விரிக்கு வராமலான ஆயுதங்கள் வந்து சென்றன. அவை எத்தகையவை அவற்றின் அளவு என்ன என்பது போன்ற விவரங்களை வெள்ளம் உடனாகவே இத்திய சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தி வந்தேன்.”

6

விஜயம் கைதைய மேலே தொடர்ந்தது. “ரன்விரிக்குடைய கிட்டைச் சற்றி

அமரகவசனி

தொகையார்
விவரங்கள் அகலம் 1-50
திருச்செந்துப்பேட்டை 3-00
கந்தர் கவிவெண்பா 3-00
அருணகிரிநாதர்
திரு வகுப்புகள் 1-50
கந்தர் துதி 1-00

பத்திரிகை, பத்திரிகை சேட்குறியில்:
தமிழிசுரை (பேரஸ் எஜன்டு)
பாழும்பாளையம் (இலங்கை)
அயிர்த்தலகனி, சென்னை - 1

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி குருபரன் (பட்டம்) 1-25
ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் .. 1-25
கைவசன நாகன் .. 1-25
குருநாதன் (ஆறு படை வீடு) 1-25
சேவகன் (முருகன்) 1-25

இலங்கையில் கிடைக்கும் இடம்:
கொழும்பு நவலங்கா புகழ்ப்பொ
103, வி தெரு
கொழும்பு மிகைப் பாலென்
104, மிகைப் தெரு

ஒரு வேலை இருந்தது. அந்தச் சோடாவிலே ஒரு குயில் ஆனந்தமாக இரை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது. அதைக் கேட்டுப்போ தேவலாம் என் மனத்தில் தீம்பம் வந்ததும், தானும் அந்தக் குயிலைப்போல உற்சாகமாகப் பாட ஆரம்பிப்பேன்.

அந்த உற்சாகத்தோடும், இப்ராஹிம்தான் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று ரஸ்கி சொன்ன பிறகு எங்கேயோ மறைந்து போய் விட்டது. ஆனால் வேலை நாளாகச் சந்தித்த பிறகு மீண்டும் என் உலகத்தில் ஆனந்தம் பொக்கி அடையாந்தது. அந்தச் சோடாக் குயிலைத் தேடிப் போனேன். இப்பொழுது பாடி மடிந்தேன்.

வேலைதான் என் அருகில் தெருக்கி ஈராகித் தம்பை மறந்து போட்டுக் கொண்டிருப்பார். பாட்டு முடிந்ததும் தேசம் போவதே தெரியாமல் இருக்கும் அன்பு வளர்ந்ததைப்போலப் பேசிப் பேசி மிழ்ந்துகொள்.

இப்ராஹிம் என் பிற ஆசைப்பட்டு எத்தனையுமும் என்னை மணப்பதற்குத் தயாராக இருந்தார். வேலையால் தம் மனைவியைப் போயிடுவதால் அதிகமாகப் பேசியும் அவைகளையும் வருவதாகப் பார்த்த பின்னர் அவரால் பொறுமைவாக இருக்க முடியவில்லை.

எல்லாவுடைய நடத்தைகளும் பற்றி இப்ராஹிம் ரஸ்கியிடம் அவதூறுப் பேசினார். அதன் பலனாக ரஸ்கி எங்களைக் கூப்பிட்டு அழைப்பினார். நாங்கள் போய்ச் சேர்ந்ததும் "உங்கள் இருவரையும் பற்றி இப்ராஹிம் அவதூறுப் பேசுகிறாரே, அது உண்மையா?" என்று களித்தார்.

ரஸ்கியின் முதலத்திலே அப்போது சிறிதளவும் பாய்ந்திருந்தது. அசாதாரணமான சமையலிடு புத்தியை அவர் காண்பித்தார்.

"நாங்கள் ஒருவரைஒருவர் மணமாகக் காதலிக்கிறோம். விவாமானை மணத்து கொள்ள இப்ராஹிம் விரும்புகிறார் என்றும் முதலில் என்னை விலகல் வேண்டும். அது பின் தான் அவர் விவாமானின் கரத்தையுட்பற்ற முடியும்" என்று சொல்லார்.

"சொல்லி! எத்த ரீதியைப்போல் பேசினால். இப்ராஹிமுக்கு இதில் தடை கொடுக்க தற்கு ஒன்றும் இல்லை. உமது சொல் அவர் ஏற்றுக் கொள்வார். இன்று மாலை உங்களுடைய புத்தம் தடை பெறும். நீங்கள் உபயோகம் வேண்டிய ஆயுதம் என் இதோ இருக்கின்றன" என்று கூறி ஒரு பெட்டியை எடுத்துத் தந்தார். அதனுள் இருக்க இருசிறிய கதிகள் அன்னவர்களுக்கு அந்தக் குயில் ஒலிப்பட்டுப் "பாபன்" வென்று விக்கின.

7

இதற்கிடையில் அவ்வருகம் இப்ராஹிமுக்காகக் காதலிருந்தேனாம். ஆனால் இப்ராஹிம் வரவேண்டிய ரஸ்கியின் கட்டடம்

படி அமை இருந்ததுக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்ராஹிம் தம்பைத் தயவுசெய்து மன்னித்து விடுவது கதறி விட்டார். தமக்குக் கல்யாணமே வேண்டாம் என்று பிரஸாபித்தார்.

ரஸ்கி "இந்தக் கோமுகையைத் தூக்கில் போட்டுக் கொள்ளுங்கள்" என்று உத்தரவிட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்.

தான் எல்லாவுடைய காதலரின் கரங்களில் தஞ்சம் அடைந்தேன். "எப்போத்ப்பட்ட ஆபத்திலிருந்து தப்பினேன்!" என்றேன்.

"இந்தக் கோமுகை இப்ராஹிமிடமிருந்தா எனக்கு ஆபத்து வரப்போகிறது?" என்று கேட்டு விட்டுக் வேலைதான் சிரித்தார்.

ஆனால் அவருடைய சிரிப்பு, எத்தனையும்தீர்த்து நிச்சயிக்க. ரஸ்கிக்கு இப்ராஹிமிடம் ஏற்பட்டிருந்த ஏமாற்றமும் கோபமும் வேறு பக்கம் திருப்பின.

1948ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 15-ந்தேதி இத்திய உத்திரக் குத்தகைக்கு ஒரு வருஷம் பூர்த்தியாவிற்று. உத்திரா நினைவை விமரிசையாகக் கொண்டாடுவதற்கு ரஸ்கி ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். அன்றைய தினம் ரஸ்கியின் கட்டடம்படி ரஸ்கிக்குகள் கிராமங்களில் புகுத்து, உபயோகிக்கிக் கொன்றனர். பெண்டிக் அப்பறித்தனர். குத்தகைகளைக் கொண்டு செய்தனர். விடுவிக் கொடுத்தினர்.

இந்தச் சமயத்தில் வேலைதான் நடத்தை என்னப்புகாத புகிராக இருந்தது. பறவையிறந்தபெரு கடிப்பார். கிரவ்வை முடி முடித் திறப்பார். மேகதையையும் கவையையும் குத்தவார். "தான் ஒன்றும் செய்ய இயலாத நிலையில் இருக்கிறேன். இந்த அராஜகத்தை திறத்த இப்போது வந்திருக்கிறேன்" என்று தமக்குத்தாயை சொல்லிக் கொண்டவார்.

8

சில நாட்களுக்குப் பிறகு ரஸ்கியுடன் சேர்ந்து உணவருத்திக் கொண்டிருக்கும் போது, "விவாமானை கிணரலில் விவாகம் செய்து கொள்ளத் தக்கன் அனுமதி வேண்டும்" என்று வேண்டாம். அதற்கு ரஸ்கி தம் சம்மதத்தையும் தெரிவித்து விட்டார்.

செப்டம்பர் 13-ந்தேதி எங்கள் திருமணம் தடைபெற விருத்தது. கல்யாணத்துக்கு முன்பு

தான் வேலைதான் என்னைத் தம்புடைய அனாதைக்கு அழைத்துத் தம்பைப் பற்றிய முழு விவாகங்களையும் என்னிடம் தெரிவிக்காமல் என்னை மணக்க முடியாதவன்தான், மணமான பின் தான் அவரை வேறுக்க இடமளிக்க விநம்பிக்கை என்றும் சொன்னார்.

எனக்கு அவருடைய நேர்மையை என்னுடைய கைக் கண்ணிப் பெரும்கிட்டது. ஆனந்தக் கண்ணித் தான். அவர் யார் என்பதைப் பற்றிக் தெரிந்து கொண்ட பின் அவரின் என்னுடைய முகத்தை விடப்

பங்கடங்கு அன்பும் மலி
வானதையும் ஏற்றிட்டன.

கேவலராய் எக்கக்
திருமணம் தடை பெறு
வதற்கு அவராய்ப்பட்ட
சாரணத்தையும் தெரிந்து
கொண்டேன். எக்கக்
குண்டை திருமணம் தடை
பெற்றிருந்த அந்தே இந்த
நில சர்க்கார் சுதந்திர
பாதி மீது படைபெருப்
பார்க்க, ரங்கிபுண்டை
தடைபிடிக்கும் சுதந்திரம்
தடைபிடிக்கும் எக்கக்
திருமணத்துக்கு வந்திருப்
பார்க்க. ஆகவே நம்கேவலராய் வரும் இந்தியப்
படை வீரர்களை எதிர்த்துப் போராட வாரும
இருக்க மாட்டார்கள்.

9

61-வதுக்குத் திருமணம் தடைபெற்ற
அன்று இரவு நான் என் கணவரை எதிர்
நோக்கித் காத்திருந்தேன். நிட் ரெக் கு
அண்ட சாரணத்தையும் அறியும்படியாக ஒரு
வொகை கேட்டது. இவ்வெதென்று தெரிவாத
ஒரு மீது என்னை வந்து அடைந்தது. அது
இடியொகை அன்பு என்பது மட்டும் என்
அறிவுக்குப் புரியாது. அதன் உண்மையி
லானதை என்னை அறிந்ததும் "ஹோ!
அருளுக்கு ஆபத்த ஏதும் வேராமல் இருக்க
வேண்டும" என்ற எண்ணம் நோக்கி
என் உடம்பு தடுக்க வைத்தது.

எனார் ஒரு மணிநேரம் போனதும் அவர்
வந்தார். "மயத்து விட்டாயா?" என்று
நீரித்த முத்தையாக கேட்டுவிட்டுப் படைப்
பொரு "கைதராமாத் என்னைக்குப் பாரதத்
தருப்புக்கள் புத்த விட்டன. ரங்கியில்
ஆபத்திட்டுக்க வேறு வைத்த விட்டேன்.
அந்தச் சந்தைதான் நீ கேட்டது" என்றார்.

என் பதிலுக்குக் காத்திராமல் கேவலராய்
என் எதிர்ப்பை "ஒயர்வென்" காலி மூலம்
இந்தியத் தருப்புக்குக்குச் சென்றி அனுப்பி
யினார். இப்படி இவர் சென்றி அனுப்பித்
கொண்டிருக்கும்போதே எங்கிருந்தோ ரங்கி
கொளையெதிர்த்து வந்தார். "உங்களை
முதல் முதலில் பார்த்ததுமே நீ புத்திலிருக்க
உண்ணை என்று கண்டிருந்தேன். அந்த வர
வந்தாய்தான் உங்கள் என் அருகில் வைத்
துக் கொள்ள விருப்பியேன். என் மருமகன்
வும் உங்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தேன்.
ஆனால் நான் உங்களை வைத்த நம்
பித்தகையை நீ தகுப்போகைம் செய்து விட்
டாய். நீ நம்பிக்கைத் தரோம். எத்த வீரன்
அக்க. நீழ்த்தரமான முறையிற் என்னைத்
நோக்கி அடைவச் செய்தாய்" என்றார்.

என் கணவரின் மூலம் அவர் அடைந்த பண
வெறுமையை எடுத்துக் காட்டினார். "உண்மை
தான். நான் வேதனைப் படுகிறேன். அக்க
வேதனைவைச் சிறிது தனிக்க வங்கது. அந்த
முறையிற் நான் கையாண்டதான் வினைவக்
கடிய பவச்சென்" என்றார்.

ரங்கிப் பங்குராமன் சித்திரார். "அப்
பினை! உன்னுடன் நான் வாதாடத் தயாராக

இப்போ. நான் நோக்கி
யின் எக்கியில் இருக்
கிறேன். ஆனால் ஒன்று
நீர்வயம். நான் இந்திய
சர்க்காரிடம் பிடிபடு
வதற்கு மூலம் உங்களைக்
கொல்லாமல் விடமாட்
டேன்" என்று கூறித்
கொண்டேன். ரங்கி
மனத்திற் வைத்திருந்த
ஒரு துப்பாக்கியை உருவி
என்னுடைய கணவரை
நோக்கித் குறிபார்த்தார்.
நான் டொர் என்று
என் கணவர் மூலம் போய்

நின்ற கொண்டேன். ரங்கியின் கை நழுத்
தது. அவர் மனம் இப்பெறு என்பதை அவர்
மூலம் காட்டினார். "அப்படி என்பது என்னை
என்பதிற் தெரிவாத என்னைப் ஒரு சிறு பெண்
அடைக்கலைப் புத்ததான். வேறு வாரிடமும்
நான் காட்டாத அன்பை அந்தப் பெண்
என்னைப் கொடுத்தேன். அவருக்காக ஒரு
சாரணத்துக்கையே கத்தாக்கே முயன்றேன்.
இதற்கென்கூடப் பிரதியுபகாரமாக அந்தப்
பெண் தன் அன்பைவாழ்வுடன் சேர்த்து
கொண்டு என்னைக் காட்டிக் கொடுத்த
விட்டான். உண்மையிலேயே நான் துரதிரு
ஷைதான்" என்றார் ரங்கி.

நான் கிம்பி கிம்பி அழுது விட்டேன்.
ரங்கி என்னை அணைத்துக் கொண்டார்.
"வருத்தோடு அப்பா. உங்களை நான்
கொண்டுள்ள அணைக்காத அன்பின் அடை
வன்மாத உன் கணவரை நான் கொல்லாமல்
விட்டு விடுகிறேன். நீங்கள் இருவரும் பன்
காக்கும் இன்னியிவாது சந்தோஷமாக
வாழ்வீர்கள்" என்று கூறிவிட்டு நகிந்தார்.

1948-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம்
13-த் தேதி இந்திய சர்க்கார் சுதந்திர
பாதிமீது படைபெருத்தனர். மிக மிகக்
குறைந்த அளவு சேர்த்துடன் மிகவும்
கேதந்தில் அவர்கள் பெற்ற மகத்தான
வெற்றியைப் பார்த்த உணர்வம் விபத்தது.
ஆனால் அதற்குக் காரணம் என் கணவர்தான்
என்பதை உணர்வ அறிவாது!"

"நீங்கள் கேட்ட இரண்டு கதைகளில்
கதை நம்புபதற்கு? நான் கொள்ளவதையா?
இப்போ. இந்தச் சோனிக் டியில் கூறிவதையா?"
என்று விளாமாவைக் கடைக்கண்ணால் பாரித்
துக்கொண்டு குமார், என்னைக் கேட்டார்.

"இரண்டு கதையானையும் நான் நம்பு
கிறேன். இவை இரண்டும் உங்களைக் கதை
பென்றும் உண்மையிற் நடத்தது வேறு
என்றும் கூறி நீங்கள் இருவரும் மீண்டும்
எனக்கு இரு கதைகளைக் கொள்ளுங்கள் அவர்
வறையுமப்படுவீர்கள்" என்று பதிலுரைத்தேன்.

என்னுடைய பதிலைக் கேட்டு விளாமாவும்
குமாரும் "கணவரே என்று சித்திரார்கள்.
நானும் அவர்களுடைய சித்திரிற் வைத்து
கொண்டு மகிழ்ந்தேன்.

அ
ம்
பி
ஸ்

மா
று
கா
ய்
க
ள்

தயாரிப்பாளர்கள் : அம்பிஸ் கபெ, 6, பிராட்லே, மதராஸ்-1

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

M. S. “ஸர்தாஸ்”

சென்னை - தாகப்பட்டினம் - பிளூங்கு - சிங்கப்பூர்

மேற்படி கப்பல் சிற்சென்ட், தேதியைப் புறப்படும்

சென்னையிலிருந்து

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1957 ஆகஸ்டு 29

1957 ஆகஸ்டு 30

1957 செப்டம்பர் 11

1957 செப்டம்பர் 24

1957 அக்டோபர் 18

1957 அக்டோபர் 19

சென்னையிலிருந்து ஆகஸ்டு 29-ல் தேதி புறப்பட இருக்கும் கப்பல்கள், ‘பெர்த்’ வசதியற்ற டிக்கட்டுகளோ, ‘பங்க்’ வசதி பெற்ற டிக்கட்டுகளோ தர இயலாததற்கு வருத்தமொழும். ஆனால் ‘பங்க்’ வசதிபெற்றதன்மற்றும் ‘பர்த்’ வசதியற்ற டிக்கட்டுகள் ‘சாப்பாட்டுடனோ’ அல்லது ‘சாப்பாடும்நிலையோ’ மீதியுள்ள பிரயாணிகளுக்கு வெண் டிப அளவு கிடைக்கும். பிரயாணத்திற்குரிய தயாராவேஜுகளைக் காண்பித்து எங்கள் கம்பெனியின் ஏஜன்ஸியிலிருந்து தேரிடைபாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். வெளிநூர் பிரயாணிகளில் தனிக் கருதி, பிரயாணத்திற்குரிய முழுக் கட்டணத்தையும் பாங்கி மூலம் மூலமாகவோ, அல்லது மனிதமார்டர் மூலமாகவோ முன்னதாகவே அனுப்பிவைப்பவர்களுக்கு கம்பெனி ஏஜன்டுகள் டிக்கட்டுகளை ரிசைக் செய்துவையும் பார்கள். அம்மாதிரி டிக்கட் ரிசை செய்தவர்கள், குறைந்தது கப்பல் புறப்படுவதற்கு லான்று நாட்களுக்கு முன்னமே கம்பெனி ஏஜன்டுகளில் காரியாலயத்திலே பிரயாணத் திற்குரிய தயாராவேஜுகளைக் காண்பித்து டிக்கட் டூகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிளூங்கு, போர்ட் ஸ்வெட்டன்ஸ்தாம், சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு தேரடி யாக ஏற்றிச் செல்வதும் சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றிய பாங்குகளிற்கு அனுப்பவும் சர்க்குடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் சாவுக்கள் ஏற்றுமதி விவரங்களிற்குத் தயவுசெய்து எழுதவும் பின்னி & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட் | மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட், 7, அரமண்க்காரத் தெரு, சென்னை-1 | முதல் கைப் பீச் ரோடு, தாகப்பட்டினம்

முதல் முழக்கம்

பிரத நாட்டில் முதல் முறையில் பிச்சுதாரில் ஆதிக்கத்த எடுத்த வீர குழகம் செந்தவன் தமிழன். பாரத நாட்டில் வந்ததில் செந்தவன் மெய்க்கிதவன் கம்பெனி யார் நாட்டில் ஆதரவும் செந்தவன். அப்படி ஆதரவோடு பாஞ்சாலத்தில் மீது பிரதேசம் உடல் புடல் ஆக்கினவர் போர் தொடுத்தபோது, சிறி எழுந்தான் கட்டபொம்மன். 1788-ம் ஆண்டு செட்டியன் காதல் இத்தாம் தேதி வந்து காலி பாஞ்சாலம் குறிச்சி வீர பூங்கலை உடையவன் பிரதேச சத்தம் கேட்டது.

பிரதேச சத்தம் கேட்டவுடன்—கட்டபொம்மனது கடைகட்டிதேறி ஆரடா கட்ட பொம்மேத்திரன் கோட்டையில் அஞ்சலம் வாரவன் கந்ததட்டி பாண்டியன் வாரவன் பார்த்தனா மங்கே—காவு பூரிபோலே சிறிதாரம்!

காலை எடுத்துரை கிட்டனாரம்—கையில் கவத்தபடி வெளிப்பட்டனாரம்!

கையில் காலைகள் கவரப்பட்டிடு, பிச்சுதாரில் பிரதேசம் படைவை எடுத்த வீரப் போர் பூரிதாரம். அதன் சம்பவம் நடைபெற்று தூதலையது ஆண்டுக்கு மேல் ஆக்கிட்ட தாயினும் இன்றும் பக்களுக்கு வீரம் புகட்டுகிறது! காந்த கட்டபொம்மன் வீரம்!

ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਹੀ ਪਾਠਕਾਹੀ

ஜார்ஜ்ஸ் மக்னா அகால மரணமடைந்த போது ஜார்ஜ்ஸ் ராணி கவுன்சில் பங்கு இடபத்தினும் ஒருவருடைய திரைபங்கில், அந்த மரணத்திற்கு ஒரு வாரிக் கார்ட்டு இல்லாததால், ஜார்ஜ்ஸ் ராஜ்யத்தைத் தக்கனிடர் ஒப்புநீத்தார். - வேண்டும் என்று பித்திக்குள் செய்து அதுபற்றி, தங்கள் பிரட்டனுக்கெனவும் உவந்திலாது கவுன்சிலாய் பணிந்து விடுவார் என்று அங்கர் எண்ணினார்.

“ஜாக்கெரி ராஜ்யத்தில் உரிமை கொண்டாடுவதற்கு நீங்கள் யார்? உங்களுக்குப் போர் முனையில் என் யாள் பதில் கூறும்” என்று குரங்கினுள் கஷ்டிபாய். கயலனடி தான்! பல இடங்களிலும் வெள்ளைத் துருப்புக்கும் ஜாக்கெரி ராணியைத் துருப்புகளுக்கும் இடையே பயங்கரமான போர் என் நடந்தது. ராணியே ஜாக்கெரியில் திண்டு போன்ற நடத்தினாள். வீரரங்கன் ஜாக்கெரியின் வீரர்கள் உத்தரமாகச் சண்டையிட்டனர். வெள்ளையர் கனின் தலைவர் கண்கெடுத்திருந்தனர். போரிட்டவர்களுமே ஜாக்கெரி-வாசி வீர கவர்களும் ஒய்தினார். போர்க்களத்தில் கஷ்டிபாயின் வீர தீர பராக்ஷிரைச் சேவகனா ஆய்வின சரித்திராசிரியர்களும் பரராட்டி யுள்ளனர். பரத தாட்டியர் உத்திராந்நத்தாக உயிரைத் தர்சமாக மறித்து உத்தர போர் நடத்திய வீரமாதேவி ஜாக்கெரி ராணி கஷ்டிபாய்க்கு உலகம் உரு கவன சரித்திரத்திலேயுமாகும் இப்போது என்காம்.

நாதிபா தோபே

ஆங்கிலேயர்களின் மூலியடித்து இங்கொத்ததத் தமது வாப்படுத்திக் கொள்ளுதல் தந்த இடையூறுகளை நேப்போலியனுக்கு இக்கிளிக் காக்கவும் அமைத்தது போகும். 1831-ல் இந்தியாவில் உள்ள வெள்ளிக்காரர்களுக்கு வரலாகுகின்றபடி நாதிபா தோபேக்கு தர்மதத நி இடையூறு இருத்தது. அப்போது பிரிட்டிஷாருடம் அறிவித் தருப்புகள் இருத்தன. மராமமான ஆயத்தனும் இருத்தன. தோத் துரோகிகளான பக்கார்களின் அபரிமதமான உதவியும் பிரிட்டிஷாருக்குக் கிடைத்தது. அத்திவிடயில் மழையான நாதிபா என்ன செய்ய முடியும்? தர்மததவைத் தாண்டி வந்தான்றி அவர் எதவும் செய்ய முடியவரது. பங்குர மான வெள்ளப் பெருக்குடன் ஓடிய தர்மததவைத் தாண்டுவதற்குப் பான வரதிவிக்கி; ஓடக்களும் இக்கி. மகாராஷ்டிரப் புனி நாதிபா அப்போதும் கோர்வு அடையக்கி. தருப்புகளுடனும், தாவனாக்களுடனும் தர்மததயில் குதித்து நீத்தி அக்கரை கோர்தது. ஆங்கிலேயர்களின் பான மாதக்கல் அக்கரயில் அன்ற அடித்தார். "நேப்போலியன் டெட் செவ்வத் துணிவாத காரியத்ததச் செய்து, ஆக்கிரமரமான வெற்றி பெற்ற நாதிபா தோபேயல் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவரது. உடகில் இந்தியர்களில் தமர் நேர எவரும் அக்கிதம் நீத்தி சென்றிருக்க முடியவரது" எந்த ஆங்கிலச் சரித்திராசிரியர்களின் முழுத்தற்காரி.

நீண்டகாலம் நன்றாக உழைக்கக்கூடிய
ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் பாத்திரங்களுக்கான
ஒரே டிரேட்மार्க் V. K. பிரான்ஸ்தான்

ooo

எங்கும் விற்கப்படும்

GRAM: "MANMUL"

TEL: 71534

MANUBHAI MULCHAND & CO.

BEHIND NUMBADEVI P. O. BOMBAY. 2

சந்தன நறுமணத்திற்கு

மென்மையான மார்போன்ற மேனி கழிவே கவர்ச்சி
தருகு மேட்டுர் சந்தன சோப் ஓர் உயர்ந்த
சந்தனம் மூல் குறுகுதல் நுழைக்க பொருத்திய
சந்தன நறுமணத்தோடு நிறைவு செய்ய உயர்ந்த
மேட்டுர் சந்தன சோப்.

மேனி அழகுக்கு

மேட்டுர் சந்தன சோப்

தயாரிப்பு:
மேட்டுர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்.
மேட்டுர் அண்டர் எஸ். சேலம் ஜில்லா.

மாமனா லிம். எதென்டஸ்.
சேஷசாஸி பிரதான பிரைவேட் லிமிடெட்.
MC 353

பாவை விளக்கு

முன்னுரை

யாருடைய வாழ்க்கையை இவ்வு கதை
யாக எழுதப் போகிறோ. அவன் என்னு
டைய நெருங்கிய தண்பன். பல ஆண்டுகள்
ஒன்றாகப் பழகியதால் தன்னைப் பற்றிப்
பல ரகசியங்கள் அவன் என்னிடம் வெளி
யிட்டிருக்கிறான். இப்படி நான் ஒரு கதை
எழுதப் போவது அவனுக்குத் தெரித்
திருந்தால் ஒருவேளை எய்தயும் என்
னிடம் சொல்லாமல் மறைத்திருக்கக்கூடும்.
நானும் பலமுறை போசனை செய்த பிறகு
தான் இதை எழுத உட்காருகிறேன்.

இரண்டு பூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு
நாங்கள் இருவரும் ஆண்டாள்வின் பாகரம்
கிளப் பற்றிய பெசிக் கொண்டிருந்தோம்.
உணர்ச்சியும், உருக்கமும், சமீர்த் தூய்
மும் நிறைந்த ஓர் அழகான கவிதைத்
துணுக்கை அவன் பாடிக் காண்பித்து, அ
ந்த மாதிரி குழந்தைகள் ஆண்டாளுக்கு
உருவாகி இருக்க வேண்டும் என்பதை நான்
விடம் விளக்கினேன். கிளக்கிக் கொள்ளு

அகிலன்

புருத்தவனின் மெக் திடென்று பாதி
யில் தின்றது; தால் தாழ்த்துத்தது;
கண்டனில் பனீத்தினர ஈர்வல்தக் அன்
பென். திண்ட பொதுதக் கிட்டிக் கொண்டு
கண்டனில் புது பொன்னில் அழகுதான்.
ஒன்று, திரண்டு, மூன்று திரிவுகள்
கொள்ளுள். மூலப கண்டனில் திருக்கெல்லம்.
எனக்கு அவன் அப்படி பாபா திரிந்து
கொண்டு பொதுதக் கிட்டிடுள் என்முது
கிளங்கி கிட்டது.

அப்போது எனக்கு ஓர் அதிபமான
காட்சி தோன்றியது; கிப்பயான அழகனம்
வந்தான்.

எனக்கு எதிரில் இருந்த தனிகாலத்
துக்குப் பதிலாக அந்த இடத்தில் குருளம்
பாள் ஒரு கிளக்கொன் கட்டி கிட்டிக் கொண்டு
கண்டனில். தானது பெண்டன் ஒன்று
கொத்து அகல் கிளக்கொன்றதத் தகன்
மெண்டன்களில் எத்தி திற்பது கொள்ளு
யினம். கண்டனில் துண்டக் காக்கி கிட்டிக்
கொண்டு கண்டித்தான். தானது பெண்ட
கொண்டு ஒருவரில் ஒருவர் மகன்தது திரண்டு
கொண்டனாறாண். திரந்து அந்த இரு
வருமே ஒருவரில் ஒருவர் ஒன்றி ஒரே
கொண்டனில் கண்டித்து பாளவ கிளக்கொன்றா
ண் — கொண்டிண் கட்டி காற லாபில்
முண்டில், காக்கனில் வண்டிண் கட்டித்தி,
அண்டி, அகன்து, பகதிபும் கண்டிபும்
கண்டிண்டு ஒன்பாபி திற்துப் ஸ்பெண்ட
பாளவகப் திண்ட பகதித்தித்தித்தித்தி
கண்டிண் கிட்டிப் பெண்டித்தித்தி கண்டி
கித்தித்தித்தித்தித்தித்தி?

எனக்குப் புல்வரித்தது. திரும்பவும்
தான் கப திரிவுக்கு வந்தபொது,
முண்டிபாண்டி, எதிரில் தனிகாலம்
தான் முண்டி கிட்டி இத்தித்தித்தித்தி
கண்டி கிளக்கொன்றதத் தொண்டி
கூண். தித்த அழகவதனதம் பத்தி
தான் அவன்மேல் ஒன்றுமே கூற
கிட்கி. ஒருவென் கண்டித்த யங்க
கித்தி. கண்டித்த குழங்கித்தி,
பகதி கண்டித்திப் பாளவகில் திரும்பு
பகதி தொன்றி யிருக்கலாம்.
ஆனால் யிளவகில் பாளவ

வினா-

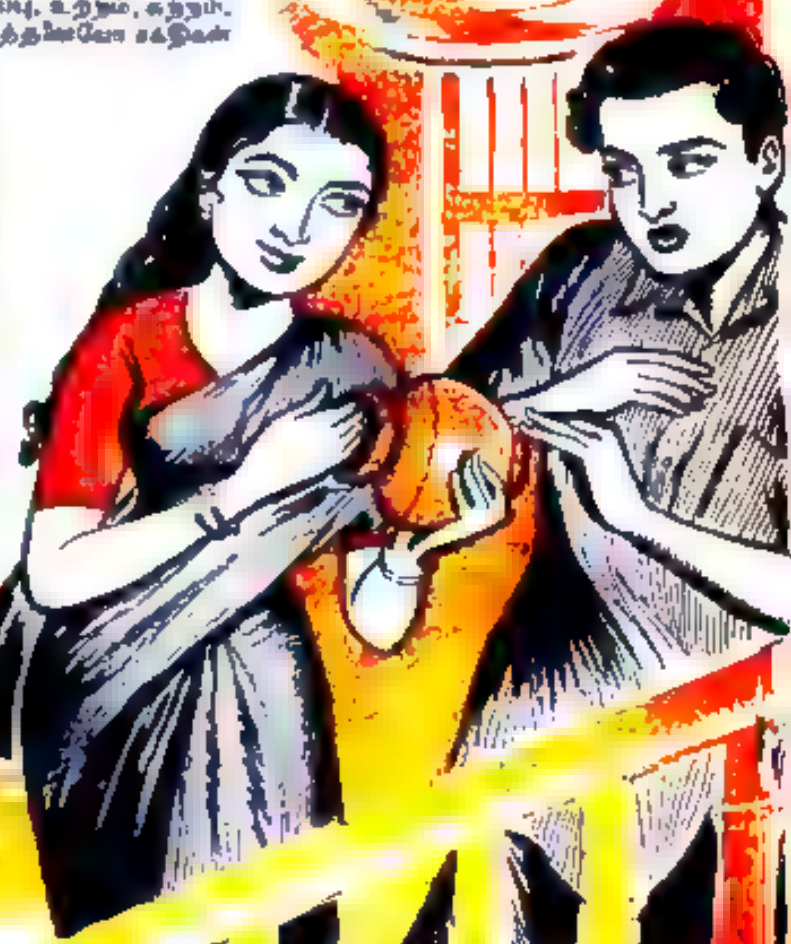
தெளிந்த அத்தச் சில விதாடினர் என்னிடம் அழுத்த
மான ஓர் நினைவுக் கிறை ஏதாவதொன்று. தனிகா
லத்தில் வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒரு அழுத்த பொது
வாடுகளை இருக்க வேண்டும். அதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி
செய்து, கண்டு பிடித்த வகையில் தொகுத்து வைத்து.
பிறகு மற்றவர்களுக்குச் சொன்னால் என்ன?

நான்கு பெண்கள் ஸ்ரீ வினாயக வந்தி நின்றுப் போல்
தெரிந்ததல்லவா? அந்த நான்கு பெண்களையும் நான்
அறிவேன். அத்ததாற்போல் இருவராக மாறிப் அந்த
நாய்கில் இருவரையும், அதன் பிறகு ஓரே சிவபாயக்
கைமத்த அத்தப் பெண்ணாரணியையும் வளக்குத் தெரியும்.
தனிகாலத்தில் உள்ளோளியைக் கட்டிக்காட்டிய தேவகி,
அதைத் தூண்டியிட்ட வேகமல்ல, அதற்கு அகலாக
அமைந்த கோரி, அகலையும் கடையும் போத்துத் தாக்கி
நின்ற உமா-இந்த நாய்களும் ஏதாவது ஒரு வகையில்
அவள் வாழ்வில் பங்கு கொண்டிருந்தாள்.

இந்த நான்கு பெண்களால் உருவாகப்பெற்ற
மனிதன் என்று தனிகாலத்தாகத் சொன்னால்
அது தவறில்லை. பெண்களை ஆக்கும் சக்தி என்று
சொல்கிறார்கள்; அழிக்கும் சக்தி என்றும் சொல்
கிறார்கள். இந்த நான்கு பெண்களும் அவனிடம்
ஆக்கியதென்ன? அல்லது அழித்ததென்ன?
இவர்களால் அவன் பெற்ற இன்ப-துன்ப அநு
பவங்கள் என்னென்ன?

தனி மனித வாழ்க்கையில் வெற்றி தோல்வி
களுக்குப் பெண்கள் மட்டும் காரணமாகச் சொல்
வது அறிபாமை. பிறப்பு, வளர்ச்சி, உறும், கற்றம்,
குழந்தை என்று எத்தனை எத்தனையோ சக்திகள்

மனிதனை ஆட்டும் படைக்
கைகள். தனிகாலமும்
நம்மைப் போல் எதாவது
மனிதன் தான். குழையும்,
நிறையும், பல்லும், பல்வின
மும் உருவாகும். ஆனால்
அவனுடைய தப்பிவிடுதல்
மட்டுமல்லாமல், அவனுடைய
சொல், செயல் இவற்றைத்
தூண்டிய அவனது உள்
ஞானரீதியிலாவது கொண்டு
நான் அவன் ஆரம்பிச் செல்
திருக்கிறேன். என் முடிவு
(பெண்களால் உருவாகப்
பெற்ற "மனிதன்" என்பது)
சரியாகவோ தவறாகவோ
இருக்கலாம். ஆனால் அது

கால மிகு ஒட்டம் நிகழ்த்த 'வாழ்க்கை அலறுவது என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை, சுருமாள களாயில் அகத அப் படிபே பொருதுவதற்கு முயற்சிடுறேன்.

கமர்பதிவந்து இறுது வகுப்புகளுக்கு முன்பு அவன் மாணவனாக இருந்த காலம் தொடங்கி, போன்ற ஆண்புல் சிகர்த்த, அவன் வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தவதே ஒரு குறுக்குக் குறுக்கிய சிகர்த்த வகையில் வகிவகாங்க சுரு முதுபதிடுறேன்.

முதல் அத்தியாயம்

அறியாப் பிள்ளை

கிரீஸில் குரியனின் ஒரு கதிரின் தெருப் பக்கத்துச் சுவைய வழியாகத் தனிகாசலத்தின் மாடியறைச் சுவரின் விழுந்து பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது. தனிகாசலம் வகையில் ஒரு புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு அதற்குள் குறுக்கும் நெடுக்கும் நடத்தான். படிப்பைப் பாடுவிய தடை செய்வது போல் சீழை சமைவாயனவிகிடுத்து தேவவியின் குரல் எழுந்தது. "தோசை போட்டுத் தரட்டுமா? சாப்பிட வருகிறாயா?"

"போடுங்கள், அக்கா! இதோ ஐந்து நிமிஷத்தில் வந்து விடுகிறேன்" என்று தனிகாசலம்.

தடைவும் படிப்பும் ஒன்றாக நடத்தான்.

தனிகாசலத்துக்கு அன்றைக்கு பி. ஏ. முதல் வகுப்பு படிப்பு முடித்து கடைசித் தேர்வு எழுதும் நாள். அக்காறையுடன் அவன் மாடியறைப் பார்த்துக்காட்டுவார்கள் பரிட்சைக்குப் படிப்பதாக நினைத்துக் கொள்வார்கள். தேவவியும் அப்படித்தான் நினைத்தான். ஆனால் அவன் படித்துக் கொண்டிருந்ததேொரு ஷ்ய டாவிடாவின்டாவு எழுதிய அன்னுகிரிஞ் என்ற அற்புதமான நாவல்! தேவவியைக் கவனித்திராப் பாடம் படிக்காமல்

ஒஷ்ய டாவிடாவின்டாவின் கதாபாத்திரங்களுடன் அவன் மனம் ஒன்றித் குலவி மயிர்ந்து கொண்டிருந்தான்.

இத்தகைய அவனைப் படிப்பில் சோண்ட என்று சொல்லிவிட முடியாது. வகுப்பில் சாதாரணமாகக் கவனித்த பாடங்களை வைத்துக் கொண்டே அவன் வறக்கமாக முதல் 'மார்க்கு'கள் வாங்கி விடு

இத்துப் பதினந்து இறுது வகுப்புகளில் நாட்டில் எத்தனை எத்தனையோ மாறுதல் வர். மாறுபட்ட இத்தச் சூழ்நிலையின்தான் தனிகாசலம் இன்னும் வாழ்ந்து வருகிறது. இன்னும் சுவரின் மூலம் முதன் முதலில் எத்திப்பதை விட, நெருங்கிய மனிதன் - இன்னமத் அடிப்பும் ஸ்செய்க்கவையும் கொண்ட கவமறிபாத கல்லூரி மாணவன் - இப்போது எத்தித்தால் மிகவும் குகிசாமாக இருக்கும்மல்லவா?

வான். சகித்திரப் பாடம் அவனுக்குத் தன்னார் பட்ட பாடு.

அடுப்படியிலிருந்து நெருத்தோசையின் மனம் 'சம்' மென்று காத்திரல் மிதந்து மேல் மாடிக்கு வந்து கொண்டிருந்தது. முதல் தோசையை எடுத்தவுடனேயே தேவவி அவனைக் கீழே அழைத்தாள். "இன்னும் இரண்டே பக்கம்" என்று சாக்குச் சொல்லி விட்டு அவன் மேலே படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"நல்ல புத்தகப் பூச்சி இவன்!" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே அவன் தோசையை ஆதி விடாமல் முடி வைத்தான். தனிகாசலத்தின் சுவரிலும் காழுவும் ஒரு கணம் அவன் நெருக்கத் திரையில் மின்னி மறைந்தான்.

செப்புக்கு அடங்காத கவந்த இராய்டு, அன்றை தெற்றி, கர்மமலாய கள்கள்,

நடுத்தர சுவரம், உயரம், மாற்றம், அரைக்கைச் சட்டை, புத்துழை வேட்டி... இப்படித்துக் மேல் குரியனின் வயதுகள் இருக்கலாம். எண்ணூரம் மலவர்கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டு அவனுடைய தந்தையின் நம்பலான கப்பலகாலின் விட்டில் தங்கி அவர்கள் விட்டி மேலே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

கப்பலகாலின் தங்கைதான் தேவவி.

அத்த விட்டின் சொந்தக்காரி, கப்பலகாலின் மனைவி சேவகாமி அவர்கள். இப்போது வகரில் இக்கி. சேவகாமிக்குத் தனிகாசலத்திடம் அன்பு விளையாது. அவனுடைய வாக்குப்பாடி 'பிள்ளையாண்டான் தண்டச்சோறு தின்று கொண்டு, இரவன் அன்றையில் ஒன்பதுக் கொண்டு, ஒன்பது படிப்பு படித்து வருகிறான்!"

செவ்வாயி சனரியில் இல்லாததற்காக அவளை மனத்துக்குள் வாழ்த்தினான் தேவலி. தனிகாசலத்தைத் தேவலிக்கு அவளைப் பார்த்த முதல் நாளிலிருந்தே பிடித்து விட்டது. ஆனால் அவன் தன்னை "அக்கா, அக்கா!" என்று அழைத்து உயிரை வாங்கியதுதான் பிடிக்கவில்லை. "இவனுக்கு நான் என்ன உடன்பிறந்தவனா? அல்லது சொந்தக்காரியா? அல்லது வயதில் ஈழத்தவனா?..."

தேவலி அடுக்கிளையை விட்டு வெளியில் வந்து நின்றுகொண்டு மாடிச் சன்னலைப் பார்த்தான். "நீ வரப்போகிறாயா, இல்லையா?" என்று கூப்பிட்டான்.

தனிகாசலம் தலையைச் சொறித்து கொண்டே, "இன்னும் ஒரே பக்கம், கடைசிப் பக்கம் மட்டும்..." என்று கெட்டுவினான்.

முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு கன்னே போய் விட்டான் தேவலி. தனிகாசலம் வெளமாகத் திரும்பி அறைக்குள் தடை போட்டான். தரையில் வந்த கதாநாயகி அன்று உயிரை விடுவதற்காக ரயில் தண்டவாளத்துக்குப் பக்கத்தில் வந்து விட்டான். ரயில் வரும் சத்தமும் டி.பி.எக் கேட்டுவிறது. அவள் தண்டவாளத்தில் படுத்து உயிரை விட வேண்டியதுதான் பாக்கி.

அதற்குள் இந்தத் தேவலி அக்கான் இப்படி உயிரை வாங்குகிறாரே!

மாடி அறை என்று சொல்லக் கூடிய அந்தப் பெரிய புறக் கூண்டில் ஒருவர் நடந்து கொண்டே படிக்கலாம்; கால் நீட்டிப் படுத்தும் தூங்கலாம். இரண்டு பேர் உட்காரலாம்; மூன்று பேர் நிற்கலாம்; நாலுபேரானால் வெளியில் போக வேண்டியதுதான். அந்த அறையில் பாதி இடத்தைச் சிறிய மேசை, உடைந்த நாற்காலி, தகரப் பெட்டி, படுக்கைச் சுவர், புத்தகக் குவியல் இத்தனையும் அடைத்துக் கொண்டிருந்தன. தலைக்கு மேல் வலதுபுறத்தில் தெருவைப் பார்க்க ஒரு சிறு சன்னல், இடது பக்கத்தில் வீட்டில் உள்ள முற்றத்தைப் பார்க்க மற்றொரு பெரிய சன்னல். தெருச் சன்னல் வழியே காலைச் சூரியன், தெருப் புழுதி, சாள்ச் சத்தம் இவ்வளவும் புகுந்து உள் சன்னல் வழியே விட்டை எட்டிப் பார்ப்பதுண்டு.

தேவலிக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. பாத்திரங்களைப் போட்டுக் கடைமுடா வென்று உருட்டி விட்டு, "நீ வந்து

சாப்பிடப் போகிறாயா? இல்லை, உன்னைப் பட்டினியோடு அனுப்பி வைக்கட்டுமா?" என்று கத்தினான்.

"அக்கா! அக்கா!..."

"அக்காளாம் அக்கான், மன்னாக்கட்டி..."

"இதோ முடித்து விட்டது, அக்கா!" புத்தசத்தை முடினான்.

"செவ்வாயி அண்ணி வீட்டிலிருந்தால் நீ இப்படி அனாட்சியம் செய்வாயா? என் வீடும் உனக்குப் பிரியமும் இல்லை; மதிப்பும் இல்லை."

"அப்படிச் சொல்லாதீர்கள், அக்கா!... தப்பு! தப்பு!" என்று சிரித்துக்

கொண்டே கன்னத்தில் போட்டுக் கொண்டான் தனிகாசலம். "இப்படியே சன்னல் வழியாகக் குதித்து விட்டு மறமா?" என்றான்.

தேவலி இந்தக் காட்சியைக் கண்டு கலகல என்று சிரித்தான். "இத்தனை குறும்புத் தனத்தையும் நீ இவ்வளவு நாள் எங்கே ஒளித்துவைத்திருந்தாய்? நீ நல்லவன் என்று நினைத்

தேன்... அங்கேயே இரு; இதோ நானே கொண்டு வந்து விடுகிறேன்."

தேவலி மாடிக் கே பலகாரத் தட்டை எடுத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தான். தனித் தனிக் கிண்ணங்களில் தேய், மிளகாய்ப் பொடி, தேய்காய்ச் சட்டினி எல்லாம் இருந்தன. கூறையில் தண்ணீரும் வந்தது. இந்த வீட்டுக்கு வந்து இத்தனை மாதங்களில் இன்றைக்குத் தான் சாப்பாடு அவ்வளவு தேடிக் கொண்டு மாடிக்கு வகுவிதது.

தேவலியைப் பார்த்தால் தனிகாசலத்தை விட வயதில் மூத்தவன் என்றோ, அவன் அக்கான் எங்கோ சொல்ல முடியாது. இவ்விருவருக்கும் ஒரே வயது, அவ்வது அவனுக்கு அவளை விட ஓரளவு மாதங்கள் குறைவாக இருக்கலாம். குனிந்து முழுவிட விட்டு அவன் மாற்றுடைவிய் பளிச்சென்று காட்சி யளித்தான். சுரத் தலை இருக்கமாக முடித்துவிடப் படாமல் துனியில் சிறு முடிக்கடன் தொனதொன வென்று தொங்கியது. நெற்றியில் குங்குமமில்லை; இருதிக்கொரு இரு புருவங்களையும் நன்றாக இணைத்திருந்தது.

"ராஜாமாதிரி நாற்காலியில் வந்து உட்கார்ந்து கொள்."

"இல்லை, அக்கா! தரையில் உட்கார்ந்து கொள்கிறேன்."

தேவகி அவளை வேண்டுகெய்தே வம் புகு இருந்தாள். "நீ இன்னும் எம்.ஏ. படித்துக் கல்லூரி ஆசிரியராக வேலை பார்க்கப் போகிறேன் என்றுபோ?"

"ஆமாம்."

"இப்படி ஒரு பெண்ணிடம் வெட்கப் படுகிறவன் நாளைக்கு எப்படி குறு எப்பயன்களைக் கட்டி மேய்க்கப் போகிறான்? அதிலும் இந்தக் காலத்துப் பையன்கள் வம்புக்காரர்களாயிற்றே?"

பையன்கள் வம்புக் காரர்களோ இவ் வுமையோ, தேவகி வம்புக்காரி என்பது மட்டும் புரிந்தது.

உடைந்த தாந்தாலில் பையன் பம்பத்தி யுடன் உட்காரப் போனான். அது கிரீச் சிட்டு ஒரு ஆட்டம் ஆடி நின்றது. அதில் பழக்கப் பட்டவர்கள் தான் உட்கார முடியும். முதலாக ஒரு

மாதிரி கொணலாக வளைத்துக் கொண்டு அடக்க ஒடுக்கமாக உட்கார வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சட்டை நுனியையோ, பேட்டித் தலையையோ பதம் பார்த்து விடும். உலகத்தில் முனைந்த முதல் தேக்கு மரத்தில் செய்த நாதகாலியாக இருக்க வேண்டும் அது.

தேவகி மனமளவென்று பரிமாற்றின. மிகையப் போடியிலும் சட்டினியிலும் வழிய வழிய தெய் வார்த்தான். அருகில் நின்றுகொண்டு குனிந்த தலை நியிராமல் சாப்பிடுகிறவன் உற்றுப் பார்த்தான். தூரத்தில் அவன் நின்ற போது குறும்புத்தனமாகப் பேசியவன் அருகில் வந்தவுடன் கட்டுப் பெட்டியாகி விட்டான். இரண்டாவது தோசையில் இன்னும் பாதி இருந்தது.

"கொஞ்சம் போது; கல்லில் ஒரு தோசை போட்டிருக்கிறேன். கடக்கட்ச் சாப்பிடலாம்."

"வேண்டாம், அக்கா!"

"ஹக்க விடக் கூடாது!"

"பரிட்சை எழுதும்போது தன்ருகத் தூக்கம் வரும்."

"நல்ல ஆண்பிள்ளை நீ!" என்று சிரித்தாள் தேவகி. "நாளைக்கு என்னை விட்டுவிட்டு கைருக்குப் போகப் போகிறாய். இன்றைக்கு மாத்திரமாவது நான் சொல்வதைக் கேட்டு நட- நாளைக்கு நானு உயிரோடு போவ்வயனுக்கு வந்து பரிமாறுப் போகிறேன்?"

ஒட்டலும் நடைபுமாய்க் கீழே அடுத்த தோசையை எடுத்து வரப் போனான்

தேவகி. அதற்குள் தனிகாசலத்தின் மனம் அவளையும் அவளுடைய அண்ணி சிவகாமியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தது. சிவகாமி இந்த ஒரு மாதமாக விட்டில் இயல்பு. பிரசவத்துக்காகத் தஞ்சாவூரில் தன் தாயார் வீட்டுக்குப் போயிருந்தாள்.

அவன் இல்லாத சமயத்தில், இந்த ஒன்பது மாதங்களாக அவனுக்கு நடக்காத உபசாரம், இந்த ஒரு மாதமாய் தான் விடுவது. தன் அண்ணியின் உதாரணத்துக்குத் தேவகி

பிராயச்சித்தம் செய்கிறாளா? ஒடி ஒடிக்க வளிக்கிறாள்; விழுந்து விழுந்து உபசரிக் கிறாள்; சிரித்துச் சிரித்துப் பேசி அவளை உற் சாகப் படுத்துகிறாள். சிவசமயங்களில் தேவ கியின் செய்கை அவ னுக்குத் தர்மசங்கட மாகத் தோன்றிய துண்டு. ஆனால் அவ னுக்கு அதில் இன்பம்

இருப்பதைக் கண்டு உள்ளூற மிழ்ந்தான். அண்ணியின் மூன்றாம் கட்டுப் பெட்டியுட்கக் காட்சியளித்த தேவகிக்கு இந்தனை தனிவு எப்படிப் பிறந்தது? ஏன் பிறந்தது? பூனை இல்லாத விட்டில் துள்ளித் திரியும் சின்னஞ் சிறு கண் டெனிக் குஞ்சு இவள்.

அடுத்த தோசையும் காப்பியும் முடிந்தன. கீழே இறங்கிக் கை கழுவுவதற் குப் போன தனிகாசலத்தைத் தடுத்து நிறுத்தினாள் தேவகி.

"தட்டியேயே கை கழுவு!"

"இவ்வையக்கா, வேண்டாம்."

"நீ கழுவுகிறாயா, இல்லை, நானே கழுவி விட்டேன்மா?"

கவகவென்று அவன் சிரித்தான்.

முன்பொரு தான் எங்கோ நினைவாகத் தட்டில் கைகழுவி விட்டதற்குத் தனிகாசலம் சிவகாமியிடம் படாதபாடு பட்டான். அப்போது தேவகி அவனுக் குப் பரித்து கொண்டு குறுக்கிட்டாள். சிவகாமியின் கோபம் தேவகியின் மீது திரும்பியது. நன்றாக அவளை வறுத்துக் கொட்டி விட்டான். வாயில் வந்தபடி பெய்லாம் திட்டினான்.

இன்னொரு இருவருக்குமே அந்த தீர்ப்பு வந்தது. கீழே இறங்கப் போனவ னிடமிருந்து வெடுக்கென்று கூலாணவப் பிடுக்கிக் கொண்டு வந்தாள் தேவகி. 'இது என்னுடைய சாம்பராஜ்யம்! உன் தாய் ராணி' என்று அவன் சொல் வாய்க் சொல்வது போலிருந்தது.

"இவ்வையக்கா, வந்து....."

“இக்கையாவது, அக்காவாவது?—
இந்தா, இங்கே வா!”—தட்டில்
அவனைக் கை நீட்டச் சொல்லித்
தண்ணீரை மெதுவாக ஊற்றினான்.
“நான் ஒன்று சொக்யேன், நீ அதைக்
கெட்டக வேண்டும். தெரியுமா?”

“என்ன?”

தேவலி அவன் கண்களைக் கூர்ந்து
தொக்கினான். “இனிமேல் நீ...இனி
மேல் நீ என்னை அக்கா என்று கூப்பிடக்
கூடாது!” என்றான்.

“ஏன் அக்கா?”

“நீ ஒரு மண்டு! உன்னிடம் ஒருத்தி
பேச வருகிறான், பார்!”

தனிகாசலத்துக்கு ரோஸம் பொங்கி
யது. பள்ளிக்கூடத்தில் முதல் ‘மாரிக்’
வாங்குகிறவனை, நூல்நிலைப் புத்தகங்
களில் பாதினயக் கரைத்துக் குடித்த
வனை, புத்திசாலிப் பையன் என்று
ஆசிரியர்களால் தட்டிக் கொடுக்கப்படு
கிறவனை, தேவலம் ஒரு பெண்பிள்ளை
மண்டு என்று சொல்வதா?

தேவலியின் கண்களில் அவன் கோபத்
தைக் கண்டு பரிகாசம் துள்ளியது.
“நான் என்ன உன் உடன்பிறந்தவனா
கெட்டுப் போகிறேன்? உன்னை விட
உருவத்தில், உயரத்தில், வயதில் பெரிய
வனானால் நீ சொல்வது சரிதான்.”

“அண்ணி இந்த வீட்
டுக்கு நான் வந்த அன்
தறக்கே சொல்லவில்
லையா?”

“அண்ணி சொல்
வது அண்ணியோடு
போகட்டும்!”

“வேறே எப்படிக்
கூப்பிடுவது?”

“நீ ஒன்றும் என்
னைக் கூப்பிடவும் வேண்
டாம், ஒன்றும் வேண்
டாம்!” என்று அவ
னிடம் எரிந்து விழுந்
தான் தேவலி. பிறகு,
“எனக்கு அப்பா—
அம்மா வைத்த பெயர்
ஒன்று இருக்கிறதா. என்
குத் தெரியுமா? பெயர் சொல்லிக் கூப்
பிட்டேன், ஏன், தேவலி என்று பெயர்
உனக்குப் பிடிக்க வில்லையா?” என்றான்.

“ஊதா...; மாட்டேன்!”

“என்ன ஊதா...? அக்கா என்றால்
இனி நானும் பேச மாட்டேன்!”

“அக்கா! அக்கா...”

தேவலி பதில் சொல்லாமல் சாப்பாட்
டுப் பாதிரிகளை எடுத்துக் கொண்டு
விடுவிடென்று சீமே இறக்கினான்.

தனிகாசலத்துக்குக் கல்லூரிக்குப்
புறப்படும் நாளிவாடி விட்டது. டாய்ஸ்
டாஸை முடிவைத்து விட்டு, தன் வாரிக்
கொண்டு, அதையைப் பூட்டிக்கொண்டு
கிளம்பினான். தேவலியின் கோபத்தை
அவனால் தாங்க முடியவில்லை. அதற்குள்
அவள் சமையல் அறையில் புகுந்து
அரிவாள்மலையை எடுத்து வைத்துக்
கொண்டு வெண்டைக்காயை வேகமாக
நறுக்கத் தொடங்கினான்.

மெல்ல அவன் அருகில் போய் நின்று
கொண்டு, “நான் போய் வருகிறேன்,
அக்கா!” என்றான்.

தேவலி ஆத்திரத்துடன் கத்தினான்:
“நான் பேச மாட்டேன், பேச மாட்
டேன், பேச மாட்டேன்!”

அவன் அவனைத் திரும்பிக் கூடப்
பார்க்கவில்லை. தனிகாசலம் அதே
இடத்தில் நின்றான். இரண்டு நிமிஷங்
கள் சென்றன. வெண்டைக்காய் நறுக்
கும் வேகத்தில் அவன் தண்ணுடைய
மெந்தளிர் வீரல்களாயிே நறுக்கிக்
கொள்வான்போய்தோன்றியது. ‘பெண்
களின் வீரல்’ என்று வெண்டைக்காரன்
வெண்டைக்காய்க்குப் பெயர் வைத்தது
இப்போது அவனுடைய நினைவுக்கு
வந்து விட்டது.

“நான் வந்து.....”—தனிகாசலம்
மேலே சொல்வத் தயங்கினான்.

“நான் போய் வரு
கிறேன் அக்.... இல்லை,
இல்லை....தேவலி!.....
போய் வரட்டுமா
தேவலி?” என்றான்.

தேவலி குதித்துக்
கொண்டு எழுந்தான்.
கண்ணீர் நிறைந்த
முகத்தில் கனி நகை
பொங்கியது. எத்தனை
அழகாகச் சிரிக்கிறான்!
தனிகாசலத்தின் சட்
டைப் பையில் இருந்த
பேளுவைச் சரியாகச்
செருகி வைத்தான்.
சட்டையின் கழுத்து
மடிப்பை நன்றாக
எடுத்து விட்டான். முத

லில் ஆனந்தத்தில் வாய்ச் சொற்கள்
வெளிவர முடியாமல் தடுமாறி நின்றான்.
பிறகு, “மகராஜனாயப் போய் வா!”
என்றான். “வழக்கம் போல் முதல்
‘மாரிக்’ வாங்க வேண்டும், எத்தியானச்
சாப்பாடு அறுப்பி் கைக்கிறேன். வினாங்
காமல் சாப்பிட்டு விட்டு மாலையில் தேரே
விடு திரும்ப வேண்டும். நான் உனக்காகக்
காத்துக் கொண்டே இருப்பேன். ஐந்து
மணிக்குக் கல்லாம் வருகிறாயா?”

“சரி” என்று பணமாகத் தலையாட்டினான் தனிகாசலம்.

“அன்னா வீடு திரும்புவதற்கு ஒன்பது மணிவாரும். அதற்குள் உன்விடம் நினைவப்பேச வேண்டும். முக்கியமான விஷயம் பேச வேண்டும்.”

அவன் தெருவிக் இறங்கிச் செல்லும் வரை அவனைப் பின்தொடர்ந்து வழி வந்துப்பினான் தேவசி. தெருவிலுக்குச் சென்றபிறகு தனிகாசலம் திரும்பிப்

பார்த்தான். இன்னும் தேவசி இடத்தைவிட்டு அசையவில்லை. தனிகாசலத்துக்கு அவருடைய செய்கை விடப் பாக, வேதனையாக, ஒருபக்கம் பெருமை யாகக்கூட இருந்தது. அவன் யாரோ அவன் யாரோ. தூரத்து உறவுக் இயல்பு. “இந்தத் தேவசி அக்கான் ஏன் என் மீது உயிரையே வைத்திருக்கிறான்?” என்று தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொண்டு கல்லூரிக்கு நடத்தான் அவன்.

அத்தியாயம் 2

அன்புச் சோதனை

கீரதேச சமஸ்தானங்கள் என்று பகைபு ஆட்சித் திட்டிகள் இந்த நாட்டில் வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இருக்கவில்லைவா? அவற்றில் ஒன்று கண்ணபுரம் சமஸ்தானம். பரம்பரை பரம்பரையாக அதை ஆட்சி செய்த சிற்றரசர்கள் தங்கள் குடும்பத்தைப் போலவே அதைக் கண்ணாணித்து வந்தார்கள். நாட்டின் பிறபகுதிகளுடன் ஒப்பிடும் போது கண்ணபுரத்தின் ஆட்சி முறை ஒழுங்காகத்தான் நடத்தது. மன்னர்கள் ஆங்கிலம் படித்தார்கள். வெளிச் சமையலில் கத்திரிகள். வேட்டைகள் ஆடினார்கள், வெள்ளைக்

கவர்னர்களுக்கு விருந்துகள் வைத்தார்கள். என்னாலும் தங்கள் மக்களை அறவே மறந்து விடவில்லை. முடிந்தவரைவிட வசதிகள் செய்து கொடுத்தார்கள். சமஸ்தானத்தின் பீட வட்டம்களில் சுந்தர ஊழல் தாண்டவமாடியது என்னிலா உண்மையானது. ஆனால் அது நாட்டின் பிற பகுதிகளில் இருந்தது போல் அவ்வளவு மோசமாக இல்லை.

கண்ணபுரத்தின் ஓர கல்லூரியான மன்னர் கல்லூரி மத்தியான உணவுக்காக இடைவேளையில் கலைத்தது. வீடுகளுக்குச் செல்லும் மாணவர்கள் சென்றார்கள். மற்றவர்கள் சாப்பிடும் இடத்

தில் கூடினார்கள். தணிகாசலத்துக்குத் தேவகி சாப்பாடு அனுப்பியிருந்தாள். பாத்திரம் கணமாக இருந்தது. நாவீந்து வகைக் காய்கறிகள், பருப்பு, அப்பளம், வறுவல், நெய் எல்லாமாகச் சேர்த்து தணிகாசலத்தின் பசியை மிகைப்படுத்தின. தேவகியின் கைப்பட்ட சமையலுக்குத்தான் எத்தனை ருசி வயிறு நிறைவச் சாப்பிட்ட பின்பும் பாத்திரத்தில் பாதிக்கு மேல் மீதியிருந்தது. தணிகாசலத்தால் தேவகியின் அன்பை நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

செவகாமி அண்ணியுந்தான் சாப்பாடு அனுப்பி வந்தாள். சாப்பாடா அது? ஏதோ கடன். 'தெண்டக் கட'னுக்கு அனுப்புகிற அலட்சியமும் வெறுப்பும் அதைப் பாத்திரத்தில் தெரிந்தன. அண்ணியைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. தனக்குக் கொட்டி அழ கேண்டுமென்று அவளுக்கு என்ன அக்கறை? பாத்திரத்தைப் பாலிஷ் போட்ட மாநீரி திருப்பி அனுப்புலான். பாதிப் பட்டினுக்கு வயிறு பழக்கப்பட்டு விட்டது.

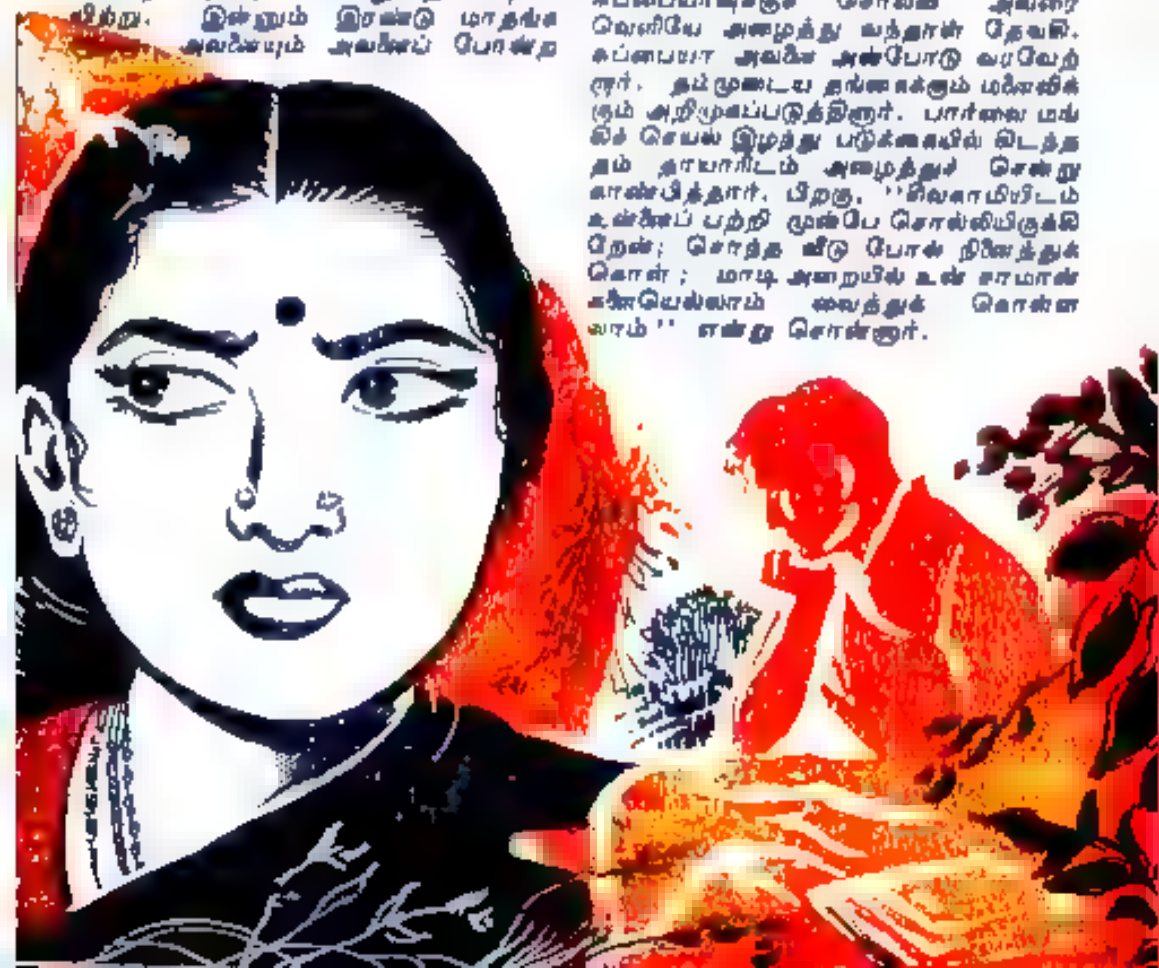
மாலைத் தேர்வையும் எழுதி விட்டுக் கைகளை உதறிக் கொண்டு எழுந்தான் தணிகாசலம். இ. ஏ. முதல் வகுப்பு எவ்வித அளரக் கிணறு தாண்டியாவிற்று. இன்னும் இரண்டு மாதங்களை அவனையும் அவனைப் போன்ற

பவனரையும் கட்டின்றி அவிழ்த்து விட்டார்கள். மறுதான் பொன்வயலுக்குக் கிளம்ப வேண்டும். தாயார், தங்கை, பாட்டி எவ்வித மற்ருரு உலகத்தில் வாசம் செய்ய வேண்டும்.

தேவகியின் அழைப்பு தணிகாசலத்தின் நினைவுக்கு வந்தது. நேரே வீட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றுதான் முதலில் எண்ணினான். ஆனால் இடையில் சற்று நேரம் தங்கி அதைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்ய வேண்டுமென்று அடுத்தாற்போல் தோன்றியது. சிந்தனைக்கேற்ற இடமும் வெகு தொலைவில் இல்லை.

கல்துளிக் குதேர் எதிரில் அற்புதமான பூங்கா ஒன்றைச் சமஸ்தானத்தார் அமைத்திருந்தார்கள். பல தாட்டுச் செடி கொடிகள், மரங்கள், மலர்கள் அங்கு மலிந்திருந்தன. தடு மையத்தில் அழகான குளம் செட்டிப் பளிங்கு போன்ற நீர் நிரப்பியிருந்தார்கள். அதன் கரையில் விடத்த மரப் பவகையில் உட்கார்ந்தான் தணிகாசலம். நினைவு பின்புலத்தில் சென்றது.

பித்து மாதங்களுக்கு முன்பாக, முதன் முதலில் கப்பையாவின் வீட்டில் நுழைந்தபோது, அவன் வரகவுச் கப்பையாவுக்குச் சொல்லி அவரை வெளியே அழைத்து வந்தான் தேவகி. கப்பையா அவளை அப்போடு வரவேற்றார். தம்முடைய தங்கைக்கும் மனைவிக் கும் அறிமுகப்படுத்தினார். பார்வை மயலில் செயல் இழந்து படுக்கையில் விடத்த தம் தாயாரிடம் அழைத்துச் சென்று காண்பித்தார். பிறகு, "சிலகாமியிடம் உன்னைப் பற்றி முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன்; சொந்த வீடு போல் நினைத்துக் கொள்; மாடி அறையில் உன் சாமான் களையெல்லாம் வைத்துக் கொள்ளலாம்" என்று சொன்னார்.

கப்பலாயின் ஆயில் அதை வெளி மூடிப் பிட்டு இருந்தது. ஆயில் சென்று வந்த நேரம் போக மற்ற மற்ற நேரம் கனியும் அவர் காணிக் கட்டுக்களை வைத்துக் கொண்டு போராடினார். தாலுக்கா ஆயிலில் ஏதோ ஒரு பிச்சுக்குக் குட்டித் தலைவர் அவர். கட்டம் கழித்தல் என்னும் கணக்கு விவகாரம் வரும் போது மாத்திரம் அவர் தேவையைத் துணைக்குக் கூப்பிடுவார்.

வந்த சேர்ந்த ஒரு வாரத்தில் சிவ காமியைப் போலுத்த மட்டும் தான் வேண்டாத விருந்தாளி என்பதை அவன் தெரிந்து கொண்டான். தேவசி முறையில் அவனிடம் பேசினான்; பாரிசைவின் கவிதையும் உதட்டில் பரிகும் அவனிடம் கண்டான். பேச விரும்பினான் என்று தெரிந்தது.

தது: ஆனால் பேசினான். கப்பலாயினோ தமது மனைவியைக் காணாத நேரங்களில் அவனிடம் தட்டிக் கொடுத்துப் பேசினார். மனைவியின் மூன்றாம் பராமுகமாக நடந்து கொண்ட வேண்டியிருந்தது. ஒன்றியாக, குட்டையாக உழக்குப் போலிருந்த சிவகாமியின் செயலாக்கைத் தெரிந்துகொண்ட அவனுக்கு ஒரு வாரம் கூடத் தேவைபாச இருக்கவில்லை. கப்பலாய உருவத்திலும் உள்ளத்திலும் பெரிசவராக இருந்தும் தம்முடைய சிறிய மனைவியின் சிறிய உள்ளத்துக்குக் துக்கியமாயி விருந்தார்.

கவலாணம் நடந்து பத்து வருஷக்களுக்கு மேலாகியும் அவர்களுக்கு என்னவோ குழந்தை பிறக்கவில்லை.

இரண்டாவது வாரத்தில் தேவசியும் தனிகாசலமும் பேசிக் கொண்டார்கள். ஒரு தான் தனிகாசலம் தன்னுடைய அறைக்குச் சென்று கொண்டிருந்த போது, அவன் பின்னால் தயங்கித் தயங்கிப் படியேறி வந்தான் தேவசி. கொக்கிப்பறத்திலிருந்து வந்த அன்னி இதைக் கண்டு விட்டான்.

"தேவசி! உனக்கு அவனிடம் என்ன வேலை? இப்போ வா!"

தேவசி திரும்பிட்டு நின்று விட்டுத் திரும்பி வந்தான்.

"ஏதாவது படிப்பதற்குப் புத்தகம் வரக்கூடாது என்றுபோனேன் அன்னி!"

"இனி நீ படித்து என்ன கிறிக்கப் போகிறாய்? அவன் வயது வந்த பின்னை. என்ன பிண்ணியாலுமும் ஆண் பிண்ணை. தானாக நானு பேர்கன் தானாக சொல்வார்கள். உன் வேலையை நீ பார்; அவன் படிப்பை அவன் கவனிக்கட்டும்."

தனிகாசலத்துக்கும் இந்த எச்சரிக்கை அச்சத்தைத் தந்தது.

சிவகாமியின் அன்றைக்கே தனிகாசலத்தை யும் தனியாக அழைத்து இதைக் காண்போட்டு வைத்தான்: "தேவசி உனக்கு அக்கான் மாடிரி. அவன் தெற்றியைப் பார்த்தாயா? அவனுக்குக் கல் பானம், கல்வெடுப்பு எவ்வாறு முடிந்து விட்டன. எங்கள் குடும்பத்தின் கௌரவத்தைக் கவனித்து நடந்து கொள். உன்னை விட்டும் வைத்துக் கொள்ள தான் ஒப்புக் கொண்டே அவருடைய தொந்தரவுக்காகத்தான்."

அன்றிலிருந்து அவன் தேவசியை அக்கான் என்று அழைத்தான். மிகவும் அவசியமான வேலைகளில் தவிர அவனுடன் பேசுவதில்லை. பேசினாலும் ஒரிரண்டு வார்த்தைகள்தான் சரி. இவன் பாகவெ வெட்கம் நிறைந்த பிராணி அவன். இப்போது வெட்கத்துடன் பலமும் சேர்ந்து கொண்டது.

சிவகாமியின் சொக்கிக்கு வெட்க அக்கான் கப்பலாயின் ஆயில் சேவகன் காத்துக் கிடந்தான். ஆனால் அவன் தனிகாசலத்தை யே எதற்கெடுத்தாலும் வேலைக்கு ஒவியின். கடைகண்ணிக்குப் போக, காங்கிரி வாங்க, வாங்கி வந்த சாமான்களைக் குறை சொல்லித் திருப்பி அனுப்ப, எடுபிடி வேலைகள் செய்வ எவ்வாறுதற்கும் தனிகாசலத்தை யே வைத்துக் கொண்டான். தாளடையில் அவன் தன்னை அந்தக் குற்றவயக்களுக்குப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டான்.

சிவகாமியின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடக்க மறுத்துப் புரட்சிசெய்யும் மனப்பான்மை தேவசியை இருந்ததை அவன் தாளடையில் தெரிந்து கொண்டான். தனிகா

சைத்துடன் நெருங்கிப்பறகாத ஒன்றைத் தவிர அவன் மற்ற விஷயங்களில் தன் போக்குப்படி நடத்து கொண்டான். தன் கிருப்பப்படி துணிவானவன் வாக்மினன். வியோதிகத் தாயாருக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்தான். அடுத்த விட்டுப் பெண்களை அழைத்து வைத்துக்கொண்டு கொண்டமடித்தான்.

தனிகாசலம் தனக்குத் தெரியாமல் தன்னைத் தேவடி இரக்கத்துடன் கவனித்து வருகிறான் என்பதைக் கவனித்துக் கொண்டான். இது அவனுக்குப் பிடிக்க வில்லை. எல்லவையுமே தான் மறைத்துக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவும் முயற்சி செய்தான். அண்ணிக்குத் தெரியாமல் அவன் கிவ்வறை உதவிகள் செய்ய முன்வந்திருக்கிறான். எதையும் அவன் ஏற்றுக் கொண்டதில்லை.

இருநாள் கங்கூரீயிலிருந்து நிரும்பிய வுடன், காலையில் துவைத்து உலரப் போட்ட சட்டைத் துணியை எடுப்பதற்காகக் கிணற்றடிக்குச் சென்றான். சட்டையை எடுத்துப் பார்த்தபோது அவனுக்குக் கோபம் வந்தது. தோள் பட்டையின் நீண்டு விழித்திருந்த பருதியை இப்போது காணவில்லை. யந்திரத்தின் கைத்த மாநிரி உத்தமமாகத் தைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அண்ணிக்குத் தெரியாமல் அவன் தான் செய்திருக்க வேண்டும். யாரி அவனைச் செய்வச் சொன்னது என்று ஆத்திரப்பட்டான்.

அதற்கு ஏதாற்போய் அவனைத் தனியே சந்தித்துப் பேச அக்கறைக்கு வசதி செய்ததது. அண்ணி இத்தப் பத்து வருஷங்களாக இவ்வளவும் இப்போது தாயாகிக் கொண்டு வந்ததால் வெள்ளிக்கிழமைதொறும் கோயிலுக்குச் சென்றாள். அக்கறைக்கும் வெள்ளிக்கிழமை; சிவகாமி வீட்டில் இல்லை.

"நீங்கள் தான் இந்தச் சட்டையைத் தைத்தீர்களா?" என்று தேவடியிடம் கேட்டான் தனிகாசலம்.

"நானும் உன்னிடம் ஒன்று சொல்ல திறந்தேன்" என்று கிரித்தான் தேவடி. "எதற்காக நிரண்டு சட்டை உன்கையே நிரும்பித் திரும்பிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்? நான் சொல்வதைக் கேள். இன்னும் நிரண்டு தைத்துக் கொள். — இந்தா, தப்பாக நிரைக் காடு!" என்று பத்து ரூபாய் நோட்டு ஒன்றை அவனிடம் மெல்ல நீட்டினான்.

"இப்போது எனக்கு நிரண்டு போதும். தேவைவாலும் உங்கனிடம் கேட்டு வாங்கிக் கொள்கிறேன்."

தேவடியாருக்குக் கொள்ளச் சொல்லி அவனிடம் சென்றிருந்தான். அவன் செஞ்சக் செஞ்ச அவனுக்குக் கோபம் பொங்கியது. கண்புப்பாக மறுத்து விட்டான்.

தேவடி என்னிடம் கம்பலையுமாய்த் திரும்பினான். ஒரு வாரம் அவனிடம் அவன் முகம் கொடுத்துப் பேசவில்லை. அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை அதே தேரத்தின் அவனிடம் வந்துக்கு இருந்தான்.

"உனக்கு அண்ணிதான் சரி; வேறாக்காரனை விடக் கேவலமாய் நடத்தும் அண்ணியின் பேச்சைத்தான் நீ கேட்பாய். உன்னை மனிதனாய் மதிக்கிறேன் யார், எனக்கு இதுவும் வேண்டும்; இன்னமும் வேண்டும்" என்றான் தேவடி.

"எனக்கு அண்ணியும் நீங்களும் ஒன்றுதான்" என்றான் தனிகாசலம். உண்களைக் கோபமாக உருட்டி விழித்தான் தேவடி. என்ன அவட்சியம்!

"அண்ணியும் நானும் உனக்கு ஒன்றுதானா? எங்கே உன் நெஞ்சில் கையை வைத்துச் சொல். உன்னிடம் இரக்கம் காட்டுகிறேன் யார், அது பெரிய தப்பு!"

"சத்தெயில்களாய் தப்புத்தான்! ஆவிரம் தடவைகள் சொல்கிறேன்: தப்பு, தப்பு, தப்பு!"

பொங்கும் நெருப்பைப் போய் அவனுடைய உருவம் அவன் கண்களுக்குத் தெரிந்தது. டூச்ச விடாமல் பேசினான்:

"என்னிடம் யாரும் இரக்கம் காட்ட வேண்டாம். இது எனக்குப் பிடிக்கவே

இங்கு, தான் ஏழையாக இருந்தான் பாருக்கென்ன? தண்டச் சோறு தின்றும் பாருக்கு என்ன? காசிக் காதலன் உரும மனிதனாக மறிப்பதிக்க. அவன் ஒரு அற்புத துரும்பு. என்னது சிறு நாய்க்குட்டி. சிறு நாய்க்குட்டியுடன் சேரடி விளையாடுகிறார்கள்; சிறு சிரித்து விளையாடுகிறார்கள். அன்னி யின் வெறுப்பும் சரி, உங்கன் இரக்கமும் சரி, என்ரு இருண்டும் ஒன்றுதான். நீக்கல் என்னை மறிக்கவில்லை. என் ஏழையமைவைக் குத்திக் காட்டுகிறீர்கள்! "

" இங்கு, இங்கு, இக்கவெ இங்கு! " என்று கதறி யழுதான் தேவன். அவருடைய உடல் பதறிவது. சேலுத் தலைப்பை வாயில் வைத்துக் கடித்து அழுதவனை நிறுத்தப் பார்த்தான். " தனிகாசலம்! என்னைத் தப்பாக நினைக்காதே! என் மனம் உனக்குத் தெரியாது. நீ இன்னும் சிறு பிள்ளை.ஆனால் தான் உன்னை என்னைவிட எல்லாவிதத்திலும் பெரியவனாகவே மறிக்கிறேன் " என்று.

அதற்கு மேல் அவனாகப் பேச முடிய வில்லை. இருவரும் தனித்தனியே சிரித்து போய்ப் போகுகிறார்கள்.

தனிகாசலம் இப்படியே பல நிகழ்ச்சிகளை நினைத்துப் பார்த்தான். தன்னைத் தானே மனத் தராசில் எடை போட்டும் பார்த்துக் கொண்டான். அப்படி யொன்றும் விவரம் தெரியாத பிள்ளை யில்லை. இந்த வயதில் மற்ற மாணவர்கள் அனுபவித்ததை விட அவன் இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்திருக்கிறான். பன்னிரண்டு வயது வரையில் கவிபாசலாழகன்; சமந்தான் மன்னரின் விருந்துகளுக்குத் தன் தம்பையருடன் போயிருக்கிறான். ஆனால் அதற்குப்பிறகு அனுபவித்த வறுமைத் தொல்லை யிருக்கிறதே, அது மிக யிதழ்பலங்கரமானது. ஏழமைச் சேற்றின் அதல பாதாளத்தில் தெனியும் மண்புழுப் போல இந்த மனிதப் புழு தெனிந்திருக்கிறது. பன்னிக் கூடப் பாடல்களாகப் பெற்ற அறிவை விடப் பரிசும் பட்டினியும் கொடுத்த அறிவே அவனுக்கு அதிகம். என்னதும் ஒரு விஷயத்தில் அவனுக்குப் பழக்கமே இல்லை. தாய், தக்கை தவிர மற்றப் பெண்ணிடம் அவன் பழையதில்லை. தேவன் பழைய விதம் அவனுக்குப் புதுமைவாசகவும் புதிராசகவும் இருந்தது.

தனிகாசலம் எழுத்து நடத்தான். கையில் கொஞ்சம் பணம் இருந்தது. வழியில் இருந்த பழைய புத்தகக் கடைகளுக்குச் சென்று குறைந்த விலையில் வெ உலர்ந்த புத்தகங்களை வாங்கிக் கொண்டான். பொங்கவயதுக்குப் போனது பொழுது போக வேண்டுகவையா?

தேருவின் திருப்பத்துக்கு வந்தவுடனேயே அவனுக்காகத் தேவன் தின்றான் யின் அருவின் வந்து திற்பது தெரிந்தது. வழியில் கடினாரத்தில் மணி பார்த்தான். சரியாக ஆறு மணி. ஒரு மணி தாமதமாக வந்ததற்கு அவனுக்கு என்ன சமா தானம் உறுவது என்று கற்பனை செய்து கொண்டே நடத்தான்.

அவன் எதிர்பார்த்தபடி அவன் அவனைத் திட்டவில்லை. ஆனால் அவனுடைய வேலித் தொற்றத்தில் தெரிந்த மாற்றம் அவனைப் பிரயிக்க வைத்தது. வழியழ வென்ற எருக்கத்தைய வாரி விட்டு முடித்து கொண்டிருந்தான். முகத்தை அப்போதுதான் எழுவித் துடைத்துக் கொண்டதடுபோல் அங்கி புது மெருகு பளிச்சிட்டது. அடர்ந்தியான புருவங்கள் களுக்குக் கீழே அன்றலர்ந்த தாமரை இதழ்களைப் போன்ற கண்ணிமைகள் அகலமாக விரிந்து அவனைப் பரிசுடன் நோக்கின. மெல்ல ஓர் சிரிப்பை உதிர்த்து விட்டு உன்னே ஓடினான்.

தனிகாசலம் கைகளைக் கழுவித் தீர்த்தம் செய்து கொண்டு தன் அறைக்குச் சென்றான். அடுக்கணியிலிருந்து வேசான ராகம் எழுத்தது. எங்கோ திலவொளியின் தனிகாமயில் தொண்டாரத்திலிருந்து ஒலிப்பது போன்ற இக்கிணை. தனிகாசலம் சன்னவருகில் வந்து நின்று கொண்டு கீழே பார்த்தபோது, தேவன் காப்பிலும் கையுமாக அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தான். காலைப் பனியில் மலர்ந்த புது ரோஜாச் செண்டுபோல் அவன் உருவம் வந்து கொண்டிருந்தது.

ஆவிரம் ஆவிரம் எண்ணங்கள் ஓரே கணத்தில் அவனிடம் அடர் மோதின. ஏன் அவன் தன்னுடைய தமக்கை என்ற உறவை அப்படி உதறித் தள்ள வேண்டும்? ஏன் அவன் தனக்காக வழியிது விழி வைத்துக் காத்திருக்க வேண்டும்? ஏன் அவன் தனக்காக அழ வேண்டும்? சரிக்க வேண்டும்? ஏன் இக்கறைக்கு இப்படி அவனுடைய பொல்லாத அழகின் துவாலை கொழுத்து விட்டுக் குயி ரென்று எரிய வேண்டும்? அவனுடைய உதட்டில் இத்தப் பாட்டு ஏன்? குரலில் இத்தக் குறையு ஏன்? தடையில் இத்தத் துள்ளல் ஏன்? ஏன், ஏன், ஏன்?

தனிகாசலம்! இன்னுமா உனக்குத் தெரியவில்லை? ஆனந்தம், அச்சம், பரவசம், பயம், இன்பம், துன்பம், வேதனை, வெட்கம், வேட்டை இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ உணர்ச்சிகள் அவனை அத்த மின்வெட்டும் நேரத்தில் ஆட்டிப் படைத்தன.

தேவனிடில் திறங்கும் விழிகளை அவன் திறைத்துப் பார்ப்பதற்குள் அவனை அவன் முகவந்து தின்றான். (பாடல்கள்)

பேள் : 11

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி விலாஸ் உபெரியதர்ஸ்முதலியார் உசன்ஸ்

(பழைய பெ. அண்ணாமலை முதலியார் உசன்ஸ்)

பட்டு, நூல் உயில் ஐவுளி வியாபாரம்

183 A-B, காந்தி ரோடு :: காஞ்சிபுரம்

எங்கள் சொத்தத் தறியில் அழகிய, நவீன பாரிடர்ஸ்களில் தயாரிக்கப் படும் பட்டுத் சரிகை சேலைகள், ரவிக்கைகள், பாவாடைகள், தாலனி ரகங்கள், பெணரஸ் தொட்டிபுட்டா சேலை ரவிக்கைகள், சேலம் வெள் பட்டு சரிகை பேட்டு வேஷ்டி, துப்டா ரகங்கள், மதுரை கெட்டிக்காய் உன்னடி சேலைகள், கவியாண ஐவுளி ரகங்கள், முதலியன சாயத்திற்கு உத்தரவாதம் உள்ளவை. மற்றும் பவனிதமான மில், கைத்தறி நூல் ஐவுளிகளுக்கு தம்பிக்கையும் தானையமும் வாய்த்த இடம்.

சுடந்த் 24 (ஆண்டுக்காக எமது வாடிக்கையாளர்களின் திருப்தி யும், [மகிழ்ச்சியும், நாங்கள் வாயரும்] விரும்பும் உயர்ந்த ஐவுளிகளை உகாயமான விலையில் விநியோக செய்து வருகிறோம் என்பதற்கு தக்க சான்று.

எமது ஆதரவாளர்கள்
அபிமானிகள் வாடிக்கைக்காரர்கள்
அனைவர்கட்கும் எமது 11-வது
சுதந்திர தின வாழ்த்துக்கள்!

வீகம்ஸி

(ஸ்தாபிதம் : 1898)

கவரம், பேள் கை வியாபாரிகள்

நேதாஜி ரோடு :: சென்னை-1

ஹிந்த்-ஒரு வாழ்நாள் நண்பன்

ஹிந்த் கைக்கிளி அல்லாஹ் உதவியுடன் ஒரு உதவ
நண்பன். அது வாழ்தான் முழுதும், உயரமான, தொத்தா
லியலாத வேலை அளிக்கிறது.

மிகச்சிறந்த ஸ்பான்டேனியஸ் மற்றும் தொழில் துறை
மேம்பட்டது இவைகளில் ஹிந்த் கைக்கிள்களின் சூழல்
வந்த உதவியுடன் உயரமான தாதுத்தும் காணும்.

ஹிந்த் கைக்கிள்கள் கிவிடெட், 250, மொடலி, பம்பாய் 18.

AS/HC. 119

சுவாமி

சாத்தமங்கலம் திருவருள்

சாத்தமங்கலம் திருவருள்

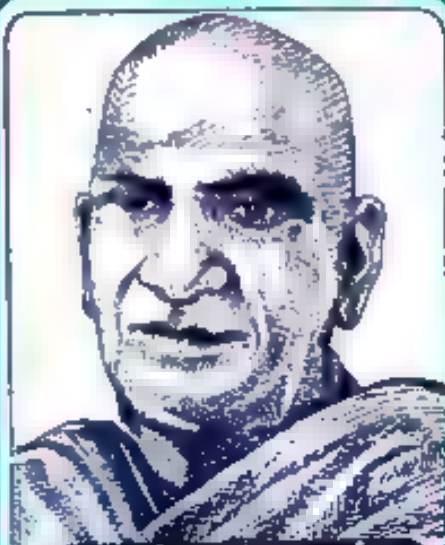
சாத்தமங்கலம் திருவருள்

சாத்தமங்கலம் திருவருள்

சத்தம்பி ஸ்வாமிகல்

சுவாமி சித்தாமினந்தா

சுவாமி சித்தாமினந்தா

சுவாமி லக்ஷ்மிநாதன்

நரைக்கிறதா?

லோமா ஹேர் டூனிகை உபயோகித்து இழந்த இயற்கை அழகை திரும்பப் பெறுங்கள்.

லோமா, கோத்தை இயற்கையாக கருமை நிறமாகச் செய்யும் தன்மை வாய்ந்தது. இது உலகப் பிரசித்திபெற்றது. இது பிரத்தியேகமாக தயார் செய்யப்பட்ட பாட்டியில் சில் செய்த முடிவுடன் இப்பொழுது கிடைக்கிறது.

லோமா என்ஜைனடுகள் : எம். எம். கம்பாட்டாவாலா-ஆமதாபாத்தி
என்ஜைனடுகள் மலி கரோட்டம் ஆண்ட் கோ., பம்பாய்-2 போன் : 30575

கோவிலி ஏஜென்டுகள் : ஜே. பாலபாய் அனாத் காமன் டி. டி. பி., எல்கோட்டம், மதுரை-1
இரங்கை ஏஜென்டுகள் : சிங்கம் கஜி & கோ., 11கி.மீ., திருவடர் ஓட்டத்திற்கு, கோவம்பு-11

அத்தியாயம் 45

யார் குற்றவாளி?

மாதவியின் கேள்விக்கு அச்சதன் நேரடியாகப் பதில் சொல்லவில்லை. ஒரு வறண்ட புன்னகையுடன், "உங்கள் இன்ஸ்பெக்டர் அனுப்பி வைத்தாரா, மாதவி அக்கா?" என்று கேட்டான்.

"சே! சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன். நானாகத்தான் வந்தேன்."

"சரி; பின் ஏன் கோவித்தீன் அழைத்துக்கொண்டு வந்தாய்?" என்று கேட்டான் அச்சதன். கோவித்தன் மாதவியை

மஜைச்சாரஸ் மாதவி

மட்டும் உங்களை விட்டு விட்டு உடனே வெளியே போய் விட்டார்.

"கோவித்தன்தான் என்னை இங்கே அழைத்துக்கொண்டு வந்தார். எனக்குத் தனியாக வர முடியுமா?"

இவ்வாறு சம்பந்தமில்லாமல் நிறிது நேரம் பேசிய பிறகு கைசியாக அச்சதன், "அக்கா! இதைப் பற்றி யார் கேட்டாலும் நான் எதுவும் சொல்வத் தயாராக இல்லை. பல சமயங்களில் நாம் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதே நல்லது. உண்மை என்பது ரொம்பக் சசப்பான விஷயம். 'ஒன்றும் தெரியாமலிருப்பதே இன்பம்' என்ற ஆங்கிலப் பழமொழியை நீ கேட்ட

தில்லையா? ஒன்றும் கூறாமல் இருப்பதால், நான் உனக்கு ஒரு துரோகமும் செய்யவில்லை. இதை நீ நிச்சயமாக நம்பலாம்" என்று கூறினான்.

மாதவிக்குத் திடீரென்று ரோமம் பொத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டது.

"எதை நம்பலாம், எதை நம்பக் கூடாது என்று உபதேசங்கேட்க நான் வரவில்லை. கருணாகரன் இறந்துபோன பிறகு கூட உனக்கு அவன்மீது வன்மம் வேண்டிய தில்லை. குற்றவாளி யாரென்பதை மறைக்க விரும்பினால் அப்படியே செய்துகொள். குற்றவாளியைக் கண்டு பிடித்தாலும், கருணாகரனுக்கு அதற்கு என்ன பிரயோசனம்? அவன் வந்து விடப் போகிறாரு? உன்னிடம் நான் இதைக்

கேட்க வந்தேன் முட்டாள் தனம். மன்னித்து விடு" என்று கூறிவிட்டு 'விடு விடு' என்று வெளியே சென்றான் மாதவி.

மாதவி சென்ற பிறகு அச்சுதன் அந்தச் செறிவ அறையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாகச் செறிது தேரம் உலா வினான். தனக்குத்தான் ஒரு புன்னைப் புரிந்து கொண்டான்.

'உன்னைமையைச் சொல்லவேண்டுபாம். அழகாய்த்தான் விருக்கிறது. சொன்னால் ரொம்ப சந்தோஷப்பட்டு விடுவான்' என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டான்.

மாதவி கோபமாக வெளியே சென்றபின் தவிர உடனே அவளுடைய கோபம் தணிந்து விட்டது. அச்சுதனின் புன்னகை அவன் உள்ளத்தில் ஒரு கலக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. அதன் பொருள் என்னவா? இருக்கும் என்பது அவளுக்குப் புரியவில்லை. 'உன்னை தெரியாமல் இருப்பதே இப்படி என்று ஏன் அவன் சொல்லவேண்டும்? மொத்தத்தில் அவன் குற்றவாளி இல்லை என்பது நிச்சயம். அச்சுதனைப் பார்த்தாலே அவன் குற்றம் செய்யவில்லை என்பது எனக்கு இவ்வளவு தெளிவாகத் தெரிகிறதே. குற்றம் செய்தவன் இவ்வளவு அமைதிவாகப் பேச முடியுமா? இவ்வளவு திராண்டமாக நடந்து கொள்ள முடியுமா? இவ்வளவு நிம்மதிவாகப் புன்னகை தான் புரிய முடியுமா? மாதவிக்கு அதன் பொருள் விளங்கினதே போலவும் இருந்தது. அதே சமயத்தில் அந்த ஏதோ ஒரு மாய வந்து விளங்காமலும் செய்து விட்டது. எதையோ உவந்து மறந்துவிட்டு ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளத் திட்டாடுவது போல மாதவி மிகவும் வேதனைப்பட்டாள். அச்சுதனின் புன்னகை அவன் மனத்தைக் குடைத்து கொண்டே இருந்தது. அவனுடைய அவட்சிய

புலம் மாதவியின் நெஞ்சை உறுத்தியது. 'ஏன் என்னிடம் அச்சுதன்

ஆனந்தி

சரிவாகப் பேசவில்லை?" என்று தலிதத் தாயை கேட்டுக் கொண்டான்.

அவளுக்குக் கோவித்தம் உதீய இன் னொரு விஷயமும் ஞாபகம் வந்தது.

தொழிலாளர் சங்க வழக்கு முடிவ தற்கு முதல்நாள் கருணாகரன் அச்சத் தித தேய்க் கொண்டு சென்றான். அச்சதன் பாலகோபாக் வீட்டில் சில தம்பர்களுடன் சீட்டாய்க் கொண் டிருந்தாலும், கருணாகரன் புயற் காற்ற மூலம் உட்கொண்டிருந்தது ஓரே ஆக் ரோஷமாகப் பேசினான்.

1. "செவ்வகரன் உன் கைக்குள் போட் டுக் கொண்டு விடலாம் என்று பாரீக் கிறாயா? அவரைக் கப்பிட்டு விடுத்து வைத்து கஞ்சம் கொடுத்து ஏமாற்றப் பார்த்தாயிதே நான் அதற்கெவ்வளவு ஏமாற டைட்டேன்" என்று கத்தினான்.

முதலில் சாத்தமாக இருக்கமுயற்சித்த அச்சதனுக்குப் போவப் போகக் கோபம் வந்து விட்டது. வார்த்தை தடித்தப்

பெயரையும் அவை ஒக்கென்று கருண னாகரன், பாலகோபாக் அவன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

கருணாகரன் திமிரிக் கொண்டே வகை மாரி போழித்தான்.

அச்சதன் அவைப் போதுக்க முடியா மல், "திருத்து, கருணாகரன்! நீதான் மானக் கெட்டுப் போயிருக்கிறாய், உன் னுடைய நடத்தை இவ்வளவு அழகாக இருப்பதால்தான் துபத்தியைச் செவ்வ கரனுக்குக் கொடுக்கப் போகிறார் விஜய ராகவன். நீங்கள் இரண்டு பேரும் ஏமாந்து திரைப் போயிடுங்கள். அப் போது தெரியும் உங்களுக்கு" என்றான்.

கருணாகரனின் கோபத்தை இது எவ் வளவு தூரம் அதிகப்படுத்தி விட்டதும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. எதி ரித நெருப்பில் பெட்ரோலு ஊற்றின மாதிரி ஆயிற்று. அவனும் பேசவே முடி வாமல் மூச்சை அடைந்தது. அவனை அங்கிருந்த மற்ற ஐந்து பேருமாகச் சேர்ந்து பிடித்துக் கொண்டிருக்கா விட்டாலும்கூட ஒருவேளை அச்சதனின் ஆயுள் முடிந்து போயிருக்கும்.

அவர்கள் அவனை இழுத்துக் கொண்டு போய் வெளியே தான் மூலத்தித் தாரர்கள், அவர்களுக்கு ஈடு கொடுத்துக் கொண்டே கருணாகரன் அச்சதனையும், அவன் தந்தை முத்தையையும் பற்றி காயில் வத்தபடி வெகுவாய் நித்தன செய்தான். "நீ நடத்தை கெட்டவன். அதனும் தான் காயில் வத்தபடி போ கிறது" என்று கருணாகரன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபோதே எவ்வாறாக அவனை வெளியே தனிக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டார்கள்.

மீழ் விழுந்த கருணாகரன் கலகிக் கொண்டே சென்றான்.

போலீஸார் இந்த ஐந்து பேரையும் தனிக் தனிவாக விசாரித்த போதும், எவ்வாரும் ஓரேமாதிரிதான் சொல் ளார்கள். எவ்வாரும் கருணாகரனிடே குற்றத்தை ஏற்றி வைத்துப் பேசி ளார்கள். இவ்வப்போக்கு இது அங் வளவு சரிவாகப் படவில்லை. எவ்வாரும் அச்சதனுடைய தம்பர்க் காதலர்கள் கருணாகரன் மீதே குற்றம் சுமத்து கிறார்கள் என்று நினைத்தார்.

இதையும் தனிக் குற்றம் நடத்த நினைத் தன்று காலியில் அச்சதன் தன் வீட்டி லிருந்ததற்கும், பிற்பகல் பாலகோபாக் வீட்டுக்குச் சென்றதற்கும், மாலை கமார் ஐந்து பணிக் குச் செவ்வகரன் வீடு சென்றதற்கும் சாட்சியங்கள் இருந்தன. மாலை ஐந்து மணிக் கு அச்சதன் செ வ்வகரன் வீட்டுக்கு வந்ததாலையும், "செவ்வகரன் வீட்டில் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டதாலையும் சொன்னான்

போய் இருவரும் கை கைக்கும் அவருக்கு விஷயம் முற்றிவிட்டது.

கருணாகரன் அச்சதன் ஒக்கி அடித் தான் அச்சதன் ஆத்திரம் தான் முடி வாமல், "நீ இந்த வழக்கிலும் நோற்றப் போகிறாய் நான் உங்கிது மானதடிவ வழக்கு போடப் போகிறேன். அதி னும் நோற்றப் போகப் போகிறாய்" என்று உரக்கக் கத்தினான்.

கருணாகரனின் ஆத்திரம் மிதமிஞ்சிப் போய், "உங்கிக் கொன்று விடு கிறேன், பார்" என்றான்.

"உங்களை வேரோடு ஒழித்து விடு கிறேன் பார்! நீ என்ன வேண்டுமானாலு மும் பேசினால் நான் கேட்டுக் கொண் டிருப்பேன் என்று நினைத்தாயா? நான் இவ்வுடம் அவ்வளவு மானக் கெட்டுப் போய்விட வில்லை" என்றான் அச்சதன்.

"இன்னும் வேறு யானைக் கெட்டுப் போவதற்குப் பாக்வி விடுக்கிறதா உங்களுக்கு?" என்று கேட்டுக் கொண்டே

ஜான்ஸன் அண்ட் ஜான்ஸன்

அழகான குழந்தைகளுக்கு

அற்புதமான பவுடர்

இவைப் புத்தகம்

ஜான்ஸன் அண்ட் ஜான்ஸன் பராமரிப்பு புத்தகத்தின் இயல்பு போதிலுள்ளது. பெற்றோர்களுக்கு உபயோகமான அனைத்துவிதமான இதழ் அடங்கியுள்ளது. இதிலிருந்து அம்மது தன்னைப் போன்றவர்களுக்கு வேண்டியவைகளை அறிவித்து எழுதவும்.

ஜான்ஸன் அண்ட் ஜான்ஸன், பி.ஓ. பாதம் 1978, டிபார்ட்மென்ட் B.O. X பம்பாய்

**கந்தல் மற்றும் மூளை
அபிவிருத்திக்கான வைதலம்**

செழுமைவாகக் கந்தல் வளர உதவு
கிறது. அழகைப்பைத் தடுப்ப
துடன் கேரம் உதிகளையும்
விறத்துவெறுது. நூபக சக்தியை
அதிகரித்து ஆர்வ தீர்த்துவை
அளிக்கிறது. எயிலாருக்கும் வக
களைத்திறும் ஏற்றது.

பெரிய பாட்டில் ரூ. 3-50
சிறிய பாட்டில் ரூ. 2-00

எங்கும் கிடைக்கும்

ராம்தீர்த் யோகாஷ்ரமம்
பம்பாய்-14. (C. M. S.)

சென்னை மருத்துவம். மருத்துவம் திருவ
யோகாஷ்ரமம் மருத்துவம் மருத்துவம்
ஆனந்தம் மருத்துவம் மருத்துவம்
கூடாது. ரூ. 2-00 மருத்துவம் மருத்துவம்
மருத்துவம் மருத்துவம் மருத்துவம்
மருத்துவம் மருத்துவம் மருத்துவம்.

சென்னை மருத்துவம்

4/441, தங்காலைத் தெரு, சென்னை

சுலேகா

ரஜிஸ்ட்டர்
பேனாக்கள்

திருப்திகரமான
சேவைக்கு

Sole Distributors:

**PENMAN'S INDUSTRIAL
SERVICES**

KANDIVLI, BOMBAY (S. D.)

EPHRILIME
ஏப்ரிலைம்

அவரது ஆஸ்திமா உபாஸ்த
களைக் குணப்படுத்த எப்ரிலைம்
மிச்சி கொடுத்தது. ஒரு பாட்டில்
மருந்தை உபயோகித்தால்
அவன் பூரண பவன்களை
கொண்டார்.

கண்ட வான்பட்டதும், மிக உபாஸ்த தரக்
கடிவதுபாண மார்க்கஸ் ஆஸ்திமா முதலிய
கொண்டிருந்த ஓர் மிகுந்த நலவிறம் மருந்து
யூனியன் டிரக் கம்பெனி, லிட.
மதராசுமடையா 2, நேரன்மேன், மதராசு-1

சிவசங்கரன் வீட்டுச் சமையல்காரன் கேசவன். அப்போது அச்சதனின் கையில் துப்பாக்கி இருந்ததைப் பார்த்த தாகவும் சாட்சி கூறிவிருந்தான்.

அதன் பிறகு அவன் இரவு ஒன்பது மணிக்கு வீட்டில் இருந்தான் என்பதற் குச் சாட்சிகள் இருந்தனர். மாலை ஐந்தி லிருந்து இரவு ஒன்பது மணி வரையில் அவன் என்ன செய்து கொண்டிருந்தான் என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. அச் சதனும் அதைக் கூற மறுத்தான்.

மற்ற எல்லாவற்றையும் விட இதுவே அவன்மீது, சந்தேகம் ஏற்பட முக்கிய காரணமாக இருந்தது. அவன் மனம் கைத்திருந்தால் அகலாடைப வீட்டு ஆட்களைப் போய்ச் சாட்சி சொல்ல வைத்திருக்கலாம். அந்தச் சமயத்தில் தான் வீட்டில் இருந்ததாகச் சொல்லச் செய்திருக்கலாம். அல்லது அவலாடைப தன்பர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் அப் படிக்கூறி அவனைக் காப்பாற்றத் தயா ராக இருந்திருப்பார்கள். அவன் ஏன் அப்படி ஒன்றும் ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வில்லை என்பது இன்னொருபுறம் அமர்ந்தார்க்குப் புரியவில்லை.

ஒருவேளை உண்மை வெளிப்பாடு விட் டால் தன்மீது குற்றம் குகவாகி விட் டால் என்ற எண்ணத்தில் அவன் போய்ச் சாட்சி தயார் செய்வதில்லை என்ற முடி வுக்குத்தான் அவர் வரவேண்டியிருந்தது.

அந்நியமம் 46

அபகிர்த்தி

மீதா தன் சிவசங்கரனைப் பார்த்துப் பல நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அச்சதனைப் போய்ச் பார்த்து விட்டு வந்த பிறகு அவன் அதிகமாக எங்கும் செல்வதில்லை. கோவிந்தன் தம்முடைய ஊருக்குப் போயிருந்தபடியால் ஐயத்தினையும் மாதவியையும் வந்து பார்த்துப் பேச யாரும் இல்லை. அது அவர்களுக்கு நிம்மதியையே அளித்தது.

விஜயராகவனின் உடல்நிலை தெறி, அவர் ஆலை சம்பந்தமான வேலைகளில் ஈடுபட்டார். கருணாகரன் இல்லாதது அவருக்குக் கஷ்டமாகவே இருந்தது.

புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட ஆலை மாண்புமிகு கருணாகரனைப்போல் சுயமாக எதுவும் செய்யச் சகதியும், சித்தியும் அற்றவராக இருந்தார். ஆகவே விஜய ராகவனே ஒவ்வொன்றையும் கவனிக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தச் சமயத்தில் கோவிந்தனும் ஊருக்குப் போய் விடவே அவர் பிரமப்பட்டுப் போனார்.

மீதா தனக்கு இதைப்பெய்களாம் நினைக்க நினைக்கப் பைத்தியம் பிடித்தவனிடம் போய் இருந்தது. இப்படித் தன் மூளை யைக் குழப்பிக் கொள்வதால் என்ன பயன்? நடப்பது நடந்தே தீரும் என்று ஒரு சமயம் நினைத்துக் கொண்டான். உடனே அதை மறந்து விடுவான். இந்த அறிவாயத்துக்கு ஒரு பரிவாரம் தேடா விட்டால் தான் உயிரோடிருந்து என்ன பிரயோசனம் என்று நினைப்பான்.

குற்றவாளியை எப்படியாவது கண்டு பிடித்துத் தண்டித்து விடவேண்டும் என்று ஒரு சமயம் ஆத்திரம் உண்டா கும். உடனேயே குற்றவாளியைத் தண்டித்து விட்டால் தம்பி திரும்பி வந்துவிடப் போகிறானா? என்று மனச் சோர்வு உண்டாகும். மறுபடியும், குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பது என்று ஒரு சட்டம் இல்லாவிட்டால் உலகத்தின் கதி என்ன ஆகும்? யார் வேண்டு மானாலும் என்ன வேண்டுமானாலும் பயமின்றிச் செய்வலாம் என்று ஆகி விடும். ஆகவே நிச்சயமாகக் குற்றவாளி தண்டிக்கப்பட்டே ஆகவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்வான்.

இப்படியெல்லாம் மனம் குழம்பினு லும் அச்சதன் குற்றவாளியாக இருக்க முடியாது என்று அவனுக்குத் திடமாகத் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள் தம் மனைவியிடம் மாத்திரம் கருணாகரன் இல்லாமல் தாம் திட்டாடு வதைக் குறித்து அங்கலாய்த்தார்.

"அந்தக் கருணாகரன் இருந்தபோது கூட இவ்வளவு கெட்டிக்காரன் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போதுதான் தெரிகிறது. கல்மாக எத்தனை விஷயங் களைக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டிய வற்றைச் சரியான சமயத்தில் செய்திருக் கிறான் தெரியுமா?" என்று வருத்தினார்.

"நீங்கள் வருத்தப்படாதீர்கள். என்ன செய்வது? அப்பாவுடனாகப் போக வேண் டும் என்பது அவன் தலைமுறைத் தன்மை. என்று கூறினால் அவரது தல்தின்.

"என்னதான் தேடினாலும் இனிமேல் அவனைப் போன்றவன் யாரும் கிடைக்கப் போவதில்லை. முதலில் உழைப்புக்கு அஞ்சாமல் அவன் மாத்திரி வேலை செய்ய யார் முன்வரப் போகிறார்கள்? இந்தப் பிள்ளை கோவிந்தன் இருக்கிறானே, இவன் கூடப் புத்திசாலிதான். யோசனைகள் எல்லாம் தங்களுக்குத்தான் சொல்வதென்.

ஆனால் உழைக்க முடியுமா? நான் முழு வதும் பிழியில் தொழிலாளிகளுடனேயே நின்று, அவரால் உயர்ந்ததை கொள்ள முடியுமா? மேலாதிமேல் காலைப் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்து, எங்காருக்கும் போகவேண்டியதில்லை. வேறு என்ன செய்ய முடியும்? ஏட்டும் படிப்பு எதற்கு உபயோகம்?"

"இப்போது மாத்திரம் இப்படிச் சொல்பதற்குள், நான் ஜயந்தியைப் படிக்க வைக்க வேண்டாம். 'ஏட்டுச் கணக்காய் வைத்ததலாது' என்று எல்லவையோ சொன்னேன். ஆனால் நீங்கள் என்னுடைய பேச்சைக் கேட்காமல் படிக்க வைத்தீர்கள். அதன் பலனைப் பாருங்கள்."

"நான் ஏதோ சொன்னால் நீ வேறொன்றைச் சொல்கிறாய். ஜயந்தியைப் படிக்க வைத்ததனால் இப்போது என்ன கஷ்டம் வந்து விட்டது?"

"என்ன வரவில்லை? முதலில் அந்தப் பெண் படித்துப் படித்து உடம்பைக் கெடுத்துக் கொண்டாள். படிக்க வைக்காமல் இருத்திருந்தால் நாம் சொன்ன படி கேட்டு, நாம் பார்த்துக் கொள்ளும் பிள்ளையைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வான். அவருக்குக் கருணாகரனைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்

என்று என்னை ஏற்பட்டிருக்குமா? இப்போது அவன் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்துத்தான் நாம் சிக்க வேண்டியிருந்திருக்குமா?"

"ஜயந்தியைப் படிக்க வைத்ததனால் நான் அவனிடம் பிரியம் ஏற்பட்டது என்று நீ துலுமாவே நினைக்கிறாயா? அதற்கு நான்காவது இடம் கொடுத்தேன். படிப்பு என்ன செய்யும்?"

"ரொம்ப அழகாக இருக்கிறது. நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? பாவம், அந்தப் பிள்ளைக்கு ஆயுள் போதவில்லை. அதற்கு வாரி என்ன செய்ய முடியும்? ஆனால் ஊரார் அப்படி நினைப்பார்களா? 'ஜயந்தியின் ஜாதகத்தோஷம்' என்பார்கள். ஏதாவது கதை சட்டி விடுகிறேன். ஊரில் வழக்கம். இனிமேல் அவருக்குக் கல்யாணம் செய்துவைப்பது பிரம்மம் பிரயத்தனமாக ஆகிவிடும்."

"ஏன்? ஜயந்தி கல்யாணம் செய்து கொள்ளத்தான் வேண்டுமா? எனக்குப் பிள்ளையாக இருந்து விட்டுப் போகிறான். உனக்கு அதில் என்ன கஷ்டம்?" என்றார்.

"ரொம்ப அழகாகத்தான் இருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வது. அவளை இப்போது நான் கொஞ்சம் மனம் தேறிவருகிறேன். இந்த பாதிரி ஏதாவது அவனிடம் சொக்னி மனத்பதக் கெடுத்து விட்டார்களே. ஜயந்தி ரொம்பவும் பிடியாதக் காரி. ஏதாவது நினைத்து விட்டால் எப்படியாவது எதிர்த்துக் கொண்டு விடுவான்" என்று எச்சரிக்கை செய்தார் ஜயந்தியின் சின்னம்மா.

"அந்தப் பெண் மாதவி எப்படி இருக்கிறாள்?" என்று கேட்டார் விஜயராகவன் அனுதாபத்துடன்.

"ஜயோ, பாவம்! அந்தப் பெண் தன் ஆசை மன வருத்தத்தைக் கூட மறைத்துக்கொண்டு ஜயந்தியைத் தேறிக்கொண்டு வருகிறாள். மாதவி இங்கிலாண்டில் எல்லாம் ஜயந்தியைச் சமாதானம் செய்து சமாளித்திருக்கவே முடியாது" என்றார் சின்னம்மா.

"பாவம்! இந்தப் போனவளும் அவளுடைய அருமைத் தம்பி. குதறம்

சாட்டப் பட்டிருப்பவளும் தம்பிதானே. அவளுடைய மனம் எல்லாவது கெட்டுப் படும்?" என்று கருத்தினர் அவர்.

"கொஞ்சம் இத்தப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வாரா?"

"பெண்கள் செய்து கொள்வார்."

"எனக்கென்னமோ அப்படித்தோன்றவில்லை. இப்படியெல்லாம் அபகீர்த்தி ஏற்பட்டாலும்பதில் உன்ன பெண்ணை அகர் மனத்து கொண்டு மாட்டா மென்றேதோன்றுகிறது."

"நீ ஏதாவது உனதிக் கொண்டிருக்காதே. அவர் ரொம்ப நேர்மையான மனிதர். அவருக்கு இப்படி உல்லாசம் குறுகிய பத்தி விடலாது. கருணாகரன் இறந்து போனதற்கும், அக்கதன் மீது பரி ஏற்பட்டதற்கும் மாதவி யா பொறுப்பாளி? நீ இப்படி ஏதாவது அவளுடைய காதல் கேட்கும்படி பேச வைக்காதே. வருத்தப்படப் போகிறாள்."

"நான் ஏன் அவனிடம் சொல்பதென்?" என்று கூறிவிட்டு எழுந்து தன் காரியங்களைக் கவனிக்கச் சென்றார் ஜயந்தியின் சின்னம்மா.

வேளியே சென்றவன் உடனே நிறுப்ப உன்ன வந்து. "ஒரு கதிரைய பாருங்கனேன். இப்போதுதான் சிவசங்கரனைப் பதறிப் பிடி கால் மூடவில்லை. அதற்குள் அவரே வருகிறார், வேறு யாரோ

பெண்களின் புத்துணர்ச்சி

உங்களுக்கு இன்றும்...என்றும்

மிக்க நேர்த்தி வாய்ந்த காஷ்மீர் பொக்கே உங்கள் உடலுக்கு இளவேனிற் காலை வின் புத்துணர்ச்சியளிக்கிறது... அதைக் குளிர்த்திவாசையும் வாசனை நிகழவும் வைக்கிறது.

**காஷ்மீர்
பொக்கே**
பால்கம் பெளட்

ஆன்மீகம்
மிகவும்
புதுமாதையாக

அரித்து எரித்து கொப்பவிக்கும் எக்ஸிமா பத்தே தீயிடித்தல் குணமடைத்தது

நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) என்ற மிகவும் பட்ட பிறகு எக்ஸிமா, மூலப்பகு, பட்ட, ரத்தக் கட்டி முதலிய அனுகூலப்படுத்தக்கூடிய சுகம் உபயோகத்தினால் அவதிபுற அவலமும் இல்லை. நோயாளி என நினைத்து நண்பர்கள் விவாகம் காரணமான அனுகூலப்பாண சுக மத்தை இம் மருத்தினால் குணப்படுத்தல்கள்

ஒரு புதிய சாதனம்

நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) ஒரு புதிய கனிப்பு, பிசுக்கற்றது. ஒன் பது மூலப் பொருள்களின் சேர்க்கையால் தயாரித்த நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) மேலே நடையும் போதே ஒரு பவுடரைப்போல சுகமத் துவா ரலனினால் சென்று விவாதிக்கு மூலமான இடத்தை மூன்று வழிகளில் தாக்குகிறது. (1) நோய்க்குக் காரணமான கிருமிகளைக் கொல்லுகிறது. (2) அரித்து, எரித்து வெந்து போவதை 7 மூலம் 10 நிமிஷத்தில் தடுத்த சுகமத்தை மேல்கம யாக்குகிறது. (3) இயற்கையாகவே ஆறிநீர் கத்தமாக்குகிறது

கிடைப்பில் பலனளிக்கிறது

சுகம் நோய்களை தவிர்த்திக்கவே தவாரான நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) மற்றதை விடச் சீக்கிரமாகவே நமைச்சல், எரிச்சலாக் சில நிமிஷத்தில் திறுத்திச் சுகமத்தை மிகுதுவாகவும் வழங்குபவாகவும் செய்கிறது. நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) ஆறிநீர் கண்களையா களது சுகமத்தைக் கத்தமாகக் கிழியலாக் கி யது, அவர்களில் ஒருவரான மிஸ்டர் R. Z.

உறுதிநீர். 12 வருஷமாக நமைச்சலும் எரிச் சலும் தரும் எக்ஸிமானினால் கஷ்டப்பட் டேன். பல மருத்துவனுக்குப் பின் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) உபயோகித்தேன். பத்து நிமிஷத்தில் நமைச்சல் தின்று மறுநாளே சுக மம் கத்தமாயிவது, என் நோற்றத்தில் மாறு தலைக் கண்ட நண்பர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர்

நிடுபிடுக்கு உத்தரவாதம்

இன்றே நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) யாங்கி உபயோகித்து அதனால் ஏற்படும் பலனை கவனிப்புகள். ஒரு யாரதின் சுகமத்தைச் சத்தப்படுத்துகிறது. நிடுபிடு அளிக்ரும்படி சுகமத்தைச் சத்தப்படுத்தாதவிடில் அதற்கான செலவைப் பற்றிக் கவலைபுற வேண்டாம். அதன் காரணமாகக் கண்டத் நிடுபிடு அனுகூலி னால் உக்கலுக்கு மூலப் பணம் யாபல் செல் யப்படும். அதற்கு அளிக்கப்படும் உத்தர வாதமே உங்களுக்குச் சிறந்த பாதுகாப்பு

இருவரும் உட வகுவினார் " என்று அவரோடு கூறி விட்டுச் சென்றார்.

விவசாயிகள் வரவேற்கிறபடியாக அவர் ஆவதால் மூன்றாம் வந்தார். விவசாயிகளின் சோர்ந்த முகத்தைக் கண்டதும் அவருக்கும் வருத்தமாக இருந்தது. "அவருடன்கூட வருபவர் யாராக இருக்கும்?" என்று எண்ணியிட்டார்.

விவசாயிகள் அருகில் வந்தவுடன் அவர் கையைப் பிடித்துக் குறுக்கி விட்டார். "இவர் என்னுடைய அன்பத்த நண்பர் சேவிவாசலாத்தி. இவருடன் நான் நான் இத்தனை நாட்கள் இருத்தேன்" என்று தம் நண்பரை அறிமுகம் செய்து வைத்தார் விவசாயிகள்.

"ரொம்ப சந்தோஷம். உட்காரும் கன்" என்று தம்முடைய மேஜைக்குக் குறுக்கே இருந்த நாற்காலிகளைக் காட்டி விவசாயிகள்.

சிறிது நேரம் மௌனம் நிலவியது. "மிஸ்டர் விவசாயிகள்! நீங்கள் வருகிறபோது நின்றபடியிருந்து இங்கே எதையும் சரியாக நடக்க விட்டீர். ஏதேனாவோனாறுகள் நடந்துவிட்டன. மாதவியும், ஐயத்தியும் மனம் ஒடித்து விட்டனர்" என்று விவசாயிகள்.

"மாதவி இங்கே இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்" என்று விவசாயிகள்.

"ஆமாம்! நீங்களும் இங்கு வந்த சமயத்தில் அவள் அந்தப் பங்களாவில் இருப்பது உத்தமமாகப் படவில்லை எனக்கு. அதனால் இங்கு இருக்கும்படி சொன்னேன். அவளை மிகவும் வற்புறுத்திச் சம்மதிக்கச் செய்ய வேண்டியிருந்தது."

"இருந்தாலும் தீர்ப்பதற்கே முடியாத பலவீனமான சம்பவம் நடந்து விட்டது" என்று விவசாயிகள். தாம் அப்படிப் பேசுவதைக் குறித்து அவருக்கே ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது.

சேவிவாசலாத்தி விவசாயிகளைப் பார்த்து, "உங்களுக்கு முழு விவரங்களும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமே. நான்கு பவனிடமாகத் தகவல்கள் கேள்விப்பட்டோம். எனது தம்பியுடனேயே தெரிவிய விட்டேன்" என்று.

"ஆமாம்! ஆமாம்! இத்தகைய கதை நம் ஒன்றுமில்லாமையே ஆவிரம் விதமான கதைகள் கட்டி விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிப் பேசாமல் இருந்து விடுவார்களா? ஆனால் எனக்கும் மற்றவர்கள் சொல்வித்தான் விவரங்கள் தெரியும்."

"மற்றவர்கள் என்னும்...?" என்று இடையறிந்தார் சேவிவாசலாத்தி.

"இங்கே எனக்குக் கோவிந்தன் என்று ஒரு உறவினர் இருந்தார். அவர் அக்கதையைக் கேள்விப்பட்டவர். ஏன்! விவசாயிகள்

தூக்கும் அவரை நன்றாகத் தெரியும். அவர்தான் எம்மா விவரங்களை யும் விவரித்துக் கொண்டிருந்து எனக்குச் சொன்னார். நான் உடம்பு சரியில்லாமல் படுத்துக் கொண்டிருந்தேன். நான்கு நாட்களாகத்தான் வேலைகளைக் கவனிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறேன்."

"அப்படியா? கோவிந்தன் இப்போது இங்கே இல்லைவா?"

"இல்லை. வந்ததற்குப் போயிருக்கிறார். ஒரு வாரத்தில் திரும்பி வரலாம்."

"உங்களுக்குத் தெரிந்தவரை நடந்ததைச் சொல்லுங்களேன்" என்று சேவிவாசலாத்தி.

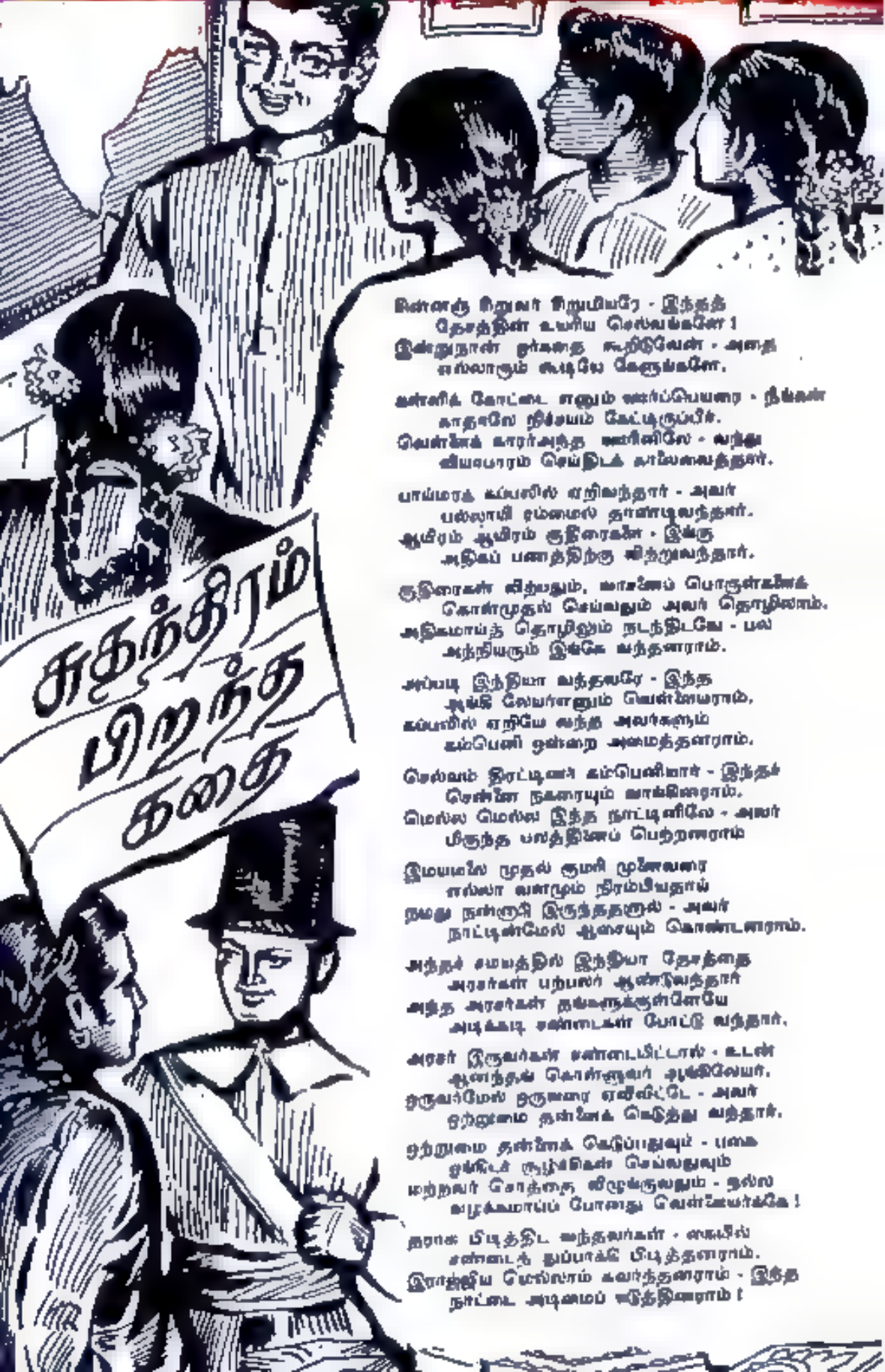
விவசாயிகள் தமக்குத் தெரிந்த அளவு விவரங்களைக் கூறினார். இருவரும்

அவற்றை மௌனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர் கூறி முடித்தபிறகு இருவரும் புறப்பட்டார்கள். மாதவியைப் பார்க்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் கூறுவார் என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவ்வாறு அவர் சொன்னமல் புறப்பட வேண்டிய உண்டாகிற்று.

"மாதவியைப் பார்த்து விட்டுப் போகிறீர்களா?" என்று கேட்டவையெடுத்தவர், உடனே அதைக் கட்டுப் படுத்துக் கொண்டார். அவர் பார்க்க விரும்பாததற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கும். நான் ஏன் கேட்க வேண்டும் என்று எண்ணினார். உடனே தம் மனைவி கூறியது அவருக்கு நினைவு வந்தது. "அவள் சொன்னது உண்மையாகி விடுமோ?" என்று அவளைப் பார்த்தார். (தொடரும்)

சுதந்திரம்
பிறந்த
கதை

விண்ணு சிறுவர் சிறுமியே - இந்தத்
தேசத்தின் உயரிய செல்வங்களே!
இன்னுநான் ஓர்கதை கூறிடுவன் - அதை
எல்லாரும் கூடியே கேளுங்களே.

கள்ளிக் கோட்டை எலும் ஊர்ப்பெயரை - நீங்கள்
காதலே நிசையம் கேட்டிருப்பீர்.
வெள்ளைக் காரர்அந்த ஊரின்மேல் - வந்து
வியாபாரம் செய்திடக் காவலாவத்தார்.

பாய்மரக் கம்பலில் ஏறிவந்தார் - அவர்
பல்லாமி ஓம்மைல் தாளாடியவந்தார்.
ஆயிரம் ஆயிரம் குதிரைகள் - இங்கு
அதிகப் பணத்திற்கு வித்தாவந்தார்.

குதிரைகள் விதாவும், காசனைப் பொருள்களைக்
கொள்முதல் செய்வதும் அவர் தொழினாம்.
அதிகமாய்த் தொழிலும் நடத்திடவே - பல
அந்நியரும் இங்கே வந்தனாராம்.

அப்படி இத்தியா வந்தவரே - இந்த
ஆங்கி லேயர்களும் வெள்ளையராம்,
கம்பலில் ஏறியே வந்த அவர்களும்
கம்பெனி ஒன்றை அமைத்தனாராம்.

செல்வம் திரட்டினர் கம்பெனினார் - இந்தத்
சென்னை நகரையும் ஊங்கினாராம்.
மெல்ல மெல்ல இந்த நாட்டினிலே - அவர்
மிகுந்த பஸ்தினைப் பெற்றனாராம்

இமயமலை முதல் குமரி முனைவரை
எல்லா ஊரிலும் நிரம்பியதாம்
நமது நன்னாடு இருந்ததனால் - அவர்
நாட்டின்மேல் ஆளையும் கொண்டனாராம்.

அந்தச் சமயத்தில் இத்தியா தேசத்தை
அரசர்கள் பற்பலர் ஆண்டுவந்தார்
அந்த அரசர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே
அடிக்கடி சண்டைகள் போட்டு வந்தார்.

அரசர் இருவர்கள் சண்டையிட்டால் - உடன்
ஆனந்தம் கொள்ளுவர் அங்கிலேயர்.
ஒருவர்மேல் ஒருவரை ஏவியிட்டே - அவர்
ஒற்றுமை தன்னைக் கெடுத்து வந்தார்.

ஒற்றுமை தன்னைக் கெடுப்பதுவும் - பணக்
ஒங்கிடக் குழுவிகள் செய்வதுவும்
மற்றவர் சொத்தை விடுக்குவதும் - நல்ல
வழக்கமாய்ப் போனது வெள்ளையர்க்கே!

தராக் பிடித்திட வந்தவர்கள் - வகையிற்
சண்டைக் துப்பாக்கி பிடித்தனாராம்.

இராஜஜிய மெல்லாம் கவர்த்தனாராம் - இந்த
நாட்டை அடிமைப் படுத்தினாராம்!

சுதந்தி ரத்தத இழந்த மக்கள்
துன்பம் பெரிதும் அடைந்தனர்
தொழில்கள் யாவும் நிறித்த தாலே
கோளும் இன்றி யாடினர்.
அதன்ம யாக வர்கள் பலரும்
அந்நி யர்கள் விதித்தனர்.
அரசர் கூடக் கப்பம் கட்டி
அடங்கி ஒழிந்தி வாழ்ந்தனர்.

“அடிமைபாக தம்மை வைத்து
அந்நி யர்கள் ஆள்வதோ?
அரட்டி உரட்டி வரிகள் கேட்க
அமைதி யாக வாழ்வதோ?
உடனே இந்தக் கோடுமை தன்னை
உறுதி யோடு நாளுமே
உயிர் இருக்கும் வரை எதிர்ப்பேன்
ஒருவ ருக்கும் அஞ்சிடேன்.”

என்று கூறிக் கிங்கம் போலே
எதிர்த்த கட்ட பொம்மனை
அன்று நமது அரசன் ஒருவன்
ஐயோ, காட்டிக் கொடுத்தனா!
கண்ணைப் போலக் சுதந்தி ரத்ததக்
கருவும் கட்ட பொம்மனின்
கழுத்தில் கமிறு மாட்டிக் கொன்ற
கதையைக் கேட்பின் உருகுநீர்.

அதற்குப் பிறகு ஐம்ப தாண்டு
ஆள பிறகே நாட்டினில்
ஆங்கி லேயர் தமை எதிர்த்து
அனைவ ரும்கி ளம்போர்.
இதற்குப் செயலே சுதந்தி ரப்போர்
என்று கூறி வருகிறோம்.
இக் நடந்து நூறு ஆண்டு
இன்று முடிவு பெற்றதாம்.

இந்தப் போரின் காரணங்கள்
யாவை என்று நூறுமே
எடுத்துக் கூற விரும்பு கிறேன்.
இன்ன யோடு கேளுங்கள்.
“இந்தியாவில் நூறு ஆண்டு
எங்கள் ஆட்சி நிலத்ததே!”
என்று வெள்ளைக் காரர் உலகில்
எடுத்துக் காட்ட விரும்பினர்.

அதி. வள்ளியப்பா

சிறந்த முறையில் விழா நடத்தத்
திட்டம் போட்டு வந்தனர்.
தே9 மக்கள் இதை உறிந்து
சிறும் கொள்ள வாயினர்.
'சிறந்த நாட்டில் மக்கள் வாடப்
பெருமை கொள்ளும் இவர்களைத்
துரத்தி அடிக்க வேண்டும்' என்று
துணிந்து முடிவு கட்டினர்.

மகன் இல்லாமல் அரசர் யாரும்
மடிந்து போனால் உடனேயே
வாரச் நாங்கள் என்றுகூறி
வம்பு செய்தார் வெள்ளையர்.
கூகம் இறந்து, சொத்தி ழந்து
சுதந்தி ரத்தத இழந்ததால்
துடிது டுத்து மன்னர் சிலரும்
துணர்ச்சி யோடு எதிர்த்தனர்.

ஆங்கி லேயர் படைமீன் சேர்த்து
அதிக மாள இத்தியர்
ஆள்வதற்கு உதவி செய்தார்,
அந்தோ வயிறு வளர்க்கவே!
ஏங்கி நிற்கும் மக்கள் நிலையை
எடுத்துக் காட்டி அவரிடம்
'எதிர்த்தல் புரட்சி செய்ய வேண்டும்'
என்று சிலரும் தாண்டினர்.

இந்து மூலமும் மக்கள் தம்மை
இழிவு படுத்தி வந்தனர்.
இன்பம் உண்டு இதில்லாத வர்க்கே
என்றும் ஆசை காட்டினர்.
இந்த நிலைமை கண்டு மக்கள்
இதயம் கொதிக்க லாவினர்.
இதையும் சேர்ந்து சுதந்திர ரப்போர்
எழுந்த தந்தச் சமயமே!

ஆங்கிலப் போல் உடை தரித்து
அரவி ஓடுத்தி வந்தனர்.
அச்ச மின்றிக் குதிரை மீது
அமர்ந்து யுத்தம் செய்தனர்.
ஜானலரி ராணி அவளே. வீரச்
சண்டை போட்டும் ஐயகோ!
சமயம் பார்த்து மூலையில் ஓடுவார்
தாக்கிக் கொன்று விட்டான்.

ஜானலரி ராணி போலப் பலரும்
சண்டையில் மடித்தனர்.
தாயைப் போன்ற நாட்டைக் காக்கக்
கவல மூங்கு நத்தனர்.
ஆன்மையோடு போர் புரித்தும்
அரிய புதிய கருவிகள்
அவர்க ளைப்போல் நமக்கு இல்லை.
ஆத லாலே வென்றனர்.

பெற்ற பொன் னாட்டினிலே—வந்து
பிறநாட்டார் ஆளுவது
முதலும் அந்நியன்ரோ?—நாட்டை
மீட்கவே ன்ருமன்றோ?

அறிஞர்கள் கூடினரே—கூடி
அமைத்தனர் காக்கிரை
உரிமைகள் கேட்டனரே—சுதந்திர
உணர்ச்சியை ஊட்டினரே.

காக்கிரை மாணவரும்—தோன்றிக்
காரண மாயிருத்தார்.

ஆங்கில நல்லறிஞர்—அவரே
ஆக்ட்கோ உத்யும் எண்பவர்.

உயரிய கொள்கையுடன்—பலர்
உழைத்தனர் காக்கிரை.
'சுயராஜ்யம்' என்ற சொல்லே—முதலில்
சொன்னதே தெனரோஜி.

'இன்பம் சுதந்திரமாம்—அது
எங்கள் பிறப்புரிமை
என்றார் திலகருமே—தட்டி
எழுப்பினார் மக்களையே.

வக்காளி பங்கிச்சுதிரர்—சொன்ன
'வந்தே மாதரமே
எங்கும் ஒலித்ததுமாம்—கேட்டு
எதிரிகள் சிறிதாராம்.

"நாடு நமக்குச் சொந்தம்—இதில்
நம்மவர் யாவரையும்
ஆடிகள் மரடுகள் போல்—இவர்
அடக்கியே ஆளுவதோ?

அந்நியர் இங்குவந்து—தம்மை
அந்நியர் போல் நடத்த
வெந்ததே உள்ளமெல்லாம்—உடன்
விற்ப்டு நாடுமெல்லாம்."
என்றார் சிதம்பரனார்—கேட்டு
எழுந்தனர் இளைஞ ரெல்லாம்.
கண்களைப் போன்றதுவாம்—விடுதலை
காணத் துடித்தனாராம்.

சுதந்திர உணர்ச்சிதனை—நன்றி
ஞான்புய தலைவர்களை
விதம்விதக் கொடுமைகளால்—ஐயோ!
வெள்ளையர் காட்டினரே.

அருமைத் தலைவர்களை—அந்தோ!
அடித்து நொறுக்கிவந்தார்
சிறையில் அடைத்துவைத்தார்—அங்கே
சித்திர வதைகள் செய்தார்.

சொந்தமாய் நாட்டினார்க்கே—வீர
சுதந்திரம் கேட்டவரை
அந்நியர் தேசத்திலே—கொண்டு
அடைத்துமே வைத்தனரே.
மக்களைக் கட்டினரே—பலர்
மடிப்பவே செய்தனரே.
அக்கிர மங்கள் செய்தே—இன்னும்
ஆட்சி நடத்தினரே.

மும்பது கோட்டியாம் இந்தியரை
மும்முரமாகத் திரட்டியே
அம்போது காத்தி புதியதொரு
ஆயுதம் கண்டு பிடித்தனாராம்
சத்தியம் காந்தம் கலந்துசெய்த
சத்தியாக் கிரகமே ஆயுதமாம்
ஒத்துறை யானை இயக்கமுமே
உறுதியானக் காத்தி துவக்கினாராம்.

வெள்ளையர் தந்திட்ட பட்டமெல்லாம்
வேண்டாமென் றேசிலர் விட்டனாராம்
மன்னிக்கு மாணவர் செல்வதிலில்.
மாதிரி மடிப்போடு நின்றுனாராம்.
துன்பம் கொடுத்திடும் சட்டமெல்லாம்
துணிவாக மீறி நடத்தனாராம்.
அந்நியத் துணிவைக் கொளுத்தினாராம்.
அடக்கு முறையை எதிர்த்தினாராம்.

சிறையிலே ஊடினார் எத்தனைபேர்!
செல்வம் இழந்தவர் எத்தனைபேர்!
அருமை உபிரையும் தேசத்துக்கே
அர்ப்பணம் செய்தவர் எத்தனைபேர்
அந்நியர் ஆட்சி நும்தேசத்திலே
அடிமேய் டொழித்திட வேண்டாமென்றே
எண்ணினர் மக்கள் அனைவரும்
எதிர்த்தும் புரட்சிகள் செய்தனரே.

ஆகவே புரட்சி எழுத்ததுவே.
அனைவரும் அதில் சூதித்தனரே.
கைமாய்க் கூற்றார் காத்திடகான்
'வெள்ளையனே வெளிப்பெறு' என்றே.

'வெள்ளையனே வெளிப்பெறு' என்றே
விதிகள் வங்கும் முழங்கிடவே
பிரிவினையும் அதில் கொடுத்தனரே!
பீதி அடைத்தனர் ஆட்சியினர்

ஈரமம் பேசினர் வெள்ளையர்கள்
தலைவர்கள் மாகரும் ஒருமனமாம்
'எமக்குக் கதந்திரம் தருதாவன்தி
எனதபும் விசும்பிடோம்' என்றனரே.

இன்னும் அக்கியே ஆளுவது
இயலாத காரியம் என்பதனை
நன்றும் அரைத்தனர் வெள்ளையர்கள்.
'நாங்களே போகிறோம்' என்றனரே.

"இருநூறு ஆண்டுகள் ஆண்டிருட்டோம்
இனியும் முடிபாது" என்றே அவர்
அருமைத் தலைவர்கள் எங்கனிலே
ஆட்சிப் பொறுப்பையெல்லாம் அடைத்தனர்.

மக்களும் மாணிக்கம் தேருதீயும்
மதிநுட்பம் மிக்கதும் ராஜாஜியும்
மிக பலமாக ராஜாபாயு
பட்டேறுபன் பொறுப் பெற்றனாராம்.

'அவ்வை விவகரம் முறித்தது!
அடிமை காழ்ப்பு அகன்றது!' என்றது என்னி நூற்றோ
இன்று பெருமை அடைகிறோம்.

சாத்தப் போரின் சக்தியை
தருமப் போரின் வெகுதிகை
காத்தி கொள்ள வழிகளில்
கனிடோம் நமது தாலிகே.

மக்க லுக்கு மக்களால்
மக்கள் ஆளும் நாட்டிலே
தக்க முறையில் வாரும்போம்
தலைநி மிக்கு செல்லுவோம்.

ஆட்டம் ஆடி மகிழ்வோம்
மனநீழ் பாடி மகிழ்வோம்
கட்டம் கட்ட மாகவே
கொடி கணக்கத் செஞ்சுவோம்.

தேச தலினை எண்ணினாரி
செருப்பிலே கறித்தவர்;
நீரத் தேரடி உயிரகூடத்
திராடம் செல்லு சென்றவர்;

பாசம் கொண்டு நாட்டுக்காகப்
பாடு பலவும் பட்டவர்
பலரையும் மனத்தில் வைத்துப்
பக்திபாடு போற்றுவோம்.

கதந்தி ரத்தை வாயித்தந்த
தலைவர் வாழ்கவே!
கூண்ட ராக நின்றுமுத்த
தொண்டர் வாழ்கவே!

விதம்வி தமாய்க் கஷ்டமுற்ற
மக்கள் வாழ்கவே!
விதெய்வம் பெற்ற நாமும்
இனிது வாழ்கவே!

இருமலின்
மூலகாரணத்தை
அகற்றுங்கள்

ஸிரோலின்
சாப்பிடுங்கள்

குடும்பத்தின்
பலவருக்கும்
சத்த
முனையம்

ஸிரோலின் இருமல் சத்தம்
யெனவே இருமலுக்கு வராத
பாது இதுவேதான் இருமல்
கிளர் செயலும் செய்வேது.

சிதந்திரத் திருநாளில்

மெத்தி லாச- கொட்டுமோம்
கா கனகம் சேய்ஞ்சோம்
எட்டுத் திரையுள் கடிதம்
இதில்த் தாமரை போதா
—மோம்

கட்டியோம், லாசகோம்
எத்தித் தாத்தா, தோத்தி
பட்டுடிக் தோது க. க. ச.
பட்டகம் கனத்தும் போதா
—மோம்

பிரமித் துண்டுக் கடிதம்
பெட்டம் உயிரை கனத்தும்
தாம் கொண்டு போகிட்ட
திரையில்த் தாம் கனத்தா
—மோம்

பிரமித் கடித் துண்டம்
பிரமித் போருகத் திரையில்த்
கட்டித் கனகம் கனத்தும்
கனத்தா கடித் துண்டம்
—மோம்

கனகம் கனத்தித் தோத்தி
கனகம் கனத்தித் தோத்தி
கனகம் கனத்தித் தோத்தி
கனகம் கனத்தித் தோத்தி
—மோம்

ர.தங்கவேலன்

இவளிடத்தில் மானம் நிறைந்த பாடி
வணங்குதல் எப்படி உடம்பது. அதற்கு
அவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிற
காலத்தில் இவ்வாறு ஒரு பாடி இருந்தாள்.

இவ்வாறு 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு'
தான் இருக்கிறது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி...

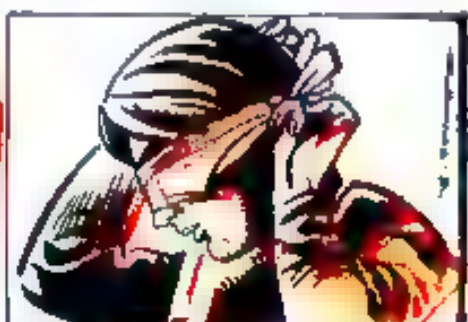
'சந்திரன்' என்று சொல்லி, 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி...

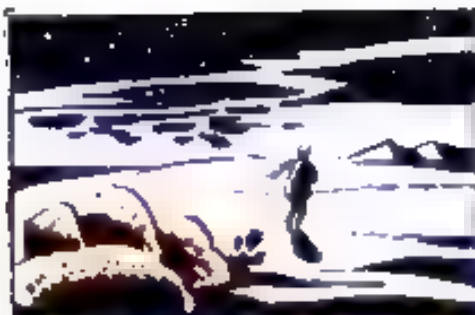
இவ்வாறு சொல்லி, 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி...

இவ்வாறு சொல்லி, 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி...

இவ்வாறு சொல்லி, 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி
காலம் கடக்க முடியாது. 'இவ்வாறு' என்று சொல்லி...

உள்ளே போனதில் பாரதிக்கு அமைதி
அல்ல. அமைதிக்கு அது காலமாகி விட்டது.
நாளைக்கு போய் அமைதி எந்தவாறு வரும்
தது. அதை யாராவதுதான் கிடைக்கும்

கூடிக்கொண்டே, அது தந்த அது தந்த துணை
தான். துடி துடி துடி. அது அது அது.
பின்புறத்தில் கால்கள் துடிக்கின்றன
கொண்டிருக்கின்றன அது அது.

தேசம் காண்கிறது. அது தந்த அது தந்த
என்று அமைதிக்கு, அது? அமைதிக்கு அது
யாராவதுதான், யாராவதுதான் அது அது
கொண்டிருக்கின்றன. அது அது அது அது அது

அது அது, அது அது அது அது அது அது அது
கொண்டிருக்கின்றன. அது அது அது அது
அது அது அது. அது அது அது அது அது
அது அது அது அது அது அது அது அது

அமைதிக்கு அது அது அது அது அது அது அது
அது அது அது அது அது அது அது அது
அது அது அது அது அது அது அது அது
அது அது அது அது அது அது அது அது

அது அது அது அது அது அது அது அது
அது அது அது அது அது அது அது அது
அது அது அது அது அது அது அது அது
அது அது அது அது அது அது அது அது

மட்டரக பிளேடுகளில் பணத்தை வீணாக்கார்தீர்கள்

நீடித்து உழைக்க மாட்டாத பிளேடுகளில் பணத்தை வீணாக்காதீர்கள். புத்திரர்களையும் இருந்தால் அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள். புத்திரர்களின் செலவுக் குக்காகப் பிளேடுகளைப் தேர்ந்து வாங்குகின்றனர். ஒவ்வொரு செலவுக் குக்காகப் பிளேடும் உயர்ந்த ரக எஃகிலும் தயாரிக்கப் படுவதால் அது அதே தடவைகள் மழுபதுப்பாடாது கூர்நீரிற்று உபயோகப்படுகிறது. நமது ஒரு தடவை அதுவும் ஒழுங்காகக் கூட கூடியச் செயல்படுவதாத மட்டரக பிளேடுகளுக்கும் செலவுக் குக்காகப் பிளேடுகளுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! அதிலே உபயோகமானதும், செலவாட்டானதும் நீடித்து உழைக்கக் கூடியதுமான செலவுக் குக்காகப் பிளேடுகளின் மூலம் நீங்கள் பணத்தைச் செலவிடுகிறீர்கள்.

7 o'clock BLADES

இன்றே செலவுக் குக்காகப் பிளேடுகளை வாங்குங்கள்.

மாயப் பந்து

20. இவ்ரு தலை ராட்சதன்!

இருக்கி குத்தகைச் செட்டலிங் அகழ்த்துச் செல்லு போன நான்கு ஐந்து அரண்டின் செட்டலிங் மார் கொளையும். கவரையையும் குத்து கொண்டபடியே பித்திரிமேனாக அமைக்கப் பட்டிருந்த சிறைக்குக்கொண்டிமேனாக.

"இந்த அகழ்த்துள் இருக்கை. தீக்கை இந்த அகழ்த்திலிருந்து தப்பமுடியாதபடி வாரை கதவு தாளிப்பதும். இரண்டு மேனாகக் கொண்டு, பகலுமாக உக்கிரக் காலம் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்தச் சிறைப்படி கத்தித் தள்ளித் திண்டிய குளம் இருக்கிறது. அதில் நீதறு பூதங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் தீக்கை குதித்துத் தப்பமுடியாது. இப்படியே உட்காத்து கொண்டு காலம் கழிக்கவாம் என்று நினைக்காதீர்கள். அரசன் உங்களுக்குத் தகுந்தபடி வேலை கொடுக்க ஏது யாதி செய்திருக்கிறார். நான் குத்திக்கொண்டு

தீக்கை கடுமையான வேலைகள் செய்வேன் என்று இருக்கும். தவறாக இருக்கை" என்று வேலைகள் கொல்லி விட்டுப் போனார்கள். அவர்கள் இருந்த அகழ்த்தின் பெரிய கதவு 'தடார்' என்று சாத்தப்பட்டது. இரண்டு கவசக்காரர்கள் சிறையின் காரை பக்கம் கவச பூரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சிறையின் உக்கிர இருந்த மார் கொளும், வாரைத் தக்களுக்கு எதிர் பாராமல் நெத்த கதவை எண்ணி வகுத்திருக்கிறார்கள். "என்ன செப்பலு? 'நாம் ஒன்று நினைக்கத்தென்னை ஒன்று நினைக்கும்' என்ற பழமொழி நம்மைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் சரியாக இருக்கிறது. நாம் நான் என்னத்தோடும் போர்மைப் பட்டனத்தை உபிதான் பட்டனாக்கிப்பதற்குச் சிறை வரம் விடப்படு" என்றார்கள் கண.

"ஆகா, கண! தீ கொல்லுவது உன் காரியம். பொண்ணும் பட்டனத்துக்கு நான்

பத்தின் மூலம் உயிர் கொடுக்கும் பொழுது
பொய்யைமயின் உடைந்திருந்த பாகம்
களைவும் சீரெய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்
பொழுது இப்படியெல்லாம் வரும் என்று
மார் நினைத்தார்களா? அந்த மாயவந்து
இப்பொழுது இருந்தால் பொய்யைமய் மட்ட
ணத்துக்குக் கொடுத்த உயிரைத் திரும்பி
வாங்கி இருக்கலாம். ஆனால் நம்
முதலிய கிணை மதிப்பில்லாத பொருள்
உறும் போய், நாம் சிறையில் அடைமதி
இருக்க வேண்டும் என்று நம் கிதி இருக்
கும்பொழுது நாம் அதை எப்படி மாற்ற
முடியும்? நாம் ஆயுள் காலம் களையில்
சிறையில் இருந்து தவிக்க வேண்டியது
தான். இதிலிருந்து தப்ப வழிபெருகின்"
என்றான் மால்கொஷ்.

உடனே கலா, "அண்ணா! அரண்மனை
எம்மவருக்குத் தலையன் பார்த்தாயா! அவளது
அழகை என ருடித்து போயிருந்ததாலும்கூட
நமக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டிய மான
தன் உடனே எம் மாற்றினவன் அவன்
தானே!" என்றான்.

அப்பொழுது அவர்கள் இருந்த சிறையில்
கதவு திறக்கப்பட்டது. கலாவைப் பார்த்துத்
நினைத்துக்கொண்டே அரண்மனை உடனே
குளமுத்தான், கலாவும் மால்கொஷும்
தங்கள் மரிவாசனத்தைத் தெரிவிக்கும்
பொழுது எழுந்து நின்றுகொள். "முன்மீன்
தெரியாத எங்கள் மானத்தையெல்லாம்
விடுத்து எம்மாந்ததெனினோ, அதற்கு
தாங்கள் மிகவும் உதவியளிப்பீர்களே"
என்றான் மால்கொஷ்.

உடனே ராஜகுமாரி, "நான்
முதலில் உங்கள் இருவரையும்
பார்க்கவில்லை. மாடியில் இருந்து
உங்கள் மனநிலையைப் பார்த்து
வுடன் உங்களிடமிருந்து என்னை அந்
யாமலே அன்பு ஏதுவட்டது. அத
னால்தான் எமயத்தில் உங்களிடம்
காப்பாற்ற வேண்டும் என்று
அண்மையினில் ராஜசபை நடந்து
கொண்டிருந்தபோது ருடி வந்த
தென். உங்கள் இருவருக்கும்
எனக்கில் விடங்குகள் போட
உத்தரவு கொடுத்திருந்தான்
அரசர். உங்களுக்காக நான் மன
ருடி அந்த உத்தரவை மாற்றி
தென்" என்றாள்.

அனாதகமேல மால்கொஷ் சிகி
துக்கொண்டே, "உங்கள் தம்ப
னார் மிகவும் முக்கிய குணம்
மடைத்தவராகவே காணப்படு
கிறார். ஆனால் அவர் பொய்யை
மாக இருந்தபோது அவரது முகத்

தில் மூர்க்க குணத்துக்கும் பதிலாகச் சாந்த குணம்தான் தென்பட்டது" என்றான்.

உடனே அரசுமாரி, "அவர் போம்மை வாக இருத்ததைப் பற்றி இப்பொழுது ஜாபகமூட்டார்கள். அது உண்மையாக இருந்தாலும் எனக்கு அதைக் கேட்பப் பிடிக்க வில்லை. உங்களுக்கு என் தகப் பற்றி இப்பொழுது இட்டிருக்கும் தண்டனை சிறிதுக் கடுமையானதுதான். ஆனால் நீங்கள் உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் இங்கே இருக்க வேண்டி வருமென்று சொன்னார்கள் மிகவும் வகுத்தபடிதான். ஒரு வேளை நீங்கள் தள்ளாட நல்ல பெயருடன் நடந்து கொண்டாகையால்தான் உங்களுக்குக் கட்டாயம் ஏதாவது சிறைக் காட்டுவார்!" என்று கூறி விட்டு அரசன் மனைக்கும் புறப்பட்டான்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் மாலை மாபயப்பட்டனமே அல்மேலவ கல்லோ ஸ்பட்டது. இரண்டு தலை ராட்சதன் வருகிறான் என்று எங்கே பார்த்தாலும் எல்லோரும் கூச்சலிட்டார்கள். யாவரும் ஓடித் தங்கள் வீட்டில் ஒளிந்து கொண்டார்கள். பள்ளிக்கூடங்களெல்லாம் மூடப்பட்டன. இரண்டு தலை ராட்சதன் சாதுரணமாக வரவில்லை. இரண்டு காய்களாலேயும் ஒரே சமயத்தில் பெரிய சத்தத்துடன் பேசிக் கொண்டு வயங்காத தோற்றத்துடன் ஒய் வொரு விதிலிலும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு மிகுந்த கோபத்துடன் அரசன் மனையை நோக்கிக் கரீரனை செத்து கொண்டே வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அனாதப் பார்த்த அரசன் பயத்து நடுங்கிய உண்மையாக அரசன்மனை வாசலில் மூடச் செய்தான். அரசன் அரச குமாரியைக் கூப்பிட்டு, "இந்த இரண்டு தலை ராட்சதனுக்கும் உயிர்கொடுத்தவர்கள் மால்மோஷும் கலாஷும்தானா? அவர்களுக்குக் கடுந்தண்டனை விதிக்காதபடி என்னத் தடுத்தாய். இப்பொழுது என் உயிருக்கே அல்லவா ஆபத்து வந்திருக்கிறது?" என்று கவலைப்பட்டான்.

ஆனால் இரண்டு தலை ராட்சதன் அரசன் மனை உள்ளே புதுவதற்கு முயற்சி செய்த

வில்லை. அதற்கும் பதினாகக் கோபத்தினால் தன் முழு பங்குதான் அரசன்மனை மதில் வலருக்கும் கட்டத்துக்கும் சேதம் விளைத்து விட்டிருக்கிறது.

இரண்டு தலை ராட்சதன் சென்ற சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் சாதுரமாரி சிறைச் சுவர்களுக்கு வந்தான். "உங்களது மூடத் துணமான செய்களினால் எனது தகப்பனார் இரண்டு தலை ராட்சதனுக்கும் பயத்து கதி கலக்கி நிற்கிறார். நீங்கள் செய்த கோபக மினால் இரண்டு தலை ராட்சதன் உயிர் பெற்று அரசன்மனைக்கு மிகுந்த சேதம் விளைவித்து விட்டுப் போய்விட்டான். நீங்கள் செய்த அநீதி இப்பொழுதுதான் உங்களுக்கு விளக்குகிறதா? ராட்சதன் வந்த சமயத்தில் இந்தச் சிறைக்குக் காவல் புரிந்தவர்கள் கூட பயத்து ஓடிவிட்டார்கள். அவரவர்களுக்கு உயிர்தானே முக்கியம். இனிமேல் திரைத்தோறும் அந்த ராட்சதனால் என்ன தீர்ப்பை வரப்போகின்றனவோ, பாருக்குத் தெரியும்!" என்று அரசுமாரி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது நான்கு அரசன்மனைச் சேவகர்கள் சிறைச்சுவர்களை வகுத்தார்கள். உடனே அரசுமாரி வெளிப்பே சென்றான்.

வந்த சிப்பந்திகள் மால்மோஷையும் கலாஷையும் பார்த்து, "நாளைக் காலை நீங்கள் இருவரும், ராட்சதனால் அரசன்மனைக்குள் நுழையக்கூடும் வரலி இருக்கப் பட்டிருக்கும் கற்களில் பொறுக்க வேண்டும். சேதமடைந்த கலாஷையும் செப்பனிட வேண்டும்" என்று கூறிப் போனார்கள்.

பல நாட்களுக்கு மால்மோஷும் கலாஷும் வியான வேலை. இரண்டு தலை ராட்சதன் ஒரு மணி நேரத்தில் செய்த நாசவேஸைப் சரிப்படுத்துவதற்கு இருவருக்கும் பல நாட்கள் பிடித்தன.

மால்மோஷுக்கும் சிறைவாசல் பிடிக்கவே இல்லை. அதுவும் அல்லமால் தன்னுடன் கூடத் தனது அருமைச் சகோதரியும் வேலை செய்து வருவதை நினைத்து வருந்தினான். அவன் மனத்தில் அந்த இடத்திலிருந்து எப்படித் தப்புவது என்று யோசனை தான் குடிக்கொண்டிருந்தது. (தொடரும்)

பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் பத்தூர் ஊராவைக் கேசி செய்வதற்காக அவருடைய பகனின் தம்பைய வேட்டி ஒரு தட்டில் வைத்துக் கொண்டு வந்து அவர் ஊர் வந்தார். அப்பொழுது பத்தூர் ஊர் அனாத் கண்டு புக்கவைப்புகிறார். பிறகு அவருடைய தோழர்கள் அவர் புக்கவைப்புகிறதனைக் கண்டு வந்த விளையினர். "எனக்கு வகுத்தம் உண்டாகவே அப்படிச் செய்தாய். நான் வகுத்ததைக் காட்டிலும் அவன் என்னைக் கைகடி விடும்கவ்வா?" என்று பத்தூர் ஊர் பதிவுகரத்தார்.

ஆதலால் தனிக் சேவையில் வைத்தாலும் நான் முழுவதும் அடைந்தாலும் அதைப் பழகையில் எந்தவிதமான இஷ்டம்கூட இல்லாததாலும் நான் அவற்றை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்வோமானால் அவர்கள் என்னைக் கைகட்டாது. தோல்வி அடைவார்கள்.

— ராஜாஜி, சேவையில் தலை

எமது வியாபாரம் பெற்று பேறு தங்கமான மனிதர்களின் ஆதரவே...

இத்தகைய தங்கமான மனிதர்களிடம்—ஆம், உங்களிடம் எமக்கு நிதமபூர்வமான பத்துதம் உண்டு. நீங்கள் எதை விருமாடினீர்கள், எதை விருமாவதினீர், வாங்குவதன் காரணம் என்ன — அம்மது, வாங்காத காரணம் என்ன என்பனவற்றை அறித்து கொள்ளும் போக்குத்தோடு எமது மரிக்கோட் சீஸர் இலாகா நீதியாக முனைப்பிடுகிறது.

எமது போட்டியாளர்களின் குழுக்கள் தாபெய்கும் கற்றுப்போயானம் செய்கின்றன. ஆங்காங்கு தகராசுகளிலும் சிதாபங்களிலும் உள்ள குழிமயக்கிளப்பே போட்டி காண்கின்றன; பேருகிலும் உங்கள் தேவைகளையும் பாதிக்கும் உங்கல் சாணையையும் குறித்துக் கொள்கின்றன. மற்றவர்களுடைய எமது சரக்குகள் மற்றவரும் உங்கள் குடும்ப நம்பர் களாக ஆகியிருக்கக்கூடும்; எமது போட்டியாளர்கள் தொகுத்து வரும் புள்ளிவிவரப்படங்களிலும் அறிக்கைகளிலும் ஏதாவதே நீங்கள் இடம் பெற்று வருகிறீர்கள். புள்ளிவிவர எடுக்கல் ஒருபுறமிருக்கட்டும், எங்களுக்கு அவற்றைவிட முக்கியம், பன்மடங்கு முக்கியம் நீங்கள் கவனமா? எவ்வித சீரமைத்தையும் பொருட்படுத்துதலால் உங்கள் தேவைக்கெதிரானவை செய்வதே குறிக்கோளாக, தரத் திருப்பித்த சரக்குகளையே தவிர மற்ற வற்றில், நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்கு உண்டாகமான முறை விடா ஒருமைய என்னென்றும் பாடுபடுவோம்.

குடும்பத்தோடும் தலைத்தோங்க
உழைப் புண்பு

ஒற்றுஸ்தான் வீவர்

TEL. 4229 TM

மாலைவல்லியின் சீயாகம்

அத்தியாயம் 7

இதென்ன விர்தை?

அடுத்திதென்கும் பராத்தகனுக்கும்
சம்பாஷனை நடந்து கொண்டிருந்தது.

“நீங்கள் ஒரு விஞ்ஞானரும் அபாயத்தி
விருந்து உங்களுக்கும் உலகத்தையும்
மீட்க நான் எனதையும் தியாகம் செய்வத்
தயாராய் இருக்கிறேன். போகட்டும்.
விஞ்ஞான விளையாடாதீர்கள். நாம்
பேசிக் கொண்டிருந்த விஷயம் வேறு.
அதை விட்டு இப்படி ஒன்றுக்கொன்று
சம்பந்தமில்லாமல் நீங்கள் ஏதாவது
பேசுமாறுப்பப் பார்க்காதீர்கள். புனிப்
பள்ளிடாரி கதமதிலிடம் என்ன சொன்
னார்? எனக்கு முழு விவரமும் வேண்டும்.
சாதாரண விஷயத்துக்கே இப்படி ஒரு
பெண் மயக்கம் போட்டு விடு தோர்
தால், அது கடுமையானதாக இருந்தால்
இன்னும் என்ன தோர்த்திருக்குமோ...”
என்றான் அடுத்திதென்.

“அது உண்மை. கதமதி இவ்வளவு
பலதரிசுமாய் இருப்பான் என்று நான்
நினைக்கவில்லை. விண் மிரட்டலுக்கெல்லாம்
வாய் இப்படியே பஸ்த்தால்...”

“உண்மையில் புனிப்பள்ளிடாரின்
வார்த்தைகள் விண் மிரட்டலாக இருக்
காது. விண் மிரட்டலுக்கெல்லாம் தன்

சோதனை பயப்படக் கூடியவளாகவும் என்று
வைகைமாரி சொல்கிறான். புனிப்பள்ளி
யார் அவன் இதயத்தையே குலைக்கும்
வண்ணம் ஏதோ கடுமையான வார்த்
தைகள் சொல்லி இருக்க வேண்டும்
என்றுதான் வைகைமாரி நினைக்கிறான்.
கதமதியும் வைகைமாரியிடம் எனதையோ
சொல்லப் பயப்படுகிறான் என்று தன்ரு
கத் தெரிவித்து...”

“பயப்படலாம். ஆனால் கதமதிதான்
புனிப்பள்ளியார் என்ன சொன்னார் என்
பதைச் சொல்லி விட்டானே. நடந்தது
அவ்வளவுதான். ஆனால் அந்த வார்த்
தைகளையே புனிப்பள்ளியாரின் வாக்கி
விருந்து கேட்டிருந்தால் இன்னும் கொஞ்
சும் பயங்கரமாய் இருத்திருக்கும். அவ்
வளவுதான். அதிருக்கட்டும். நீ கதமதி
யில் இருக்க கொண்டிருக்கும் நிலை
இருக்கிறேன். அது இரண்டு வகைத் புரு
வங்களிடையே திரகாசிப்பது இரண்டு
விதவிருத்து எனம்பிய ஒரு அம்புபொல்
தொன்றுதெறு. ஆனால் எப்படி இரண்டு
விதவிருத்து ஒரு அம்பு எனம்பிய என்
பதுதான் விதோதமாயிருக்கிறது. இமை
வேன்ற நான் கவிதவிருத்து புறப்
பட்ட அந்த அம்பு வேறு எதைமோ குறி
யாகக் கொண்டதாக இருந்தாலும் என்
இதயத்தை நோக்கிப் பாய்வது போல
இருக்கிறது” என்றுள் பராத்தகன்.

கி.ரா.கோபாலன்

“நிம்மதியாகவும் ‘சத்தோஷமாகவும் பேசவேண்டுமென்பதுதான் என் விருப்பமும். ஆனால் புலிப்பள்ளியார் சுதமதியிடம் என்ன சொன்னார் என்று தெரிந்து கொள்ளாத வரையில் என் மனத்தில் நிம்மதியே ஏற்படாது. ஏன் என்னிடம் சொல்வதற்குக் கூடவா உங்களுக்குப் பயம்?” என்றான் அருத்திகை.

“உன்னிடம் சொல்லவாம். ஆனால் அதனால் உன் மனத்தில் நிம்மதி ஏற்பட்டுவிடாது. குழப்பமும் கவலையும் தான் அதிகரிக்கும்.”

“அப்படிப்பட்ட விஷயமா அது?”

“உங்களைப்போன்ற பெண்களுக்கெல்லாம் கொஞ்சம் மன அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கக் கூடிய விஷயம்தான். எவ்வளவு மனமாயின் காதலரைப் பற்றி உனக்குத் தெரியுமா?” என்றான் பராத்தகன்.

“மறுபடியும் கவிதா ரசனையில் இறங்கி விட்டார்களா? இதென்ன விபரீதம்? நான் போலிறேன்...” என்று சொல்லிக் கிறிது கோபம் கொண்டவன் போல் கிளம்பினான் அருத்திகைப் பிராட்டி.

“அடாடா! அதற்குள் இவ்வளவு கோபமா? இதோ நான் உன்னை வர்ணிப்பதை விட்டு விடுகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு, அவனுடைய மெல்லிய கரத்தைத் தொட்டு இழுத்து நிறுத்தினான் பராத்தகன்.

“நீங்கள் புலிப்பள்ளியார் சுதமதியிடம் என்ன சொன்னார் என்ற உண்மையை என்னிடம் சொல்லப் போகிறீர்களா இல்லையா?” என்றான் அருத்திகை கிறிது கோபத்துடன்.

“நீ கேட்டதற்குத்தான் முடிவாகப் பதில் சொல்லி விட்டேனே? வீணாக அதைக் கேட்டுக் குழப்பாதே. உன்னோடு கொஞ்சம் நிம்மதியாகவும் சத்தோஷமாகவும் பேசலாமென்று இங்கே வந்தாய்....” என்று இழுத்தான்.

“தெரியும். பெரிய நான் திகழாதவாறு கவினங்கும் பூதுகர்தான் அவனது காதலர் என்று என்விடம் சொல்லியிருக்கிறான்.”

“ஆம்? அந்தப் பூதுகர் கலங்கமாலரை வரின் கையின் கித்தி இருப்பதாகவும், கலங்கமாலரையர் இவ்வளவு நேரம் அவரை உயிருடன் வைத்திருப்பதே சந்தேகம் என்றும் புலிப்பன்னியார் சொல்லிக்கதமதியின் இருதயத்தில் ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி விட்டார்.”

“அப்படியா? அதனால் தான் கதமதி அப்படி மூர்க்கையற்று விழுந்திருக்கிறாளா? இதை வைக்க மாலை கேட்டால் நிச்சயம் அவளுடைய நினைவும் கேலலை மாடுவிடும்” என்று அருத்திகை அச்சத்தோடு.

“இதனால்தான் இந்த ரகசியத்தைச் சொல்லாமல் வைத்திருந்தேன். நீயும் இதை வைக்க மாடுவிடம் “சொல்லாமல்

மல் இருப்பதுதான் நல்லது. பூதுகருக்கு எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்பட்டிருக்குமென்று நானும் அருண்மொழியாரும் தம்பலிக்கலை. தம் ஸ்டைல ஏவவாளர்கள் எங்கும் இருக்கிறார்கள். இருக்கட்டும். வைக்கமாலை உள்ளிடம் ஏதேனும் சொன்னா?” என்று கேட்டான் பராத்தகன்.

"அவன் மூலமாக எங்கெங்கு ரகசியம் விளங்கியது. தந்திபுர தகவியின் இடங்காக்கப் பிரத்தாரின் மகன் திருபுவனி அவருடைய மகனல்ல; சிறத்த நாட்டியக்காரியாக விளங்கிய அம்பூர் கக்கை என்பவனின் பேத்தியாகிய மாவலக்விதான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்."

"அப்படியா? அவளை ஏன் அங்கு கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்? இதன் ஏதோகாரணம் இருக்கவேண்டும். அவளைக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்து புத்த விகாரத்திலிருந்து கடத்திக் கொண்டு வரச் சூழ்ச்சி செய்தவர் கைக்கமாயனாய் என்று தெரிவித்தது. அதோடுமட்டுமல்ல; அவளைப் புனிப்பன்னியாரின் மகன் கோணத்தகனன்கு வேறு மனம் குடித்து வைக்க நினைக்கிறார்கள். அது இருக்கட்டும். வைக்கமாலை மாவலக்விதையைப் பற்றி வேறு ஏதேனும் சொன்னா?" என்று பராத்நகன்.

"அவன் வேறு எதுவும் சொல்லவில்லை. அவன் தனக்குத் தெரிந்தவன் என்று மட்டும்தான் சொன்னான்."

"மாவலக்விதையைப் பற்றி அவளுக்கு இன்னும் ஏதாவது தெரிந்திருக்கும். அதை மெதுவாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள். அவளிடம் பூதுகரைப் பற்றிச் சொல்லி மனத்தைக் கிளறி விட்டு விடாதே. கதமதியின் மன நிலையை என்னி இவ்று மாலை வைத்திருந்த நாட்டியக் கேவிகக்கலை வேண்டாம் கூட சிறத்தி விட்டோம்."

"நான் அவளிடம் அப்படியெல்லாம் ஏதையும் சொல்லிவிட மாட்டேன். எனக்குத் தெரியுமா? புனிப்பன்னியார் கதமதியிடம் என்ன சொன்னார் என்பதை அவன் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே துடியாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் நான் அவளுக்கு ஏதேனும் சமாதானம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். பூதுகர் விஷயத்தில் தங்கள் கொஞ்சம் கவலை செய்துங்கள். பூதுகளுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றே செவ்வி கதமதியின் வாயாக வராமல் இருந்தால் எவ்வளவுதான். அவளுக்குத் தன் தங்கைபின் தலைப் பற்றிக் கவலை இருக்காதா? அவன் கொக்கமாய்ட்டான் என்றுதான் நினைக்கிறேன். நான் நான் புறப்பட்டுப் பழையபாதை செல்கிறேன். எங்கென்று வைக்கமாலைமையும் கதமதியையும் அழைத்துக் கொண்டு செல்கிறேன். வைக்கமாலை இடங்காக்கப் பிரத்தாரின் மகன் திருபுவனியைப் பார்த்தும் வன்மை ஏதேனும் ஏற்பாடு செய்கிறேன். வைக்கமாலை அவளைப் பார்த்து விட்டால் அவன்தான் மாவலக்விதையா

இங்கிலா என்பது விளங்கி விடும் அல்லவா?" என்று அருந்தினா.

பராத்நகன் சிறிது பதற்றம் அடைந்தவருட, "அதற்குள் அவசரப்பட்டுத். வைக்கமாலைவிடமிருந்து மாவலக்விதையைப் பற்றி இன்னும் ஏதேனும் விவரம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டபின் அதற்குத் தகுந்த வன்மை காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். நான் இங்கிலாத்திலிருந்து புனிப்பன்னியாருக்குச் சரிவாண்பாடும் கற்பித்து அனுப்பப் போகிறேன். அதோடு அவளிடமிருந்து பூதுகரைப் பற்றிய இன்னும் சில ரகசியங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது என் ஆவல். நானும் அருண் கொழியாரும் அதை எப்படியாவது தெரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்கிறோம்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது மிகவும் பதற்றத்தோடும் வேகத்தோடும் விஜயன் அங்கே வந்து தின்றான்.

அப்பொழுது அவன் இருந்த கோவம் பராத்நகனுக்குச் சிறிது வியப்பை அளிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அருந்தினைப் பிராட்டியும் விஜயனின் நிலை கண்டு திசையுத்தவனாய் தின்றான். விஜயன் கைபெத்திய வானுடன் தின்றான். அவ்வானின் படித்திருந்த ரக்கக்கதை காலாமல் இருந்தது. அவன் மார்பில் ஒரு சிறு காயம்பட்டு அதிலிருந்து உதிரம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. இத்திலியின் அவனைக் கண்ட பராத்நகன் பரபரப்போடு அவனை நெருக்கி அவன் தோளில் கையை வைத்தது. "இதென்ன கோவம்? ஸாரோடு இப்பொழுது போகிட்டுவிட்டு வருகிறாயா?" என்றான்.

"ஒன்றுமில்லை. பெரிய போரல்ல. சாதாரணக் கண்டதான். எதிரிகளின் சூழ்ச்சி அவளுக்கு மீறி விட்டது. புனிப்பன்னியாதர இன்னமும் இங்கே விட்டு வைத்திருப்பது பிரச்சு. அவரோடு வந்த நான்கு உணவானிகளின் கைகளையும் காக்கையையும் பதம் பார்த்த என் வான் புனிப்பன்னியார் எங்கே என்று தேடிக்கொண்டிருக்கிறது...." என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது அருந்தினைப் பிராட்டி அவன் மார்பிலிருந்து கிழிந்து கொண்டிருந்த உதிரத்தைத் தன் மேல் ஆடைவால் துடைத்தான்.

பராத்நகன் என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை ஒருவிதமாக வினா தந்தக் கொண்டவருட, "எனக்குத் தெரியும். பெண் கேட்க வந்திருப்பவர்களைப் போல் வந்திருக்கும் புனிப்பன்னியார் வேறு ஏதோ குத்துடன்தான் இங்கே வந்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இந்தக் கொடும்பாளூர் கோட்டையின் மீது எங்கொருக்கும் ஒரு கண். அதனுடைய

குறித்தவரின் பங்கிதமானதான துரிதமாக கனம் பெரும்பு

க்யாப்பானில்

(க்யாப் பிச்சர்)

99 'உணவாக' க்யாப்பில் தயார்

75

**மதராஸ் இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்**

38, ஓவியர் ரோடு, ராயப்பேட்டை, சென்னை

0*0

சென்னை : திரு. சூர். வெங்கடாமி நாயுடு, கோபுரத்தார்

0*0

குறித்தவரின் செலிப்புகள் இப்பொழுது பணிதமான காலவரையறைகளில்
பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. அதற்குரிய வட்டி விதிகள் கீழ்க்கண்டவை:

1 வகுப்பு 4½% வகுப்புக்கு 3 வகுப்பின் 5% வகுப்புக்கு
2 வகுப்பின் 4½% " 3 வகுப்புகளுக்கு மேல் 5½% "

ஒவ்வொரு செலிப்பு திட்டம் குறைந்தது 3,000/-, இந்த செலிப்பு
நிதிகளின் வட்டித் தொகைக்கும் முதலீடுக்கும் சென்னை சர்க்கார் தொழில்,
தொழிலாளர் உட்கட்டுவது இலாகா (C. O. No. 2316 dated 11th July 1957)
உத்தரவுபடி காலதாமத திட்டத்தையுடைய உத்தரவுகளைக் கொடுக்கிறது.

இந்தக் கார்ப்பொரேஷன் சென்னை சர்க்கார் திறைப்பட்டது. இந்தக்
கார்ப்பொரேஷன் கழகப்பட்ட முதல்தரத்தில் 51 சத வீதம் சர்க்கார் செலுத்தப்
பட்டது. அதோடு கார்ப்பொரேஷனின் பங்குகளுக்குரிய முதலீடுக்கும், ரயத்
தொகைக்கும் சர்க்கார் காலதாமத திட்டத்தையுடைய திட்டம் உத்தரவுகளைக் கொடுக்கிறது.

கார்ப்பொரேஷன் முதல்தரகார்ட்டுக்கு கவங்கும் செலுத்தியிருந்த சென்னை ராஜ்
பத்திர தொழில் காலதாமதங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட தகவல்களின் கட்டுக்கள் அளிக்கிறது.

விண்ணப்பப் பாரங்களுக்குத் தயவுசெய்து காலதாமதங்களுக்கு விண்ணப்பிக்கவும்
சென்னை } எஸ். ராஜாரத்தினம்
29-7-57 } காலதாமதம்

பாரத் டிராவல்ஸ்

வட இந்திய யாத்திரை

19-9-57ல் சென்னையிலிருந்து புறப்படும்

III வது வகுப்பு (சாப்பாடு உட்பட) ரூ. 250/-

விவரங்களுக்கு

பாரத் டிராவல்ஸ் சர்வீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

310/311, கிங்க் செட்டி தெரு - போன் : 2400 & 55400 - மதராஸ்-1

இலா : D-9, 3-வது மேலின் ரோடு - கரத்தி தாட் - பெங்களூர்-8

உங்கள் வீட்டுக்கு வேண்டியது விம்
அப்பழுக்கின்றி விரைவில் சுத்தம் செய்யும்!

உங்களுடைய சமையல் பாத்திரங்களை பிதுக்கச் செய்வதற்குமே போதாது—கொந்தா சீதலாகக் காய்க் கத்தலாக வேண்டும்! விஜயாண்டி மூலதனியை நயமாக்கப்பட்ட, துலக்கும் பவுடராக விம் உபயோகிக்கக் கூடியது. பண்பாட்டாளரும் போஷும் போஷும் வீட்டிலிடலாம்! ஒரு சந்தையிலேயே விம் குயி, தெரிந்தவாடி, உதவிட வேண்டியது தான் தரத்தம்... எம்மாத் துளி மாறாதது அனைத்துமே! எவ்வளவுதான், சாதாரண பிளகை, கண்ணாடி, சமையல்கல், காய் பென்களை, பாத்திரங்களைக் கழுவும் பிளகைகள், துலக்கல், குழிகள் ஆகியவற்றைத் துலக்குவதற்கும் விம் பயன்படும். அது சென்னைமாறு மனமாதம் உங்களுக்குத் தெரிவதற்கும்—விஜயாண்டி விம் உபயோகித்தாலும் அதிலான அளவுபடுத்தத்தக்கவாசம்.

விம்
உபயோகித்தால்
சுத்தம்

விம் -- விஜயாண்டி மூலதனியை நயமாக்கப்பட்ட, துலக்கும் பவுடர்
VIM-50 T2

மர்மங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதில்தான் எதிராளிகளுக்கு மிகுந்த கவலை. நீ அந்த வஞ்சகர்களின் பெயரையும் எங்கே கண்டாய்? பாவின! உன் கண்ணிலா அவர்கள் அகப்படவேண்டும்? இன்று காலைவிருந்து உன் உடைவாளுக்குச் சரியான வேலைதான்பெய்விடுகிறது" என்றான்.

"நீங்கள் காலையில் சோடையிலிருந்து கிணம்பிய பொழுது கோட்டைப் பாதுகாப்பாளரை எச்சரிக்கை செய்துவிட்டு வந்தீர்கள். இருப்பினும் எனக்கு அது போதுமென்று படவிட்டேன். உன் கைமவாகவே புலிப்பன்னிலார் இக் கொடும் பாழூர்க் கோட்டையின் ரகசியங்களை அறிந்து கொண்டு போகத்தான் வந்திருப்பார் என்று எனக்குத் தோன்றியது. அவர் மாதிரியாகல்; அவரோடு இன்னும் சிலரும் வந்திருக்க வேண்டுமென்று தான் கருதினேன். அவர் உங்களை அரண்மனை யில் பெசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மற்றவர்கள் கோட்டை ரகசியங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முற்படலாம் என்று தோன்றியது. கோட்டையைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு வருவது நல்லது என்று எனக்குப் பட்டது. மேற்குக் கோட்டை வாசலில் நான்கு பேர்கள் கோட்டைக் காவலர்களோடு ஏதோ பெசிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தேன். அவர்கள் உடையிலிருந்து அவர்கள் அன்னியர்கள் என்பது நன்கு விளங்கியது..." என்று சொல்லி ஒரு பெருமூச்சு விட்டான்.

"சரிதான். அவர்கள் தஞ்சாவிலிருந்து வந்த உணவாளிகள் என்று தெரிந்து கொண்டு உடனே அவர்கள் மீது பாய்ந்து சண்டை போடத் துவக்கி இருப்பாய் நீ..." என்றான் பராத்தகன். இதைக் கேட்டதும் அருந்தினை சிறிது கோபம் கொண்டவனாக, "விஜயனை அவ்வளவு அவசர புத்திமுகன்வனாக நினைத்து விடாதீர்கள். அவன் சொல்வதை முறையதும் கேட்பதற்கு முன்னால் நீங்களாக ஒரு முடிவுக்கு வருவது உங்கள் அவசர புத்தியைத்தான் காட்டுகிறது" என்று கூறினான்.

"முழுக் கதைவும் தான் கேட்கத் தயார். எதிராளியைக் கண்ணுக் கண்டபின் ஒரு விசுடிக்கட விஜயன் பொறுத்தானும் அவன் கைவாய் பொறுத்திருக்காதே என்ற காரணத்தால் அப்படிச் சொன்னேன்!" என்றான் பராத்தகன். பராத்தகன் அவ்விஜயனாகச் சித்தி விட்டு, "நீ இவ்வளவு எச்சரிக்கையாக இருந்து காரியங்களை முடித்தவரையில் சத்தோஷம்தான். இதைப்போகப் புலிப்பன்னியாளரையும் செய்துவிட அதிக

தேரமாகி விடாது. கொஞ்சம் பதற்றத்தை அடக்கிக் கொள். அவசரப்படாதே. இத் நேருக்குள் அவர் வந்து விட்டார். இத்தகையிருந்து தன்வ முறையில் அவர் மீண்டுமொவ்வது சிரமம்தான். உடனே உன் உடை வாயில் தோய்த்திருக்கும் ரத்தத்தைக் கழுவி அதை உடைவியிட்டுக் கொண்டு அன்னாறின் ஆலாசனை மண்டபத்துக்கு வா. வேறு அரசாங்கத்திலிருந்து நமது நேருக்கு விருத்தினராக வந்திருப்பவர்களுக்கு நன்மை விருந்து தயாராக இருக்கிறது. எல்லோரும் கூடி இருந்து உண்போம். அவ் விருத்தினர்கள் நன்றாக உண்டு திருப்தி அடைந்தபின் நம் விசாரணையை வைத்துக் கொள்வோம். நம்மைப் போன்ற சத்த வீரர்கள் விருத்தினராக வந்திருக்கும் ஒருவரிடம் அவர் வஞ்சக நஞ்சைப் படைத்தவராயினும் இவ்விடத்தே மன்னித்துப் போர்முகத்தில் சத்திப்பதுதான் சிறந்ததாகும். இப்பொழுது அவருக்கு நன்மை புத்தியைக்

கற்பித்து அனுப்பி விடுவதுதான் நன்மை" என்றான்.

விஜயன் தன் பதற்றத்தைச் சிறிது அடக்கிக் கொண்டு, "சரி! இதோ நான் வருகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட வந்தனிக் தபோது, அருந்தினைப்பிராட்டி அவன் மார்பிலிருந்து சென்று கொண்டிருந்த ரத்தத்தை மறுபடியும் துடைத்தான். அவருடைய மேல் அங்கி முழுவதும் ரத்தக் கறை படித்ததாக இருந்தது.

விஜயன் சித்திதுக் கொண்டு, "இப்படி இந்த உடலில் எவ்வளவு காயங்கள் பட்டுப்போகின்றனவோ? ஆனால் அப்பொழுதெல்லாம் அந்தக் காயங்களிலிருந்து கசியும் உதிரத்தைத் துடைப்பதற்கு உங்களைப்போல் பித்துக் கொண்டவர்கள் ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள்

என்று தான் நினைக்கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு வேகமாகச் சென்றான்.

விஜயனின் வார்த்தைகள் அருந்தனை யின் மனத்தில் கருக்கெனப் பாய்ந்தன. அவன் வெட்டமடைத்தவனாகத் தலி ருவித்து பதில் பேசாமல் திண்டான்.

பிராந்தகன் சிரித்துக் கொண்டே, "உன் சகோதரனின் வீர நெஞ்சம் அப்படி இருக்கிறது. அவன் மார்பில் சிறு காயம் பட்டு உதிரம் கசிவது கூட உணக்குத் தாளவிக்லை. சாதாரணமாகப் பெண்கள் உண்கமே கொஞ்சம் குறை வானதுதான். விஜயன் சொல்லிய வார்த்தைகளுக்காக நீ வெட்கப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவன் மார்பில் பட்ட சிறு காயத்துக்கு நீ அனுதாபப்பட்டிருக்கும் நீ வீரர் குயத் துதித்த தென்னாகம் என்று அரித்த மல்ல. சரி! நீ போய் வைகைமாவியை யும் சுதமதியையும் பார்த்துக் கொள்.

தான் சொல்லியவைகளை மறந்துபோய் விடாதே. ஐக்கிரகதா!" என்றான்.

அருந்தனை சிறிது மனச் சமாதான மடைத்தவனாக, "சரி! நீங்களும் கொஞ் சம் பூதுகர் விஷயமாகக் கவலை செலுத்த மாந்து விடாதீர்கள்" என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றான்.

பராந்தகன் ஒரு பெருமூக்க விட்ட வண்ணம் தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டே அரண்மனை ஆலோசனை மண்டபத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

ஆலோசனை மண்டபத்தில் ஆதித்த னும் அருண்மொழியாரும் புனிப்பன்னி யாரும் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந் தனர். பராந்தகன் அங்கு வந்தபோது புனிப்பன்னியார் ஏதோ கோபத்தோடும் மன வருத்தத்தோடும் இருப்பவர்போல் தோன்றினார். அவன் மிகவும் அலு தர்பாரும் அன்பும் கொண்டவன்போல் அவரை நெருங்கி, "விருத்து தயாராகி விட்டதாகத் தினைக்கிறேன். பரி நேரத் தில் உங்களைோடு பேசிக் கொண்டிருத்

தால் அடிக்கடி உங்கள் கோபத்துக்கு இலக்காகத்தான் நேரிடும்..." என்றான். இதைக் கேட்டதும் புனிப்பன்னியார் ஆனந்திடுவதது துள்ளிக் குதித்து. "நான் அவ்வளவு கோபக்காரனா...?" என்று கூறினார்.

"நீங்கள் கோபக்காரரில்லை. கொஞ்சம் ஆத்திரக்காரர். சில சமயம் உங்கள் ஆத்திரம் கோபமாக மாறி விடுகிறது. அங்ஙனவுதான்" என்றான் பராந்தகன்.

"இப்படி அடிக்கடி கோபப்படுகிறவர் களைோடு பழகுவது கடினமல்ல. பழகப் பழக அவர்களுக்கிடையே கோபம் தமக்குத் கெதுமாகி விடும். தஞ்சை அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கோபம் - கொள்வ திலும் சில தன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. கோபத்தினாலும் ஆத்திரத்தினாலும் தானே அவர் மனத்திலுள்ளதை வைத் துக்கொள்ள முடியாமல் கொட்டி விடுகிறார். அவர் இப்படிக் கோபப்பட்டா விட்டால் பூதுகர் கலங்கமாலையரை கையில் சிக்கியதும், ஆனால் அந்தப் பூதுகரே இப் போழுது சிம்மவர்மரின் கையில் சிக்கி வீரப்பதும் போன்ற உண்மைகள் நெரிச லருமா...? ஒரு கவலை விட்டது. எப் படியோ இனிமேல் பூதுகருக்கு எல்வித ஆபத்தும் ஏற்படாது என்று அருண் மொழியார் சொல்கிறார். இனிமேல் சுதமதியின் மனத்திலும் வைகைமாவிய னின் மனத்திலும் கொஞ்சம் தைரியத்தை ஏற்படுத்தலாம்" என்றான் ஆதித்தன்.

"பூதுகர் உயிரோடு இருக்கிறாரா...? அவர் கலங்கமாலையரை கையிலிருந்து சிம்மவர்மரின் கையில் சிக்கிக் கொண்ட தும் தன்மைக்குத்தான். சில சமயங் களில் எதிராளிகளால் சிறைப்படுத்தப் படுவதும் வட்டிய சித்திக்குக் காரணமாகி விடுகிறது" என்றான் பராந்தகன்.

"தஞ்சை அமைச்சர் அவர்கள் விருத்துக்குப் பின் நமது கோட்டைகளைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பு கிறார். நீதான் அவரை அழைத்துக் கொண்டு போய் எல்லா இடங்களை யும் காட்டி விட்டு வரவேண்டும்..." என்றான் ஆதித்தன்.

"அப்படியா...? நான் தயாராக இருக் கிறேன். நான்தான் அமைச்சர் அவர் களை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். நான் அமைச்சரோடு போகாவிட்டால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அபாயம் ஏதே னும் ஏற்படலாம். கோட்டைக் காவ ளாளர்கள் மிக ஹரடர்கள். அன்னியர்கள் யான்றையும் அனுமதிப்பதில்லை. இன்று காலை தஞ்சை அமைச்சர் அவர்களின் மேய்காப்பாளர்கள் கொஞ்சம் அசட் டுத்தனமாகக் கோட்டைக்குள் பிரவே சிக்க நினைத்தபோது கோட்டைக் காவ

வானர்களால் கைகாக்களை இழந்து நிதி
கிரூரகன். அப்படிப்பட்ட அபாயம்
அமைச்சர் பெருமானுக்கும் ஏற்படாத
வண்ணம் பாதுகாக்க வேண்டாமா...?"
என்றான் பராத்தகன் அடிப்பெயராக.

இந்த வார்த்தையைக் கேட்டதும்
புனிப்பள்ளியார் துள்ளிக் குதித்து,
"கோட்டைவைச் சாதாரணமாகப்
பார்த்து விட்டு வரச் சென்ற என்
னுடைய மெய்காப்பாளர்களா கையை
வும் காண்பும் இழந்தார்கள்? இதென்ன
வித்தை! அவர்களை அப்படிச் செய்யக்
கோட்டைக் காவலாளர்களுக்குத்தான்
சத்தையை துணிக்கல்? இது உண்மை
தானா?" என்றார்.

"நாய்கள் போய் சொல்லும் வழக்க
மிகில், அவர்களைக்கூடக் கோட்டை
மேற்கு வாகனம் ஒரு தூண்டு பிழைத்
துக் கட்டி வைத்திருப்பதாகத் தெரி
கிறது..." என்றான் பராத்தகன்.

"அப்படியா...?" என்று துடித்தார்
புனிப்பள்ளியார்.

"அப்படியா என்றால் அப்படி என்று
போய்ப் பார்த்தால் விளக்கி விடும்"
என்றான் பராத்தகன்.

ஆதிதன் மிகவும் மனவருத்தமும்
அனுதாபமும் கொண்டவர் போல்,
"இப்படி நடத்தத்தக்கா நான் மிகவும்
வருத்தப் படுகிறேன். அவர்கள் தான்
ஏதோ புத்தி சேகாகக் காவலர்களின்
மீதிக் கோட்டைக்குள் நுழையத்
துணிந்தபோது அவர்களைத் தண்டித்த
வரையில் சரிதான். ஆனால் அவர்களை
ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தூண்டு பிழைத்

துக் கட்டி வைத்திருப்பது தவறு. விருத்
தினர்களாக வந்தவர்களை இப்படி
நடத்துவது தவறு பெருமைக்குக்
குறையு" என்றான்.

"ஆம்! தவறு பெருமைக்குக் குறையு
ஏற்படாமல் அவர்களை மன்னித்துவிட்டு
விடவேண்டியதுதான். அதற்கு வேண்
டிய ஏற்பாடுகள் செய்யட்டுமா?"
என்றான் பராத்தகன்.

"அவர்களை விடுதலை செய்வதோடு
மட்டுமல்ல; அவர்கள் காயத்துக்குத்
தக்க சிகிச்சையும் செய்து அவர்களிடம்
ஒழுங்காக அனுப்ப வேண்டும். அவர்கள்
கோட்டையைப் பார்த்த வேண்டு
மென்று தம்மிடம் சொல்லி விருந்தால்
வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்திருக்
கலாம். இப்படிக் காவலாளிகளிடம்
போய்ச் சிக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்
டாம்" என்றான் ஆதிதன்.

"இதை என்னால் நம்பவே முடிய
வில்லை. என்னுடைய மெய்காப்பா
ளர்கள் சாதாரணமானவர்கள் அல்ல.
மிருத்த பராக்ரமசாலிகள். அவர்களை
ஒரு சாதாரணக் கோட்டைக் காவலர்
கள் போரில் வெற்றி கொள்வதென்றால்
இதில் ஏதோ குறு இருக்கிறது" என்றார்
புனிப்பள்ளியார்.

"உண்மை, குறு இருக்கத்தானிருக்
கிறது. குதாசத்தானே கோட்டைக்
குள் நுழையப் பிரயத்தனப்பட்டார்கள்?
கோட்டையைக் காப்பவர்களும் சாதா
ரண வீரர்கள் அல்ல. மிருத்த பராக்
ரமசாலிகள் தான்" என்றான் பராத்த
கன் வேலியாக. (மோடநம்)

படித்துப் பாருங்கள்

Ramayana (Rajaji)

44 சக்கரவர்த்தித் திருமணின் தியாக
வாழ்விதான் நுட்பமான மன நிலைகளைக்
கொடுக்கும் ரோகம்போது கூட அங்
வனவாக விளக்கவில்லை. ராஜாஜி அவர்க
ளோடு தொடர்பு ஏற்பட்டு, அவர்கள் வாழ்க்
கையைக் கூர்ந்து நோக்கிய பிறகு எங்குப்
புல உண்மைகள் தெரிய வந்தன" என்று
டி. கே. சி. அவர்கள் அடிக்கடி குறுவார்கள்.
தமிழ் நாட்டின் தயாரிப்புடனான ராஜாஜி
யின் வாழ்க்கையிலே அத்தகைய தெரி முறை
களும் தியாக சேலும் திறந்திருப்பதற்குத்
அதற்குக் காரணம், ராஜாஜி அவர்கள்,
வாய்ப்பி லுள்ளவர் இயற்றிய ராம கதை
களையும், ஆய்நாக்கி எப்ப ராமாயணத்தை
வும் தீர்மானித்துக் கவி வாகனங்களுக்குச்
சக்கரவர்த்தித் திருமணின் புனித கதை
வைக் கொக்கி வந்தார்கள். அதை வாரத்
தோறும் ஈட்டோடு வட்டம் மக்கள் வாசித்து
மன நிலையும் ஆனந்தமும் பெற்றார்கள்.

இந்த அரும் பெருமைத் தமிழர்கள் மட்டு
மன்றி நம் நாட்டிலுள்ள மற்ற மொழியை
களும், மற்ற நாட்டிலுள்ள பெரும் வாய்ப்பு
இப்போது கிடைத்தன. சக்கரவர்த்தித்
திருமணின் ராஜாஜி அவர்களே ஆய்விதில்
மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள்.

பாரதத்தில் பண்டைய பாருக்கு எடுத்துக்
காட்டு நல்ல நோக்கத்துடன் திரு. கே. எம்.
முன்னியை ஆரம்பித்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட
பாரதியை வித்யாபவணம் இணைவற்ற இயக்கிய
சேவை செய்து வருகிறது. ராஜாஜியின்
விவர விருத்தை 'மகா பாரதம்' என்ற
தலைப்பில் ஆய்விதத்தில் மிக மனவான விஸ
யினை வெளியிட்டு, பகிவாரித் கண்காண
ஆய்வித மறித்தவர்களை மெழுகித்த பெருமை
பம்பாய் பாரதியை வித்யா பவணத்தாரையே
சாரும். இப்போது சக்கரவர்த்தித் திரு
மணமும் ராமாயணம் என்று மருடமிட்டு
மிக நேர்த்தியாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

கோட்டையிடம், பாரதியை வித்யாபவணம்,
கோபாத்தி, பம்பாய். கிளை : ரு. 2.

நரஸ் காபி

அருந்தி அதன்
பிரத்யேகமான
ருசியை
அனுபவிப்புகள்

உதாரணம்
மாஸ்டுலாக்கரீப்
கோ. பிரைவேட் லிமிட்
சேலம் & சென்னை

MC37147W

மக்ளீன்ஸ் பற்களை

முன்னேவிட அதிவெண்மையாக
சுத்தம் செய்கிறது!

மக்ளீன்ஸால் வெண்
மையாக்கப்பட்ட பற்கள்
ஆரோக்கியமானது
மட்டுமல்லாமல் பற்கிடைவினி
ளும் காய்ப்பாற்றப்படுகின்றன.

MTY 44 74M

நிபு கந்தான்

விட இந்தியாவில் சென்றிக் போடி நாட்டிலிட்ட தாசு சென்றிக் காரர்கள் இதுமாந் திருத்தனர். இந்தியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தகராறுக்குப் போட்டியாக இருந்த பிராந்திக் காரர்களையும் அவர்கள் தோற்கடித்து விட்டதாகும். இவ் இந்தியா முழுவதும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் காலம் துரத்தில் குகியேன அவர்கள் என்னினர். போர் செய்யாமலேயே தென் இந்தியா ஆய்வித்த வீடும் என்றும் அவர்கள் கையு கண்டனர். ஆனால், ஆய்விப்பவர்கள் தென் இந்திய பூமியில் காலடி எலத்தையோது. இமயம் போல் ஒரு மலை தங்களுக்குத் தடைபாக இருப்பதை உணர்வார்கள். படுமொட்டாயது நூற்றுக்குக் காலடி மன்னராக விளக்கிய கந்தான் அகியும் அவரது வீடு பதக்கயான நிபு கந்தானும் அருகேருக்காகப் பன போர்களில் வென்றியாகினைப் புறமுதலு காட்டி ஒருங்கு செய்தனர். சென்றிக் அருகில் நடத்த சரித்திரம் புலர் பெற்ற போரில் காலக் பெயில் எந்த பிரிட்டிஷ் கைபதியும் அமைது பாட எனும் ஆய்வுக்களைக் கீழ் போர் இயிட்டித் பிடிபிடம் என்ன அடைத்தனர்.

மேற்படி தோய்விக்கல் கண்டு இவ்வொத்து தெனியே அதிர்ச்சி அடைந்தது. பன ஆளுகைப் பிரிட்டிஷ்காரர் காலக் அருத்த நிபு கந்தானிடம் கவர்கள் பிப்பிவி என்ன அடைந்த சரித்திரம் மறக்க முடியாத அத்துதக் காட்டியைப் பெறே காலகாலம்.

கப்பலோட்டிய வீரர்

“இப்போது எப்படியிருக்கிறது?” என்று ஏனையோர் சிரித்தாள். நெற அறிவாளி யான வெள்ளைத் துரை. “ஆனந்தமாக இருக்கிறது!” என்றார் கப்பலோட்டிய தமிழ் வீரர் ஸ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை. துரை திகைத்து நின்றான். அதற்கு முன் சிதம்பரம் அங்கு வந்த துன்பங்களையும் கண்டறிபாத ஸ்ரீ சிதம்பரம் பிள்ளை அப்போது சிதம்பரம் மாநகருக்குப் பதிலாகத் தாமே நின்று செக்கு இழுத்துக் கொண்டிருந்தார்! நெறப்பற்று கொண்ட பாவத் துக்காகப் பல வருஷம் கடுக்காயல் தண்டனை அடைந்த ஸ்ரீ ஸ. உ. சி. அவர்களுக்குச் சிதம்பரம் கொங்குக் குற்றம் செய்த கைதிற்குப் போய் செக்கு இழுக்கும் வேலை கொடுத்திருந்தனர். ஆனால், அந்த வேலையைச் சிதம்பரனார் மகிழ்ச்சியுடன் செய்ததைக் கண்டு வெள்ளைத் துரைக்கு ஆச்சரியம் தாங்க முடியவில்லை. “சந்தோஷமாக இருக்கிறீர்களா? சிதம்பரம் வெளியே இத்த வேலை செய்து உங்களுக்குப் பறக்கிறோ?” என்றான் துரை நெறியாக. “ஆமாம், ஆமாம்” என்றார் பிள்ளை. துரைக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. “கொடிய அக்கனிய ஆட்சியாளர் இருப்ப நுசந்தங்கள் எப்போதும் கழுத்தில் வைத்துக் கொண்டு இழுத்து வழக்கப்பட்டவர்களுக்கு, இந்தச் கொடை இருப்பது என்ன பிரயோஜனம்? இது 2474வைச் செய்பது போலத்தான்” என்றார் நிகு சிதம்பரம் பிள்ளை. திடீர், யாஸாஸதுபதிராய் முதலிய மரபெரும் தலைவர்களின் வரிசையில் மக்காத கடராச விளக்கி வருவோர் சிதம்பரம் பிள்ளை.

உப்பு சத்தியாக்ரகம்

இங்கு கத்திரத்திலேயே ஒரு புதுமை விளைந்த வித்தகர் மகாத்மா காந்தியடிகள்.

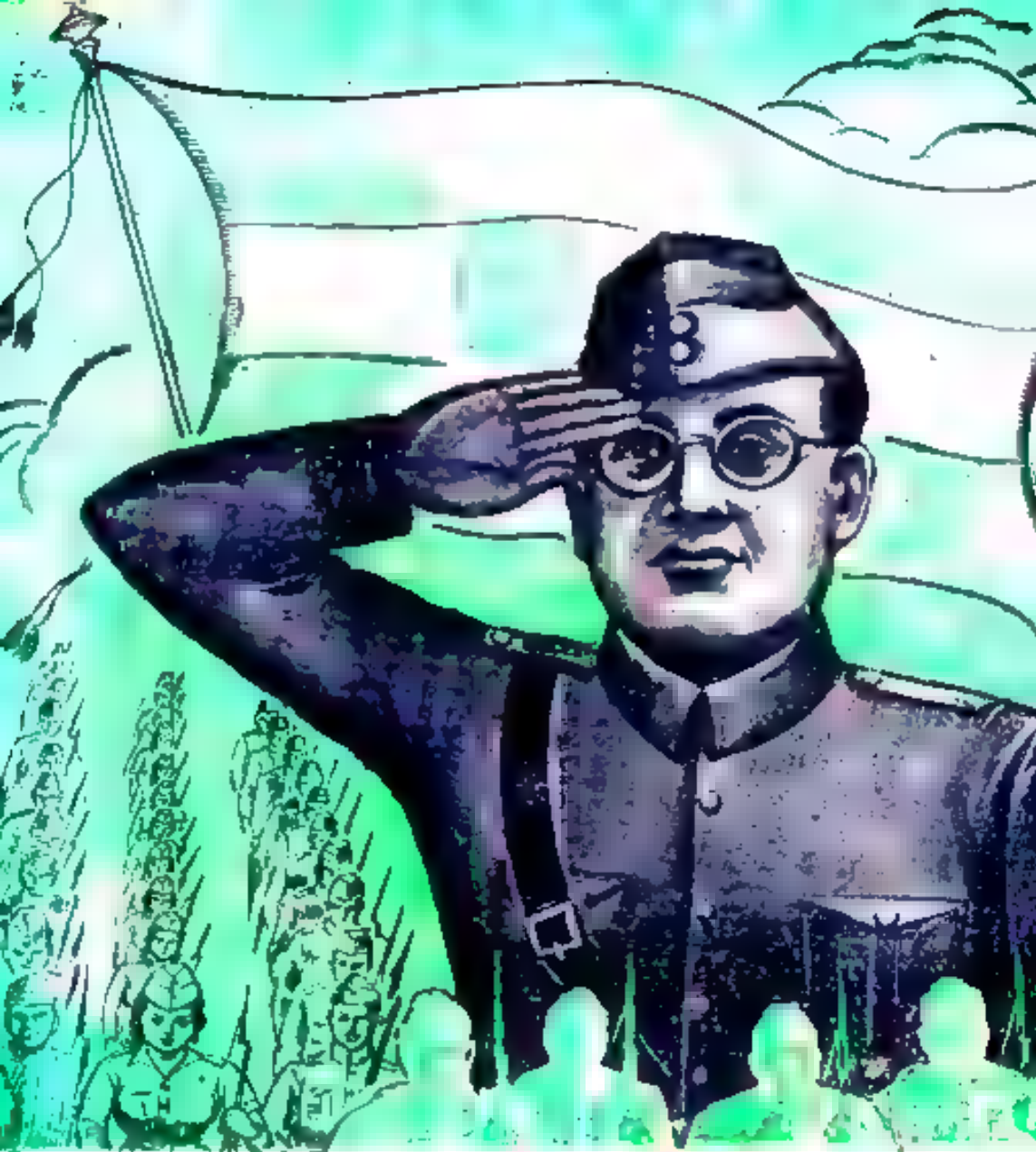
உங்க கத்திரத்திலேயே அடிமைப்பட்ட நாடுகள் எல்லாம் புரட்டு செய்து தரிசனையைக் கவரண்டே சுதந்திரம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் காத்தி மகானே அதன்மீது மார்க்கத்தில் புரட்டு செய்து பாரதத்தில் சுதந்திரத்தை எட்டித் தந்தார்.

காத்தி மகான் நடத்திய சாதகிக சுதந்திரப் போராட்டங்களில் மிக முக்கியமான போராட்டம் உப்பு சத்தியாக்ரகம். மக்கள் உணவுடன் கலந்து சாப்பிடும் உப்புக்கு பிரிட்டிஷார் வரி வசூலித்து வந்தனர். இந்த உப்புச் சட்டத்தை மீறி உடன்பக் காஞ்ச்கலன் என்று காத்தி மகான் தொண்டர் படை ஒழுத் தண்டிக்கு யாத்திரை புறப்பட்டார்.

அதேமையம் தென்னாட்டிலே நல்ல அருமைத் தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் தொண்டர் படைகூறு வெதாரண்பத்துக்கு உப்பு சத்தியாக்ரகம் செய்வ யாத்திரை புறப்பட்டார்.

இந்தச் சத்தியாக்ரக திகழ்ச்சி ஊமைவராய். குருடர்களாய் இருந்து வந்த பாரத மக்களை விழிப்படைவர் செய்தது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கக் கொடுமையை எடுத்துத் தடியடி படவும், சிறை வாகம் செய்யவும் ஒப்பத கொடி மக்களைத் தயார் செய்த விட்டது!

திவாகப் பல புரிந்து பெற்ற என்னினும் இனி சுதந்திரத்தைப் போற்றுவோம்!

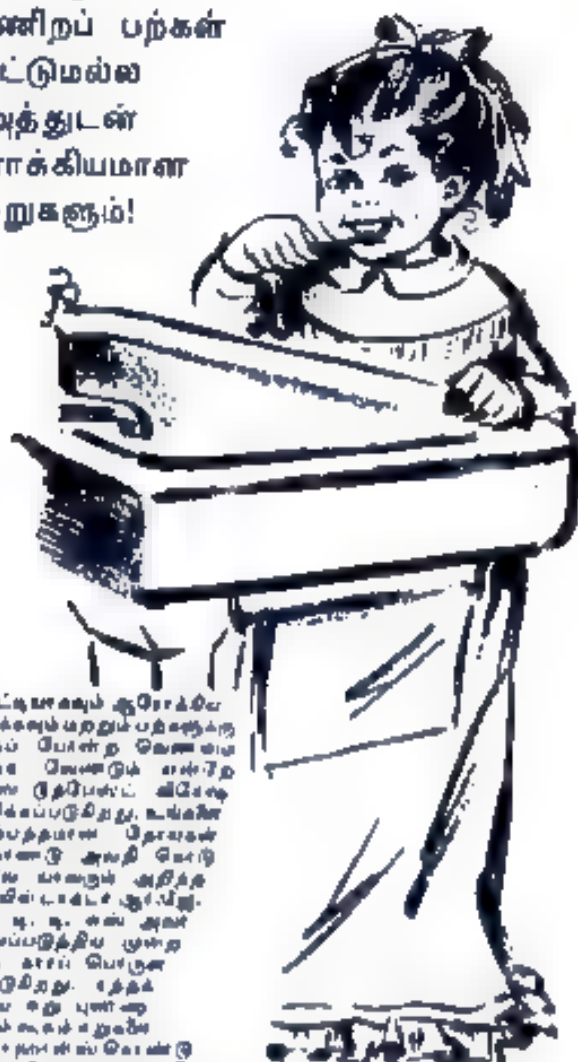

தேய் நமிந்த!

மீதந்த ஆயுத வலிமை பொருத்திய பிரிட்டிஷாருள் போர்முனையில் முழியுத்த. இத்தியல் புண்ணிய பூமியில் உள்ள கோதரியாவில் முதன்முதலாகத் தாயித் தெய்தி மானிக் கொடியைக் கம்பிமாடப் பறக்கவிட்ட பெருமை தேதாஜி கபாஷ் சத்திர போகக்மே உரியதானும். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் தடத்து கொண்டிருந்தபோது வெறும் கைவலும் மெக்காவியாவுக்குச் சென்ற ஸ்ரீ கபாஷ் சத்திர போஸ், காநிகாவிக் இத்திய சர்க்கா கரைச் சிறுக்குத்தார். பல்லு மிதந்த இத்திய தேயே இராணுவத்தை உருவாக்கினார். இரகசம் மிக்க ஜாகாநி ராணிய் படைவை அமைத்தார்.

மெக்காவியாவில் வசிக்கும் கட்டைகண்ணக்கான இத்தியர்க்கிளப்பே! ஒர்யுகம் நிலவுப்படி செய்தார். ரப்பர் பாக் வெட்டிச்செல்லுக்குத் தைத் இத்தியக் தொழிலாளர் க்கிள மத்தியையும் அதுமத்தையும் எதிர்த்துப் போர் முழக்கம் செய்வம் வீர சிங்கங்கொக மாற்றினார். இறுதியில் பிரிட்டிஷாருரை எதிர்த்துப் படைமேடுத்தார். தேதாஜி கபாஷ் சத்திர போஸ் தடத்திய தாய் வுத்தாரம், அவர் உபதேசிக்க 'சிலா திக்' 'தேய் நமிந்த!' இவ்விரு தாய் மத்தர்க்கையும் சர்க்காரத்தின் போஸ் ஒடுகிக் தோகரமான இடம் பெற் றுள்ளன. இளையற்ற தோ பக்தியும், அஞ்சா தெஞ்சமும், காய்மீவமான கொற்றமும் வாய்த்த தேதாஜி கபாஷ் சத்திர போஸ்க் வயுமையாக், மெக்காவிய நாடுகளில் உள்ள இத்தியர்களிக் மதிப்பு மிகவும் உயர்ந்தது. அமர் தேதாஜி போஸ் தாமம் காராக்!

பிரகாசமுள்ள
வெண்ணிறப் பற்கள்
மட்டுமல்ல
அத்துடன்
ஆரோக்கியமான
சறுகளும்!

எதுகளை மெட்டுவாக்கவும் ஆரோக்கிய
மாகவும் வைக்கவும் மறவும் பற்களுக்கு
உபயுகத்தானதப் போன்ற வெண்கல
வை அளிக்க வேண்டும் என்ற
போர்லின்ஸ் குத்பேஸ்ட் கிரேஷ
மாய்த் தயாரிக்கப்படுகிறது. உய்களை
எதுகைச் சம்பந்தமான தொவகை
தொத்திக்கொண்டு அலசி போடு
கொதிருக்கவே வாயறும் அரித்த
பாபநபனாவின் டாக்டர் ஆர்.பி.ஜி.
போர்லின்ஸ் டி. டி. கஸ் அல
கை பக்குவப்படுத்திய முன்ற
லில் கிரேஷ் கார்ப் பெருள்
கலக்கப் படுகிறது. எத்தக்
கரிவு விவகிய எது புள்ளை
னதும் மறவும் வைக்க எதுகளை
கேசைக் போர்லின்ஸ் கொண்டு
தொக்க வேண்டும். அளவை ம. டி.ஜி.
மெட்டுவான் ஆரோக்கிய திரவத்து
திரும்பிவிடும் ஆணையுடன் இந்த டிராக்ட் காரியமுள்ள பதபனாவை
தீவகை ம. ப.யோகித்து பரிசுசென் குருகும் வெண் பததனை உரு
ஆரோக்கியமான எதுகளை உண்டாவதெனப் பெருள்கப்பட கடிய.

தந்த வைத்தியர்
செய்யப்பட்ட குத்பேஸ்ட்

95-13

தயாரிப்பு: போர்லின்ஸ் டிராக்ட், மெட்டுவி திரவம், கிரேஷ்ட்.

25,000 கனமீட்டர் கனம் மரம் நம்
கனம் மரத்திற்கு உதவி. மரம்
மரத்திற்கு உதவி. மரம்
மரம் மரம் மரம் மரம் மரம்
மரம் மரம் மரம் மரம் மரம்
மரம் மரம் மரம் மரம் மரம்

25,000 கனமீட்டர் நீண்ட பிரபலம் தொடங்கியுள்ளன!

கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்
கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்

கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்
கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்

கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்

கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்
கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்

கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்

கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்
கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்

கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்

1966

கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்
கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம் கனம் மரம்

முழு தர்வஸ்

க வி வ தி

டீக்கர் சாருலா துள்ளியின் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தாள். துப்பரி மாதம்! மார்ச் மீண்டும், இவ்வளவுக்குள்ளே தென்மலர் வீசிற்று. அவள் நெயர் மீளிர்த்தது. அதன் அந்த அவள் பொருட்டிருந்ததுதான் தெரிய வந்தது. அவளுடைய கைகளைக் கவனித்து எதிரே வந்த மருதமரத்தில் உறைந்திருந்தது. தன்ம அந்த வேளையில் துள்ளியின் அருகில் நின்று கொண்டு அந்த மரத்தின் மேல் வயிற்றில் பது அவளுடைய கைகளை. காட்டு மரமே! கைகள். தாட்டுப்புயல்களும் கிழிசெட்டுகின்றன.

கொண்டு மரக்கிளைகளிலேயே விழுவாள். ஆனால் அவள் கைகள் வேறு எதையோ தேடி வந்தன. இருந்தன. எங்கே? அவளுடைய அருமை மருதன் விளி எங்கே? ஏன் இன்னும் வரக்கூறலாம்?

இது ஒரு நாடகம் போல் தான் தோன்றுகிறது. மருதன்! விளைய இரண்டே. இரண்டு நிமிஷங்களுக்குப் பாரிப்பதற்காக. தன்ம, தான் குறி வாகப் போட்டுக் கொடுக்கும் எப்போதும் சாருலா ஆறாவது பது கப்பம் மாளுக்குத் திறிதும் பிடிக்கவில்லை. இத்தனை நாட்களிலும் அவள் கப்பம்மா லுக்கு அதிகம் கொடுப்ப வந்தது விட்டது.

"நம் மாளுக்குப் புதுக் கேக்கட்டி வந்து விட்டார்களே! உங்களுத் தெரியுமா?" என்று கேட்டாள்.

சாருலா எதில் இத்தக் கேக்கி விழுந்ததா தெரியவில்லை. கப்பம்மாள் சிறு மெளவையின் இருந்தாள். மறுபடியும் அவளுடைய கைகளைக் கவனித்து முறையில் கொள்ளுள்:

"நம்ப சேவத்திதான் வேண்டி அப்பே வீடு உட்டு கிறும். அவத்தான் சொன்னாள். கிவக்கட்டி கிவ வயசாம். அவருக்கு இன்னும் கப்பம்மா ஆகவில்லையாம். தாயார் மாதிரி அவர்கூட இருக்கிறார்களாம்..." என்று, அதற்குச் சாருலா "ஊம்" என்று கூறி பதில் கொடுக்கவில்லை.

கிருத்திகா

கப்பம்மாளுக்கு ஆத்திரமாக வந்தது. "இந்த வீட்டிலே என்னை யார் லட்சியம் செய்கிறார்கள்? நாக்பாட்டுக்கு இருக்கிறேன், அவர் மாநிரி" என்று பொருமிக் கொண்டு என்மையதைக்குப் புறப்பட்டாள்.

அப்பொழுது, நார்ப்பட்டைக் கிழிக்கும் போது வேட்கும் 'நாரி' என்ற சத்தத்துடன் 'மிர்' என்று மஞ்சள் மிளிர் பறந்து வந்தது. மருத மரத்தின் உச்சாளிக் கொப்பிய் அமர்ந்தது. அவதக் கண்டவுடன், சாருலோ, உற்சாவம் மெயிட்டவாறு தோட்டத்துக்குத் துள்ளி ஓடியாள். ஆனால் மஞ்சள் மிளிர் இரண்டு நிமிஷம்கூட அங்கே தங்கவில்லை. இறக்கக் களைப் 'பட்டப்' என்று அடித்துக் கொண்டு, பறந்து போய் விட்டது.

மஞ்சளமிளிர் பறந்து போன அந்த நிமிஷத்தில் வானம் ஒருவாறு அருகில் ஒரு உருவம் தெரிந்தது. சின்னப் பெண்ணைப் போல் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருந்த சாருலோ அந்த உருவத்தைத் தோற்றத்தைப் பார்த்த வுடன் கணாய்ச் சைமத்து விட்டாள். அது யாராக இருக்கக் கூடும்? அந்த தடை...அந்த

யானை...அருகில் வந்து மூலம் தெரிவு மூக்பே அது யாரென்று அவள் தெரிந்து கொண்டு விட்டாள். அயனாடைய மாட்பு பப்பாடவென்று அடித்துக் கொண்டது. ஜயிதவன்! ஆம், அவனேதான்!

இவ்வளவு நாட்டளுக்குப் பிறகு அவன் எதிராகத் தன்னைப் பார்த்த இங்கே வர வேண்டும்! இங்கே எப்படித் திக் ரென்று அவன் உதயமானான்? அவன் இங் விடத்தில் இருக்கிறான் என்பதை யார் அவனுக்குச் சொல்லார்கள்?

ஓ தந்தையோ ஆண்டுளுக்குப் பிறகும் தன் மனப்புன் ஆறிலில்லி என்பதை அவன் அப் பொழுதுதான் திணுடன் தெரிந்து கொண்டான். அவன் உன்னை நம்புகிறது. துயர! மறுபடியும் அந்த விஷத்திலே விளையுட்க் கொள்ள வேண்டுமா? அவன் சத்திக் வேண்டுமா? விட்டுப் பின்புறமாக ஓடிப் போய் விட்டால் என்ன? சாருலோ தப்பித் துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தவித்தான். ஆனால், வந்தபிறகு அவன் துள்ளலுண்ட

நிற்பதைக் கவனித்து விட் டான். 'வீடு வீடு' என்று வந்து யாசன் கதவைத் தட்டி விட்டான். கப்பம் மாள் கதவைத் திறந்து விட்டாள் இது! அவர் கள் பேசும் அரவம் கேட் கிறது. சாருலோ கும்பித்துப் போய் நிற்குன். கப்பம்மாள் அவனைப் பார்த்துத் திருக்கெட்டுப் போவிகுக்க வேண்டும்.

"என்ன கப்பம்மாள், என்னை நினைவில்லையா?" என்று கேட்டாள்.

அந்தக் குரலையும், அந்தக் பேச்சிலேயே ஓயித்த எஜு பாவத்தையும் கேட்டுச் சாருலோவுக்குக் 'ஓப்' பென்று விபரீததுவிட்டது. அடுத்த விநாய ஜயிதவன் அவன் முன் நிற்குன்.

தாமரையா

இத்தனை நாட்கள் கழித்து இப்படி நேருக்கு நேராகச் சந்தித்துக் கொண்ட அதிர்ச்சியை இருவரும் ஒரு நிமிஷம் ஒன்றும் பேசவில்லை.

அவன் தான் முதலில் பேசினான்: "என்ன சாருமே, என்னை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்திருக்கிறீர்கள் நான் இந்த ஊரில் தான் இருக்கிறேன். இங்கு நான் கமென்டராய் மாற்றலாகி வந்திருப்பது உனக்குத் தெரியுமா?"

அவள் கவாதினத்துடன் பேசினாள். அந்தக் கண்டு சாருமே விவரமாக, கண்டித் தடவையாக மூன்று அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டபோது நடந்த விஷயங்களை நினைத்தவுடன், அவளுக்கு அப்போது வர எப்படித் துணிவு ஏற்பட்டதென்று அவள் மயிர்ந்தான். அவள் பேட்ட வேள் விக்குப் பதில் சொல்ல அவளுக்கு தாளழைக்கவில்லை.

அவள் இவ்வளவு சொல்கிறாள். "கப்பம்மாலை வாரைப் பழுவில் பார்த்தேன், என்னைக் கண்டதும் மூன்போகவே அவன் மூத்தவன் சொல்கிறான்."

"உண்மையானால், பழைய நினைவுகள் (சாபகம்) வந்தால் அவளுக்கு என்ன, எனக்கும்தான் மூத்தவன் திருப்பிக் கொடுத்த நோய்லும்" என்று சொல்ல வாயெடுத்தவன், அவனுடைய அடுத்த வேளின் க் கேட்டு உதட்டைச் சுத்தி அடக்கிக் கொண்டான். [2]

"அப்பா சொல்கிறான்? அவர் என்னை இருக்கிறார்?"

வட துருவத்திலும்கூட உஷ்ணத்தின் உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது!

வாழ்க்கை உலகம் எங்கும் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியுடனும் செழி. கிதானாகவு லாபுள்ளவர்களின் வாழ்க்கைத் தாலும் உயர்ந்துபோய்ே வருகின்றது. பெட்ரோலியத்திலிருந்து தயாரிப்ப படும் மண்ணெண்ணெய் இந்த அபி வீருத்தியில் ஒரு மகத்தான பங்கு வகிக்கிறது. மண்ணெண்ணெயின் மூல மாக இந்தியாவில் மூலமுக்குகுகுமி துள்ள மலிய வீடுகளுக்கும் வெளிச்சமும், சக்தியும் வந்துள்ளன. கிதானாக வதுவாயுள்ள ஐயங்கள், சக்திருத்த யோதியும் சிறத்த வெளிச்சம், உஷ் ணம் மற்றும் சிறத்த கைவலியை அனுபவிக்கவாயும், தந்தைதந்திய உத் பத்தியாளர்கள் பயன்படுத்திக்

கொண்டும் மலியான கிதியுள்ளதும், கிதியும் கொள்கியுள்ளதும் மலிதில் கிதடக்கக்கூடியவதுமான சரிசரிமலிய மண்ணெண்ணெய் ஒன்றும், இதா சரி சரிமம் கிதடக்கும்பொழுதும்கூட மண்ணெண்ணெய் ஒரு மலியு லாபத்த துணை பொருளாக விளங்குகிறது. ஐயங்கள் உண்ணகெண்டும் குடி குக்கெண்டும் குதிச் சீதோஷுண திதமலிய உஷ்ணத்திக உணர்ச்சி ஏத் பட கொண்டும், துணைகள், வாழ்க்கை லின் சக்திகத் லுத்தி அனுபவிக்க கேண்டும். பாலகெய லுதாயாத தாலும் கிதபனை செய்ப்பபடும் மண்ணெண்ணெய் இந்தியாவின் தந்தையர்களின் மருபட்டுள்ள அநெக தயாரிப்புகளில் ஒன்றாகும்.

பர்மாவிலும்...பாத்தானிலும் வாழ்க்கைகளில் மருபட்டுக்கிறது

அழகு மிகுந்த நீண்ட
அடர்ந்த கூந்தலுக்கு

பாமாலைச்

வெற்றியும் கோகோனா ஹெச் சூயிசு

குழியை ஒழுங்குபடுத்தும் பித்த உலகத்து !

பெரிய அளவிலி் அளவு புக்கு
வினாவு் பதாவு் பிச்சுபாடுதது!
புன்று அறி வினுப்பாவு்
பாடுபாடுபாடு கிடைக்கும்.

1998

குழந்தைகளின் ஈரல், குலுக்கட்டி, விபாதிசனாக் கு
ஜம்மியின் “லிவர்க்பூர்”

மா தா க் தி ர னி து ளு ம்

பரத வரதநகரமாளிகைத் தலையாயம், சோழநகரத்தாயம் ஸ்ரீமதிட்டு மது
டாக்டர் கிருஷ்ணன் இடக்கணிக் ஒங்கொரு மாதமும் குறிப்பிட்ட தேதியைக்
கிறதும் செவ்விரை. அப்பொழுது அவரை தேரிக் கனந்த ஆயோசிக்கலாம்.

செய்தகால கோவை : குறிப்பு—காலம் 2 முதல் 11 வரை வரை; காலம் 2 முதல் 3 வரை வரை

நாள்	தேதி	நாள்	தேதி		
தஞ்சாவூர்	17	காலை & மாலை	கடலூர் N. T.	24	காலை & மாலை
பட்டுக்கோட்டை	18	காலை	மாணாக்குச்சேரி	25	காலை
திருத்தாரப்பூண்டி	18	மாலை	திண்டிவனம்	25	மாலை
மன்னார்குடி	19	காலை	விழுப்புரம்	26	காலை & மாலை
திருவாரூர்	19	மாலை	விருத்தாச்சலம்	27	மாலை
நாகப்பட்டினம்	20	காலை	காஞ்சிபுரம்	28	காலை & மாலை
சன்னிலம்	20	மாலை	கேரளூர்	28	காலை & மாலை
மாயவரம் டவுன்	21	காலை & மாலை	குடிபுத்தம்	30	காலை
மீர்காழி	22	காலை	தூத்துக்குடி	9 - 11	காலை & மாலை
செருப்பம்	22	காலை & மாலை	கரையூர்	4	காலை & மாலை

★

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை - இராசசிராப்பள்ளி - கும்பகோணம்

அந்த புயல்தான் ஜப்பேதவன். பதினொரு வயதில் பெண்ணொருத்தி. இது ஒழந்தை வாய் போல் தன்னைக் குறித்துக் கொண்டு வருவதைக் கண்டு அவன் திகைத்தான்.

அழகிய அவளுடைய அசரங்கள், முடிய சோம்பிலையும் சற்று மயர்ந்திருந்தன. அந்த இடைவழியே மெய்மைய லாசகக் காற்று வெளி வந்தது. அந்தக் கணத்தில், அந்த இடத்தில், ஜப்பேதவன் அவனிடம் தன் மனத்தைப் பறி கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

சாருவேளின் தகப்பனார் அவரிடப்பார்த்து, "சாருவேளா! இவன் பெராசிசிபர் விவதாத னின் பிரிய மாணவன் ஜப்பேதவன்!" என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தார். பிறகு, "ஜப்பேதவா, இவன் என்னுடைய மகன் சாருவேளா!" என்று சொன்னார்.

சாருவேள ஜப்பேதவன் ஒருமுறை தன்ருய் பார்த்தான்.

அவன் தடைபட்ட மிகவும் அழகு வாய்ந்த வானிபன் ஒருவன். நவ் உயரம்; கட்டுள்ள தேகம்; மாசற்ற முகம், வெண்மையான அவன் முகத்தில், ஒளி படைத்த அழகிய விழிகளிடையே நேரான தாமி பதிந்திருத் தது. கண்கள் அதிக விசாமையுடைய இயைநா ண்ட்டாலும், புருவத்தின் அடர்த்தியினால், அவை எடுப்பாக இருந்தன. அவன் உச்சத் துடன் சாருவேளாவைப் பார்த்து ஒரு இயல் புன்னடை புரிந்தான். அவ்வளவுதான்; சாரு வேளின் இருதயத் தந்தியை மெய்மைய சித் து கொண்டு தவழ்ந்தது.

ஜப்பேதவன் பல நாட்கள் அவர்சொடகம் தங்கியிருக்க நேர்ந்தது. சாருவேளாதான் தன் உணர்ச்சியை முழுக்கக் கவனிக்கியே! நேரார்பிமானத்தில் தன் உணர்ந்தை எப்படிச் செலுத்தியிருப்போ, அதே நிரா ஆர்வத்தைக் காணிலும் காட்டினான். அந்த வேகம்... அந்தக் கொதிப்பு! சி.சி தன் மடமையை நினைத்தாலே இப்போது அவளுக்கு மிகவும் வெட்டமமாக இருந்தது.

அப்போதெல்லாம் ஜப்பேதவன் அவளுடைய கண்களுக்கு ஒரு நிமிஷ புரளுகை விளங்கி யது. கச்சுருகை அவனுடைய கிரீடும், அச்சம் திகைத்த பார்வையும் அவளுடைய உணர் துக்கு இதமாக இருந்தன.

சாருவேள உணர்ந்ததை அன்புக் கண்ணாடுகள் பார்த்தான். எங்கும் அவன் அங்கைப் போழித்தான். அதைக் கொட்டிக் கொட் டிக் கொடுத்தான். எந்தக் காரியத் தில் முனிந்தாலும் அவன் தன்னுடைய எல்லாவற்றையும் அன்புடன் அர்ப்பணம் செய்தான். தேச சேவையாளனுடைய சரி, ஸ்ரீகீர்த் கண்டாலும் சரி, கட்டியப் பார்த்தா லும் சரி, அன்பு கரந்து வந்தது. அன்பு அவருடன் பிறந்தது. அவன் முகத்தில் அது பிரதிபலித்தது; கண்களில் பிரகாசித்தது; மொழிகளில் ஓயித்தது.

அழகுள்ள இரு விழிகள் ஆர்வத்துடன் பார்த்தாக எந்த வானிபன்தான் மயங்க மாட்டான்! ஜப்பேதவன் என்ன கண்ணா? அவன் உணர்ம் போகுகிறது.

தன் உடம், பொருள், உயிர் வாயையும் அவனுக்கென்று அர்ப்பணம் செய்து விட் டான். அவனுடம் தன்னைப் போல் அன்பு கொண்டுள்ளானா என்று அவன் கேட்க

வில்லை. அவளுடைய பெருமிதப் பார்வை களும் கனிந்த நோக்குகளும் அவளுக்குப் போதுமானவைகளாய் இருந்தன. அவன் அப்போது கட்டாயப்படுத்தித் தன்னைக் காத லிக்கச் செய்தோமோ என்று நினைத்த போது அவளுடைய தேகம் குன்றியது.

ஜப்பேதவன் அவர்சொடகம் ஒரு மாதம் வசிப்பதற்குள், இருவருக்குமிடையே அழ கான காதல் நாடகம் நடந்தது. குடும்பாரு சமயம் ஜப்பேதவன் சற்று அசட்டையாக இருப்பான். அப்போது அவன், காதல் கட்டிக் களை அவன் தன்னைப் போல் கொதிப்புடன் ரவீக்கவிக்கியே என்று இன்னும் தவறான்.

இன்னும் சில மாதங்களில் அவன் மெய் படிப்புகளாக அவன் நாட்டுக்குச் சென் ன இருந்தான். அதைப் பற்றி அடிக்கடி பேசு வது இயற்கைதானே! ஆனால் அவன் அந்தப் பெண்ணை எடுத்ததாலே அவளுக்கு வெறுப்பாக இருக்கும். அவளுக்கு ஜப்பேதவனை தேவை யாக இருந்தது. அவளுக்குச் சேகமப் படிப்பு, பெரிய உத்திவாகும், புது, சீர்தி, உக் கைத் காதல் இவைகளையும் பற்றிய லாபகம்.

இந்தக் காதல் நாடகம் கச்ச நினைவை அடைந்த நிலை, இன்று நடந்ததென்பதை அவளுக்கு நினைவிருக்கிறது.

"சாருவேளா!" அன்பு தழும்பு அவன் கப் பிட்ட குரல் இன்னும் அவன் காதுகளிலிருந்தது. அப்போது அதைச் சொட்டவுடன் அவளுக்குக் குப்பென்று விபரித்து விட்டது. அவன் எதைப் பற்றிப் பேசப் போகிறான் என்று அவன் தெரிந்து கொண்டு விட்டான். இன்னும் சில நிமிஷங்களில் அவன் அவளுடைய அன்பு அளிப்பை இருக்கப் போவதை நினைத்து அங்கம் பூரித்தான். அவன் தயங்கினான். கச்சம் அவனைத் தடை செய்தது. எதற்கு இந்தனை மூடு மதிதிரம் என்று சாருவேள அவசரப்பட்டான். "சாருவேளா! உன்னிடம் எனக்கு எந்தக் அன்பு உன் மென்று தான் சொல்லாமலே உனக்குத் தெரியுமல்லவா?" என்று கடைசியில் விருப்பமில்லாமலே அவளுடைய வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் வெளிவந்தன. அவன் நினைத்துக் கொண் டான்: "அப்பா! என்ன பெரிய ரகசியம்... அதை இந்தனை நாட்களாக எந்தனை பற்றி ரப்படுத்தி வைத்திருந்தார். அதனால் அவ ருடைய காதலிக்கப்பட்ட சந்தித்திதேனே!" கவலை நீங்கியதும் அவன் மனம் காந்தி அடைந்தது. உவகையுடன் அவன், 'மேலும்

‘சொத்துங்கள்’ என்ற தோரணியில் பார்த்தான். அந்தப் பார்வை அவனை ஏதோ தடுமாற்றச் செய்து விட்டது.

அவன் சொன்னான்: “அப்போதிலிருந்து இன்று பதில் வந்தது. ‘சீமைக்குப் போய் விட்டு வந்த பிறகு உனக்குப் பிடித்த பெண்ணை மணந்துகொள். நான் தடை செய்ய வில்லை. இப்போது படிப்புக்கு நடுவில் கல்யாணம் செய்து கொள்வது உசிதமில்லை’ என்று எழுதிவிடுகிறேன்.”

சாருலோகன் முகம் மாறிவது. அவன் தடுக்கத்துடன் அவன் முகத்தைப் பார்த்தான். “கல்யாணத்தை நிச்சயம் செய்து வைத்து விட்டு, இரண்டு, அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகு அதை நடத்த உன் தம்புக்குச் சம்மதப்படவில்லை?” என்று அவன் மேலே சொல்கிற கொண்டு போனான்.

ஜயதேவனுக்கு மனமாரத் தன்னை மணந்து கொள்ள விருப்பமில்லை. அதனுடனாக அம்மாவைச் சாக்கடைச் சொல்வித் தானைப் புறக்கணிக்கிறான் என்ற முடிவுக்குச் சாருலோகன் வருவண்டியுடையிற்று.

ஜயதேவன் தன்னை விட்டுச் சென்ற பிறகு அவன் அனுபவித்த துன்பத்தை பெய்கலாம் விவரித்துச் சொல்லி முடியாது.

நினைவுவறித் தன் இதயத்தைக் கொட்டி விட்டோமே என்ற வெட்கம் அவனை வருத்தியது. அப்போது அனுபவித்த துன்பத்தையெல்லாம், இப்போது உண்டான அகன்ற நினைவு தான் அவனை அழிமுகவாக்குத்தியது.

★

சாருலோகனை மறுபடியும் சந்தித்த நினைவிலிருந்து ஜயதேவன் மனம் சீர்பாடுவது இல்லை. எப்போதும் மனத்தை வேலைபிட்டுச் செலுத்த முடியவில்லை. காரியாவல அனாதைகள் செல்லுச் சாருலோகனை இனிவரவன்மே அவன் மனக் கண்முன் வந்து நின்றது.

ஜயதேவன் தன் வேலைபிட்டுச் செட்டிக்காரன் என்று பெயர் வாங்கி விட்டான். சாத்தமாகவும்

நிதானமாகவும் மனிதர்களுடைய தரா தரத்தைக் கண்ப்பதில் அவனுக்கு இயற்கை வாகச் சாமர்த்தியம் இருந்தது. இவ்வ அவன் தன்னை உணர்ந்திருந்தான். தனக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிசாரத்தை வகிக்க அவனுக்குத் திறமையுண்டு என்று அவன் எண்ணியதில் தயறில்லை. இனிமேல் ஒரு வாழ்க்கைத் துணை தேவது. சாருலோகன் அவனது பதவிக்கு ஒர் ஆபரணமாக வில்லையென்றால் எல்லா பதவிச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இந்த டாக்டர் வேலை உயர்... அவன் முகத்தைத் தனித்தான். சாருலோகனை

‘டாக்டர் அம்மா’ என்று காரர் அழைப்பது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அமுதான ஆடைகள் அணித்துக்கொண்டு, கவிவட்டர் பக்களாவுக்கு அங்ககாரமாகப் விளங்குவதை விட்டு விட்டு... இதைப் பற்றி அவனிடம் கண்ணுப் பாகப் பேச வேண்டும் என்று ஜயதேவன் நிபந்தம் இட்டான். சாருலோகனுடன் தான் நடத்தப் போகும் இடம் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கைவு கொண்டான்.

காரியாவல அனாதை பெணியை புட்டல் உரையும்செய்துமேட்டது. டி. எஸ். பி. சீனிவாசனுடன் அனாதைத் தாயர். டாக்டர் ஜயதேவன் கையகளை அடித்துக் கொண்டு கலாம் செய்தார். ஜயதேவன் உட்காரச் சொல்விச் செல்கிறது செய்ய, எதிரே உள்ள தாற்காலிக அலர் அமர்த்தான்.

குத்தேறக்கூட அடி உயரம். அகத்துத் தந்தை பருமன். முறுக்கு மீசை இவ்வளவுடன் கணக்கு குறையும் சேர்த்திருந்த டி. எஸ். பி. சீனிவாசனு முரட்டர், கண்ணுப்பிக்காரர் என்று வளர் வரையுமே பெயருக்குத் தகுந்தபடி காட்சி அளித்தார். வயது விட்ட திட்ட ஐம்பது ஆடியும் அவருடைய நேகம் வயரம் பாய்த்தகா பிசுத்தது.

“காரிய என்ன விசேஷம்? எவ்வளவு அனாமதியாக இருக்கிறது-இதுமயா?” என்று கவிவட்டர் விசாரித்தார்.

“நினைவழக்கத்தில்தான் நெய்யவாடுகன் அனாமதியிருக்கிறான்! நான் அப்போழுதே சொன்னேன். (மேலது மேலது குத்து விழுந்தது) இக்கத் தோரத் தொண்டர்கள் அன் இருத்து அனாதை வேண்டுமென்று. நீங்கள் கேட்கவில்லை. இப்போ என்ன நெய்யுமா நடந்திருக்கிறது? சப்-செல்கட்டை என்ன விட்டு மாற்றியிட வேண்டும் என்ற தோக்கத்துடன், அந்த காரியாவலன், சந்தியாக்கிரமம் செய்திருக்கான். என்ன காரி? அநியாயம்! (இக்கத் தடவன் குத்து வெகு பலமாக விழுந்தது, மேலது அழிந்தது!) தான் முதலில் ஆட்டி விட்டு எவ்வாருக்கும் தலை புத்தி சொல்

சென். எல்லாருமே அனாமதியாக இருந்துவாருக்கன் என்று சொல்கிறீர் பார்த்தேன். துட்கவில்லை. உடனே விட்டான் ஆட்டி... பிடித்தேன் ஒன்று இரண்டு ஆசாயினை... கலாயம் கட்டிப் என்று அடக்கிப் போக்க. பெச்சில் ஒன்றும் பரிசுகொது என்று பத்து தோரத் தொண்டர்களை காக் அப்பிச் சுவைத்தேன். அவ்வளவு தான்! சர்க்காரின் பெருமை உயர்ந்தது!”

டி. எஸ். பி. மேலது கைக் குத்திய வண்ணம் ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணிப் பேசினார். ஜயதேவனுக்குச்சிரிப்பு வந்ததொ என்னவோ.

அவன் முகம் ஆர்ந்த சுவஸ்ததைபெய்வினதெய்து, தோவையாகப் படுத் தொன்னுள் :

"அதற்காக இத்தனை நடுமையான தண்டனை விதித்து, அவர்களைக் கைது செய்திருக்க வேண்டியதில்லை. கிராமவாசிகளை ஒன்று சேர்த்து, என்னைக்கே செய்திருக்கலாம்!"

"கலெக்டர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். நீங்கள் இரங்கக்கூறாதே சேர்த்தவர், ஆளுநரும்;

வயதில் சின்னவர்; அனுபவம் போதாது, கொண்டா புத்தியில் மூரடர்கள் அதிகம். நேசத் தொண்டு என்று பெயரில் இவர்கள் புரட்சியில் இறங்குவார்கள்."

"இருக்கட்டும், என்ன இருந்தாலும் நியாயப்படி போக வேண்டும். லாக் பூக்கு மீதி நடப்பாது சரிவீரே!" என்னுள் துடிக்கலாம்.

"என்னுடைய கடமைப்படி நான் என்னைத்தான் விட்டது. இனிமேல் உங்களைக் கட்டிவிடப்படி....." என்று கூறி விட்டு, டி. எஸ். டி. சிறு ஏமாற்றத்தையும் மனம் துடித்தலையும் சலாம் போட்டு விட்டு வெளியே

சென்றார். அப்பே நேரத்துடன் அவர் 1700 உத்தரவு களைப் பவ இடமில் ஒளி பரப்புவது, உன்னை இருந்த துய தெவனுக்குக் கேட்டது.

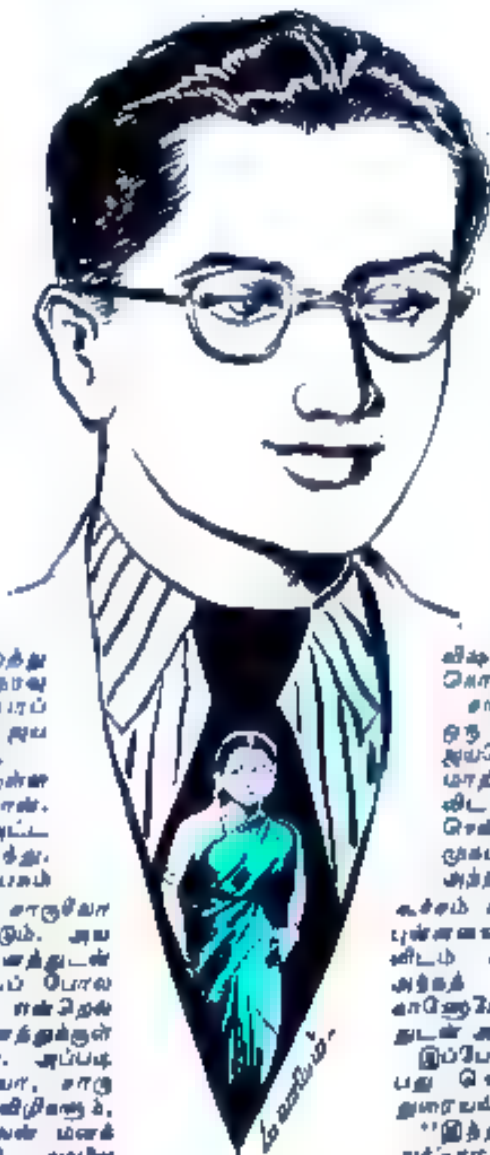
தயவுசெய்து உன்னை தனக்குக் கொண்டான். டி. எஸ். டி. யுடைய அட்டசாசம், அவருடைய ரூத்து, அத்தது அடித்துப் போகம்

விதம், இவ்வகளை சாருலோ விடம் கொடுவ வேண்டும். அவ னுக்குள்ள நுழைந்ததையுடன் அவன் சிவிலாஜைகைப் போல தடித்துக் காட்டுவான் என்னை லாம், துடிக்கலாம் மனத்துக்குள் எண்ணிக் கொண்டான். அப்படி நினைத்தானே இவ்வயோ, சாருலோவின் அழைய விழிப்பு, கோமன முகமும், அவன் மனக் கண் மூடிக் கொண்டு, அவன் வருத்தி யமைத்தன. இனிமேல் அவனைப் பார்த்தாலும் ஒரு கணக்கை இருக்க முடியாது என்று அவன் தன் இடத்தை விட்டுச் செட்டென்று எழுந்தான்.

கலெக்டர் கார் தன் வீட்டைப் பார்த்து வெகு தொலைவில் வந்து கொண்டிருப்பதை அறிவாமல், சாருலோவிடம் கப்பலுமான்

சொன்னான் : "நல்ல வேலை. அத்தக் கலெக்டர் துரை இன்னும் வரவில்லை. வந்தால் இந்தத் தடவை சொல்லி விடுகிறேன், பாரு. இப்பே சங்கத்தைக் காட்ட அவருக்கு என்ன கதையாம்!"

சாருலோவின் முகம் கண்டி விட்டது. "சரி, போதும். மூடு உன் திருவாயை" என்று எரிந்து விழுந்தான்.

இந்தச் சமயத்தில் துயதெவன் வருவது தெரிவித்து அவர்கள் பேச்சு நின்றது.

தயவுசெய்து பார்த்தவுடன் சாருலோவுடைய உள்ளம் இடர்ப்பட ஆரம்பித்தது. "அடடா! இத்தனை வருஷங்கள் சென்றும் இத்தப் பூபும் மாறல் ஏன் இப்படிச் சந்தா கமடைவது!" என்று அதுத்துக் கொண்டான், பிறகு அவன் அப்போதுவரவேற்று உபசரித்தான்.

அவரும், சோமப் பவிசெயினுவோ, உத்தியோகம் வகிப்பதினுவோ, லாக்ஸுமான் போக் கற்றுக் கொண்டு விட்டான். இருவரும் சம்பந்த மிகவாத சிவவதை

விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்ளுகுந்தார்கள்.

சாருலோவின் உள்ளத்தில் ஒரு துடிப்பு ஏற்பட்டது. துடிக்கலாம் இப்போது மாறி விட்டான். அங்கு விட இன்று, அது பகிர் சென்று கோரித்தது. பால் முகம் இருந்தே தவிர, அத்தப் பால் உள்ளம் எங்கே?

கச்சம் கவந்த அத்த அழகான புண்ணை எங்கே? அவன் அவ விடம் பிரியம் கொண்டுள்ள அத்தத் திருட்டு விழிதயக் காணுமே! நிறு பினைத்தனைத் துடன் அவன் கொளுகவானே!

இப்போது அவன் முகம் இதுப் பது கொண்டாபுரம் கலெக்டர் துளையல்வான்?

"இத்த இவ் பகிவையக் கலைத் துக்காகச் சப்பம்மாள் வந்து காப்பி டம்னாகளை 'டொக்'

கென்று மெதுவின் மேல் வைத்தான். அனுபவம் முகத்தில் என்னும் கொள்ளும் வெடித்துப் பொரிந்து கொண்டிருந்தன.

துடிக்கலாம், நான் முன் செய்த திட்டப்படி அசாரப்படாமல் விஷயத்தை அவரிடம் மெதுவாகத்தான் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருந்தான். இருத்

தாயும் அவளுடைய தனிமையில் சித்திர நோய் போலிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று அவள் மனம் துடி துடித்தது. கப்பல்மாத் இருக்கும் அந்த இடம் அவளுக்குப் பிடித்த கனாதாக இல்லை. "எனக்குமோ! காலை உண்டாட சித்திரகொண்டாபுரம் வரவரையில் வருகிறோமா?" என்று ஆசை துடன் கேட்டாள். "அந்த நோடு மிகவும் மோசம், சாதாரணமாக அவர்களுடைய வரும் போது மாட்டார்கள். ஆனால் அங்கே ஒரு ஆயுதமும், அதுகளை நாளும் உண்டு" என்று அவர்களைத் தாண்டினாள்.

அதைக் கேட்டதும் அவளுக்குத் திகம்பதா, அழகுதா என்று தெரிய வந்தன.

"ஆமாம், நான் உங்களுடைய தனிமையில் விருக்கையும் போகும் துடிக்கிறேன். நீங்கள் கா எதிரே துக்கவந்தாலும், வேண்டியும் உயர்த்து கொண்டு வந்தீர் வேண்டிய அழகுதும் போகிறீர்கள். அங்கே போனால் இன்னும் என்னென்னவோ பெட்டி காண்க வேண்டிய பூராவும், கிராமத்து அநிகாதி களும் இன்னும் பழகும் வந்திருப்பார்கள்" என்று சொல்லி விடையம் போக இருந்தது எருசலேமருக்கு.

ஆனால் அவள் உயர்த்துப் பழகப் பட்டிருந்த அழகுதைய பழகத்தையதாள். கொஞ்ச நாட்களாகப் பதவி அனுபவித்து வந்த ஐயோதையருக்கு, இந்தச் சிவந்தினை உடன் வருவது சாதுவாக ஆகிவிட்டது. அவள் அவர்களைத் தனிமையாக வைத்துப் பார்க்கவில்லை. தன்னுடைய சேர்ந்த உருப்படிக்காக என்னினால் போதும்? எருசலேம சிவந்தினை தனிமையாக வைத்தாள். குறுகன்த தடல் அவர்களை வந்துமீள் வந்திருக்க கொண்டு சென்றும் ஐயோதையர்.

சித்திரகொண்டாபுரத்து ஸ்ரீதேவி தடாமை பிடித்தி

பெற்றது. அந்த இடத்தில் உண்டான திசைகளும், திரிபாணுதல் தன்மையும் மனத்திற்குச் சாத்தியமாக கொடுக்கும். தாது பக்கமும் ஒவ்வொருவருக்குத் தமது தமது தடாமைதையும் ஆயுதத்தையும் கொடுக்கத் திட்டம் இருந்த ரட்சிப்பது போல், அடர்ந்த திசைகள். இந்த அடர்ந்திசைகள், அந்த இடத்தில் குரல் வந்தி ஸ்ரீ தேவியை இயைக்கின்றார்கள் அங்கு மிகவும் தொட்டது. "வெளியே" என்று வந்துவிட்ட சத்தம் எருசலேமில் வந்திருக்க இயைக்கொண்ட இருந்தது. அவர்கள் நடத்தியோன போலது, காந்த இடம் சரத்தின் வரவா என்று மிதிபட்டன.

அவள் திரித்தது போலவே கிராமத்தின் கிராமம், டட்டா மனம், ஸ்ரீ சிவந்தினை வரவா அங்கே அதுவா இருந்தார்கள். முன்னறிவிப்பின்றி வந்தாங்கட்ட. என்னென்னவோ? கிராமத்தின் வெளி பக்கம் வந்தினை நோய் வேண்டி? இந்தச்

சித்திர பட்டாமை அவளுடைய துடிப்பத்தை அறிவித்தது. தன்னுடைய பெயர்வந்திருக்கும் கிராமமாக அவர்களை வெறுக்கத் தொட்டார்கள். "என்னோகரவும் சற்று கிவந்தி போல் சொல்லுங்கள்" என்று தாழ்த்தி குரலில் சொன்னார். ஐயோதையர் தன் தமையாக வேண்டுகுத் சிவந்தினை சொல்லாள். உடனே அவரும் மனத்தொர்ந்தார். வேண்டி மாத்திரம். திரிவினை சத்தினை வரவா போல் மரத்தோடு மனத்தில் பதங்கி நின்று. அழகுதைய முடிப்பத்தைக் கொண்டு அவளுக்கு விப்பாய் இருந்தது.

"என்ன எருசலேமா! உடம்பு சரியாக இருக்கிறா? கொஞ்சம் உட்கார்த்துகோள். வேண்டிப் போகத் தன்னிச் சொன்னவர்களை சொல்லுகிறேன்" என்று.

அவள் கவிதையின் அவள் மனம் சரத்தையப் பற்ற முயன்றாள்.

அங்கிருந்த துடிப்பதா—அவ்வது அந்த வேடிக்கையாக அழகிப்பதா என்று ஒரு

நிமிஷம் போகிற்று விட்டு, பிறகு வேடிக்கையாகத் தெவிய என்று எருசலேமா திரிமனம் செய்தாள். தன் சரத்தைய வெறுக்க விருத்தி கொண்டு, மெல்ல வந்ததாள். அவளும் திரிப் போது சத்திப்பம் சரியாக இருக்கிறது. தன்னுடைய ஆத்திரத்தை அடக்கி கொண்டு விட்டாள்.

அவனோ தன் உயரத்தில் வித்தியக்கித்தி தருக்கும் போலுட்டு, வேடிக்கையப் போக்கிச் செல்வாது பித்தாள்:

"என்ன வேடிக்கை, பரம வேல் உயரமுடன் வாதல் புரியும் போலது சத்தினை வரவா வரவா வரவா போல், இந்தச் வேடிக்கையும் திரி குரல்? எந்தக் காதலையும் தன் வாதலித்ததானாவே, தன் வரவாவேயே தான் தன்னிச் கொண்டு விருப்பமாக. ஆனால், இன்னென்னவோ? தான்!" அவள் உட்கார்ந்து சித்திர விட்டாள். அதற்கு வேண்டு அவள் திரிவிட்டாள்.

அந்த வீடு சென்ற பிறகு அவள் ஐய தேவியை திரித்துக் கொண்டு முன்னிவி. அநிகாதித் துடித்தாள். ஐயோதையருடைய அன்பு தமக்கு உதவாது என்று பல் வருஷம் களுக்கு முன்பு எருசலேமருக்குத் தெரிந்தும், தான் அவளிடம் வந்தால் வாதல் மிதித்துக் கொண்டு விட்டதா அவள் முன்னமாக தம்பி விருத்தாள். ஆனால், கருவிய அந்தக் காதல் கொடி. அவனிடம் பார்க்கல் பார்க்கல், மதுபடி வர தனிமை ஆரம்பித்து விட்டது.

★

ஐயோதையின் தாயார் ஸ்ரீதேவியின்மாத் தான் நோத்ததென்கும் போலினை, ஒருவிற ஆட்டெனாவும் சொல்லாய்க், ஐயோதையர்

உதயா பத்திர சபையிலிருந்து கேளுங்கள்
அன்றைத் திங்கள். விவரத்துக்கு எழுதங்கள்
அப்பா & கோ., மதுரை

சுலேகா
பொன்டன் பேரமை

உத்தரப் பிரதேசத்தைத் தாண்டி வந்த பின்பு காவல்துறை அதிகாரிகள் இவரை கைது செய்து, அவரை காவலில் வைத்து விசாரணை நடத்தி வருவதாகத் தெரிகிறது.

கூலைகா ஒர்க்ஸ் லிமிடெட்
கல்கத்தா - நுலி - பம்பாய் - சென்னை

நிழிவு

குணமாகும்

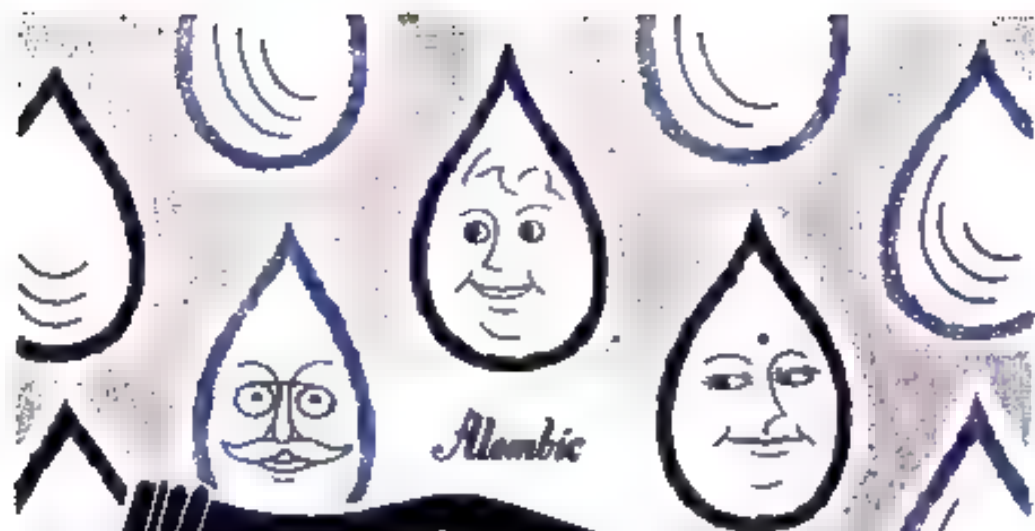
தே நரீஸ் சர்க்கரை வளம்பது நீரிழிவு (DIABETES) நோயின் முக்கிய அறிகுறி. உங்களுக்கும் பரிசும் தாகமும் அதிகமாக இருக்காதும்கூட. உடல் உரக்கி கொண்டு வந்ததோடும் அடிச்செடி நீர் இறங்கினாலும் உங்களுக்கு நீரிழிவு நோய் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இக் கொடியுடைய கருக்கி நோய், உடனடி பரந்தவர்களைக் கண்டிரார்க்க கூடாது. வளரவில்லை விசுவசிக்க: கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அயல்க்கை மரண வாயிலுக்கு இருந்துச் செல்லும் நீரிழிவு விவாதிதவக் குணப்படுத்த இஞ்சென்னைகை போடப்படுகின்றன: ஆனால் அவற்றினால் விவாதி கொஞ்சமும் குணமாகாது. இங்கே இஞ்சென்னைகள் நீரிஸ் சர்க்கரைவளம்புக் குணமாகின்றன — அதற்கு மருத்துச் சந்தி உடனடி வளரவில்லை. ஆகவே, உபாத்தவக் கைத் தருக்க வளத்தால் முடிவதும் வளமில்லை போட வேண்டியவதால். இதுதான் உங்களைச் செவடி ஏற்படுத்தோடு கட்டும் உண்டா இறது. நோய் குணப்படுக்காது போனதால் நீங்கள் புண்களினாலும், கண் நோய், பல் நோய், வயிற்றுக் கோளாறு முதலிய பவயிதவைகளினால் சிம்மப்படுகேடுகிறது.

தீர்ப்பு விவாதம், வினாக்கள் மாதிரிகளை உபயோகித்து, சிக்கலாகவும், எளிதானதாகவும் திரைப்படமாகவும், பத்திரிகையாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

பல்கலைக்கலை புதுநகர் கல்வந்திய மூலம்
கொண்டு, அந்நிய மூலிகைகளில் சேர்க்கை
புடல் தயாரி செய்வதற்கும் வினாச சார்க்கும்
மாத்திரைகள். நோயை அகலோடு அகற்றுவது
தடல், எத்தனையோ பேர்களை இவ்விதமாக
அகற்ற ஒருவிதமான பட்டினி இயங்குமல்
முதலாகப் பிடுக்கிவைத்து, இதை உபயோகித்துப்
பல ஆரோகணக்கானவர்கள் இந்நோயின்
மூலம் பிடிவிடுதல் தப்பிப் பிடுக்கிவிடுகிறார்கள்.
இப் பிடுக்கை உபயோகிக்க தொடங்கிய
இரண்டு ஆண்டுகளாகியுள்ளதால், தீரில்
சேர்க்கை குறைவாகும்; அத்துடன் அந்நி
இருவருக்கும் சிறிதளவு. சில நாட்கள் உபயோ
கித்தானே நோய் தணிந்து இருப்பி ஏற்படு
கிறது. அப்படித்தப்ப வினாச சார்க்கின்
மலத்துவகருவிகள். வினாச பத்தியம் எதையும்
இல்லை. தீவிரம் அதன் மூலம் அதன் அந்நி
சேர்க்கை. இதுபற்றிய விவரம் இயங்கு அந்நி
இப்பிடுக்கத்தை கருவாழ்த்தும் பார்த்து

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
புடய ஒன்றின் விலை 6-12-0
(மாத்திரை வரத் தரவேண்டும்)

அமைதி நிராகர் அபிதேயி (உ. ந.)
தலைப்பு: பெட்டி நெ. 687. கைத்தொழில்

Alambic

**க்ளைகோடின்
டெர்ப் வசாகா**

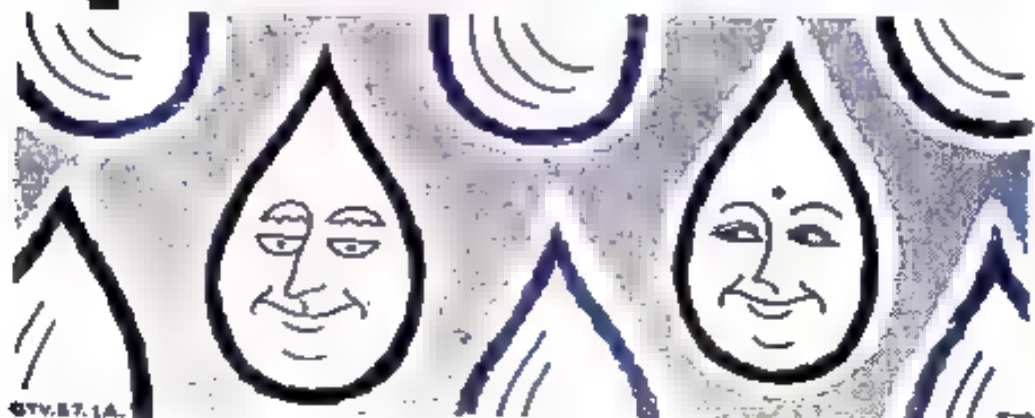
பயங்கரமான
இருமலினிருந்து
குணமடைய செய்வது
க்ளைகோடின் டெர்ப் வசாகா

இதற்குத் திட்டமுண்டாக அறிப்பது

அமெரிக்காவிலிருந்து ஓர்கன் கம்பெனிடமிருந்து.

50

வது ஆண்டு நிறைவு 1907 - 1957

வனத்து கொல்லால் எந்து கொண்டாயுதம்
மரும வனரயில் தீர்த்துருத்தாகம்.

அவர் அவர்டம் இவ்வாறாக விவரம்
தரப் பற்றிப் பெரிய பொருத்தமாக அவர்
தரப்பே சொன்னதற்கு, ஆனால் அந்த
நிலை சான்றுகளைப் பார்த்துடன் அவர்
தெரிசும் கருத்தென்று கருத்துக் கொண்டது.
அன்று, குடும்ப, பணம் என்று அடுத்த
கொண்ட போல், இவ்வாறாக விவரம்
கருத்துக் கொண்ட போல் விட்டோடு கருத்து
அவர் அங்கு கருத்துக் கொண்டான். அவர்

கனரேகாவைப் பார்த்துப்
பேசியிருப்பாரா? கட்டாயம்
பார்த்திருப்பான். இப்போது
அப்பெதான் போய்க் கொண்
டிருக்கிறான் என்று அவன்
இடமாத் சொல்லுவான்.

[illegible]

பாதித் வருவதாக அவர் எண்ணினார். பஸ் பேருகை முகவரிமேல் அவர் அரித்தமிக்மையானதும், சம்பந்தமிக்மையானதும் பேசினார்.

சாளுசீனாவின் தகப்பனாரும் சாளுசீனாவும் தன்னை வட்டிமேல் செய்வாமல் தன் பின்னினைப் பிடித்து விட்டார்கள் என்பது அவருடைய எண்ணம். இதற்கு தன்னை அமைதித்து விட்டார்கள் என்று அவர் பூரணமாக நம்பினார். பின்னைய சாளுசீனாவை தன் வழிக்குத் திரும்பி, அந்த சம்பந்தத்தைத் தான் நினைத்து விட்டதாக அவர் நினைப்பு. தான் நினைத்து எவ்வளவு நல்ல என்று மாதிரி கூகத்தின் சாளுசீனாவைப் பார்த்தும் பொழுதெல்லாம் பாடிநிபயமாக எண்ணுவான். இப்போதும் அந்தப் பெண் பாடிநி அம்மான் உதாசினம் தானே செய்கிறாள்? முன்பின் தெரிவா விட்டார்கள்? செக்டர் தாபார் என்று நோதாவின் அவருக்கு மரியாதை செய்து அவருடன் பேசினார் சாளுசீனாவின் மதிப்பு குறைத்து யோசனை? திரும்பிப் பார்த்தால் அவர் அமைவாதுதான் நடந்து போவதை, உத்தினை முந்த அவர் பார்த்திருக்கிறார்.

[illegible]

தீபதி சாம்பலூர்த்தி சிறு சொற்பொழிவு தீவிரத்திற் கொண்டுமுத்தார். காட்டிலாகா அறிவார் விமலன் அப்போது டென்ஸின் மட்டை, கடன்மேடைப் மேல் வந்து சொத்தான். சொற்பொழிவை நிறுத்தி கொண்டு தீபதி சாம்பலூர்த்தி இரு மயிற் பார்த்தார். விமலனுடைய குத்தைத் தன் கைட்டைடன், அவருடைய ஸ்கப் மலர்ந்தது.

“விடவரு. கா!” என்று அன்புடன் சாம்பலூர்த்தி அழைத்து, அவனைத் தம் பக்கத்தில் அமரச் செய்தார். அவருடைய பிள்ளைய், மெடை யில் சற்று ஒதுங்கியபடி உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்த அவர் மனைவி ராஜலும் அவ தேவனின் தாயார் பாரீரது யம்மாளும் அவனைக் கண்டவுடன் குறுக்கிக் கொண்டார்கள். தலைப்படி இருந்தப் போர்த்தியபடி, மரீபாத்தை தாண்டிக்கும் மாநிலியில், தங்கள் குரல்களைத் தாழ்த்திக் கொண்டார்கள்.

கிசெந்தூர் காரர் வாரத்திலுள்ள
காதுநீங்கு வந்ததறிந்தது. விக்கி

தரித்த சேவைகள் நிறுவனம், நுழைபுறத்திலிருந்து அவசரமாகக் குதித்த இரண்டு வண்டியின் கதவை அவசரமாகத் திறந்தாள். ஐயபெயன் — எயெபை — ஏழே இரண்டு மீனும், அவற்றுக்குப் பின் சென்ற நாய், டெக்ஸின் மீட்டை ஒன்றை ஏறிக் கொடுத்த பொருளைப்போக, தெய்வ பந்தி புடல் ஏற்றி வந்தாள் சேவைகள். அங்கேயே நின்றாள், தீதான தடைபுடல் ஐயபெயன் மீ பீரமாக நுழைவோம். சேவைகள் படிபந்தி புடல் பீரமே சொன்னாள்.

அந்தச் சமயத்தில் அப்பாது தாழ்மாரத்தில் வந்து திரும்பினார். இப்போது அவன் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கான். "ஊடுகிறவா, விசுவாசம்" என்று சொன்னான்.

"இங்கே, தான் விசுவாசம் ஓடிவிட்டது விட்டு. நீயேதான் பாட்டிலும் ஊடுகிறவன்" என்று அவன் பதில் சொன்னான்.

“மிகவும்” என்ற உபபீடபாக் ஐய
நிலை. டி. எம். பி. யும் சொத்து சொல்
டாக் தாதுமேழமாகச் சொத்து சென்னை
சொட்டுப் பகை சென்னை.

115

பானம் வரும் பின்னே
மணி ஒசை வரும் முன்னே!
ஜலதோஷம் வரும் பின்னே
தும்மலும் தொண்டை கரகரப்பும் வரும் முன்னே!

இன்றே ஒரு பாட்டில்

C.A.Q.

REGD. TRADE MARK

ஸி. ஏ. க்யூ.

எங்கள் உங்கள் அமைதியை வைப்புகள்
ஜலதோஷத்தின் அறிகுறிகள் கண்ட
வுடனேயே ஸி. ஏ. க்யூ. (C.A.Q.) வை
உபயோகிப்புகள்

விசை மலிவு - குணம் எளிது

ஸி. ஏ. க்யூ. ஒன்றே

அது ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியாரின் தயாரிப்பு

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு (பிரைவேட்) லிமிடெட்

3. சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி எண். 414 ... மதுராஸ் - 5
தந்தி: 'EVERMANS' ... போன்: 85834

ரேக் கடைசி தேதி 21-8-1967

முதல் கைத் தேதி 23-8-1967

25

மாத்தாத்தி சீட்டுகள்

25

மாத்தாத்தி

(4-வது சென்னைக்குழு குறியீடு)

அங்கத்தினர்கள்

குறியீடு	மாத்தாத்தி	சீட்டுத்தொகை	குறியீடு	மாத்தாத்தி	சீட்டுத்தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,600/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 60/-	ரூ. 1,260/-	F	ரூ. 16/-	ரூ. 375/-
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-	G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

விவரம் தெரிவதற்கு சீட்டுக் கேட்பதற்குக் குறியீடுகள் விவரம் திரைப்படம் அனுப்பும்
மூலம். சீட்டுக் அங்கத்தினர்களைக் கோத்துக் கொள்ளும் உரிமை பங்குதரக் கோத்தது
(போட்டரி உத்தரவுகள்) எம். வி. கம்போனியம், மாணாத்திங் ஸ்டாக்க்டர்

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத்தேவை

பெரும்பாலான அங்கம்: B. 5, பிரைட் III
ஆனால் அங்கம் ரேட், வது பெரும்பாலான

பெரும்பாலான அங்கம்: "கேள்விகள் பிழைப்பின்"
விவரம் திரைப்படம் பாக் ரேட், பெரும்பாலான-2

இப்போது மகத்தீரான அந்த விவகார நிலைத்துள்ளது. அவனுக்கு அருவருப்பம் இருந்தது. அந்தப் போலீசு மேலும் தடுத்த வாகியை நினைந்து வெட்கப்பட்டான்.

விமானங்கடைய தய்ப்புருகு ஒரு காட்டு இலாகா அதிகாரிதான். அவருடைய மனைவி செஷமான படிப்போ, அறிவோ, இக்கூட ஒரு சாதாரணப் பெண்மணி. ஆனால் அவை விடத்தான் அபார அன்பும் பரிசியும் கொண்டவர். அவர் அவருக்குத் தொண்டு செய்கிற தன் வாழ்நாட்டிலேக் கழித்துவிட்டார். அவர் தகப்பனாரோ ஆக்ஷியம் பட்டோபத்திக் பற்றிக் கொண்டவர். எனவும் அவ்வித தாசீக் கூடப்பா வாழ்க்கைக்கு மகத்தவம் கொடுத்தது. அவை ஆக்ஷியம்காரர் கத்தி வாழ்மென்று அவர் எண்ணுகிற போதும். நம் வீட்டையும்கு ஆக்ஷிய தாசீகெத்துக் காற்றினார். அவருடைய மனைவியும், மேலது மேல் எப்பிடையும், ஆக்ஷியம் போவும், சேகத்திக் பற்றவும் கற்றுக் கொண்டார்.

இது வயதிக், சிறிதும் கூடக்கொண்டும், பட்டக்காரதும் விவகார வளர்க்கல் பட்டார். அவருடைய தாயார் மனம், அவர்க் வாசிப்பிலேக் கெட்டுறே என்னவோ, பார் கண்டாரினை? தகப்பனருடைய கருமம்தான் ஆகக்கு இக்கூட. அவர் ஆக்ஷிய கழக்கப்படி மானி வேண்டிக் குறையும் பக்கத்திக் இக்கூடம், தனிகமலிக் விடப் பட்டார். "குட் கட்டி, உயர்" என்ற விடைபட்டார். அவர் பெற்றோரைக் அவ்வித தாசியுடன் படுக்கையகத்துக்கு அனுப்பி விட்டு, செல்புக்குச் செல்லாரான்.

இவ்விதமாக வளர்ந்த விவகார, சாருவோ மூல் என்னமாதிரி நேரத்தம் அளித்திருப்பார்? அவர் பெரியது, சித்திரத்தது. சை, செப்பமம் கண்டதகட ஆக்ஷியத்திக்தான். ஆக்ஷியம்காரினைப் போவியை, பவ்வித ஆட்டக்கினைப் பற்றுவது. அவர்கினைப் போல் ஆவெது, களிப்பது இதிலே உயர்ந்த தாசீகல் பண்டித எப்பது அவருடைய எண்ணம். உணவுப் பற்றக்கூடும், புக்க கழக்கமும், அவனுக்கு ஒரு ஆக்ஷியா இத்தியத் நேரத் தம் கொடுத்தது. தமிழ்ப் பக்கப்பெரிய சாருவோ அவர் எப்படி ஏற்பாடு?

ஆனால், அவனுக்கு என்னமோ தகினைப் பற்றிய சந்தேகம் உண்டாகவிக்க. தன் தகவல்க்கையில்க், பிறர் போலீத் நேரத்தக் கைக் காணக் கூடும் என்று அவர் கருத விக்க. தவறாக்கூடும். பற்றியும் பிறர்க் தகினை, கத்திப் போதலாக் மனக்க் வேறுப் பார்? தன் கத்தி கருவத்தாக் எண்ணி. அவர் சாருவோம்குப் பெட்டி காணப் போனார். கொண்டாபுரம் கத்திவிடுத்தது. அழித்தும், சிறப்பித்தும். சாருவோ தகினை ஏற்றலாக் என்ற அவர் குறுகு எட்டினார். சிங்கக் குழத்திக் தகக்கு வேண்டிய பொருளுக்காகக் கூட தட்டுவது போக, அவரும் கையை நீட்டினார். தாக் அமலிக் மேல் வேண்டியததான் தாமதம், அவர் சீர் என்று கொக்கி விடுவாக் எப்பது அவருடைய நிர்மலமும். ஆனால் அவர் செட்டி செவி, அவனுக்குச் சிங்கம் மூட்டியது. இத்தி செக்க என்ன இருக்கிறது?

"விவகாரம் கத்தலம், விவகாரம். ஆனால் தகவ் தகவினை விவகாரம் செப்புகொன்ற தவறாக் இக்கூட" என்று கத்திவிட்டார்.

அவனுக்கு அவர் கொன்றது விவகார விக்க. அப்போது அவருடைய மனம் இருந்த நிலைமையிற் எப்படி விவகாரம்? தடுத்ததும் சிறு, விவகாரத் தவறாக் தவித்ததும். அவர்க் தகவல்க் செட்டாக். சாருவோ சிங்கப்பத் தவித்ததும் கொண்டார். அவர் மேல் அதுதாயம் கொண்டு, "என்ன மகவீத்து விடுக்கன்" என்றார்.

"என்னுடைய போதக ஒரு விதமானது. காதல் மனம் என்ற தாடோடிக் கொன்ற விக்க தகவ் பற்றி கொன்ற முடியாத. தான் கைதப்பா மூன்ற தினைத்தத் தனி வழியிற் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்."

இக்கூட செட்டு விமானங்கடைய விவப்பு அளித்தது. தாக் கத்தி விவகாரத்த மத்தி. "கத்தி வழி கைத் நோக்கி என்று தாக் தெரிந்து கொண்டாராமா!" என்றார்.

"அது-தாக் என்ற கண்ணாடிக் காத், பவ்வித சிறிப்பாத-அடியுக்கப்பாத நோக்கி!"

விமானங்கடைய அவர் கைத்திக் சிறி தகவ் பவித் தாக் விழுந்தது. அவர் போவது அவனுக்கு விவதமமாகப் பட்டிக்கி. மேல்விவ மனத் திகவியிற் கட்டி ஏதோ ஒருது அவனுக்குப் புயப்பட ஆரம்பித்தது.

விவகார மகத்திக், தாக் என்ற எண்ணம் அவர் வாழ்க்கையினை முதல் முதலாகக் குறைபத் தகவ்வினது. மானுபிமானத்தகட்க் கடுமையும்கு அவர் பாரக்க ஆரம்பித் தார். சாருவோம்குவு ஒரு தனிப் பெண் னு அப்போதுதான் பாரக்கத் கற்றுக்கொண்டார். அவர் மாதிரிமனம், என்னாவத் கதவிய புத்த கைகையுடன் பாரக்கத் தகவ் கிழுக. அகைதபிதிருத்த தகவ் தன் ஆக்ஷிய பக்காதணியைத் தொட்டகெடுக்க அனலி டம் உகவின பற்றித் கிட்டத் சை அபூர்வ குணக்கம் வெகிவர்த்தகவ்க்கை. அவருடைய மகத்திக் ஒரு புதிய தெனிக் உண்டாபித்தது. அப்போது தாக் அவர், தாக் இத்திய நேரத்திக் வாழ்பவர்க் எக்பாதையு, காட்டு மக்க குண்டகடி காணப் பறாத்தகவ்யு உணர்ந்த தாக். அதன் பிறகு அவர் சிரமப்பட்டுத் தகி லும், தெருக்கூடம் கத்தும். காணவிக் வாகல் பற்றித்து மேலும்க் கோகிழ்வறி கிடுத்து தகித் தாட்டிக் கத்தகூடம் வெகிவர்த்த பற்றி கெகிவையும், சைதிரதாயக்கிவையும், பண்ணையுப் தெரித்து கொன்ற குணத்திக். மேலி தகித்ததோ அகைதகூடம் பவ மானகினைப் பவித் கத்திப்பக்கம் கெட்டத்தக. நம் தாடு, நம் அபிவ தகவன், நம் விக்க செவ்க்கை என்ற இருப் காதத் தெரிந்து கொண்டார்.

"பாத் நேடி, சாரி" என்றும் பட்டார். விமானங்கடைய தெருக்கூடம் கைத் து. கைசீக் கைத்திருத்த செட்டிட்டாய் பக்கத்தி தகவ் கெகிவியிற் நேருத்த விட்டு, விவகார கத்தித் உகவின செவ்கூடம்.

★

விவகார தகத்ததும் சிறிபதி போ ஆரம் பித்தார். "உயர்ந்த குணக்கம் பகட்டித் பிவின!" என்று அவர் விவகாரக்குறித்து.

ராஜத்துக்கு அபரீதோக்கம் புதித்தது.
 "உணங்கனாம் உணங்கம்! இதென்ன
 கோஷம்! எட்டைக்காரன் மாடுபி பேக்கம்,
 சதா காயில் கருட்டும்... என்னவென்னடிக்குக்
 கிறது?" என்று சொல்லியபடி தன் முறையான
 உயர் தொனில் இருத்திக் கொண்டான்.

நீதிபதி தம் பெண்ணை நோக்கினார். ஆனால்
 அவளோ, "இந்தப் பெண்ணை என்னு
 ளாதொரு சம்பந்தமுமில்லை" என்ற பாகவீசு
 வில், சதயோரமாக உட்கார்த்து கொண்டு
 தன்னை வெளிப்பற்றி இருப்பிக்கொண்டான்.

நீதிபதி புத்தகம் செய்தார்.
 "கிம்மனுடைய தகப்பனாரை எவர்க்கு நன்
 றாகத் தெரியும். நகல் மனிதர், உயர்ந்த
 எட்டிவங்கம் படைத்தவர்!" என்றார்.

"எட்டிவங்கம்? எட்டைக்கார டம்புத்
 தில் அவருக்கு மொழிபெய்துகொண்டிருக்கன்!"

"இப்போ, அப்படி இல்லை. கிம்மனுடைய
 தகப்பனாருக்கு ஆங்கில நாகரீகத்தின் தகவல்
 பரிந்தியுள்ளது" என்றார் நீதிபதி.

"சரி என்கென்ன, கென்னாலும் உங்கள்
 பெண்ணை அந்த ஆங்கிலோ-இந்தியனுக்கு
 தந்தப் பண்ணுக்கோ!" என்றான் ராஜன்.

இருந்தும் உங்கள், விட்டு காசை அடைந்
 தது. எப்படியும் தகடப்பட்டது.

ராஜத்துக்கு அவருடைய கார்த்தகர்கள்
 மிகவும் உணவை அளித்தனர். அன்று காப்
 டாடாஸ் பிறகு, அவர்கள் உட்கார்த்தாரினர்.

அபர்ணயும் கிம்மனுடைய ஒக்கைப்பற்றி
 வும் கித்தியசெய்தது கிடையாது. என்னொன்ற
 உய்யோஸ் தானும் ஒரு உயர்ந்தோடுததிக் புர
 வெண்டும். பிறகு தாடோடியாகக் குதர்களை
 வயிர் சாப்பிட்டு செத்தது இன்புற்ற காம
 வேண்டும். இவ்வகையே அகருடையகார்த்தகன்
 நோக்கினான். -

ராஜன் தன் உணவை வெளிவிட்டான்.
 "நீங்கள் பெண்களைப் பார்த்தால் கிம்மனை
 உங்களக்கு ரொம்பப் பிடித்திருப்பதாகத்
 தெரிகிறதே! என்கென்னவோ ஜடபெண்
 விட்டதான் சைவ உணவையும் சீராய்ப்பிரிப்பது
 பதாயும் அகல்தான் அபர்ணயுக்கு ஏற்றன
 வேண்டும் நோக்குகிறது. பாரிசுவிடையார்
 னுக்கு அபர்ணயை நாட்டுப் பெண்ணை ஆக்
 திக் கொள்ள வேண்டு செய்து ஆகா."

"உன்னிடம் சொல்லுவோ?"

"இல்லை. அதென்ன? எப்பிரதாயக்கிதை
 தெரியாததுமேயே போகிறீர்கள்? நான்
 உன் மூதனில் போகக் கொடுக்க வேண்டும்?"

"அப்படியே செப்பிவன்!" என்றார் நீதிபதி
 எம்பலுரித்தி. ராஜன் அவரை மிகுந்த
 ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தான்.

★

விடுமன் 'காம்பி'ய் இருந்தான். தன்
 தாரத்தில் இருப்பதை விடக் 'காம்பி'ய் இருப்
 பது அவனுக்கு அதிகத் திருப்தியை அளித்தது.
 கொண்டாபரம் நினைவில் திகழ்ந்தாற்றம்
 சாதாரணக் கண்களுக்கு எவ்வித அழகையும்
 காட்டாது. திகையவில் கிறக்கு மூலியில்
 ரம்பியமான மனப்பிரதிபெய்கள் இருந்தன:
 மந்தப்படி அது ஒரு வரண்ட பூமி. ஆனால்
 கிம்மனுக்கு மாதிரம் இத்தப் பூமியை இன்
 பத்துடன் பார்ப்பதற்கு வேண்டிய தன்
 னுணர்வு இருந்தது. வெறுமையான அந்தப்
 பிரதேசத்தில், இவன் ஆசைத்தகை துகர்ந்
 தான். அதைப் பற்றித்தான் அப்போது
 அவன், சாருவினாவிடம் சொல்லிக் கொண்
 டிருந்தான்: "இத்தப் பூமியை எத்தனைபா
 ரங்கள் கறட்டுத் தேரம், அழகிலை என்
 னெருக்கன், என்கென்னவோ இத்தத் திறத்த
 வேளியில் ஆகாக்கே தெரியும் செனது கிறு
 இவ்ந்தை மூப்புதர்களும், பிப்பா போன்ற
 குளும் செடியுளும். நீண்ட தகவ் திறப்
 புத்களும் அழகாகவே தெரிகின்றன!"

சாருவினா கிம்மனுடைய வார்த்தைகளைக்
 கேட்டு மிகத்தவிட்டான். என்னுமே அவன்
 உக்கத்தின் பொருள் திற்கும் இயற்கை
 இப்பம், அவனைத் தொட்டது.

முதல்தான் இரவு டாக்டர் சாருவினாவுக்கு
 ஒரு அவரை அழைப்பு வரவே, அவன் அந்த
 இத்தத்துக்கு கிணர்த்த வந்தான். கித்தனை
 முடிவதற்கு இரவு வேகு நேரம் ஆகிவிட்ட
 தான். அவன் அப்போயே அருடுதான் 'ஒய்வு
 விடுதி'யில் தங்கினான். காலைவித்தான்,
 அடுத்த அஸ்தமில் கிம்மன் தகவியிருப்பதை
 அவன் தெரிந்துகொண்டான்.

விமலனுக்கு ஓரே சத்தோஷம். சாருலிபா விடம் நவினமயில் பேச எத்தனை சரிபாஷ சத்தர்ப்பம்! அந்த இடத்தில் சிதம்பர அவனுக்கு காட்ட வேண்டுமென்ற அவன் அவளை வெளியே உலாவ அழைத்தான். ஒரு காலத்தில் அவன் அவளை விரும்பியவன் என்ற நினைவு போய்விட்டது. இப்போது ஒரு இனிய நட்புடன் அவர்கள் பழகினார்கள்.

"அதோ பார்த்தாயா? அந்தப் பொன் மயமான கோரைக்கையே புள்ளிமாள் கட்டங்கள் மின்னல்! போல் தோன்றி மறைவுகதை? கண்மான் கொம்புகள் நடு நடுவிய தெரிவின்றன. அவை கொம்புகளை அகலது மரக்கலின் கொம்புக் கிளைகளா என்று உர்த்து ஆராயத்தால் தான் விளையும்." சாருலிபா நனைப்பதைப் பார்த்து. அவன், "நான் வேடிக்கை செய்கிறேன். வாந்தவ மாகத்தான் கொல்லுகிறேன்" என்றான்.

"நான் செவிபாகச் சிரிக்கவில்லை. கற்பனா கவி உள்ளவர்கள் பாடுவதைத் தவிர அழகையும், குறுபத்தில் எழிலையும், வறுமையில் நியய தெறுமையும் காண்பார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டேன்!" என்றான்.

இதைக் கேட்டு விமலன் புனகாக்கிதம் அடைந்தான். காதலென்னும் ஒரு பூங்கா வனத்தில் இரு ஆத்மாக்கள் பூப்பறித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போலுள்ள ஒரு பிரேம அவனுக்கு உண்டாயிற்று.

சபர்வமாகவே விமலனுக்குப் பரிவு அதிகம். அன்று, சாருலிபாவின் உரைபாடல் அவன் உணர்வைத் துள்ளும் தெழித்திழை.

பெரிசு கொண்டிட நடந்து. இருவரும் ஒரு சிறிய கிராமத்தை அடைந்தார்கள். தன் இத்தயத்தின் எதிரொலி போல் அவன் பேச்சு இருந்ததைக் கேட்டுத் திருக்கிட்டு விட்டான்.

அவன் கொண்டாடாததுக்குப் புறப்பட்டுப் போன, அவன் வழி அனுப்புதற்காக, அவன் காசு அருகே வந்தான். அது நகரும் சமயத்தில் விமலன் சொன்னான்: "சாருலிபா! இந்த இரண்டு நாட்களில் நான் எத்தனை ஆனந்தத்தை அனுபவித்தேன் என்று சொல்ல முடியாது. எனக்கு உன்மேலுள்ள பிரியத்தைப் பற்றி வர்ணித்து. மறுபடியும் உன்னைத் துன்புறுத்த இஷ்டமில்லை. ஆனால் என்னுடைய நிறைந்த உணர்வைப் பற்றி உன் னிடம் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை."

அவனுடைய படுகைக் கேட்பதற்கு நில்லாமல், அவன் உன்னைப் போலவிட்டான்.

என்ன ஆச்சரியம்! மூப்பு விமலன் மிக்க தன்மைபுகளையுடன் அவன் அடைய விரும்பிப் பெறும்போது, அவன் அடைவியமாகச் சிரித்து விட்டான். இப்போது அவன் மறை முகமாகத் தன் காதல் வெளியிட்டவுடன் அவன் உருவேிட்டான். உண்மையில் அந்த அடக்கம் அவன் வென்றுவிட்டது. ஜயிதவன் மாத்திரம் இதை நூற்றில் ஒரு பங்கு அளவைப் காட்டியிருந்தான்? அந்த வித்தியா சத்தை நினைத்தவுடன் அவனுக்கு ஏக்கம் உண்டாயிற்று. தன் ஏமாற்றத்தை மறைப்பதற்காக, கடனே விமலன் வரவழைத்து, அவனுக்கு இன்னும் விடலாமா என்றுகூட யோசித்தான். இதென்ன விசித்திரம்!

**மழுமழுப்பான
சுகமான
கூவரத்திற்கு...**

வசூலில் வெற்றிகண்டவர்கள் வெற்றித் தளையையும்
கொடுமல்

பாமாலிவ்

ஷேவிங் கிரீமைக்கான உபயோகத்திற்கு

தளையுடனே அப்பத ரெடி இல்லாமலே கெட்டுப் போகாத ரெடி ரெடி
பாமாலிவ் என்ஸூவே உயர்ந்த ரகம்

பாமாலிவ்

**மதுபாலாவின்
அழகின்
கிரகசியம்**

சுய் கொத்ரஜ்

வத்னி*

100% மென்மையான

100% மென்மையான

★ "தாய்நாடு"

என்று அந்தத் தாய்நாட்டின் "வதன்" என்ற
வந்தவதிலிருந்து திரியு பெற்றது.

தீர்மானில் உயர்ந்த வெண்மை

மேட்டர் மஸ்கள் & லாங்கிளாட்கள்

செய்து தருகின்ற வெண்மை மிகவும் உயர்ந்தது

செய்து தருகின்ற வெண்மை மிகவும் உயர்ந்தது

W. A. தீர்மானில் & கம்பெனி (பெரோஸ்),
கிள்கி, 1, மதுரை-1.

மஹி அதிக அங்காசம் இருக்கிறதா? உன் தன்மைகளையே ஒப்புக் கொண்டேன்."

"ஒப்புக் கொண்டாலா? அந்தப்பெருங்கிணை எங்கிருப் பிடிக்கலாம்?" என்று சொல்லிப் பேசுவது மூடிக்க எண்ணிதான் ஐய தெய்வம்.

"பிடிக்க வில்லையா? ஏன்? எத்தனாக? நீ சொல்லுவது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை. ஒரு காரணமும் இல்லாமல் பிடிக்கவில்லை என்றால்?"

"இதுமாதிரி விஷயத்தில் காரணம் சொல்வது முடியுமா? சில பேரைப் பிடிக்கும், சில பேரைப் பிடிக்காது..."

"நீ என்ன நிறுபின் னாயா, இப்படிப் பேசுவதற்கு? உன்னைப்போல் படித்த அறிவாளி இவ்விதமாகக் காரண வில்லாமல் வேண்டாமென்று சொல்ல முடியுமா? அபர்ணாவைக் கண்ட குறை? ஒரு கணெட்டர் மனசைக்கு வேண்டிய சகனத்தித் தெர்த்திகளும் அவனிடம் உண்டு."

"இதென்னம்மா வேடிக்கை? எனக்கு அபர்ணாவைத் தெரியாதா? நான் இனப்பீக் பாரிக்க வில்லையா?"

பாரேதிபயம்மாள் நீர் மானமாக இருப்பதைக் கண்டு ஐயதேவன் மெனனவானான். அவரைப் பார்த்து அவனுக்குச் சம்பந்தம் என்று அவன் அர்த்தம் பண்ணினான். அவனே, 'சரி, இவ்விடம் விஷயத்தைத் தன்னிப் போடிக் கூடாது. சாருவியாவுடன் தானாகவே பேசிடவேண்டும்' என்று முடிவு கட்டினான்.

★

பிறகுதான், "அபர்ணா, வா! நாயினை ஆசிரிவிட்டது. இன்று கணெட்டர் விட்டும் மகனாக் கூப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சித்திரமாய்க் தனியை வாரி விடுகிறேன்!" என்று ராஜம் தன் பெண்ணை அன்புடன் அழைத்தான். அபர்ணா அழகாக நடை போட்டு வந்தாள். அம்மனிடம் தனியாகக் கொண்டு அமர்த்தான்.

அவன் கண்ணாடிக் மாணவியாக இருந்து, பட்டம் பெற்றவன். அவனிடம் போல் நம் தேசத்தில் பல ஆயிரம் பெண்கள், மயில் போல் நடை. குரல் போல் குரல், அழகான உடைகள் அணிந்து எப்போதுமே பெண் பாரிக்க வசுவியாருக்குக் காட்டு அளிக்க ஆவத்தமாய் இருப்பவர்கள் போல் இருப்பார்கள். தலை மயிர் குறுங்காசுப் படிவ, புடவைத் தலைப்பு மடிப்புக் கண்டல் விழிவாட, இவர்கள் சதா அவன் காரைக் கொய்த்திக் இருப்பார்கள். இவர்கள் பெற்றோர்களும் சதா வரக்கூடப் பற்றிப் பேசிப் பொழுது போக்குவார்கள். அந்தப் பெண்களும், அவர்கள் இருக்கும் பொழுது தமக்கென்ன என்ற பாலுணர்விக் இருப்

பார்கள். பொழுதைப் போக்குவதற்காக இவர்கள் விளையாடும் பாரப்பார்கள்; இனப்பீக் போவார்கள், சக்தேம் பழுவார்களும், நாய்க்குள் வாசிப்பார்கள். பெருக்க ஸ்ராமங்களில் சேர்த்து கொள்வார்கள்; நெடும் இனப்பீக் காரியத்திலே ஆவார்கள்; உபகார ஆள் பத்திரியோ, குழந்தை பரிபாஷை விடுகின்றோ என்பன மிகவாயம் வேண்டி பாரப்பார்கள்.

அபர்ணாவும் இப்படித் தான் உயிர்வந்து, காலம் கழித்தான். அவன் எதைப் பற்றி போசனை செய்கிறான் என்று யாருக்குமே தெரியாது. பாரிப் பதற்கு அவன் ஒரு அழகான பெண், மெனனமாக இருப்பான். அவன்

வளவுதான். இவ்விதப் பெண்களை, மெனன கிரதத்தில், அவர்கள் பெற்றோர்கள் பழக்கி வைத்திருந்தார்கள். கல்யாணமான பிறகு அவர்கள், பாரேதி அம்மானாகவோ, ராஜமாகவோ மாறலாம். மாறவும் மாறுவார்கள். மானமான பிறகு எப்படி இருந்தால் என்று? அதுவுமாய்க் அடக்கம் வேண்டும், குடுக்கமும் வேண்டும். கல்யாண மேனம் கொட்டும் வரையில் அவர்கள் வேறும் ஒரு மாதிரி. அப்படியா?

"தன் தாயாருக்குக் கணெட்டர் மாப்பிளாக வாக வரவேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கிற தென்று அபர்ணாவுக்குத் தெரியும். அதனும் அவன் வாய் நிறவாயம் தன்னை அகக்கொடுத்துக் கொண்டான்.

பின்னி வந்த அடித்தது. தீபநிலிக் குடும்பம் வண்டியில் ஏறும் தறுவாயில், கொண்டா புரம் போட்டை வாகவ அபாயமணி அவ்விதம், அநெ மெய்ததிக் துப்பாக்கி வெடிச் சத்தமும் கேட்டது. ஒரு வில்லை போட்ட வேகம் காரைப் பார்த்து ஓடி வந்தான்.

"ஐயா, வாரினை கண்டா. சாமி காரிவயம் போய்க் கொண்டிருக்கிறப்போ, விவர கல்லை விட்டு எறிஞ்சாகம். உடனே ஓடு அமனி. போலீஸ் வந்துட்டாங்க. கட்டுப் போடு இருங்க, நீங்க போக வேளும்" என்று அவர்களுக்கு எச்சரித்தான்.

இதென்ன அபாசுணமாக இருக்கிறது என்று எண்ணிக் கொண்டு, அவர்கள் காரைவிட்டுக் கீழ் இறங்கி உன்னை போனார்கள்.

★

"பிராடு எப்பம்மா, இதைக் கணெட்டர் துரைக்குப் பாடம் சொல்லித்தராட்டி, நான் செய்வத்தானியே..."

கப்பி சிரித்தான்.

"பாரு நீ... இந்த ராமதலயி அன்றைக்குச் செய்வத்தானு... கொக்கோ..."

“நீ என்ன பண்ணப் போகிறாய்?”

“ஏன், எங்கே மாத்திரம் மனுஷன் இருக்கிறான்? அவர்களைக் கட்டிக்கிட்டு கொஞ்சம் பேரை அடிச்சல் போடறது. இந்தக் கெண்டர் பேரு கொஞ்சம் கெட்டுப் போகட்டுமே. ரொம்ப ரூபாய் வாங்கிறேன். நான் குடிசைக்கு ஏன் பெண்ணைவை அடிச்சால் இவருக்கு என்னவாம்!”

“அவர் டபேதார் போனான்.”

செவ்வந்தரனைத் தூண்டி விட்டு வெடிக்கப் பார்க்கும் கம்பம் மாண்புமிகு பித்தலாசன இருந்தது. அவன் தூய தேயிலைத் தாதுவது அவன் மனத்திற்கு இடமாக இருந்தது.

“என்னைக் கூப்பிட்டு வைப்பாறுக்கு வந்தீன் பேருக்கு எதிரே ஏன் செல்லிவாறு? கொஞ்சம் தனிவா அழைக்கிட்டுச் சொன்னாக்கூடாது?”

செவ்வந்தரனுக்கு மூக்கை யாக்கிற்று.

“நான் சென்னக் கண்ணியை அடிச்சா இவர்களுக்கு என்னவாம்? புதுகூசைக் கெண்டருக்கும் கண்ணியைக் கொடுக்கறது என்ன மனை? அதான் அவளை அடிச்சப்பூட்டேன்.”

செவ்வந்தரன் தன் மனத்திற்குள்ளும் கொர் எண்ணுகளை, நினைக்கைப் பயன்படுத்திப் போக, கண்ணை உருட்டினான். பிறகு அண்ணலையில் வந்து அவன் காதிக்கு ஏதோ சொல்லான். சொன்னகிட்டு, பிறகு மாரியைத் தட்டிக் கொண்டான்.

“உங்களுடைய ரொம்ப ரூபாயும், கெண்டரும் போனீன்” என்ற வந்த உதவி இருந்தது. சிறையில் போட்டு விடுவார்கள்” என்று கம்பம்மா நீர்ப்புகுதினான்.

“நீ பார்க்கிறாயா! இவர்களைக் கண்ணியை எம்மாத்திரம்? செவ்வந்தரனை வாரும்மா நினைக்கக்கூடாது! மூக்கை இருக்கிறது, கம்பம், மூக்கை!” என்றான்.

“மூக்கைவது மண்ணுவது!” என்று கம்பம் ருணாருணந்தான். “செவ்வந்தரன் உண்ணமயிலை வதிக்வித்தான் அதைச் செவ்வந்தரன் இந்தக் கெண்டருடைய தூப்பம் குறியும்” என்று அவன் எண்ணினான்.

அவன் குடித்து விட்டு, தான் பறி வாகைப் போகாதது பற்றி அடிக்கடி கைடத் தெருக்களில் பேசினான். தன் மாமனாகக் காணும்பொழுதெல்லாம், அடிக்கடி தன் தொக்களைத் தட்டிக் கொண்டான். மனைகளைப் ‘கெண்டரு விட்டு நாய்க் குட்டியே’ என்று பகிராசம் செய்தான். சென்னக் கண்ணி அவனை வெண்டா வெறுப்புடன் பார்க்கிறான். இந்த மனுஷனையும் அடிக்கடி கெண்டரு தாதுவது தாதுவது அருவருப்பிற்குள்.

சென்னக் கண்ணியைக் கண்ணியைச் செவ்வந்தரன் வெண்டா போனான். செவ்வந்தரன், தன்

வந்துவந்தான தெய்வம் படைத்த இனங்களை வாக இருந்தான். இப்போது மாத்திரம் என்ன? அவன் தேய்வ இருப்பதான்.

கெண்டருடைய டபேதார் மனை சென்னக் கண்ணி அவன் மேல் மோகம் கொண்டதில் ஆச்சரியம்க்கின. சென்னக்கண்ணியும் செவ்வந்தரன் தாதுவதுவாகக் கரும் கிழிவருடல் மிக்க கெண்டருடைய இருப்பான். இவரும் வந்த தொகையாக இருந்தார்கள்.

செவ்வந்தரன் ஆல் பத்திரி எல்லாம். அதைத் தொட்டத்திலுள்ள ஒரு சிறு குகையில், அவர்கள் தம்மறிவாக வாழ்ந்தார்கள். திடீரென்று வந்த தெருத்தொடர், செவ்வந்தரன் குடிசை ஆரம்பித்தது கிட்டான்.

ஆல்பத்திரிக்கு வந்த கண்ணியை இவர்கள், வேறு வாரணாகவது போட வேண்டுமென்று, பார் தெராளையும், மனநிலையையும், பெரிக்கொண்டார்கள். அதிகாரிக

குக்கு அவதூறு பற்றி மனுஷன் வந்தான். டபேதார் கெண்டருடைய செவ்வந்தரன் பொருத்திக்கு இருவருடைய அணுகு வேலை தக்கி நீங்கிறது.

இந்தத் தடவை கெண்டர் அவனைக் கூப்பிட்டுப் குடாக எச்சரித்தான். மூக்கை நான் அவன் குடித்து விட்டுப் போட்ட உச்சம் ஆல்பத்திரி தொலாவினை வெய்க்காய் கண்ணியைத் தட்டி.

டபேதார் ராஜப்பா தன் மாமனாகவது மனுஷன். கிணவாய் நினைத்தான். துப்தெவனுக்கு அவன்போல் கிணவும் தம்பிக்கை. கிணவன் ராஜப்பாவுடைய அருமையம் நினைத்த தொண்டுகள், அவன் எந்தனை பயன் அடைந்திருக்கிறான்? கெண்டருக்கள் வருவார்கள், போவார்கள். ஆனால் ராஜப்பா போன நினைவாக இருந்து வந்தான். துப்தெவனைத் தன் கிணவோடே பாதுகாத்து வந்தான். துப்தெவன் செவ்வந்தரனைக் கூப்பிட்டுப் பாலும் தவறாமல் புத்தி சொல்லி அணுப்பினான். ஆனால் அது செவ்வந்தரனுடைய வேறியவந்தான் செப்பி கிட்டது. கெண்டருவர எப்படியாவது நீர்த்துக் கட்டிப் போவதாகச் சொன்னிக் கொண்டு வான் வந்திருக்க.

குருதான் கண்ணியை சென்னக்கண்ணிக்கு தன் உதவி கெண்டத்தது. “நீ பார்க்குக்கிட்டிருக்க உக்க அப்பாக்கையும், அவர்களை தாரையையும் என்னுடைய பண்ணைதென்னு!” என்று உறுபிக்க கொண்டு அவன் வெளியேறினான்.

அவன், “போதும்! உன் கண்ணியை தெரிவாதாக்கும்” என்று இடித்துக் கூறினான்.

செவ்வந்தரன் கைடத்தெருவோடு போனான். ஒரு வெவ்விட பார்க்கக் கைடையில் திருக்க. காய் நினைவ வேற்றினைவையும் புறவியினைவையும் குதப்பிவபடி விருப்பப்போ ஆரம்பித்தான். அவனை வந்தி ஒரு சிறு குதப்பன். திடீரென்று செவ்வந்தரன் குதப்பின

எனக்கு ஆயுள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் அவசியமா?

இனம் வயதிலேயே ஆயுள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பற்றி எதிர்ப்பது அவசியம். ஏனெனில் வருங்காலத்திற்குத் தேவையான பொருளை சேமிக்க அதிகப்படியான அவகாசமான ஒரு வயதான தகப்பனின் மரணத்தால் இனம் வயதில் மரணமடையும் ஒரு தகப்பனின் மரணம், குடும்பத்தின் பண நிலைமை சீர்குலைந்துவிடும். (சந்த நிதானத்துடன் இந்த பொய்யுங்கள்.)

சென்ற வருவாய்க்க ஒரு இனகுறுக்கு குறைந்த பிரீமியத்தை ஆயுள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் தேரால் சிப் பாஸிளி தான். இதிலிட்டத்தின்படி ஒருவன், 35 வருஷங்களுக்கொன்று, அவரது 80 வயதுவரையோ, அது பின்பு வராமல், மிகக்குறைந்த பிரீமியங்கள் வட்டுகிறான். இன்ஷ்யூர் செய்த தொகை அனைத்தின் பொழுது ஒருவனுடைய வயி எரிக்கொ அல்லது அல்லாவின்கொ வழங்கப்படும்.

இந்த வங்கத்திலுள்ள எவ்வொரு வும் விரும்பப்படும் பத்தொரு இடம் வீசியெ. பொருளோடே தேரால் சிப் பாஸிளியாரும் இதை பெறுகக்கேற்றப் போக. இதிலிட்டத்தின்படி, ஒரு சில குறியிட்ட வருஷங்களுக்கு பட்டுமே, பிரீமியங்கள் செலுத்தப்பட வேண்டும் பிரீமியங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டிய வாக அளவிதது முத்தியோ, இது போ மரணம் சம்பவிக்ருபாவின், இன்ஷ்யூர் செய்துள்ள தொகை அவசம் செல்லப்படும்.

எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இது வயதில் பாஸிளி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைந்த பிரீமியங்கள் வட்டுமும் போதும் என்பதை ஐயபகத்தினை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தேரால் சிப் பாஸிளி, மத்திய வங்களுக்கு ஒத்ததான இனா இட்டங்களைப்பற்றிய ஹாஸ்யங்கள் குற்ற இனமே ஒரு சிப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் எடுக்கக்கூடக் கண்டு ஆவொடுங்கள்.

சிப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா

ASPTC 18

இதன் பரிசுத்தம் ஓட்டினால்

பாதுகாக்கப்படுகிறது

துஷார்

விடமிக் கொண்டு
வளம்பதி

இதன் பரிசுத்தம்
செய்யப்பட்ட
டப்பாவிலும்
பாதுகாக்கப்படுகிறது.

2 பவுண்டு,
5 பவுண்டு,
10 பவுண்டு
ஆகியவை
கிடைக்கிறது

4875-6

துஷார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்., கர்நாடக

ஐயுடைய உள் உணர்வு அவளுக்கு விளக்கியது. பட்டென்று அந்தக் கக் காரின் மூலப்பக்கத் துக் கண்ணுடியைப் தாக்கியது. 'பட்டட்' என்று அடுத்தடுத்துக் கற்கள் விழுந்தன.

சாஞ்சீவாவுக்குத் துடல் தடுங்கியது. ஐயு தெய்வம் அவளுக்கு அடிபட்டிருக்க வேண்டும். அவன் மூன்றுமும் பின்னும் யோவியாமல், ஐயுரிதலுக்கு உதவி செய்யும் எண்ணத் துடன் நடவடிகென்று படிவிகக் கூடத் து, கூட்டத்துக்குப் புகுந்தான்.

இதெல்லாம் மனமோ இந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு பெண் என்ன செய்ய முடியும்? அவன் சற்றுப் பொறுதையுடன் இருத்திருந்தான். மேலே நடந்தது, மாயவிலிருந்த அவளுக்குத் தெரிந்திருக்கும். கக் கொன்று ஐயுரிதலும் நெற்றியில் அறைந்தது என்னமோ உண்மை. ஆனால் கைகள் வலுப்பதற்குமுன் காரி யுரை வர் மிக்க சாமர்தியைமாகக் காணரத் திருப்பி ஒரு சத்துக்குக் கொடுத்திச் சென்றான்.

கூட்டத்தில் புகுந்த சாஞ்சீவா கக்கக் சக் மாஸ் அடிப்பட்டுக் கொண்டான். "கைகம்! கைகம்! கெட்டிருக்கு அடி" என்று ஐயுக் கக் கக் கவிட்டார்கள். சாஞ்சீவா இன்னும் அதிகமாகக் கவல்கிவிட்டான். ஐயுதெய்வம் புகைகவிக்க வேண்டும் என்று கவந்திருந்த எண்ணங்களை மறந்தான். அவனுடைய கத்தர வதனத்தையே நினைத்துப் பழுங்கினான். இதற்குள் எங்கும் அடிக்கடி பவத்தது.

காரிக் அமர்க்கனென்று தெரிந்ததும் விமயனுக்குச் சாஞ்சீவாவின் நினைவு தான் வந்தது. காதலென்பதை மூல்கொருவனும் தன்னுடைய தனி வித்தின் காட்டலாம். ஆனால், ஆபத்துச் சமயத்தில் எவனும் தன் காதலியைத்தான் மூதலில் நினைப்பான். விமயன் தன் வண்டியை எடுத்துக் கொண்டு

சத்துடன் வழியாகச் சரசர வென்று ஆஸ்பத்திரியை அடைந்தான். அங்கே அவன் மேட்ட செய்தி அவனைத் திருக்கிடச் செய்தது. அவன் இருதயம் பதைபதைத்தது. சிறிது யோசித்தான். கோட்டைக்கவர் அவனுக்கு ஐயாபகம் வரவே, உடனே மதிய மேல் ஏறியான். தன் விடமிருந்த கப்பல்கிளசின் உதவியால் அவன் சாஞ்சீவாவைக் கண்டு பிடித்தான். கூட்டத்தில்கெடுத்த அவனுடைய மூகம் சிறுத்துச் செங்கி இருந்தது. அந்த அப்படியே சென்று எடுத்துத் தன் கரக்கலில் பதித்துக் கொள்ள ஆணவ் பட்டான். ஆனால் அவனுடைய மீன்கை அவனைத் தடை செய்தது. அவரப்பட்டுப் பிரயோசன மிக்க என்று உணர்ந்தது. மேலுமாக மதிந் கவர்க்கமேல் சிரமப் பட்டு ஏறி, பாதி

கவிழ்ந்தும், பாதி தொங்கிக் கொண்டும் நகர்ந்து போனான்.

கோவில் வாசலுள்ள இரு பக்கத்துக் கவர் கவிழும் பெரிய மாடங்கள் காவியால் இருந்தன. அந்தக் காரி மாடங்களில் ஒன்று, கயங்கள் ஒதுக்கி நிற்பதற்கு உதவியது. மாடத்தில் நின்றவாறு அவன் கூட்டத்தைத் தழுவியான். அது போய்க் கொண்டிருந்த போகத்தில் அவனையும் அடித்துக் கொண்டு போயிருக்கும். ஆனால் அவன் பதிரமாய்ச் கெருடன் ஒட்டிக்கொண்டான். அப்போது சாஞ்சீவாவைத் தாங்கிய ஜனத்திரன் அவன் பக்கமாக விசைத்தது. விமயன் எதிரியமாகக் கூட்டத்தில் புகுந்தான். இரும்பு போன்ற கரக்கனாக சாஞ்சீவாவைப் பற்றியான். பிறகு பாதி இழுத்தும், பாதி தாக்கியும் கொண்டு வந்து அவனை மாடத்தில் சேர்ப்பித்தான். மாடத்தில் உள் விக்க அறிகவிக்கி, இருவரும் கஷ்டப்பட்டோடும் அறிக் பதுங்கினார்கள். சாஞ்சீவாவை ஜனப்பிரசவம் மறுபடியும் இழுத்துச் செல்லாமலிருக்கும் பொருட்டு விமயன் அவன் இருப்பில் தன் கரத்தைக் கொடுத்து வளைத்துப் பிடித்துக் கொண்டான்.

என்ன ஆச்சரியம்! எங்கும் கொங்குத்து! யோவில்காரர்கள், கூட்டத்தைக் கவிப்பதற் காக இரக்கவியிற் றுக்கி அடித்தார்கள். தெருவிதும் பவர்க்கக் கக்கம்; வேந்தியின் ஐயம். ஆனால் விமயன் உள்வத்தின் மையம். சாஞ்சீவாவின் மேல்விவ தெகத்தின் ஸ்பரிசும், அவன் உடம்பு புகவர்க்கச் செய்தது. 'சாஞ்சீவா' என்று மேலுமாக அழைத்தான். அந்தச் சத்துயில் அவன் கப்பிட்டது அவ னுக்குக் கெட்டுவிட்டதோ என்னமோ! அவன் நிமிர்ந்து பார்த்தான். அவன் கைகளில் தொன்றிய கெவ்வி அவனுடைய உள்வத்தை

இரக்கியது. அப்போது அவ னுடைய மூகம், அவனு டைய மூகத்துக்கு மேற் கவிப்பதில் இருந்தது. "மன்னித்து விடுககம்" என்று கவித்தவகி விருவித் துக் கொண்டு கூட்டத்தில் பாய்ந்து மறைந்தான். அவனை அவன் தடுத்து திருத்த முடியவில்லை.

அவனைத் தொடர்ந்து செல்லாமா என்று விம யன் யோசித்தான். பிறகு தயக்கி நின்று விட்டான். அவன் மறுபடியும் கவரின் மேல் ஏறக் கூட்டத்தைக் கவித்தான். யோவிலின்

இரக்கவியிவாத அடி கள் அவன் கவனத் தைக் கவரித்தன. குறிதம் செய்வாத இந்த ஏழை ஜனக் கவி ஏன்வதைக்கிருக் கன்? மூன்றுமேயே யோவிலையுடன் உற் கவத்தை நிறுத்து வதற்கென்ன? ஏன் அதிகாரத்துக்கு இத்

தான் ஆர்ப்பாட்டம் தேவையாக இருக்கிறது? விமலனுடைய அனுதாபம் எஞ்சியிருக்கவில்லை. பொது ஜனங்கள் வீத பால ஆரம் பித்தது. ஏன் தானும் அவர்களுக்கு உதவி யாக இருக்கக்கூடாது? ஏன் தானும் தேர்த் தொண்டாகச் சேர்க்குடாது? எஞ்சியிருக்கிற தனத்தை நிரம்பித்தது விட்டான். காதல் என்பதெனவே கிடைக்கவில்லை. தன்விடமுள்ள ஆவல், ஊக்கம், அன்பு, சேவை செயல் வேண்டுமென்ற துடிப்பு இவையெல்லாம் தேர்த் துக்கமாக ஏன் அர்ப்பணம் செய்கக்கூடாது?

✱

ஜூபிதேவனுக்கு தெற்றியில் பவந்த அடி. தொல் எதும்பினும் காலம், ஆனால் அவன் அவையனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. துரை வரை ஒதுக்கிவிட்டு, தானே காரை ஒட்டிக் கொண்டு விடுவதில் கந்தி வந்தான். அடிக்கடி உத்தரவுகள் பிறப்பித்தான். டி. எம். பி. தீபிபிதிகள், குதிரை வீரர்கள் எல்லோரும் அவனை அடிக்கடி சந்தித்தார்கள். அவைநி தியையும் வறையில் ஜூபிதேவன் காரை வட்டி விட்டு வந்தான்.

ஒரு நடைய கொலில் வாசற்படி வழியாக ஜூபிதேவன் காரை வார்த்து சென்றது. அவன் அவன் பார்த்த காட்சி அவனைத் திருக்கிடச் செய்தது. சிற்பங்களையோம் மாடத்தில் பதித் திருத்த ஒரு சித்திரங்களாட்சி, அவன் கண் களைக் கவர்த்தான். அவன் அவரிடது போனான். அவனது இருதய நாயகி எஞ்சியிருக்கிற, விமல னுடைய அன்பு அணைப்பில் இருந்தான். அவன் அவனைக் கெடுக்கப் பாவனையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனது அவனை ஆரவத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான், அதற்கு சித்திரம் மிக விநோதமாக இருந்தது.

ஜூபிதேவன் விவரிக்க முடியாத வேதனைக்கு உண்டானான். எஞ்சியிருக்கிற அவன் வாழ்க்கையை விட்டு தழுவி விட்டான். காரணம் தான் செய்த திட்டத்துக்கு இனி அவையிடமது? மறு நிமிஷம் காரை நகர்த்தது. அதற்கு காட்சி யும் அவன் கண் முன்னிருந்து மறைந்தது. ஆனால் அதற்குள் கிட்டு மறைவாயா?

அவன் மனம் எஞ்சியிருக்கிற சித்திரத் துள்ளி இருந்தது. உண்மை அவனை நிரப்பி விட்டது. தெற்றியில் வழியும் சந்தந்த அவன் கவனிக்கவில்லை. ஆனால் மனத்தில் கசிந்த உதிரம் அவனைப் பவனியைப்படுத்தியது. தான் தொல்வந்ததை அவன் அறிந்து கொண்டான். காரணம் எவ்வாறு. எஞ்சியிருக்கிற மறுபடியும் கட்டத்திக்கு புத்திததையும் விமலன் அவனை அழைத்ததையும், அவன் பார்த்துவிட்டான் செல்லுபித்தான்.

“எஞ்சியிருக்கிற! எஞ்சியிருக்கிற!”—அவன் கண் செய்து கொண்டிருந்தான். குதல், குதல் ஜூபிதேவன் திரைத்துக் கட்டத்தில் இறங்கி விவன் இப்போது அவனுடைய திரையை அதனை இழந்து விட்டான். விமலன் விட்ட பிறகு அவன் கட்டத்தோடு இருந்துச் செல்லப்பட்டான். அவன் எங்கே போகிறான்?

நிகரென்று இவன் காரணத்தினால் என்று தெரியாமல் அவன் மனத்தில் தெனியுண்டா யிற்று. ஜூபிதேவனைப் பற்றி திரைக்கும் பொருடெல்லாம், அவன் தெருவாத திரைக்

கும் அந்த வேதனை அடக்கிவிட்டது. இந்தனை நாட்களாக அவன் விடுதலை, விடுதலை என்று எதற்காக வேண்டிக் கொண்டானோ, அது கிடைத்தது விட்டது.

இவ்வாறு இத்த நிமிஷம் அவன் இது வறையில் காணாத நிமிஷம்! ஒரே அடையாளம் இருக்கும் பொழுது நிரொன்று செவிடானும் உன் டானும் பதறிக்கொண்ட அவன் உணர்ந்தான் தொல்விட்டது.

அந்தப் பவந்தான் அன்பு, காலங்களில் கிடைக்கச் செய்து புகள்களை ஆற்றுவதைப்போல் அன்பு, மனப்புகள்களை ஆற்ற வந்தது. அவன் கவந்தியைக் கவனத்தில் படுத்தவன். புகள்களை ஆற்றிக் கந்தவன். இவ்விமலன் அன்பினால் அவன் சந்தித்தான் புகள்களை ஆற்றுவான். அது வறையில் அவன் அன்பைக் கொட்டிக் கொடுப் பான். எஞ்சியிருக்கிற தந்தையை நிரைத்துக் கொண்டான். உண்டானான், தனக்கே முடி யாத அன்பு நினைவை அடைய, இவ்விமலன் தனி வழி நடக்க வேண்டும். மெல்லமையான அந்த அன்பின் ஒளி இவ்விமலன் அவன் உணர்ந்தான் உறுதியுடன் பிரகாசிக்கும்.

கீழ்க்கேள் ஒய்ந்த மறுபடியும் நகர்த்தில் நிமிஷம் நிமிஷம்தான். ஜூபிதேவன் தன் காலங் களைச் சந்தி செய்து கொண்டுவந்தான். அவன்பதறிக்கிறான் போனான். அவனுக்குச் சிந்தனை செய்தார்கள். தெற்றியில் காலத்ததைத் துடைத்துக் கட்டும்போது அவன் பிரகாசம் இழந்தான். அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் ஆல்பத்திலிருந்துள்ள தனி அறையில் படுக்க வைத்தார்கள். அந்த இரவு அவன் வேதனையாக வேறுவாசல் சிரமப்பட்டான். பாதி, பட்ட அரிசியிலிருந்தும், பாதி தூக்க மருத்தின் மயக்கத்திலிருந்தும் அவன் வேதனைப் பட்டான். திரையை உருட்டுவதும், நிரம்பித் திரும்பிப் படுத்திக் கொண்டுவந்தான் இரவு கிடைத்தபிற்பேய் கசிந்தது. மயக்கத்தில் கூட அவனுடைய அந்தரங்கம் துயரப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் எஞ்சியிருக்கிற நடத்தையினால் அவன் எத்தனை துன்புற்றான். என்னென்ன கஷ்டங்கள் எய்தினான் என்பதை வாராணம் கொள்ள முடியாது.

பிரித்த தான் காரணம் பார்த்தியிடம்தான் தன் மனம் அருகில் நின்று. பதத்தின் அபரிதையும், தீபிபிதையும் அவர் மனம் எஞ்சியிருக்கிற கொண்டிருந்தார்கள்.

அச் சமயத்தில் எஞ்சியிருக்கிற ஜூபிதேவனுடைய தேக நிலையைக் கெட்டுவிட்டது உண்டானது. அவனைக் கண்டதும் ஜூபிதேவனின் கண் கண் திரைத்துத் திரைதான். ஒரு கணம் இறங்கியிருக்கிற கண்ணையும் சந்தித்தான். பிறகு உடையென்று, தன் தெற்றியில் காலத்ததைக் கூட கவனிக்காமல் ஜூபிதேவன் முத்தந்தத் திரும்பிக் கொண்டான். “அபரித” என்று அன்பு தரும்ப அழைத்தான். அந்த அழைப்பில் ஒருமித்த துடிப்பு கசிந்திருந்ததானும் அதை அபரித கவனிக்கவில்லை. அவன் முத்தந்த வேதனையில் காரணம் கிடைத்தது.

ஏதேனும் போனாய், வாசிடமும் கொல்கிக் கொண்டான். எஞ்சியிருக்கிற நகர்த்தான்—தனி வழியில், அன்பு மனதில் நடப்பதற்காக.

பாருங்கள்!

ஒரு அரை வில்லை
ஸன்லைட் தான்
இவ்வளவு
சலவையும்
செய்து முடித்தது!

அதன் மிகையிலே
ஆகவே திறமையற்ற

பரிச்சேன்று
வேண்மையாக
வெளுப்பது ஸன்லைட் சோப்